

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Bd. June 1895.

Harbard College Library

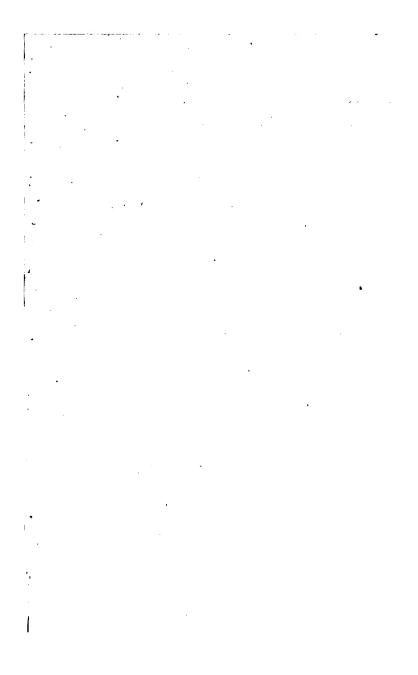
THE GIFT OF

STEPHEN SALISBURY,

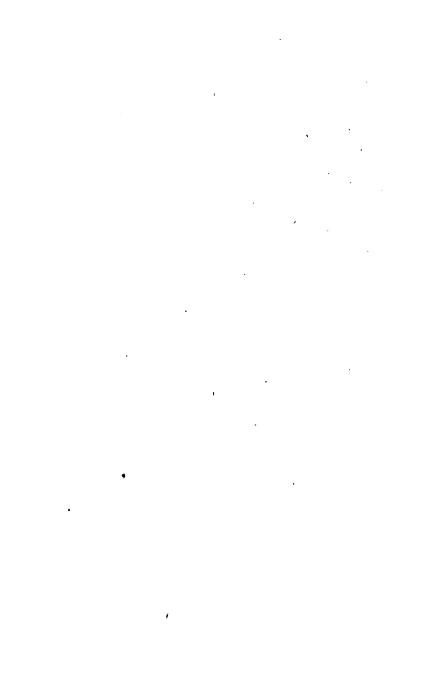
OF WORCESTER, MASS.

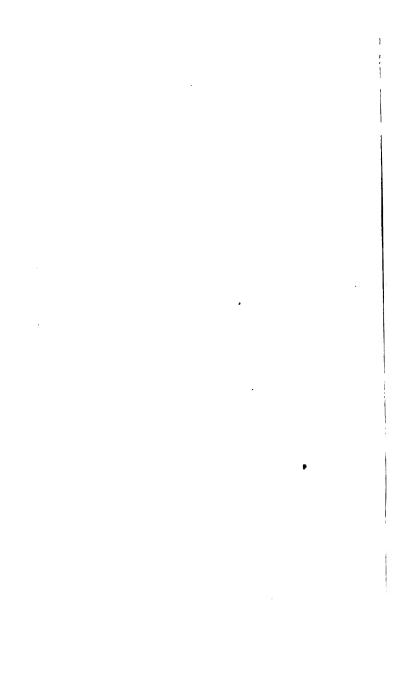
(Class of 1817.)

21 Sept. 1878.

HELLENICS OF XENOPHON. BOOKS I. AND II.

ΣΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑο A. B.

HELLENICS OF XENOPHON

BOOKS I. AND II.

THE TEXT REVISED

WITH NOTES CRITICAL AND EXPLANATORY

ANALYSIS INDICES AND MAP

DV

HERBERT HAILSTONE, B.A.
LATE SCHOLAR OF PETERHOUSE, CAMBRIDGE.

.C London: MACMILLAN AND CO. 1878

[All Rights reserved] _

Gx9,450 193-17 1878, Bej 6.21 Salisbury Find.

> Cambridge: PRINTED BY C. J. CLAY, M.A.

INTRODUCTION.

THE ancients themselves never doubted as to the genuineness of the complete Hellenics. later critics however Niebuhr had no hesitation in styling Xenophon "an utterly unworthy citizen, and a historian of but little integrity." Vollbrecht' further brings before our notice charges laid against the Historian of "openly disregarding topics, which, either from their want of striking interest, or of congeniality with Spartan sympathies, did not court narration"; of "wholly suppressing, or setting forward, with strong bias, judgment on many of the leading characters of later Peloponnesian history"; of "closely curtailing, or treating diffusely grave and important incidents." In short, modern critics no longer share the confidence of earlier scholars in our author's candour and simplicity of style. Many charge Xenophon himself with a direct perversion of the truth; many complain of the lateness and imperfections of the manuscripts; some infer that the Hellenics which we now possess are but notes of single

¹ G. Vollbrecht, Dissert. de Xen. Hellen. p. 3, sqq.

events jotted down for a complete review of history; others, that we have no more than a summary of the entire original composition.

From the frequent notices of later historians we may with certainty gather that there existed a work of Xenophon amongst them treating of Greek History from the period at which the pen of Thucydides was laid down; and the opening words1 of the Hellenics prove nothing to the contrary. Grote' indeed writes that "to pass from Thucydides to the Hellenica of Xenophon is a descent truly mournful; and yet when we look at Grecian history as a whole, we have great reason to rejoice that even so inferior a work as the latter has reached us," We miss, it is true, the elaborate research and power of narrative in Xenophon's continuation of his predecessor's story; the absence, on the other hand, of anything like philosophical or legendary digression, even if the narrative becomes thereby somewhat over-plain and simple, yet imparts to the successive details a close and practical connexion.

The first two books of the Hellenics comprise the scenes of the closing years of the Peloponnesian war, with the ensuing events at Athens, down to the expulsion of the Thirty Tyrants in 403 B.C.³. Throughout the narration of this series of events, the historian appears to his best advantage: his heart is still warm with an innate love of country and of her free institutions: like a true Athenian, he condemns the

¹ Μετά δὲ ταῦτα, cp. note 1. 1. 1.

Hist. Gr. vII. p. 356, n
 Mure, Lit. Anc. Greece, p. 278.

wholesale murders of the Thirty Tyrants, no less than the inconsiderate cruelty of the fickle populace towards the six admirals who perished undefended and unheard. Dislike indeed to accurate detail and rising aristocratic sympathies have subjected our author to the grave charge 1 of "purposely involving the events following upon Arginusæ and the position of the generals in obscurity": and certainly that strict impartiality in judging of events, which Thucydides especially shews, is wanting in his successor2. If however Xenophon becomes crude in his narration, yet his speeches will not fail to give complete satisfaction. In length, argument, and purpose these are equally appropriate; and their rhetoric is lightened with playful sarcasm and dramatic colour. The combatants' harangue is pleasingly relieved by the interposition of events, the historian's judgment, or the listeners' words and feelings as to the point in question3: while sometimes an eloquence, not unworthy of the orator Demosthenes or Æschines, rises above the historian's unambitious evenness of speech 4.

In this supplement to Peloponnesian history, the method of chronology by years and seasons is continued according to the practice of Thucydides^t; while in addition to the usual formula, the notice of minor details seems to mark more closely the historic series of events. Thus we have mention of Olympiads^t, of victors in the stadium⁷, of a race of two-horsed chariots^t, of archons and ephors^t. Thucydides indeed

¹ Grote, *Hist. Gr.* vii. p. 435, n.
² Mure, p. 318.
³ ii. 3. 24, sqq.
⁴ ii. 4. 20, sqq.
⁵ i. 2. 1, ii. 3. 1.
⁷ i. 2. 1, ii. 3. 1.
⁸ ii. 2. 1.

^{9 1. 3. 1, 1. 6. 1, 11. 1. 10, 11. 3. 1.}

makes frequent mention of archons and ephors, and even of priestesses of Juno at Argos; but rather to define more distinctly some event of note, than to arrange in due order the transactions of successive years. When we contrast however these notices of our historian with the general plan of Thucydides', who only mentions the Olympic victor once, and that in strict connection with the summoning to Olympia of the Mitylenean ambassadors-or of Herodotus, who only mentions an archon once³, to define the year more clearly in which Athens was laid waste by the Persians, the citations may with some reason be considered suppositious. In the latter part of the second book, there is no distinct method of computing times; and the dates assigned to events, according to computation of years from the commencement of the war, hardly present sufficient correctness to exclude the idea of later interpolation 5.

There is little doubt but that the present division of the Hellenics into books is the work of later grammarians. Niebuhr considered that the Greek History of Xenophon was formed of two distinct works, written at different times, viz., the conclusion of Thucydides and the Hellenics. The conclusion of Thucydides, consisting of the first two books, was, in his opinion, written in the interval between the Return of the Ten Thousand, and the recall of Agesilaus from Asia (B.C. 400—394), while the last five books were written about 356 B.C. He also conceived it not improbable

¹ Breitenbach, Prolegom. Xen. Hellen. p. 26.

² III. 8. ³ VIII. 51. ⁴ Mure, p. 321. ⁵ I. 6. 1, II. 1. 7. ⁶ Mure, p. 323.

that Xenophon published the books of Thucydides, when residing at Athens after the battle of Cnidus, and subjoined to them two supplemental books. But even if the earlier and later books were written at different periods', it does not follow that Xenophon did not consider them as belonging to the same work, especially when we call to mind the long delay and limited publicity attending the production of an ancient work. Probably the Histories of Thucydides and of Herodotus were written continuously without any division of words, and still less of paragraphs or chapters or The Dialogues of Plato moreover shew no signs of any division into books, with the exception of the Republic and the Laws; and although the philosophical treatises of Aristotle had in the time of Diogenes Laertius been all divided into books, yet they are wholly devoid of internal evidence that these divisions were made by Aristotle himself. who survived 129 B.C. is the earliest Greek writer whose extant remains exhibit unquestionable evidence of an original division into books.

As regards the text in general, all scholars who had the good fortune to study Greek and Roman antiquity under the auspices of Shilleto, will readily call to mind his favourite saying, "Cobet has gone too far": and in the present instance I myself would rather be content to follow the liberal judgment which could confess "that Xenophon frequently departs from his country's usage2," than be a slave to the despotism of a critic who could dictate, "in cæteris

- -

. -:

2.

. - .

٠,٠

نانہ

¹ G. C. Lewis, Journ. Philol. 11. pp. 1—44. ² Shilleto on Thuc. 1. 43. 2.

librariorum errores sedulo correxi, vitiosas vocabulorum formas ad certam Atticorum consuetudinem redegi, insulsa sciolorum additamenta sustuli, et ubique hoc egi ut Hellenica sine offensione legi et explicari possent¹." In particular, I have endeavoured to preserve throughout the reading of the Manuscripts, especially that of B and D; and have followed in the main the accurate judgment of Sauppe.

These editions and treatises moreover have been used in the preparation of this instalment of the Hellenics: Histories of Greece—Mitford, Thirlwall, and Grote: Xenophon's Hellenics—Schneider, 1849; Breitenbach, 1853; Dindorf, 1853 and 1876; Hickie (Book I), 1842; Cobet, 1862; G. Sauppe, 1866; Emil Kurz, 1873; B. Büchsenschütz, 1876; J. S. Philpotts (Selections), 1876: Sturz's Lexicon Xenophonteum: Sauppe's Lexilogus Xenophonteus, 1869: G. C. Lewis, "the Hellenics of Xenophon and their division into Books," Journ. Phil., pp. 1—44, 1844: Mure, Language and Literature of Ancient Greece, 1857: G. Vollbrecht, Dissert. de Xen. Hellen., 1874: Hellenics, literally translated by J. S. Watson, and H. Dale, 1876.

For further information I am indebted to Jelf's Greek Grammar, Arnold's Thucydides, Macmichael's Anabasis, &c. &c.

Cobet, Præf. Hellen.

H. H.

11, Alfred Place, Bedford Square, London.

LIFE OF XENOPHON.

XENOPHON, the son of Gryllus, was an Athenian Lucian tells us that he lived to the age of by birth. ninety years; and the historian himself relates the assassination of Alexander, tyrant of Pheræ, which took place about 357 B.C. In addition to this we find him present at a banquet given by Callias in honour of Autolycus "victor among the boys" in the pancratium 421 B.C., on which occasion he would probably be somewhat under sixteen years of age. Phalinus also addresses him as "young man" (i.e. under forty) 401 B.C. He runs to the battle-rescue 400 B.C. in company with comrades "not yet aged thirty." The date of his birth may therefore reasonably be placed between 435 and 431 B.C.

Xenophon himself speaks thus of his first introduction to the service of Cyrus—"that Proxenus, an ancient guest-friend, had sent for him with promises that if he willed to join the expedition, he would gain for him the friendship of Cyrus; that such a patron would be of more service than his native country." Accordingly he spoke with Socrates on the matter: and Socrates, fearing lest friendship with Cyrus might make him mischief in his own land, bade him enquire of the God at Delphi concerning the journey. And Xenophon, neglecting to ask whether he should even

join the adventure, sought to which of all the deities he should sacrifice and so be prosperous in his voyage. The God answered him to which he should do sacrifice: but Socrates blamed him that he had not asked whether it would be well indeed to journey forth or stay at home. Then Socrates bade him go: and Xenophon did sacrifice, and sailed away to Sardis. It appears that the historian did not join the march either as an officer or soldier, but as a civilian or volunteer: during his ordinary education however as an Athenian citizen, he would have learnt much of military duties, and his rank amongst the Knights would enable him to acquit himself well in respect of horsemanship. The expedition at first was represented as against the Pisidians; but, on arriving at Cilicia, it was plain that the object of Cyrus was to attack his king and brother Artaxerxes. Accordingly the armament marched, though not without many murmurs of much discontent, eastward; and on the plains of Cunaxa they met the great King and all his Persian host. Cyrus was burning with vindictive anger against his brother, and impetuously called to the Spartan Clearchus to charge the Persian centre, where Artaxerxes commanded himself in person. Clearchus replied that it was his duty to see that all should go well. The omens were favourable; the pean sounded, and the left wing of the Persians broken fled; and Cyrus was saluted king. But Artaxerxes was not yet slain; and maddened with fury the usurper struck a blow at his brother's breast: at the same time wounded with a javelin he himself fell with eight of his chiefs. The victorious Greeks meanwhile followed up their success still further; and the remaining Persian soldiers were pursued and routed. Offers of mediation then came from Artaxerxes: and after a month's delay it was agreed that Tissaphernes should escort the Greeks homeward to But the security of their return was to be interrupted by the murder of their five generals through the perfidy of the Satrap: and the Spartan Clearchus was to suffer a traitor's death It is here that amidst the universal despondency of his countrymen Xenophon stands forward as the champion-leader of the Return. Prompted by a vision he rouses his comrades from despair with remembrances of the valour which they had put forth against the Barbarian; and he is elected general by acclamation in the room of his murdered friend. The order and line of march is then determined on; Chirisophus will lead the van, and he himself with Timasion will take charge of the rear. The route lies up the left bank of the Tigris; and the Persians harass the retreating army with assaults of archers and slingers. A counter-force of fifty horsemen and two hundred Rhodian slingers however soon enabled Xenophon to lead his troops unmolested over the deep ravine which lay before them; and on the twentieth day's march they reached the mountain country of the Carduchi. And here they had to encounter constantly, in exchange for the organized attack of Tissaphernes, the irregular sallies and guerilla warfare of the mountaineers: until after scaling a lofty pass, while Xenophon and the main army were following the direct route through showers of rock and stone, which the

inhabitants rolled over their heads, at length they encamped on the banks of the Centrites. them were ranged fresh hosts of cavalry and infantry; and no penetrable ford appeared. But as Xenophon lay down, he dreamed there fell off from his hands fresh chains; and at the morning meal there ran into his tent two soldiers with word that a passage lay open across the stream, where no cavalry could approach; and the whole army went over the ford with safety. So the table-lands of Western Armenia came to view; and on the third day snow fell thick around Terrible in very truth were the distresses and suffering of the travellers; and not Xenophon's own energy and active example could save very many from giving themselves over to their fate. An assault on the camp of the traitor Tiribazus did much indeed to relieve their ravenous hunger: and after fording the Euphrates, on the ninth day they were destined to obtain rest in the neighbouring village settlement. The march was shortly renewed: and after passing through a succession of native tribes, whose warfare and weapons were similar to those of the Carduchi, they came upon the city Gymnias. Thence conducted by a guide they ascended the hill-summit of Theches. And as they went up, suddenly a mighty shout arose, "The Sea, the Sea," And so amidst embraces and many tears they knew that they had passed free out of the mysterious hill-country of the A week's journey brought them to Tra-Barbarian. pezus: and games were celebrated, and sacrifice was offered. And now after so long a land-march a general desire took the weary soldiers to sail in ship to Byzantium, where Anaxibius was high-admiral; and Chirisophus was sent thither to bring transports. But Chirisophus did not return; and the army journeved on to Cerasus, and thence to Cotyora. And about this time Xenophon conceived the plan of establishing his fellow-warriors in a colonial settlement on the shore of the Euxine; but after much discussion in the army the project was abandoned. They therefore sailed forth to Harmene near Sinope, where Chirisophus met them with the message that Anaxibius would have them seek military service with him at the Bosphorus. It was here that Xenophon (the omens dissuading him) declined to lead into Greece the returning troops; and Chirisophus was invested with the dignity of commander-in-chief. Heraclea was reached after two days' voyage; where a serious mutiny broke up the army into three divisions, all of whom however mustered again at Calpe. Here Chirisophus died; and in this harbour more than ever did Xenophon long to found a resting-place. But the minds of his followers were set on seeing fatherland; while the omens for departure day by day continued to be unfavourable. At this point Cleander came from Byzantium, and induced by Xenophon's persuasive eloquence promised to conduct the Return. But the Gods willed it not; and so he sailed away. Six days' march brought them onwards to Chrysopolis, whence Anaxibius, high-admiral, deluded the impoverished Greeks to Byzantium. The promised pay was not delivered; and Byzantium was only saved from plunder and destruction through the tact and prudence of Xenophon himself. The army hereupon disbanded; and Xenophon took his leave. and sailed with Anaxibius homewards. At Cyzicus they met the new harmost Aristarchus, with whom Pharnabazus had already commenced negotiations: and Anaxibius prevailed on Xenophon to bring across the Cyreian forces to his aid in punishment of the satrap's broken confidence. But an exchange for the service of the Thracian Seuthes drew off the soldiers, who after the hardships of a winter campaign were with difficulty able to obtain payment from the reinstated prince. An invitation here arrived, with offers of service against the Persian satraps, from the Ionian harmost Thimbron, to whom Xenophon resigned all that survived from the Ten Thousand. And the last fact recorded in the history of their march is the plunder of the castle of Aridatis, a wealthy Persian nobleman, near Pergamus.

About the time of his return from Thrace into Asia, after service with prince Seuthes, the historian probably received sentence of banishment from Athens on a charge of Laconism, i.e. as having been an ally of Cyrus, the Lacedæmonian friend and patron: although by some he is said to have returned to Athens, and there collected materials of the conversations of his master Socrates—that same Socrates, who, as tradition tells us, would have the modest boy follow him and learn whence men became good and noble, and who at Delium had borne him on his shoulders from the battle. In the latter case his service in the Lacedæmonian ranks at Coronea 394 B.C. furnishes his cause of exile. However this may be, within the fourth year after the conclusion of the Return, he accompanied Agesilaus

in his invasion of Northern Greece against the newly allied Thebans and Athenians; and was present at the battle of Coronea. Not long after he found a home at Scillus near Olympia; and there he built a temple to Diana, whom he enriched with spoil from his Cyreian marches; and games were instituted against the festival, and he followed hunting, and feasted friends, and tilled his lands; and in this retirement wrote his Histories. We may wish that he was not compelled to abandon his home at Scillus, though we are told that after Leuctra, 374 B.C., he was forced to fly to Corinth. Subsequently his sentence of banishment was revoked: and he became again an Athenian citizen and knight. His son Gryllus fell fighting bravely at Mantinea 362 B.C.

CHARACTER AND WRITINGS OF XENOPHON.

(1) THE moral qualities of our historian may be mainly gathered from a review of his conduct while engaged in conducting the retreat of the Ten Thousand. On more than one occasion Xenophon here stands forward as of intrepid courage, keen tact, and never-failing energy. Unlike many of his fellowgenerals, he seeks no personal aggrandizement: the soldier is his friend, and not his slave: he is at once kind-hearted, temperate, and affable. Retaliation for wrong and obloquy is unknown to him: injustice is repaid with justice, meanness is met with generosity. When character and country are assailed, he can make a smart retort; and his opponents never fail to find an apt reply from him. Imbued with the precepts of his mentor Socrates, he sets high faith in divinations, dreams, and omens: Zeus, Apollo, and Artemis are amongst his favourite objects of worship. As a husband and a father he preserves the ordinary principles of Greek morality; and to plunder a barbarian seems to him in strict accordance with the equity of warfare. A natural love of novelty, although it seldom overcomes his prudence, yet betrays him into varied fortune: he exchanges the life of a man of letters for a soldier's lot, a soldier's hardships for

the quiet retirement of a country farm, with an indifferent evenness of spirit. The spur of adventurous ambition prompts him to arms against his fellow-citizens: distaste for a corrupt democracy calls forth strong foreign partialities: but the constant patience of an amiable mind will have him confess no shame and no regret at his country's condemnation of unfaithfulness.

(2) Diogenes Laertius ascribes the following works to Xenophon, all of which we now possess: Hellenica, Anabasis, Cyropædeia, Polity of Athens, Polity of Sparta, Memorabilia of Socrates, Apology of Socrates, Symposium, Agesilaus, Hiero, On Economics, On the Athenian Revenues, Hipparchicus, On Horsemanship, On Hunting. Over this varied field of subjects flows forth constantly a pleasing elegance of language, which renders and will render our historian dear to the scholars of Greek antiquity. And so it was that with the ancient critics such delightsomeness won for Xenophon the names of "Attic Bee," and "Attic Muse." Cicero would fain believe "that with his mouth spoke the Muses, for his language is sweeter than honey." Quintilian ascribes to him "an unaffected sweetness, to which no affectation could attain—that Pericles' declaration of the ancient comedy could with justice be transferred to him, that on his lips sat the goddess of Persuasion." The purity of his periods, the choice selection of his phrases, his grace of style cannot but be attractive; and we find the surface of such a model present to our touch little we would desire to smooth away. He will not strive indeed to sculpture his conversations after the mighty statues of the rhetorical Thucydides: we miss alike the kindling poetry of the impassioned Plato; and hence a certain slenderness of diction often assumes the place of more majestic dignity. Elaborate style and subtlety of words are equally absent from his purpose: poetical expression he may introduce but not develope: an even and unstudied perspicuity will not admit the depth of more obscure research. essential manliness of the historian-soldier favours his scenes of warfare, rather than of drama; while an aversion to affected labour disregards much intricate His speeches are well-chosen, and display strong vigour: philosophy with him only dictates a practical morality. A want of patriotism may lend a colour to his adopted creed: but the truth of history never suffers at his hands deliberate disguise.

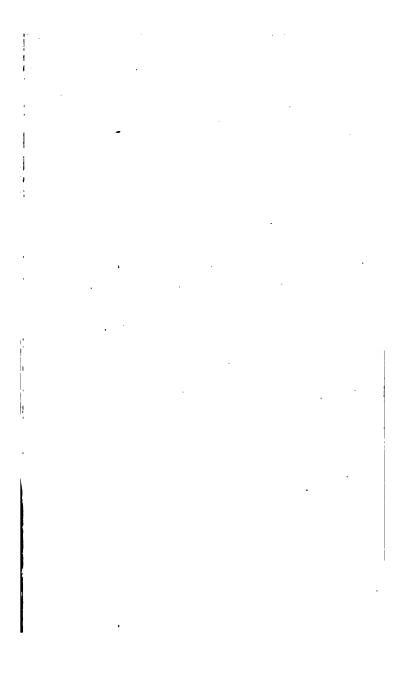
HISTORICAL NOTICE.

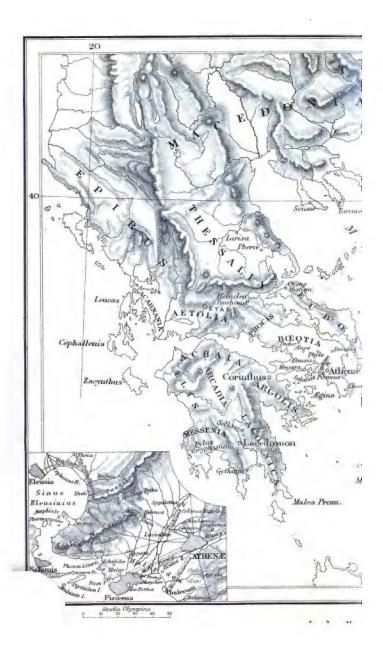
THE period comprised in the first two books of Xenophon's Hellenics (411-403 B.C.) embraces the closing scenes of the memorable war between Athens and Sparta. Thucydides, at the commencement of his writings, states emphatically the importance of his subject, with which the earlier periods of Grecian History could afford no comparison. The real cause of the war, we shall remember, was the fear entertained by the Lacedemonians of the growing power of Athens, a fear which had gradually increased since the rebuilding of the city walls and the fortification of the great harbour of Piræus: the alleged causes, the alliance of Athens with Corcyra and the siege of Potidea. since the battles of Platæa and Mycale (479 B.C.) the maritime empire of Athens, based upon the confederacy of Delos, had gradually risen in greatness: the Athenian allies had become her subjects (owing rather to circumstances perhaps than to any positive aggression), and the independence of Greece was threatened. At that crisis the high influence of Pericles prevented any concession on the part of Athens towards the independence of her allies, which was then required by the congress of the Lacedæmonian states; and open hostilities commenced (431 B.C.). Following the events of the war, we shall call to mind the sufferings caused

by the annual invasion of the Lacedæmonians into the Athenian territory—the terrible visitation of the pestilence, and the violent excesses consequent upon its ravages (430 B.C.)—the revolt of Mitylene, and the severe punishment of its inhabitants (428-427 B.C.) the blockade of Sphacteria, and the unexpected capture of the Lacedemonian prisoners (425 B.C.). the eighth year of the war (424 B.C.), the failure to reconquer Megara, and the disastrous defeat of Delium began to mar the success which had hitherto attended the Athenian arms: in addition to which, several important towns in Thrace, including Amphipolis, fell into the hands of Brasidas. A truce thereupon ensued for a year, and early in the spring of 421 B.C., what is called the Peace of Nicias, was concluded on the basis of a general restoration of all places taken in the war, the Athenians only keeping Nisæa in compensation for the Theban Platea. The year 420 B.C., however, found the Spartan allies generally dissatisfied with the peace; and next comes the ascendency of Alcibiades, leading to the two years' campaign in Peloponnesus in conjunction with Elis, Argos, and Mantinea, and ending in the complete re-establishment of Lacedæmonian supremacy. The seventeenth year of the war (415 B.C.) saw the departure of the Athenian expedition to Sicily: the eighteenth, the preparations of Nicias for the siege of Syracuse, and the arrival of the Spartan general Gylippus: the nineteenth, the total destruction of the Athenian armament in Sicily. Such a defeat naturally encouraged a general revolt of the Athenian allies; and we find Samos alone remaining firm in her allegiance, and henceforward the head-quarters of the

Athenian fleet. Lesbos was recovered 411 B.C.; and at the suggestion of Alcibiades, the democracy was abolished, and the oligarchical government of the Four Hundred reigned supreme at Athens. These, in their turn, were overthrown: the proposed assembly of 5000 was demanded, and a fair and effective government established. Alcibiades meanwhile had been recalled, and the principal leaders of the 400 had fled to Decelea. With a short notice of several events on the coast of Asia, the history of Thucydides ends abruptly; and Xenophon sets forth the remaining details of the war from the winter of 411 B.C.

Renew
Chymochi
Leet, is st
Alcibiader
Alcibia
Escapes (
Theramen
Peloponn
Ranso
Arysopo
Azus aid
Azus aid
Azus expel
thens
Selinus a

Thoriogela and sphesus Takes and Athorisan Lampsaco des refu

H.

SUMMARY OF EVENTS.

BOOK I.

CHAPTER I.

Renewed combats in the Hellespont. Agesandridas defeats mochares. Dorieus sails up from Rhodes, evades Athenian t, is succoured by Mindarus. Obstinate conflict off Abydus, ibiades ensures victory for Athenians (88 1—7).

Alcibiades seized by Tissaphernes and confined at Sardis. apes to Clazomenæ: joins forces with Thrasybulus and ramenes. Athenian victory at Cyzicus: Mindarus slain; oponnesian fleet taken (§§ 8—19).

Ransom exacted from Cyzicus, Perinthus, and Selybria. ysopolis occupied: toll levied on passing ships. Pharnaus aids discouraged Lacedsmonians (§§ 20—26).

Banishment of Hermocrates and colleagues. Lacedæmoniexpelled from Thasos. Repulse of Agis before walls of ens. Clearchus sent to Byzantium. Carthaginians take nus and Himera (§§ 27—37).

CHAPTER IL.

Thoricus fortified. Thrasyllus sails to Samos. Ravages ela and takes Colophon. Is defeated with severe loss at lesus by Tissaphernes and Syracusans (§§ 1—11).

Takes four Syracusan vessels off Lesbos. Joins Alcibiades Athenian armament at Sestus. United forces fortify appacus, and establish winter-quarters. Soldiers of Alcibiarefuse to fraternize with those of Thrasyllus. Joint expedition against Abydus: defeat of Pharnabazus. Concord in Athenian ranks (§§ 12—17).

Lacedæmonians dismiss under treaty from Pylos revolted Helots. Achæans at Heraclea in Trachis betray settlers. Labotas governor from Sparta slain with seven hundred. Revolt of Medes from Darius and subsequent submission (§§ 18, 19).

CHAPTER III.

Temple at Phocea struck by lightning. Athenians attack Calchedon. Alcibiades extorts Calchedonians' property from Bithynian Thracians. Hippocrates governor from Sparta slain in defence of Calchedon (§§ 1—6).

Convention concluded by Athenians with Pharnabazus. Calchedon becomes a tributary dependency of Athens. Pharnabazus engages to escort Athenian envoys to Susa. Special covenant of Alcibiades with the satrap (§§ 7—13).

Byzantium besieged by Athenians. Failure of assault. Clearchus seeks aid from Pharnabazus. Citizens meanwhile pressed by famine admit Alcibiades and Athenians. Surrender of Byzantium (§§ 14—22).

CHAPTER IV.

Lacedsmonian embassy favourably received at Persian court. Pharnabazus detains Athenian envoys at Cyrus' instigation. Unlimited authority over sea-coast entrusted to Cyrus. Envoys sent back from Cappadocia in third year to Athenian armament (§§ 1—7).

. Alcibiades brings Athenian fleet to Samos: levies one hundred talents on coast of Caria. Thrasybulus attacks Thrace: reduces Thasos and revolted towns. Thrasyllus conducts remaining armament to Athens. Alcibiades in exile elected general (§§ 8—10).

Return of Alcibiades to Athens. Visits Paros and Gythium. Arrives at Piræus on festival of Plynteria. Varied sentiment and feelings of Athenians (§§ 11—17).

Hesitation and distrust of Alcibiades on landing. Support of friends and kinsmen. Defends himself in council and assembly. Is proclaimed general with full powers. Renews procession by land to Eleusis. Sails against Andros, thence to Samos (§§ 18—23).

CHAPTER V.

Lysander supersedes Cratesippidas as high-admiral. Sails by Rhodes Cos and Miletus to Ephesus. Lacedæmonian complaints before Cyrus of Tissaphernes. Promises of Cyrus. Increase of seamen's pay. Athenian envoys not received by Cyrus. Lysander refits at Ephesus (§§ 1—10).

Alcibiades joins Thrasybulus at Phocæa. Athenian fleet left at Samos under Antiochus. Defeat of Antiochus at Notium during absence of Alcibiades. Lysander refuses engagement with Alcibiades before harbour of Ephesus. Lacedæmonians take Delphinium and Eion (§§ 11—15).

Displeasure at Athens against Alcibiades. Conon named general with nine colleagues. Complaints against Alcibiades in camp. Retires to Thracian Chersonese. Phanosthenes captures two Thurian triremes. Dorieus liberated. Conon plunders enemy's coasts. Carthaginians reduce Agrigentum by famine (§§ 16—21).

CHAPTER VI.

Callicratidas supersedes Lysander. Silences the boasts of Lysander. Murmurs and ill-will repressed by his rectitude. Refuses to court Persians. His appeal to the Milesians. Receives supplies from Miletus and Chios (§§ 1—12).

Storms Methymna. Liberates captives and Athenian garrison. Blockades Conon and Athenian fleet at Mitylene. Strong position of Callicratidas. Stratagem of Conon to send for relief to Athens. Callicratidas defeats squadron of Diomedon (§§ 13—23).

Great Athenian fleet equipped and sent to Arginusæ. Callicratidas leaves Eteonicus with fifty sail at Mitylene, himself withdraws to Cape Malea. Marshalling of respective fleets. Battle of Arginusæ. Defeat of Lacedæmonians, and death of Callicratidas. Eteonicus escapes to Chios (§§ 24—88).

CHAPTER VII.

Recal of generals except Conon. Adimantus and Philocles named colleagues. Protomachus and Aristogenes abscond. Archedemus brings Erasinides to trial. Arrest of remaining generals by senate on motion of Timocrates. Debate in public assembly. Theramenes accuses generals of not saving ship-wrecked crews (§§ 1—4).

Defence of generals favourably received. Adjournment to future assembly. Method of trial entrusted to senate. Occurrence of Apaturian festival. Unconstitutional proposition of Callixenus. Assembly inflamed by narrative of shipwrecked seamen (§§ 5—11).

Opposition by Euryptolemus. Lyciscus threatens opponents. Euryptolemus withdraws indictment against Callixenus. Opposition by presidents of assembly overruled. Socrates alone refuses to put the question (§§ 12—15).

Amendment and speech of Euryptolemus. Moves separate trial for generals according to decree of Cannohus. Amendment carried by show of hands. Objection on oath of Menecles. Six generals condemned and executed. Subsequent repentance of Athenians. Impeachment of Callixenus and others proposed. Escape of prisoners. Disgrace and death of Callixenus (§§ 16—35).

BOOK II,

CHAPTER I.

Eteonicus suppresses plot of his distressed forces to plunder Chios. Levies money upon the Chians. Allies ask for Lysander as high-admiral. Is sent as vice-admiral. Cyrus puts to death Autoboesaces and Mitræus (§§ 1—9).

Lysander summons Eteonicus from Chios and refits fleet. Solicits and receives supplies from Cyrus. Tributes and revenues assigned to him by Cyrus, who goes up to visit his dying father. Storms Cedreæ and sails to Rhodes (§§ 10—15).

Athenians plunder King's country. Lysander sails to Abydus and storms Lampsacus. Athenian fleet anchors at Elæus. Proceeds to Sestus and Ægospotami. Lysander declines battle. Athenians reject advice of Alcibiades (§§ 16—26).

Surprise and capture of Athenian fleet. Athenian commanders taken except Conon, who seeks refuge with Evagoras in Cyprus. Massacre of Philodes and prisoners. Adimantus alone saved alive (§§ 27—32).

CHAPTER II.

Lysander occupies Byzantium and Calchedon. Sends the garrisons which surrender to Athens. Refits at Lampsacus. State-ship Paralus brings news of defeat at Ægospotami to Athens. Citizens prepare for siege (§§ 1-4).

Lysander establishes oligarchy in Lesbos. Eteonicus spreads revolt Thrace-ward. Samos alone continues Athenian allegiance. Pausanias encamps in the Academy. Lysander restores Æginetans and Melians and blockades Piræus (§§ 5—9).

Sufferings at Athens. Amnesty proposed and adopted. Pavages of famine. Propositions for capitulation refused by ephors. Lacedemonians require demolition of long walls. Archestratus imprisoned for proposing to submit to demands. Theramenes sent as envoy to Lysander. After delay reports necessity of treating with ephors (§§ 10—17).

Theramenes sent to Sparta to conclude peace on any terms. Debate about terms at Sparta. Corinthians and Thebans deprecate truce. Peace granted on severe conditions. Surrender of Athens: demolition of long walls: Pirmus dismantled: fleet given up. Dionysius tyrant of Syracuse (§§ 18—24).

CHAPTER III.

Nomination of the Thirty. Agis disbands army. Lycophron of Pheræ defeats Larisæans and others. Dionysius loses Gela and Camarina to Carthaginians. Lysander restores oligarchy at Samos. His triumphant return to Sparta (§§ 1—10).

Thirty delay to draw up laws. New Senate appointed. Execution of democrats without trial. Lacedemonian garrison introduced with Callibius as Governor. Multiplied and indiscriminate executions by the Thirty (§§ 11—14).

Dissentient views of Critias and Theramenes. Opposition of Theramenes to violent measures. Oritias and Thirty nominate three thousand partisans. Remaining hoplites disarmed. Murders and spoliations by the Thirty. Seizure of resident aliens (§§ 15—21).

Theramenes refuses to join in seizure. Is denounced by Critias in Senate. Speech of Critias. Reply of Theramenes favourably received. Violence of Critias. Condemnation, seizure, and death of Theramenes (§§ 22—56).

CHAPTER IV.

Increased tyranny of the Thirty. Thrasybulus occupies Phyle from Thebes. Reinforced by exiles repulses Thirty. Attacks and defeats enemy by surprise. Thirty seize Eleusis by stratagem. Execution of Eleusinians at Athens (§§ 1—9).

Thrasybulus marches by night to Piræus. Occupies Munychia and defeats Thirty. Critias slain. Colloquy during burial-truce. Speech of Cleocritus. Discouragement of oligarchs, Deposition of Thirty and appointment of Ten (§§ 10—23).

Thirty retire to Eleusis. Ten carry on war with exiles. Increasing strength of Thrasybulus. Lysander invited by Thirty visits Attica to reduce exiles. Pausanias envying Lysander joins forces (§§ 24—30).

Pausanias attacks Piræus with partial success. Favours cause of peace. Embassy sent to Sparta on question of peace. Pacification granted by Pausanias and Lacedæmonian authorities. Evacuation of Attica. Thrasybulus and exiles restored. Harangue of Thrasybulus. Restoration of democracy. Capture of Eleusis. General amnesty (§§ 31—43).

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

A.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις 1 Α. С. 411. υστερον ήλθεν εξ 'Αθηνών Θυμοχάρης έχων ναθς όλίγας καλ εθθύς έναυμάχησαν αθθις Λακεδαιμόνιοι και 'Αθηναΐοι, ενίκησαν δε Λακεδαιμόνιοι ήγουμένου 'Αγησανδρίδου. μετ' όλίγον 2 δὲ τούτων Δωριεύς ὁ Διαγόρου ἐκ 'Ρόδου εἰς Έλλήσποντον εἰσέπλει ἀρχομένου χειμῶνος τέτταρσι καὶ δέκα ναυσὶν αμα ήμέρα. κατιδών δὲ ὁ των 'Αθηναίων ήμεροσκόπος ἐσήμηνε τοῖς στρατηγοῖς. οί δὲ ἀνηγάγοντο ἐπ' αὐτὸν εἴκοσι ναυσίν, ᾶς δ Δωριεύς φυγών πρός την γην ανεβίβαζε τας αύτοῦ τριήρεις, ώς ήνουγε, περί τὸ 'Ροίτειον. έγγυς δὲ 3 γενομένων τῶν ᾿Αθηναίων ἐμάγοντο ἀπό τε τῶν νεών καλ της γης, μέχρι οι 'Αθηναίοι απέπλευσαν είς Μάδυτον πρός τὸ ἄλλο στρατόπεδον οὐδὲν πράξαυτες. Μίνδαρος δε κατιδών την μάχην εν Ίλίφ 4 θύων τη 'Αθηνά έβοήθει έπι την θάλατταν καί καθελκύσας τὰς ἐαυτοῦ τριήρεις ἀπέπλει, ὅπως ε αναλάβοι τὰς μετά Δωριέως. οι δὲ 'Αθηναίοι ανταναγόμενοι εναυμάχησαν περί *Αβυδον κατά την ήόνα μέχρι δείλης έξ έωθινου. καὶ τὰ μὲν νικώντων, τὰ δὲ νικωμένων, 'Αλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοῖν ο δεούσαις είκοσι ναυσίν. έντεθθεν δε φυγή τών Πελοποννησίων εγένετο πρός την "Αβυδον και ό Φαρνάβαζος παρεβοήθει καὶ ἐπεισβαίνων τῷ ἵππω είς την θάλατταν μέχρι δυνατόν ην εμάχετο καὶ τοίς άλλοις τοίς αύτου ίππευσι και πεζοίς παρετ κελεύετο. συμφράξαντες δὲ τὰς ναῦς οἱ Πελοποννήσιοι καὶ παραταξάμενοι πρὸς τῆ γῆ ἐμάχοντο. Αθηναίοι δὲ ἀπέπλευσαν, τριάκοντα ναῦς τῶν πολεμίων λαβόντες κενάς καὶ ας αὐτοὶ ἀπώλεσαν ε κομισάμενοι, είς Σηστόν. Εντεύθεν πλην τετταράκουτα νεών άλλαι άλλη φχοντο ἐπ' ἀργυρολογίαν έξω τοῦ Ελλησπόντου καὶ ὁ Θρασύλος, εἶς ὧν των στρατηγών, είς 'Αθήνας έπλευσε ταῦτα έξαγο γελών και στρατιάν και ναθς αιτήσων. μετά δέ ταῦτα Τισσαφέρνης ήλθεν εἰς Ελλήσποντον ἀφικόμενον δὲ παρ' αὐτὸν μιὰ τριήρει 'Αλκιβιάδην ξένιά τε καὶ δῶρα ἄγοντα συλλαβών εἶρξεν ἐν Σάρδεσι, φάσκων κελεύειν βασιλέα πολεμείν 'Αθη-10 ναίοις. ήμέραις δὲ τριάκοντα ὕστερον 'Αλκιβιάδης έκ Σάρδεων μετά Μαντιθέου τοῦ άλόντος έν Καρία Ιππων εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν 11 είς Κλαζομενάς. οἱ δ' ἐν Σηστῷ 'Αθηναίοι, A. C. 410. αἰσθόμενοι Μίνδαρον πλεῖν ἐπ' αὐτοὺς μέλλοντα ναυσὶν ἑξήκοντα, νυκτὸς ἀπέδρασαν είς Καρδίαν. ἐνταῦθα δὲ καὶ ᾿Αλκιβιάδης ήκεν εκ των Κλαζομενών συν πέντε τριήρεσι καί

έπακτρίδι, πυθόμενος δὲ ὅτι αἱ τῶν Πελοποννησίων νηες έξ 'Αβύδου ανηγμέναι είεν είς Κύζικον αὐτὸς μὲν πεζή ήλθεν εἰς Σηστόν, τὰς δὲ ναῦς περιπλείν έκείσε έκέλευσεν. ἐπεὶ δ' ήλθον, ἀνάγεσθαι 12 ήδη αὐτοῦ μέλλοντος ώς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἐπεισπλεῖ Θηραμένης είκοσι ναυσίν ἀπὸ Μακεδονίας, αμα δὲ καὶ Θρασύβουλος είκοσιν έτέραις έκ Θάσου, αμφότεροι ηργυρολογηκότες. 'Αλκιβιάδης δὲ εἰπών καὶ 13 τούτοις διώκειν αὐτὸν ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἱστία αὐτὸς ἔπλευσεν εἰς Πάριον ἀθρόαι δὲ γενόμεναι αί νηςς άπασαι εν Παρίω εξ καὶ ογδοήκοντα της επιούσης νυκτός ανηγάγοντο, καὶ τῆ ἄλλη ἡμέρα περὶ αρίστου ώραν ήκον είς Προικόννησον. ἐκεῖ δ' ἐπύ- 14 θοντο ὅτι Μίνδαρος ἐν Κυζίκω εἴη καὶ Φαρνάβαζος μετά του πεζου. ταύτην μεν οθν την ήμεραν αυτου έμειναν, τη δὲ ύστεραία 'Αλκιβιάδης ἐκκλησίαν ποιήσας παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἴη καὶ ναυμαγείν καὶ πεζομαγείν καὶ τειγομαγείν Οὐ γὰρ ἔστιν, ἔφη, χρήματα ήμιν, τοις δὲ πολεμίοις ἄφθονα παρά βασιλέως. τη δὲ προτεραία, ἐπειδη 13 ώρμίσαντο, τὰ πλοῖα πάντα καὶ τὰ μικρὰ συνήθροισε παρ' έαυτόν, όπως μηδείς έξαγγείλαι τοῖς πολεμίοις τὸ πληθος των νεών, ἐπεκήρυξέ τε, ὸς αν άλίσκηται είς τὸ πέραν διαπλέων, θάνατον την ζημίαν. μετά δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρασκευασάμενος 18 ώς ἐπὶ ναυμαχίαν ἀνηγάγετο ἐπὶ τὴν Κύζικον ὕοντος πολλώ. ἐπειδή δ' ἐγγὺς τής Κυζίκου ήν, αἰθρίας γενομένης καὶ τοῦ ήλίου ἐκλάμψαντος καθορά τὰς τοῦ Μινδάρου ναῦς γυμναζομένας πόρρω ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ ἀπειλημμένας ὑπ' αὐτοῦ, ἐξήκοντα

17 ούσας. οί δὲ Πελοπουνήσιοι ίδοντες τὰς τῶν 'Αθηναίων τριήρεις ούσας πλείους τε πολλώ ή πρότερον καὶ πρὸς τῷ λιμένι ἔφυγον πρὸς τὴν γῆν καὶ συνορμίσαντες τὰς ναῦς ἐμάγοντο ἐπιπλέουσι τοῖς ἐναν-18 τίοις. 'Αλκιβιάδης δὲ ταῖς εἴκοσι τῶν νεῶν περιπλεύσας ἀπέβη είς την γην. ίδων δὲ ὁ Μίνδαρος καλ αὐτὸς ἀποβὰς ἐν τῆ γῆ μαγόμενος ἀπέθανεν. οί δὲ μετ' αὐτοῦ ὄντες ἔφυγον. τὰς δὲ ναῦς οί 'Αθηναίοι φχοντο άγοντες άπάσας είς Ποοικόννησον πλην των Συρακοσίων έκείνας δε αυτοί κατέκαυσαν 19 οί Συρακόσιοι. ἐκείθεν δὲ τἢ ύστεραία ἔπλεον οί 'Αθηναίοι ἐπὶ Κύζικον, οί δὲ Κυζικηνοί τῶν Πελοπουνησίων και Φαρναβάζου έκλιπόντων αὐτην 20 ἐδέχουτο τοὺς ᾿Αθηναίους. ᾿Αλκιβιάδης δὲ μείνας αὐτοῦ εἴκοσιν ἡμέρας καὶ χρήματα πολλά λαβών παρά τῶν Κυζικηνῶν οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος εν τη πόλει απέπλευσεν είς Προικόννησον. 21 ἐκείθεν δ' ἔπλευσεν είς Πέρινθον καὶ Σηλυβρίαν. καί Περίνθιοι μέν είσεδέξαντο είς τὸ ἄστυ τὸ στρατόπεδον Σηλυβριανοί δὲ ἐδέξαντο μὲν οῦ, γρήματα 22 δὲ ἔδοσαν. ἐντεῦθεν δ' ἀφικόμενοι τῆς Καλγηδονίας είς Χρυσόπολιν ετείχισαν αὐτήν, καὶ δεκατευτήριον κατεσκεύασαν εν αυτή, και την δεκάτην εξέλεγον των έκ του Πόντου πλοίων, και φυλακήν έγκαταλιπόντες ναῦς τριάκοντα καὶ στρατηγώ δύο, Θηραμένην καὶ Εὔμαχον, τοῦ τε χωρίου ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ἐκπλεόντων πλοίων καὶ εἴ τι άλλο δύναιντο βλάπτειν τούς πολεμίους. οί δ' άλλοι στρατηγοί 23 είς του Έλλήσποντον Εχοντο. παρά δε Ίπποκράτους του Μινδάρου ἐπιστολέως εἰς Λακεδαίμονα

γράμματα πεμφθέντα εάλωσαν είς 'Αθήνας λέγοντα τάδε "Ερρει τὰ καλά, Μίνδαρος ἀπέσσυα, πεινωντι τωνδρες. απορίσμες τί χρη δρην. Φαρνά- 24 βαζος δὲ παυτί τῷ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματι καλ τοίς συμμάγοις παρακελευσάμενος μή αθυμείν ένεκα ξύλων, ώς όντων πολλών έν τή βασιλέως, έως δυ τὰ σώματα σώα ή, ιμάτιου τ' έδωκεν έκάστω καὶ έφόδιον δυοίν μηνοίν, καὶ όπλίσας τούς ναύτας φύλακας κατέστησε της έαυτοῦ παραθαλαττίας γής, καὶ συγκαλέσας τούς τε άπὸ 25 των πόλεων στρατηγούς και τριηράρχους εκέλευε ναυπηγείσθαι τριήρεις εν 'Αντάνδρω όσας εκαστοι απώλεσαν, γρήματά τε διδούς καὶ ύλην έκ τῆς "Ιδης κομίζεσθαι φράζων. ναυπηγουμένων δε οί 26 Συρακόσιοι άμα τοῖς 'Αντανδρίοις τοῦ τείχους τι έπετέλεσαν, καλ έν τη φρουρά ήρεσαν πάντων μάλιστα. διά ταῦτα δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις εν 'Αντάνδρω εστί. Φαρνάβαζος μεν οὖν ταῦτα διατάξας εὐθὺς εἰς Καλχηδόνα ἐβοήθει.

Έν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἠγγέλθη τοῖς τῶν Συρα- π κοσίων στρατηγοῖς οἴκοθεν ὅτι φεύγοιεν ὑπὸ τοῦ δήμου. συγκαλέσαντες οὖν τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας Ἑρμοκράτους προηγοροῦντος ἀπωλοφύροντο τὴν ἑαυτῶν συμφοράν, ὡς ἀδίκως φεύγοιεν ἄπαντες παρὰ τὸν νόμον παρήνεσάν τε προθύμους εἶναι καὶ τὰ λοιπά, ὥσπερ τὰ πρότερα, καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς τὰ ἀεὶ παραγγελλόμενα, μεμνημένους ὅσας τε ναυμαχίας αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς νενικήκατε καὶ ναῦς εἰλήφατε, ὅσα τε μετὰ τῶν ἄλλων ἀἡττητοι γε-γόνατε ἡμῶν ἡγουμένων, τάξιν ἔχοντες τὴν κρατίσ-

την διά τε την ήμετέραν άρετην και την ύμετέραν προθυμίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπάργουσαν έλέσθαι δὲ ἐκέλευον ἄρχοντας, μέχρι αν 28 ἀφίκωνται οἱ ήρημένοι ἀντ' ἐκείνων. οἱ δ' ἀναβοήσαντες εκέλευον εκείνους άρχειν καὶ μάλιστα οί τριήραρχοι καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ κυβερνηται. δ' οὐκ ἔφασαν δεῖν στασιάζειν πρὸς τὴν έαυτῶν πόλιν εί δέ τις ἐπικαλοίη τι αὐτοῖς, λόγον ἔφασαν 29 χρήναι διδόναι. οὐδενὸς δὲ οὐδὲν ἐπαιτιωμένου, δεομένων έμειναν έως αφίκοντο οἱ αντ' ἐκείνων στρατηγοί, Δήμαρχός τε Ἐπιδόκου καὶ Μύσκων Μενεκράτους καὶ Πόταμις Γνώσιος. τῶν δὲ τριηράρχων ομόσαντες οἱ πλεῖστοι κατάξειν αὐτούς, έπαν είς Συρακούσας αφίκωνται, απεπέμψαντο 30 όποι ήβούλοντο πάντας ἐπαινοῦντες ιδία δὲ οί προς Ερμοκράτην προσομιλοθντές μάλιστα έπόθησαν τήν τε έπιμέλειαν καλ προθυμίαν καλ κοινότητα.) ών γὰρ ἐγίγνωσκε τοὺς ἐπιεικεστάτους τῶν τριπράρχων καλ κυβέρνητων καλ έπιβατών έκάστης ήμέρας πρώ και πρὸς έσπέραν συναλίζων πρὸς τὴν σκηνην την έαυτοῦ ἀνεξυνοῦτο ὅ, τι ἔμελλεν ἡ λέγειν ή πράττειν, κακείνους εδίδασκε κελεύων λέγειν τα μέν ἀπὸ τοῦ παραχρημα, τὰ δὲ βουλευσαμένους. 31 ἐκ τούτων Ἑρμοκράτης τὰ πολλὰ ἐν τῷ συνεδρίφ εὐδόξει, λέγειν τε δοκών καὶ βουλεύειν τὰ κράτιστα. κατηγορήσας δε Τισσαφέρνους εν Λακεδαίμονι Έρμοκράτης, μαρτυρούντος καὶ ᾿Αστυόχου, καὶ δόξας τὰ ὄντα λέγειν, ἀφικόμενος παρὰ Φαρνάβαζον, πρίν αἰτησαι χρήματα λαβών, παρεσκευάζετο πρὸς τὴν εἰς Συρακούσας κάθοδου ξένους τε

καὶ τριήρεις. ἐν τούτφ δὲ ἦκον οἱ διάδοχοι τῶν Συρακοσίων εἰς Μίλητον καὶ παρέλαβον τὰς ναῦς καὶ τὸ στράτευμα.

'Εν Θάσφ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον στάσεως 👊 γενομένης εκπίπτουσιν οί λακωνισταί και ό Λάκων άρμοστης Έτεόνικος, καταιτιαθείς δε ταῦτα πράξαι σύν Τισσαφέρνει Πασιππίδας ο Λάκων έφυγεν έκ Σπάρτης ἐπὶ δὲ τὸ ναυτικόν, δ ἐκεῖνος ήθροίκει άπὸ τῶν συμμάχων, ἐξεπέμφθη Κρατησιππίδας, καὶ παρέλαβεν εν Χίφ. περί δε τούτους τους χρό- 33 νους Θρασύλου ἐν ᾿Αθήναις ὅντος ᾿Αγις ἐκ τῆς Δεκελείας προνομήν ποιούμενος πρός αὐτὰ τὰ τείχη ηλθε τῶν 'Αθηναίων' Θρασύλος δὲ ἐξαγαγών 'Αθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῆ πόλει ὄντας απαντας παρέταξε παρά τὸ Λύκειον γυμνάσιον ώς μαχούμενος, αν προσίωσιν. Ιδων δε ταθτα Αγις 34 απήγαγε ταχέως, καί τινες αὐτῶν ολίγοι τῶν ἐπὶ πασιν ύπὸ των ψιλων απέθανον. οί οὖν 'Αθηναιοι τῷ Θρασύλφ διὰ ταῦτα ἔτι προθυμότεροι ἦσαν ἐφ' ά ηκε, και εψηφίσαντο όπλίτας τε αὐτὸν καταλέξασθαι χιλίους, ίππέας δὲ έκατόν, τριήρεις δὲ πεντήκοντα. Αγις δε εκ της Δεκελείας ίδων πλοία 35 πολλά σίτου είς Πειραιά καταθέοντα, οὐδὲν ὄφελος έφη είναι τούς μετ' αὐτοῦ πολύν ήδη χρόνον 'Αθηναίους είργειν τής γής, εί μή τις σχήσοι καὶ όθεν ό κατὰ θάλατταν σῖτος φοιτᾶ κράτιστόν τε εἶναι καὶ Κλέαρχον τον 'Ραμφίου πρόξενον όντα Βυζαντίων πέμψαι είς Καλγηδόνα τε καὶ Βυζάντιον. δόξαντος 36 δὲ τούτου, πληρωθεισών νεών ἔκ τε Μεγάρων καὶ παρά των ἄλλων συμμάχων πεντεκαίδεκα στρατιωτίδων μάλλον ή ταχειών ὅχετο. καὶ αὐτοῦ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπόλλυνται ἐν τῷ Ἑλλησπόντῷ ὑπὸ τῶν ᾿Αττικῶν ἐννέα νεῶν, αὶ ἀεὶ ἐνταῦθα τὰ πλοῖα διεφύλαττον, αἱ δ΄ ἄλλαι ἔφυγον εἰς Σηστόν, τι ἐκεῦθεν δὲ εἰς Βυζάντιον ἐσώθησαν. καὶ δ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ῷ Καρχηδόνιοι ᾿Αννίβα ἡγουμένου στρατεύσαντες ἐπὶ Σικελίαν δέκα μυριάσι στρατιᾶς αἰροῦσιν ἐν τρισὶ μησὶ δύο πόλεις Ἑλληνίδας Σελινοῦντα καὶ Ἱμέραν.

- Τῷ δὲ ἄλλφ ἔτει, ῷ ἦν 'Ολυμπιὰς 2 A. C. 409. τρίτη καὶ ἐνενηκοστή, ή προστεθείσα ξυνωρίς ενίκα Εὐαγόρου 'Ηλείου, τὸ δὲ στάδιον Εὐβώτας Κυρηναίος, έπι έφόρου μέν όντος έν Σπάρτη Εὐαρχίππου, ἄρχοντος δ' ἐν ᾿Αθήναις Εὐκτήμονος, 'Αθηναίοι μεν Θορικον ετείχισαν, Θρασύλος δε τά τε ψηφισθέντα πλοία λαβών καὶ πεντακισχιλίους τών ναυτών πελταστάς ποιησάμενος, ώς αμα καί πελτασταίς εσομένους, εξέπλευσεν αργομένου τοῦ 3 θέρους εἰς Σάμον. ἐκεῖ δὲ μείνας τρεῖς ἡμέρας έπλευσεν είς Πύγελα και ένταθθα τήν τε χώραν έδήου καὶ προσέβαλλε τῷ τείχει. ἐκ δὲ τῆς Μιλήτου βοηθήσαντές τινες τοις Πυγελεύσι διεσπαρμένους όντας των 'Αθηναίων τοὺς ψιλοὺς ἐδίωκον. s οί δè πελτασταὶ καὶ τῶν ὁπλιτῶν δύο λόχοι βοηθήσαντες πρός τους αύτων ψιλούς ἀπέκτειναν ἄπαντας τους έκ Μιλήτου έκτος ολίγων, και άσπίδας
- 4 έλαβον ώς διακοσίας, καὶ τρόπαιον έστησαν. τῆ δ' ύστεραία ἔπλευσαν εἰς Νότιον, καὶ ἐντεῦθεν παρασκευασάμενοι ἐπορεύοντο εἰς Κολοφῶνα. Κολοφώνιοι δὲ προσεχώρησαν. καὶ τῆς ἐπιούσης

νυκτός ενέβαλον είς την Λυδίαν ακμάζοντος τοῦ σίτου, καὶ κώμας τε πολλάς ἐνέπρησαν καὶ χρήματα έλαβου και αυδράποδα και άλλην λείαν πολλήν. Στάγης δὲ ὁ Πέρσης περὶ ταῦτα τὰ χωρία s ών, επεί οί 'Αθηναίοι έκ του στρατοπέδου διεσκεδασμένοι ήσαν κατά τὰς ίδίας λείας, βοηθησάντων των ίππεων ένα μεν ζωδυ έλαβεν, έπτα δε απέκτεινε. Θρασύλος δὲ μετά ταθτα ἀπήγαγεν ἐπὶ θάλατταν 6 την στρατιάν ώς είς "Εφεσον πλευσόμενος. Τισσαφέρνης δε αἰσθόμενος τοῦτο τὸ ἐπιγείρημα στρατιάν τε συνέλεγε πολλήν και ίππεις απέστελλε παραγγέλλων πάσιν είς "Εφεσον βοηθείν τη 'Αρτέμιδι. Θρασύλος δὲ ἐβδόμη καὶ δεκάτη ἡμέρα μετὰ τὴν τ είσβολην είς "Εφεσον έπλευσε, καὶ τούς μεν όπλίτας προς του Κορησσου αποβιβάσας, τους δε ίππεις και πελταστάς καὶ ἐπιβάτας καὶ τοὺς ἄλλους πάντας πρὸς τὸ ἔλος ἐπὶ τὰ ἔτερα τῆς πόλεως, ἄμα τῆ ἡμέρα προσηνε δύο στρατόπεδα, οί δ' έκ της πόλεως έβοήθησαν ε σφίσιν, οι τε σύμμαχοι, ους Τισσαφέρνης ήγαγε, καί Συρακόσιοι οί τ' ἀπὸ τῶν προτέρων είκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέντε, αι ἔτυχον τότε παραγενόμεναι, νεωστὶ ήκουσαι μετὰ Εὐκλέους τε τοῦ "Ιππωνος καὶ Ἡρακλείδου τοῦ ᾿Αριστογένους στρατηγών, καὶ Σελινούσιαι δύο. οὖτοι δὲ πάντες πρώτον 9 μέν πρός τούς όπλίτας τούς έν Κορησσώ έβοήθησαν τούτους δε τρεψάμενοι και αποκτείναντες έξ αὐτῶν ώς εί έκατον και είς την θάλατταν καταδιώξαντες πρός τους παρά τὸ έλος ἐτράποντο. ἔφυγον δὲ κάκει οι Αθηναίοι και άπώλοντο αὐτών ώς τριακόσιοι. οί δὲ Ἐφέσιοι τρόπαιον ἐνταῦθα ἔστησαν 10

καὶ έτερον πρὸς τῶ Κορησσῶ. τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ Σελινουσίοις κρατίστοις γενομένοις αριστεία έδωκαν καὶ κοινή καὶ ιδία πολλοίς, καὶ οἰκείν ἀτέλειαν έδοσαν τω βουλομένω αεί Σελινουσίοις δέ, 11 έπεὶ ή πόλις ἀπωλώλει, καὶ πολιτείαν ἔδοσαν. δ' 'Αθηναίοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπολαβόντες ἀπέπλευσαν είς Νότιον, κάκει θάψαντες αὐτούς 12 ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου καὶ Ἑλλησπόντου. δρμοῦντες δὲ ἐν Μηθύμνη τῆς Λέσβου εἶδον παραπλεούσας έξ 'Εφέσου τὰς Συρακοσίας ναθς πέντε καλ είκοσι καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀναχθέντες τέτταρας μὲν ἔλαβον αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δ' ἄλλας κατεδίωξαν εἰς 13 Εφεσον. και τους μεν άλλους αιγμαλώτους Θρασύλος εἰς 'Αθήνας ἀπέπεμψε πάντας, 'Αλκιβιάδην δὲ 'Αθηναῖον, 'Αλκιβιάδου ὄντα ἀνεψιὸν καὶ συμφυγάδα, ἀπέλυσεν, ἐντεῦθεν δὲ ἔπλευσεν εἰς τὴν Σηστον προς το άλλο στράτευμα: ἐκείθεν δὲ ἄπασα 14 ή στρατιά διέβη είς Λάμψακον. καὶ γειμών ἐπήει, έν ω οί αίχμάλωτοι Συρακόσιοι, είργμενοί τοῦ Πειραιώς εν λιθοτομίαις, διορύξαντες την πέτραν, ἀποδράντες νυκτὸς οι χοντο είς Δεκέλειαν, οι δ είς 15 Μέγαρα. ἐν δὲ τῆ Λαμψάκο συντάττοντος 'Αλκιβιάδου τὸ στράτευμα πᾶν οἱ πρότεροι στρατιῶται ούκ ήβούλοντο τοις μετά Θρασύλου συντάττεσθαι, ώς αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀήττητοι, ἐκεῖνοι δὲ ἡττημένοι ηκοιεν. Ενταθθα δη εχείμαζον απαντες Λάμψακον 16 τειχίζοντες. καὶ ἐστράτευσαν πρὸς "Αβυδον' Φαρνάβαζος δ' έβοήθησεν ίπποις πολλοίς, και μάχη ήττηθείς έφυγεν. 'Αλκιβιάδης δε εδίωκεν έχων τούς τε ίππέας καὶ τῶν ὁπλιτῶν εἰκοσι καὶ έκατών,

δυ ήρχε Μένανδρος, μέχρι σκότος αφείλετο. Εκ 17 δε της μάχης ταύτης συνέβησαν οι στρατιώται αὐτοι αὐτοις και ησπάζοντο τους μετά Θρασύλου. εξηλθον δέ τινας και ἄλλας εξόδους τοῦ χειμώνος εἰς την ήπειρον και ἐπόρθουν την βασιλέως χώραν. τῷ δ΄ αὐτῷ χρόνῳ και Λακεδαιμόνιοι τους εἰς τὸ 18 Κορυφάσιον τῶν Είλώτων ἀφεστῶτας ἐκ Μαλέας ὑποσπόνδους ἀφηκαν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν και ἐν Ἡρακλεία τῆ Τραχινία ᾿Αχαιοι τους ἐποίκους, ἀντιτεταγμένων πάντων πρὸς Οἰταίους πολεμίους ὅντας, προέδοσαν, ὥστε ἀπολέσθαι αὐτῶν πρὸς ἐπτακοσίους σὺν τῷ ἐκ Λακεδαίμονος άρμοστῆ Λαβώτη. και ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν οῦτος, ἐν ῷ καὶ 19 Μηδοι ἀπὸ Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀποστάντες πάλιν προσεχώρησαν αὐτῷ.

Α.C. 408. Τοῦ δ' ἐπιόντος ἔτους ὁ ἐν Φωκαία 3 νεως τῆς 'Αθηνῶς ἐνεπρήσθη πρηστῆρος ἐμπεσόντος. ἐπεὶ δ' ὁ χειμων ἔληγε, Παντακλέους μὲν ἐφορεύοντος, ἄρχοντος δ' 'Αντυγένους, ἔαρος ἀρχομένου, δυοῖν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν τῷ πολέμῳ παρεληλυθότων, οἱ 'Αθηναῖοι ἔπλευσαν εἰς Προικόννησον παντὶ τῷ στρατοπέδω. ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ 2 Καλχηδόνα καὶ Βυζάντιον ὁρμήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο πρὸς Καλχηδόνι. οἱ δὲ Καλχηδόνιοι προσιόντας αἰσθόμενοι τοὺς 'Αθηναίους τὴν λείαν ἄπασαν κατέθεντο εἰς τοὺς Βιθυνοὺς Θρῷκας ἀστυγείτονας ὄντας. 'Αλκιβιάδης δὲ λαβών τῶν τε 3 ὁπλιτῶν ὀλίγους καὶ τοὺς ἱππέας, καὶ τὰς ναῦς παραπλεῖν κελεύσας, ἐλθών εἰς τοὺς Βιθυνοὺς ἀπήτει τὰ τῶν Καλχηδονίων χρήματα εἰ δὲ μή,

4 πολεμήσειν έφη αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀπέδοσαν. 'Αλκιβιάδης δὲ ἐπεὶ ήκεν εἰς τὸ στρατόπεδον τήν τε λείαν έγων καὶ πίστεις πεποιημένος, απετείγιζε την Καλχηδόνα παντί τῷ στρατοπέδω ἀπὸ θαλάττης είς θάλατταν καλ τοῦ ποταμοῦ ὅσον οδόν τ' ε ήν ξυλίνφ τείχει. ἐνταῦθ' Ἱπποκράτης μὲν δ Λακεδαιμόνιος άρμοστής έκ τής πόλεως έξήγαγε τούς στρατιώτας ώς μαγούμενος οί δε 'Αθηναίοι αντιπαρετάξαντο αὐτῷ, Φαρνάβαζος δὲ ἔξω τῶν περιτειχισμάτων προσεβοήθει στρατιά τε καί 6 ίπποις πολλοίς. Ίπποκράτης μέν οὖν καὶ Θρασύλος εμάχουτο εκάτερος τοις δπλίταις χρόνου πολύν, μέχρι 'Αλκιβιάδης έχων δπλίτας τέ τινας καὶ τους ίππέας έβοήθησε. καὶ Ίπποκράτης μέν ἀπέθανεν, οί δὲ μετ' αὐτοῦ ὄντες ἔφυγον εἰς τὴν η πόλιν. άμα δὲ καὶ Φαρνάβαζος, οὐ δυνάμενος συμμίξαι πρός του Ίπποκράτην δια την στενοπορίαν, τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ἀποτειχισμάτων ἐγγὺς ουτων, απεχώρησεν είς το Ἡράκλειον το των 8 Καλγηδονίων, οῦ ἢν αὐτῷ τὸ στρατόπεδον. ἐκ τούτου δε 'Αλκιβιάδης μεν φχετο είς τον Ελλήσποντον καὶ εἰς Χερρόνησον χρήματα πράξων οί δὲ λοιποὶ στρατηγοὶ συνεχώρησαν πρὸς Φαρνάβαζον ύπερ Καλχηδόνος είκοσι τάλαντα δοῦναι 'Αθηναίοις Φαρνάβαζον και ώς βασιλέα πρέσβεις ν 'Αθηναίων αναγαγείν, καὶ όρκους έδοσαν καὶ έλαβον παρά Φαρναβάζου ύποτελεῖν τὸν φέρον Καλχηδονίους 'Αθηναίοις όσονπερ εἰώθεσαν καὶ τὰ ὀφειλόμενα χρήματα αποδούναι, 'Αθηναίους δὲ μὴ πολεμείν Καλγηδονίοις, έως αν οί παρά βασιλέως

πρέσβεις έλθωσιν. 'Αλκιβιάδης δὲ τοῖς ὅρκοις 10 ούκ ετύγγανε παρών, άλλα περί Σηλυβρίαν ήν έκείνην δ' έλων πρός το Βυζάντιον ήκεν έχων Χερρονησίτας τε πανδημεί και από Θράκης στρατιώτας καὶ ίππεις πλείους τριακοσίων. Φαρνά- 11 βαζος δε αξιών δείν κακείνον ομνύναι περιέμενεν έν Καλγηδόνι, μέγρι έλθοι έκ τοῦ Βυζαντίου έπελ δ' ηλθεν, οὐκ ἔφη ὀμεῖσθαι, εἰ μὴ κἀκεῖνος αὐτῷ ομείται. μετά ταθτα ώμοσεν ο μέν έν Χρυσοπόλει 12 οίς Φαρνάβαζος έπεμψε Μιτροβάτει καὶ 'Αρνάπει, ό δ' ἐν Καλχηδόνι τοῖς παρ' 'Αλκιβιάδου Εὐρυπτολέμω και Διοτίμω τόν τε κοινίν δρκον καί ίδια άλλήλοις πίστεις εποιήσαντο. Φαρνάβα- 13 ζος μεν οὖν εὐθὺς ἀπήει, καὶ τοὺς παρὰ. βασιλέα πορευομένους πρέσβεις απαντάν εκέλευσεν είς Κύζικον. ἐπέμφθησαν δὲ ᾿Αθηναίων μὲν Δωρόθεος, Φιλοδίκης, Θεογένης, Ευρυπτόλεμος, Μαντίθεος, σύν δὲ τούτοις 'Αργείοι Κλεόστρατος, Πυρρόλοχος' έπορεύοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις Πασιππίδας καὶ ἔτεροι, μετά δὲ τούτων καὶ Ερμοκράτης, ήδη φεύγων έκ Συρακουσών, και ὁ άδελφὸς αὐτοῦ Πρόξενος, καὶ Φαρνάβαζος μὲν τούτους ἢγεν οἱ 14 δὲ 'Αθηναίοι τὸ Βυζάντιον ἐπολιόρκουν περιτειχίσαντες, καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ἀκροβολισμοὺς καὶ προσβολάς εποιούντο. εν δε τώ Βυζαντίω ην 15 Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος άρμοστής καὶ σὺν αὐτῷ των περιοίκων τινές καὶ των νεοδαμώδων οὐ πολλοὶ καὶ Μεγαρείς καὶ ἄρχων αὐτῶν Ελιξος Μεγαρεύς καὶ Βοιωτοὶ καὶ τούτων ἄρχων Κοιρατάδας. οί 16 δ' 'Αθηναίοι ώς οὐδὲν ηδύναντο διαπράξασθαι κατ'

ίσχύν, έπεισάν τινας των Βυζαντίων προδοθναι 17 την πόλιν. / Κλέαρχος δε δ άρμοστης οἰόμενος οὐδένα αν τοῦτο ποιῆσαι, καταστήσας δὲ απαντα ώς εδύνατο κάλλιστα καὶ επιτρέψας τὰ εν τῆ πόλει Κοιρατάδα καὶ Ἑλίξω, διέβη παρά τὸν Φαρνάβαζον είς τὸ πέραν, μισθόν τε τοῖς στρατιώταις παρ' αὐτοῦ ληψόμενος καὶ ναῦς συλλέξων, αί ήσαν έν τῷ Ελλησπόντω ἄλλαι καταλελειμμέναι φρουρίδες ύπο Πασιππίδου καλ εν 'Αντάνδρω καὶ ας 'Αγησανδρίδας είχεν ἐπὶ Θράκης, ἐπιβάτης ών Μινδάρου, και όπως άλλαι ναυπηγηθείησαν. άθρόαι δὲ γενόμεναι πάσαι κακώς τοὺς συμμάγους - των 'Αθηναίων ποιούσαι αποσπάσειαν τὸ στρατό-18 πεδον από τοῦ Βυζαντίου. / ἐπεὶ δ' ἐξέπλευσεν δ Κλέαργος, οί προδιδόντες την πόλιν των Βυζαντίων Κύδων καὶ 'Αρίστων καὶ 'Αναξικράτης καὶ Λυ-19 κούργος καὶ 'Αναξίλαος, δς ύπαγόμενος θανάτου ύστερον εν Λακεδαίμονι διά την προδοσίαν απέφυγεν, ότι οὐ προδοίη τὴν πόλιν, αλλά σώσαι, παίδας δρών καὶ γυναίκας λιμφ ἀπολλυμένους, Βυζάντιος ών καὶ οὐ Λακεδαιμόνιος τον γάρ ἐνόντα σίτον Κλέαργον τοίς Λακεδαιμονίων στρατιώταις διδόναι δια ταῦτ' οὖν τοὺς πολεμίους ἔφη εἰσέσθαι, ούκ αργυρίου ένεκα ούδε διά το μισείν Λακεδαιμο-20 νίους έπει δε αὐτοῖς παρεσκεύαστο, νυκτὸς ἀνοίξαντες τὰς πύλας τὰς ἐπὶ τὸ Θράκιον καλούμενον 21 εἰσήγαγον τὸ στράτευμα καὶ τὸν ᾿Αλκιβιάδην, ὁ δὲ Έλιξος καὶ ὁ Κοιρατάδας οὐδὲν τούτων εἰδότες έβοήθουν μετά πάντων είς την άγοράν έπει δέ πάντη οι πολέμιοι κατείχον, οὐδεν έχοντες ο, τι

ποιήσαιεν, παρέδοσαν σφᾶς αὐτούς. καὶ οὖτοι μὲν 22 ἀπεπέμφθησαν εἰς ᾿Αθήνας, καὶ ὁ Κοιρατάδας ἐν τῷ ὄχλῳ ἀποβαινόντων ἐν Πειραιεῖ ἔλαθεν ἀποδρὰς καὶ ἀπεσώθη εἰς Δεκέλειαν.

Φαρνάβαζος δὲ καὶ οἱ πρέσβεις τῆς 4 A.C. 407. Φρυγίας εν Γορδιείω όντες τον χειμώνα τὰ περί τὸ Βυζάντιον πεπραγμένα ήκουσαν. άργομέ- 2 νου δὲ τοῦ ἔαρος πορευομένοις αὐτοῖς παρά βασιλέα απήντησαν καταβαίνοντες οί τε Λακεδαιμονίων πρέσβεις, Βοιώτιος όνομα καὶ οί μετ' αὐτοῦ καὶ οί άλλοι άγγελοι, καὶ έλεγον ὅτι Λακεδαιμόνιοι πάντων ων δέονται πεπραγότες είεν παρά βασιλέως, καὶ Κύρος, άρξων πάντων τών έπι θαλάττη και συμ- 3 πολεμήσων Λακεδαιμονίοις, επιστολήν τε έφερε τοίς κάτω πασι τὸ βασίλειον σφράγισμα έχουσαν, εν ή ένην και τάδε Καταπέμπω Κύρον κάρανον των είς Καστωλον άθροιζομένων. το δε κάρανον έστι κύριον. ταθτ' οθν ακούοντες οί των 'Αθηναίων πρέσβεις, 4 καὶ ἐπειδή Κύρον είδον, ἐβούλοντο μὲν μάλιστα παρά βασιλέα άναβηναι, εί δὲ μή, οἴκαδε ἀπελθεῖν. Κύρος δὲ Φαρναβάζω είπεν ἡ παραδούναι τούς 5 πρέσβεις έαυτῷ ἡ μὴ οἴκαδέ πω ἀποπέμψαι, βουλόμενος τους 'Αθηναίους μη είδεναι τὰ πραττόμενα. Τομενάβαζος δε τέως μεν κατείνε τους 6 πρέσβεις, φάσκων τοτέ μεν ανάξειν αὐτούς παρά βασιλέα, τοτὲ δὲ οἴκαδε ἀποπέμψειν, ώς μηδὲν μέμψηται. ἐπειδή δὲ ἐνιαυτοί τρεῖς ήσαν, ἐδεήθη τ τοῦ Κύρου ἀφείναι αὐτούς, φάσκων ὀμωμοκέναι απάξειν επί θάλατταν, επειδή οὐ παρά βασιλέα, πέμψαντες δὲ ᾿Αριοβαρζάνει παρακομίσαι αὐτοὺς

ἐκέλευον ὁ δὲ ἀπήγαγεν εἰς Κίον τῆς Μυσίας, ὅθεν πρὸς τὸ ἄλλο στρατόπεδον ἀπέπλευσαν.

 'Αλκιβιάδης δὲ βουλόμενος μετὰ τῶν στρατιωτῶν αποπλείν οϊκαδε ανήχθη εύθυς έπι Σάμου έκείθεν δὲ λαβών τῶν νεῶν εἴκοσιν ἔπλευσε τῆς Καρίας ο είς τὸν Κεραμικὸν κόλπον, ἐκείθεν δὲ συλλέξας έκατὸν τάλαντα ήκεν εἰς τὴν Σάμον. Θρασύβουλος δὲ σὺν τριάκοντα ναυσὶν ἐπὶ Θράκης ιχετο, ἐκεῖ δὲ τά τε ἄλλα γωρία τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους μεθεστηκότα κατεστρέψατο καὶ Θάσον έχουσαν κακώς ύπό τε τών πολέμων καλ στάσεων καλ λιμού. 10 Θρασύλος δὲ σὺν τῆ ἄλλη στρατιᾶ εἰς 'Αθήνας κατέπλευσε πρίν δὲ ήκειν αὐτόν, οἱ 'Αθηναίοι στρατηγούς είλουτο 'Αλκιβιάδην μεν φεύγουτα καλ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν 11 οἴκοθεν. 'Αλκιβιάδης δ' ἐκ τῆς Σάμου ἔχων τὰ γρήματα κατέπλευσεν είς Πάρον ναυσίν είκοσιν, έκειθεν δ' ἀνήχθη εὐθυ Γυθείου ἐπὶ κατασκοπην των τριήρων, ας έπυνθάνετο Λακεδαιμονίους αὐτόθι παρασκευάζειν τριάκοντα, καὶ τοῦ οἴκαδε κατάπλου 12 όπως ή πόλις πρὸς αὐτὸν ἔχει. ἐπεὶ δ' ἐώρα έαυτώ εὔνουν οὖσαν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ήρημένους καλ ιδία μεταπεμπομένους τούς επιτηδείους, κατέπλευσεν είς τὸν Πειραια ήμέρα, ή Πλυντήρια ήγεν ή πόλις, τοῦ έδους κατακεκαλυμμένου τῆς 'Αθηνᾶς, ο τινες οιωνίζοντο ανεπιτήδειον είναι και αυτώ καλ τη πόλει 'Αθηναίων γάρ οὐδεὶς εν ταύτη τή ήμέρα οὐδενὸς σπουδαίου ἔργου τολμήσαι αν άψα-13 σθαι. καταπλέοντος δ' αὐτοῦ ὅ τε ἐκ τοῦ Πειραιῶς καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἄστεος ὅχλος ἡθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς,

θαυμάζοντες καὶ ίδεῖν βουλόμενοι τὸν 'Αλκιβιάδην, λέγοντες οἱ μέν, ώς κράτιστος εἴη τῶν πολιτῶν καὶ μόνος ἀπελογήθη ώς οὐ δικαίως φύγοι, ἐπιβουλευθείς δε ύπο των έλαττον εκείνου δυναμένων μοχθηρότερά τε Κεγόντων καλ πρός το αύτων ίδιον κέρδος πολιτευόντων, εκείνου αεί το κοινον αξέοντος καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ, ἐθέλοντος δὲ τότε κρίνεσθαι παραγρημα της 14 αίτίας άρτι γεγενημένης ώς ήσεβηκότος είς τά μυστήρια, ύπερβαλλόμενοι οἱ ἐγθροὶ τὰ δοκοῦντα δίκαια είναι απόντα αὐτὸν ἐστέρησαν τῆς πατρίδος εν φ χρόνω ύπο άμηχανίας δουλεύων ήναγ- 15 κάσθη μεν θεραπεύειν τους έχθίστους, κινδυνεύων αεὶ καθ' εκάστην ήμεραν απολέσθαι τους δε οίκειστάτους πολίτας τε καλ συγγενείς καλ τήν πόλιν απασαν δρών έξαμαρτάνουσαν, οὐκ είχεν όπως ωφελοίη φυγή ἀπειργόμενος οὐκ ἔφασαν δὲ IS των οίωνπερ αὐτὸς ὄντων είναι καινών δείσθαι πραγμάτων οὐδὲ μεταστάσεως ὑπάρχειν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου αὐτῷ μὲν τῶν τε ήλικιωτῶν πλέον ἔχειν των τε πρεσβυτέρων μη έλαττοῦσθαι, τοῖς δ' αὐτοῦ έχθροῖς τοιούτοις δοκεῖν είναι οἴοισπερ πρότερον, ύστερον δε δυνασθείσιν απολλύναι τούς βελτίστους, αὐτοὺς δὲ μόνους λειφθέντας δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγαπασθαι ύπο των πολιτων, δτι έτέροις βελτίοσιν ούκ είγον χρησθαι οί δέ, ὅτι τῶν παροιγομένων 17 αύτοις κακών μόνος αίτιος είη, τών τε φοβερών όντων τη πόλει γενέσθαι μόνος κινδυνεύσαι ήγεμών καταστήναι. 'Αλκιβιάδης δὲ πρὸς τὴν γῆν δρμισ- 18 θεὶς ἀπέβαινε μὲν οὐκ εὐθέως, φοβούμενος τοὺς

έχθρούς επαναστάς δε επί του καταστρώματος 19 ἐσκόπει τοὺς αύτοῦ ἐπιτηδείους, εἰ παρείησαν. κατιδών δὲ Εὐρυπτάλεμον τὸν Πεισιάνακτος, αύτοῦ δὲ ἀνεψιόν, καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους καὶ τοὺς φίλους μετ' αὐτῶν, τότε ἀποβάς ἀναβαίνει εἰς τὴν πόλιν μετά των παρεσκευασμένων, εί τις απτοιτο, 20 μη επιτρέπειν. Εν δε τη βουλή και τη εκκλησία απολογησάμενος ώς οὐκ ήσεβήκει, εἰπών δὲ ώς ηδίκηται, λεγθέντων δὲ καὶ ἄλλων τοιούτων καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος διὰ τὸ μη ἀνασχέσθαι ᾶν την έκκλησίαν, αναρρηθείς άπάντων ήγεμων αὐτοκράτωρ, ώς οδός τε ων σωσαι την προτέραν της πόλεως δύναμιν, πρότερον μέν τὰ μυστήρια τῶν ᾿Αθηναίων κατὰ θάλατταν ἀγόντων διὰ τὸν πόλεμον, κατὰ γῆν 21 εποίησεν εξαγαγών τούς στρατιώτας απαντας μετά δὲ ταῦτα κατελέξατο στρατιάν, ὁπλίτας μὲν πεντακοσίους καὶ χιλίους, ἱππεῖς δὲ πεντήκοντα καὶ έκατόν, ναθς δ' έκατόν. καλ μετά τὸν κατάπλουν τρίτφ μηνὶ ἀνήγθη ἐπ' "Ανδρον ἀφεστηκυῖαν τῶν 'Αθηναίων, καὶ μετ' αὐτοῦ 'Αριστοκράτης καὶ 'Αδείμαντος ο Λευκολοφίδου συνεπέμφθησαν ήρημένοι κατά 22 γην στρατηγοί. 'Αλκιβιάδης δὲ ἀπεβίβασε τὸ στράτευμα της 'Ανδρίας χώρας είς Γαύρειον' έκβοηθήσαντας δὲ τοὺς 'Ανδρίους ἐτρέψαντο καὶ κατέκλει-. σαν είς την πόλιν καί τινας ἀπέκτειναν οὐ πολλούς, 23 καὶ τοὺς Λάκωνας, οἱ αὐτόθι ἦσαν. ᾿Αλκιβιάδης δὲ τρόπαιόν τε έστησε καὶ μείνας αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας ἔπλευσεν εἰς Σάμον, κἀκείθεν ὁρμώμενος ἐπολέμει.

5 Οἱ δè Λακεδαιμόνιοι πρότερον τούτων οὐ πολλῷ χρόνῷ Κρατησιππίδα τῆς ναυαρχίας παρεληλυθυίας

Λύσανδρον εξέπεμψαν ναύαρχον. ὁ δὲ ἀφικόμενος είς 'Ρόδον καὶ ναῦς ἐκείθεν λαβών είς Κῶ καὶ Μίλη--~ - τον ἔπλευσεν, ἐκείθεν δ' εἰς "Εφεσον, καὶ ἐκεί ἔμεινε ναθς έχων έβδομήκοντα, μέχρι οδ Κθρος είς Σάρδεις αφίκετο. έπει δ' ήκεν, ανέβη προς αυτον σύν 2 τοις έκ Λακεδαίμονος πρέσβεσιν. ένταῦθα δή κατά τε τοῦ Τισσαφέρνους έλεγον à πεποιηκώς είη, αὐτοῦ τε Κύρου εδέοντο ώς προθυμοτάτου πρός τον πόλεμον γενέσθαι. Κῦρος δὲ τόν τε πατέρα ἔφη ταῦτα 3 έπεσταλκέναι καὶ αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι, άλλά πάντα ποιήσειν έχων δὲ ηκειν τάλαντα πεντακόσια εάν δε ταθτα εκλίπη, τοις ίδίοις χρήσεσθαι έφη, α δ πατήρ αὐτῷ έδωκεν ἐὰν δὲ καὶ ταῦτα, καὶ τὸν θρόνον κατακόψειν, ἐφ' οδ ἐκάθητο, ὅντα ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν. οι δὲ ταῦτ' ἐπήνουν καὶ ἐκέλευον 4 αὐτὸν τάξαι τῷ ναύτη δραχμὴν Αττικήν, διδάσκούτες ότι αν ούτος δ μισθός γένηται, οί των 'Αθηναίων ναθται ἀπολείψουσι τὰς ναθς καλ μείω χρήματα αναλώσει. ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτοὺς λέγειν, 5 ού δυνατον δ' είναι παρ' à βασιλεύς επέστειλεν αὐτῷ ἄλλα ποιείν, είναι δὲ καὶ τὰς συνθήκας ούτως έχούσας, τριάκοντα μνᾶς έκάστη νηὶ τοῦ μηνός διδόναι, όποσας αν βούλωνται τρέφειν Λακεδαιμόνιοι. ὁ δὲ Λύσανδρος τότε μὲν ἐσιώπησε 6 μετά δὲ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ αὐτῷ προπιών ὁ Κῦρος ήρετο, τί αν μάλιστα χαρίζοιτο ποιών, εἶπεν ὅτι Εί πρός του μισθου εκάστω ναύτη οβολου προσθείης. ἐκ δὲ τουτου τέτταρες οβολοὶ ἢν ὁ μισθός, τ πρότερον δε τριώβολον. καὶ τόν τε προσοφειλόμενον ἀπέδωκε καὶ ἔτι μηνὸς προέδωκεν, ώστε τὸ

8 στράτευμα πολύ προθυμότερον είναι. οί δè 'A θηναίοι ἀκούοντες ταθτα ἀθύμως μέν είχον, ἔπεμπον 9 δὲ πρὸς τὸν Κῦρον πρέσβεις διὰ Τισσαφέρνους. δ δὲ οὐ προσεδέχετο, δεομένου Τισσαφέρνους καὶ λέγοντος, άπερ αυτός εποίει πεισθείς ύπ' 'Αλκιβιάδου. σκοπείν όπως των Ελλήνων μηδε οίτινες ισχυροί ώσιν, άλλα πάντες άσθενείς, αὐτοὶ ἐν αύτοῖς στα-10 σιάζοντες. καὶ ὁ μὲν Λύσανδρος, ἐπεὶ αὐτῶ τὸ ναυτικόν συνετέτακτο, ανελκύσας τας έν τη Ἐφέσω οίσας ναθς ενενήκοντα ήσυχίαν ήγεν, επισκευάζων 11 καὶ ἀναψύγων αὐτάς. ᾿Αλκιβιάδης δὲ ἀκούσας Θρασύβουλον έξω Έλλησπόντου ήκοντα τειχίζειν Φώκαιαν διέπλευσε πρὸς αὐτόν, καταλιπών ἐπὶ ταῖς ναυσίν 'Αντίοχον τον αύτοῦ κυβερνήτην, ἐπιστείλας 12 μη έπιπλείν έπὶ τὰς Λυσάνδρου ναῦς. δ δὲ 'Αντίοχος τη τε αύτου νηι και άλλη έκ Νοτίου είς τον λιμένα των Έφεσίων είσπλεύσας παρ' αὐτάς τάς 13 πρώρας των Λυσάνδρου νεών παρέπλει. ὁ δὲ Λύσανδρος τὸ μὲν πρώτον ολίγας τών νεών καθελκύσας έδίωκεν αὐτόν, ἐπεὶ δὲ οἱ ᾿Αθηναῖοι τῷ ᾿Αντιόχο εβοήθουν πλείοσι ναυσί, τότε δή καὶ πάσας συντάξας ἐπέπλει. μετά δὲ ταῦτα καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐκ τοῦ Νοτίου καθελκύσαντες τὰς λοιπὰς τριήρεις 14 ανήχθησαν, ως εκαστος ήνοιξεν. εκ τούτου δ' έναυμάγησαν οί μεν εν τάξει, οί δε 'Αθηναίοι διεσπαρμέναις ταις ναυσί, μέχρι οδ ἔφυγον ἀπολέσαντες πεντεκαίδεκα τριήρεις. των δε ανδρών οί μεν πλείστοι έξέφυγον, οί δ' έζωγρήθησαν. Λύσανδρος δέ τάς τε ναθς αναλαβών και τρόπαιον στήσας έπι τοῦ Νοτίου διέπλευσεν εἰς "Εφεσον, οἱ δ' 'Αθηναῖοι . είς Σάμου. μετὰ δὲ ταῦτα ᾿Αλκιβιάδης ἐλθών είς 13 Σάμον ανήγθη ταις ναυσίν απάσαις έπι τον λιμένα των 'Εφεσίων, καλ πρό του στόματος παρέταξεν, εί τις βούλοιτο ναυμαχείν. ἐπειδή δὲ Λύσανδρος οὐκ αντανήγαγε διά τὸ πολλαίς ναυσὶν έλαττοῦσθαι, απέπλευσεν είς Σάμον. Λακεδαιμόνιοι δε ολίγω ύστερον αίροῦσι Δελφίνιον καὶ Ἡιόνα. οἱ δὲ ἐν 18 οίκω 'Αθηναίοι, ἐπειδή ήγγέλθη ή ναυμαχία, χαλεπως είγον τω 'Αλκιβιάδη, οιόμενοι δι' αμέλειάν τε καὶ ἀκράτειαν ἀπολωλεκέναι τὰς ναθς, καὶ στρατηγούς είλοντο άλλους δέκα, Κόνωνα, Διομέδοντα, Λέοντα, Περικλέα, 'Ερασινίδην, 'Αριστοκράτην, 'Αρχέστρατον, Πρωτόμαχον, Θρασύλον, 'Αριστογένην. 'Αλκιβιάδης μέν οὖν πονήρως καὶ ἐν τῆ 17 στρατιά φερόμενος, λαβών τριήρη μίαν ἀπέπλευσεν είς Χερρόνησον είς τὰ έαυτοῦ τείχη. μετὰ δὲ ταῦτα 18 Κόνων έκ της "Ανδρου σύν αίς είχε ναυσίν είκοσι Ψηφισαμένων 'Αθηναίων είς Σάμον ἔπλευσεν ἐπλ τὸ ναυτικόν. ἀντὶ δὲ Κόνωνος εἰς Ανδρον ἔπεμψαν Φανοσθένην τέτταρας ναθς, έχοντα. οδτος περιτυ- 19 γων δυοίν τριήροιν Θουρίαιν έλαβεν αὐτοῖς ἀνδράσι καλ τούς μέν αίγμαλώτους απαντας έδησαν 'Αθηναῖοι, τὸν δὲ ἄρχοντα αὐτῶν Δωριέα, ὄντα μὲν 'Ρόδιον, πάλαι δὲ φυγάδα ἐξ 'Αθηνῶν καὶ 'Ρόδου ύπο 'Αθηναίων κατεψηφισμένων αὐτοῦ θάνατον καλ των έκείνου συγγενών, πολιτεύοντα παρ' αὐτοίς. έλεήσαντες άφείσαν οὐδε χρήματα πραξάμενοι. Κό- 20 νων δ' έπεὶ εἰς τὴν Σάμον ἀφίκετο καὶ τὸ ναυτικὸν κατέλαβεν άθύμως έγον, συμπληρώσας τριήρεις έβδομήκοντα άντι των προτέρων, οὐσων πλέον ή

έκατόν, καὶ ταύταις ἀναγόμενος μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν ἄλλοτε ἄλλη ἀποβαίνων τῆς τῶν πολε-
μίων χώρας ἐληίζετο. καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ῷ Καρχηδόνιοι εἰς Σικελίαν στρατεύσαντες εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τριήρεσι καὶ πεζῆς στρατιᾶς δώδεκα μυριά-σιν εἶλον ᾿Ακράγαντα λιμῷ, μάχη μὲν ἡττηθέντες, προσκαθεζόμενοι δὲ ἑπτὰ μῆνας.

Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει, ῷ ή τε σελήνη ἐξέ-Α. C. 406. λιπεν έσπέρας καὶ ὁ παλαιὸς τῆς ᾿Αθηνᾶς νεώς εν 'Αθήναις ενεπρήσθη, Πιτύα μεν εφορεύοντος, άρχουτος δε Καλλίου 'Αθήνησιν, οι Λακεδαιμόνιοι τώ Λυσάνδρω παρεληλυθότος ήδη του χρόνου καλ τῶ πολέμω τεττάρων καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἔπεμψαν ἐπὶ 2 τὰς ναθς Καλλικρατίδαν. ὅτε δὲ παρεδίδου ὁ Λύσανδρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τῷ Καλλικρατίδα ὅτι θαλαττοκράτωρ τε παραδιδοίη καὶ ναυμαχία νενικηκώς, ό δε αὐτὸν εκέλευσεν εξ Έφεσου εν άριστερά Σάμου παραπλεύσαντα, οδ ήσαν αί των 'Αθηναίων νήες, εν Μιλήτω παραδούναι τὰς ναύς, ε καὶ δμολογήσειν θαλαττοκρατείν. οὐ φαμένου δὲ τοῦ Λυσάνδρου πολυπραγμονείν ἄλλου ἄρχοντος, αυτός ὁ Καλλικρατίδας πρὸς αίς παρά Λυσάνδρου έλαβε ναυσί προσεπλήρωσεν έκ Χίου καί 'Ρόδου καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν συμμάχων πεντήκοντα ναῦς. ταύτας δὲ πάσας ἀθροίσας, οδσας τετταράκοντα καὶ ἐκατόν, παρεσκευάζετο ώς ἀπαντησόμενος τοῖς 4 πολεμίοις. καταμαθών δε ύπο τών Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος, οὐ μόνον ἀπροθύμως ύπηρετούντων, άλλα και διαθροούντων έν ταις πόλεσιν ότι Λακεδαιμόνιοι μέγιστα παραπίπτοιεν έν

τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους, πολλάκις ἀνεπιτηδείων γιγνομένων καὶ ἄρτι συνιέντων τὰ ναυτικὰ καὶ ἀνθρώποις ὡς χρηστέον οὐ γιγνωσκόντων, ἀπείρους δὲ θαλάττης πέμποντες καὶ ἀγνώτας τοῖς ἐκεῖ, κινδυνεύοιέν τι παθεῖν διὰ τοῦτο, ἐκ τούτου δὲ ὁ Καλλικρατίδας συγκαλέσας τοὺς Λακεδαιμονίων ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν αὐτοῖς τοιάδε

'Εμοὶ μὲν ἀρκεῖ οἴκοι μένειν, καὶ εἴτε Λύσανδρος s εἴτε ἄλλος τις ἐμπειρότερος περὶ τὰ ναυτικὰ βούλεται εἶναι, οὐ κωλύω τὸ κατ' ἐμέ ἐγὼ δ' ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς οὐκ ἔχω τί ἄλλο ποιῶ ἢ τὰ κελευόμενα ὡς ᾶν δύνωμαι κράτιστα, ὑμεῖς δὲ πρὸς ᾶ ἐγώ τε φιλοτιμοῦμαι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν αἰτιάζεται, ἴστε γὰρ αὐτὰ ιὅσπερ καὶ ἐγώ, συμβουλεύετε τὰ ἄριστα ὑμῖν δοκοῦντα εἶναι περὶ τοῦ ἐμὲ ἐνθάδε μένειν ἡ οἴκαδε ἀποπλεῖν ἐροῦντα τὰ καθεστώτα ἐνθάδε.

Οὐδενὸς δὲ τολμήσαντος ἄλλο τι εἰπεῖν ἡ τοῖς 6 οἴκοι πείθεσθαι ποιεῖν τε ἐφ' ὰ ἤκει, ἐλθὼν παρὰ Κῦρον ἤτει μισθὸν τοῖς ναύταις ὁ δὲ αὐτῷ εἶπε δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν. Καλλικρατίδας δὲ ἀχθεσθεὶς τἢ τ ἀναβολἢ καὶ ταῖς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτήσεσιν, ὁργισθεὶς καὶ εἰπὼν ἀθλιωτάτους εἶναι τοὺς "Ελληνας, ὅτι βαρβάρους κολακεύουσιν ἔνεκα ἀργυρίου, φάσκων τε, ἡν σωθἢ οἴκαδε, κατά γε τὸ αὐτοῦ δυνατὸν διαλλάξειν 'Αθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἀπέπλευσεν εἰς Μίλητον' κὰκεῖθεν πέμψας τριήρεις εἰς 8 Λακεδαίμονα ἐπὶ χρήματα, ἐκκλησίαν ἀθροίσας τῶν Μιλησίων τάδε εἶπεν'

Έμοι μέν, ο Μιλήσιοι, ανάγκη τοις οίκοι άρ-

χουσι πείθεσθαι ύμας δὲ έγω άξιω προθυμοτάτους είναι είς πύλεμον διά τὸ οἰκοῦντας ἐν βαρβάροις 9 πλείστα κακά ήδη ύπ' αὐτῶν πεπονθέναι. δεί δ' ύμας έξηγεισθαι τοις άλλοις συμμάχοις όπως αν τάγιστά τε καὶ μάλιστα βλάπτωμεν τούς πολεμίους, έως αν οί έκ Λακεδαίμονος ήκωσιν, ούς έγω 10 έπεμψα χρήματα άξουτας, έπεὶ τὰ ἐνθάδε ὑπάργοντα Λύσανδρος Κύρω αποδούς ώς περιττά δυτα οίγεται Κύρος δε ελθόντος εμού επ' αὐτὸν ἀελ ανεβάλλετό μοι διαλεχθήναι, εγώ δε επί τας εκείνου 11 θύρας φοιτάν οὐκ ήδυνάμην έμαυτον πείσαι. ύπισγνοθμαι δ' θμίν άντι των συμβάντων ήμιν άγαθων εν τῷ χρόνω ῷ αν ἐκείνα προσδεχώμεθα χάριν αξίαν αποδώσειν. αλλά σύν τοις θεοις δείξωμεν τοις βαρβάροις ότι και άνευ του εκείνους θαυμάζειν δυνάμεθα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι.

12 - Έπεὶ δὲ ταῦτ' εἶπεν, ἀνιστάμενοι πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι, δεδιότες εἰσηγοῦντο πόρον χρημάτων καὶ αὐτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ἰδία. λαβὼν δὲ ταῦτα ἐκεῖνος καὶ ἐκ Χίου πεντεδραχμίαν ἑκάστω τῶν ναυτῶν ἐφοδιασάμενος ἔπλευσε τῆς Λέσβου ἐπὶ Μήθυμναν 13 πολεμίαν οὐσαν. οὐ βουλομένων δὲ τῶν Μηθυμναίων προσχωρεῖν, ἀλλ' ἐμφρούρων ὅντων ᾿Αθηναίων καὶ τῶν τὰ πράγματα ἐχόντων ἀττικιζόντων, 14 προσβαλὼν αἰρεῖ τὴν πόλιν κατὰ κράτος. τὰ μὲν οὖν χρήματα πάντα διήρπαζον οἱ στρατιῶται, τὰ δὲ ἀνδράποδα πάντα συνήθροισεν ὁ Καλλικρατίδας εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ κελευόντων τῶν συμμάχων ἀποδόσθαι καὶ τοὺς Μηθυμναίους οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ

γε άρχοντος οὐδένα Έλλήνων εἰς τὸ ἐκείνου δυνα- √ τον ανδραποδισθήναι. τη δ' ύστεραία τους μέν 15 ελευθέρους αφήκε, τούς δὲ τῶν 'Αθηναίων φρουρούς καὶ τὰ ἀνδράποδα τὰ δοῦλα πάντα ἀπέδοτο Κόνωνι δὲ εἶπεν ὅτι παίσει αὐτὸν μοιχώντα τὴν θάλατταν. κατιδών δὲ αὐτὸν ἀναγόμενον ἄμα τῆ ἡμέρα, ἐδίωκεν ύποτεμνόμενος τον είς Σάμον πλούν, δπώς μή έκείσε φύγοι. Κόνων δ' έφευγε ταίς ναυσίν εὐ 16 πλεούσαις διά τὸ ἐκ πολλών πληρωμάτων εἰς όλίγας εκλελέχθαι τοὺς ἀρίστους ερέτας, καὶ κατα-Φεύγει είς Μυτιλήνην της Λέσβου και σύν αὐτώ των δέκα στρατηγών Λέων καὶ Ἐρασινίδης. Καλλικρατίδας δε συνεισέπλευσεν είς του λιμένα, διώκων ναυσίν έκατον και έβδομήκοντα. Κόνων δέ 17 ώς έφθη ύπὸ τῶν πολεμίων κατακωλυθείς, ήναγκάσθη ναυμαχήσαι πρός τῷ λιμένι, καὶ ἀπώλεσε ναθς τριάκοντα: οί δ' ἄνδρες είς την γην ἀπέφυγον τας δε λοιπάς των νεών, τετταράκοντα οδσας, ύπο τῷ τείγει ἀνείλκυσε. Καλλικρατίδας δὲ ἐν τῷ 18 λιμένι δρμισάμενος επολιόρκει ενταθθα, τον έκπλουν έχων. καὶ κατὰ γῆν μεταπεμψάμενος τούς Μηθυμναίους πανδημεί και έκ τῆς Χίου τὸ στράτευμα διεβίβασε χρήματά τε παρά Κύρου αὐτῷ ήλθεν. ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπολιορκεῖτο καὶ 19 κατά γην και κατά θάλατταν, και σίτων οὐδαμόθεν ην εύπορησαι, οί δὲ ἄνθρωποι πολλοί έν τη πόλει ήσαν καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν νεών τας άριστα πλεούσας δύο ἐπλήρωσε πρὸ ήμέρας, έξ άπασων των νεών τούς αρίστους έρέτας

έκλέξας καὶ τοὺς ἐπιβάτας εἰς κοίλην ναῦν μετα-20 βιβάσας καὶ τὰ παραρρύματα παραβαλών. μεν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖγον, εἰς δὲ τὴν ἐσπέραν, έπει σκότος είη, έξεβίβαζεν, ώς μη καταδήλους είναι τοις πολεμίοις ταθτα ποιοθυτας, πέμπτη δὲ ἡμέρα εἰσθέμενοι σῖτα μέτρια, ἐπειδὴ ἤδη μέσον ήμέρας ήν και οι εφορμούντες ολυγώρως είχον και ένιοι ανεπαύοντο, εξέπλευσαν έξω τοῦ λιμένος, καὶ ή μὲν ἐπὶ Ἑλλησπόντου ώρμησεν, ή δὲ εἰς 21 τὸ πέλαγος. τῶν δ' ἐφορμούντων ὡς ἔκαστοι ἤνοιγον, τάς τε άγκύρας ἀποκόπτοντες καὶ ἐγειρόμενοι έβοήθουν τεταραγμένοι, τυχόντες έν τη γη άριστοποιούμενοι είσβάντες δε εδίωκον την είς τὸ πέλαγος αφορμήσασαν, καὶ αμα τῷ ήλίω δύνοντι κατέλαβου, καὶ κρατήσαντες μάχη ἀναδησάμενοι 22 απηγον είς τὸ στρατόπεδον αὐτοῖς ἀνδράσιν, ή δ' έπλ τοῦ Ἑλλησπόντου φυγοῦσα ναῦς διέφυγε, καλ αφικομένη είς τὰς 'Αθήνας έξαγγέλλει τὴν πολιορκίαν. Διομέδων δε βοηθών Κόνωνι πολιορκουμένω δώδεκα ναυσίν ώρμίσατο είς τον εξριπον τον των 🚬 Μυτιληναίων. ὁ δὲ Καλλικρατίδας ἐπιπλεύσας αὐτῷ ἐξαίφνης δέκα μὲν τῶν νεῶν ἔλαβε, Διομέδων 24 δ' ἔφυγε τη τε αύτοῦ καὶ ἄλλη. οἱ δὲ ᾿Αθηναῖοι τα γεγενημένα και την πολιορκίαν έπει ήκουσαν, έψηφίσαντο βοηθείν ναυσίν έκατον και δέκα, είσβιβάζοντες τους εν τη ήλικία όντας απαντας και δούλους καὶ έλευθέρους καὶ πληρώσαντες τὰς δέκα καλ έκατον εν τριάκοντα ήμεραις απήραν. είσε-25 βησαν δὲ καὶ τῶν ἱππέων πολλοί. μετὰ ταῦτα ανήχθησαν είς Σάμον, κακείθεν Σαμίας ναυς έλαβον

δέκα ήθροισαν δὲ καὶ ἄλλας πλείους ἡ τριάκοντα παρὰ τῶν ἄλλων συμμάχων, εἰσβαίνειν ἀναγκάσαντες άπαντας, όμοίως δὲ καὶ εἴ τινες αὐτοῖς ἔτυγον έξω οὖσαι. ἐγένοντο δὲ αἱ πᾶσαι πλείους ἡ πεντήκουτα καὶ έκατόν. ὁ δὲ Καλλικρατίδας ἀκούων 26 την βοήθειαν ήδη εν Σάμω ούσαν, αυτού μεν κατέλιπε πεντήκοντα ναθς καὶ ἄρχοντα Ἐτεόνικον, ταις δὲ εἴκοσι καὶ ἐκατὸν ἀναγθεὶς ἐδειπνοποιεῖτο τῆς Λέσβου ἐπὶ τῆ Μαλέα ἄκρα ἀντίον τῆς Μυτιλήνης. τη δ' αὐτη ήμέρα ἔτυχον καὶ οί 'Αθηναίοι δειπνο- 27 ποιούμενοι έν ταις 'Αργινούσαις' αθται δ' είσιν αντίον της Λέσβου. της δε νυκτός ίδων τὰ πυρά, 28 καί τινων αὐτῶ ἐξαγγειλάντων ὅτι οἱ ᾿Αθηναῖοι είεν, ανήγετο περί μέσας νύκτας, ώς έξαπιναίως προσπέσοι ύδωρ δ' ἐπιγενόμενον πολύ καὶ βρονταὶ διεκώλυσαν την αναγωγήν. ἐπεὶ δὲ ανέσχεν, ἄμα τη ημέρα έπλει έπὶ τὰς 'Αργινούσας. οίδ' 'Αθηναίοι 29 αντανήγοντο είς τὸ πέλαγος τῷ εὐωνύμω, παρατεταγμένοι ώδε. 'Αριστοκράτης μέν τὸ εὐώνυμον έχων ήγειτο πεντεκαίδεκα ναυσί, μετά δὲ ταῦτα Διομέδων έτέραις πεντεκαίδεκα επετέτακτο δέ Αριστοκράτει μέν Περικλής, Διομέδοντι δὲ Ἐρασινίδης παρά δὲ Διομέδοντα οι Σάμιοι δέκα ναυσίν έπλ μιᾶς τεταγμένοι ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Σάμιος ονόματι Ίππεύς εχόμεναι δ' αί των ταξιάρχων δέκα καὶ αὐταὶ ἐπὶ μιᾶς ἐπὶ δὲ ταύταις αἱ τῶν ναυάργων τρείς καὶ εἴ τινες ἄλλαι ήσαν συμμαγίδες. τὸ δὲ δεξιὸν κέρας Πρωτόμαχος εἶχε πεντεκαίδεκα 30 ναυσί παρά δ' αὐτὸν Θρασύλος ἐτέραις πεντεκαίδεκα επετέτακτο δε Πρωτομάχω μεν Αυσίας,

έχων τὰς ἴσας ναῦς, Θρασύλω δὲ ᾿Αριστογένης. 31 ούτω δ' ετάχθησαν, ίνα μή διέκπλουν διδοίεν χείρου γάρ έπλεου. αί δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἀντιτεταγμέναι ήσαν απασαι έπὶ μιᾶς ώς πρὸς διέκπλουν καὶ περίπλουν παρεσκευασμέναι διὰ τὸ βέλτιον πλείν. είγε δὲ τὸ δεξιὸν κέρας Καλλικρατίδας. 32 Έρμων δὲ Μεγαρεὺς ὁ τῷ Καλλικρατίδα κυβερνών είπε πρὸς αὐτόν, ὅτι εἴη καλῶς ἔχον ἀποπλεῦσαι: αί γὰρ τριήρεις τῶν Αθηναίων πολλῷ πλέονες ἦσαν. Καλλικρατίδας δὲ εἶπεν ὅτι ἡ Σπάρτη οὐδὲν μὴ κάκιον οἰκεῖται αὐτοῦ ἀποθανόντος, φεύγειν δὲ 33 αἰσχρὸν ἔφη είναι. μετὰ δὲ ταῦτα ἐναυμάχησαν χρόνον πολύν, πρώτον μεν άθρηαι, έπειτα δε διεσκεδασμέναι. ἐπεὶ δὲ Καλλικρατίδας τε ἐμβαλούσης της νεώς αποπεσών είς την θάλατταν ήφανίσθη Πρωτόμαχός τε καὶ οί μετ' αὐτοῦ τῷ δεξιῷ τὸ εὐώνυμον ἐνίκησαν, ἐντεῦθεν φυγή τῶν Πελοποννησίων εγένετο είς Χίον, πλείστων δε και είς Φώκαιαν οί δε 'Αθηναίοι πάλιν είς τὰς 'Αργινούσας ει κατέπλευσαν. απώλοντο δε των μεν 'Αθηναίων νηες πέντε καὶ είκοσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐκτὸς ὀλύγων τών πρὸς τὴν γῆν προσενεχθέντων, τών δὲ Πελοποννησίων Λακωνικαί μέν έννέα, των πασών οίσων δέκα, των δ' ἄλλων συμμάχων πλείους ἡ έξήκοντα. / 33 έδοξε δὲ τοῖς τῶν 'Αθηναίων στρατηγοῖς έπτὰ μέν καὶ τετταράκοντα ναυσὶ Θηραμένην τε καὶ Θρασύβουλον τριηράρχους όντας καὶ τῶν ταξιάρχων τινάς πλείν έπι τὰς καταδεδυκυίας ναῦς και τοὺς έπ' αὐτῶν ἀνθρώπους, ταῖς δ' ἄλλαις ἐπὶ τὰς μετ' Έτεονίκου τη Μυτιλήνη εφορμούσας, ταῦτα δὲ

Βουλομένους ποιείν άνεμος και χειμών διεκώλυσεν αυτούς μέγας γενόμενος τρόπαιον δε στήσαντες αὐτοῦ ηὐλίζοντο. τῷ δ' Ἐτεονίκω ὁ ὑπηρετικὸς 36 κέλης πάντα έξήγγειλε τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν. ό δὲ αὐτὸν πάλιν ἐξέπεμψεν εἰπών τοῖς ἐνοῦσι σιωπη έκπλειν και μηδενί διαλέγεσθαι, παραγρήμα δε αίθις πλείν είς τὸ ξαυτών στρατόπεδον έστε-Φανωμένους καὶ βοώντας ὅτι Καλλικρατίδας νενίκηκε ναυμαχών καὶ ὅτι αἱ τών ᾿Αθηναίων νῆες απολώλασιν απασαι. καλ οί μέν τοῦτ' ἐποίουν 37 αὐτὸς δ', ἐπειδὴ ἐκείνοι κατέπλεον, ἔθυε τὰ εὐαγγέλια, καὶ τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε δειπνοποιείσθαι, καὶ τοῖς ἐμπόροις τὰ χρήματα σιωπή ενθεμένους είς τὰ πλοία ἀποπλείν είς Χίον, ην δὲ τὸ πνεῦμα οὔριον, καὶ τὰς τριήρεις τὴν ταχίστην. αὐτὸς δὲ τὸ πεζὸν ἀπηγεν εἰς την Μήθυμναν τὸ 38 στρατόπεδον έμπρήσας. Κόνων δε καθελκύσας τὰς ναῦς, ἐπεὶ οί τε πολέμιοι ἀπεδεδράκεσαν καὶ ό ἄνεμος εὐδιαίτερος ήν, ἀπαντήσας τοῖς 'Αθηναίοις ήδη ανηγμένοις έκ των 'Αργινουσων έφρασε τά περί του 'Ετεονίκου. οί δε 'Αθηναίοι κατέπλευσαν είς την Μυτιλήνην, εκείθεν δ' έπανήχθησαν είς την Χίου, καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.

Οἱ δ' ἐν οἴκῷ τούτους μὲν τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυ- 7 σαν πλην Κόνωνος πρὸς δὲ τούτῷ εἴλοντο 'Αδείμαντον καὶ τρίτον Φιλοκλέα. τῶν δὲ ναυμαχησάντων στρατηγῶν Πρωτόμαχος μὲν καὶ 'Αριστογένης οὐκ ἀπῆλθον εἰς 'Αθήνας, τῶν δὲ ἔξ κατα- 2 πλευσάντων, Περικλέους καὶ Διομέδοντος καὶ Λυσίου

καὶ 'Αριστοκράτους καὶ Θρασύλου καὶ 'Ερασινίδου, 'Αρχέδημος ὁ τοῦ δήμου τότε προεστηκώς ἐν 'Αθήναις καὶ τῆς διωβελίας ἐπιμελόμενος Ἐρασινίδη έπιβολην έπιβαλών κατηγόρει έν δικαστηρίω, φάσκων έξ Ελλησπόντου αὐτὸν ἔχειν χρήματα όντα τοῦ δήμου κατηγόρει δὲ καὶ περὶ τῆς στρατηγίας. καὶ ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ δήσαι τὸν Ἐρασινίδην. 3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῆ βουλῆ διηγοῦντο οἱ στρατηγοὶ περί τε της ναυμαχίας καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ χειμώνος. Τιμοκράτους δ' είποντος, ότι και τους άλλους χρή δεθέντας είς τον δήμον παραδοθήναι, ή βουλή έδησε, μετά δὲ ταῦτα ἐκκλησία ἐγένετο, έν ή των στρατηγών κατηγόρουν άλλοι τε καί Θηραμένης μάλιστα, δικαίους είναι λόγον ύποσχείν, διότι οικ ανείλοντο τούς ναναγούς. ὅτι μεν γιλρ ουδενός άλλου καθήπτοντο επιστολήν επεδείκνυε μαρτύριον, ην έπεμψαν οί στρατηγοί είς την βουλην καὶ εἰς τὸν δημον, ἄλλο οὐδὲν αἰτιώμενοι ἡ τὸν s χειμώνα. μετά ταῦτα δè οἱ στρατηγοὶ βραχέως έκαστος ἀπελογήσατο, οὐ γὰρ προὐτέθη σφίσι λόγος κατά τὸν νόμον, καὶ τὰ πεπραγμένα διηγούντο, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐπὶ τοὺς πολεμίους πλέοιεν, τὴν δὲ αναίρεσιν των ναυαγών προστάξαιεν των τριηράργων ανδράσιν ίκανοῖς καὶ ἐστρατηγηκόσιν ἤδη, Θηραμένει καὶ Θρασυβούλω καὶ ἄλλοις τοιούτοις. ε καὶ είπερ γέ τινας δέοι, περὶ τῆς ἀναιρέσεως οὐδένα άλλον έγειν αὐτοὺς αἰτιάσασθαι ή τούτους, οἶς προσετάχθη. καὶ οὐχ, ὅτι γε κατηγοροῦσιν ἡμῶν, έφασαν, ψευσόμεθα φάσκοντες αὐτοὺς αἰτίους είναι, άλλα το μέγεθος του χειμώνος είναι το κωλύσαν

την αναίρεσιν. τούτων δε μάρτυρας παρείχοντο τούς κυβερνήτας καὶ άλλους τών συμπλεόντων πολλούς. τοιαθτα λέγοντες έπειθον τον δημον έ- 7 βούλοντο δέ πολλοί των ιδιωτών έγγυασθαι ανιστάμενοι έδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι εἰς ἐτέραν ἐκκλησίαν τότε γὰρ ἰψὲ ἢν καὶ τὰς χεῖρας οὐκ ἂν καθεώρων την δε βουλην προβουλεύσασαν είσενεγκείν ότω τρόπω οἱ ἄνδρες κρίνοιντο. μετὰ δὲ ε ταῦτα ἐγίγνετο 'Απατούρια, ἐν οίς οί τε πατέρες καὶ οί συγγενεῖς σύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. οί οὖν περὶ τον Θηραμένην παρεσκεύασαν ανθρώπους μέλανα ίμάτια έχοντας καὶ ἐν χρῷ κεκαρμένους πολλούς έν ταύτη τη έορτη, ίνα πρὸς την έκκλησίαν ηκοιεν, ώς δή συγγενείς όντες των απολωλότων, καὶ Καλλίξενον έπεισαν εν τη βουλή κατηγορείν των στρατηγών. Εντεύθεν εκκλησίαν εποίουν, είς ην 9 ή βουλή εἰσήνεγκε την ξαυτής γνώμην Καλλιξένου εἰπόντος τήνδε· Ἐπειδή τῶν τε κατηγορούντων κατά των στρατηγών καὶ ἐκείνων ἀπολογουμένων έν τη προτέρα έκκλησία ακηκόασι, διαψηφίσασθαι Αθηναίους πάντας κατά φυλάς θείναι δε είς την φυλην έκάστην δύο ύδρίας έφ' έκάστη δὲ τῆ φυλη κήρυκα κηρύττειν, δτω δοκοῦσιν ἀδικεῖν οἱ στρατηγοί οὐκ ἀνελόμενοι πούς νικήσαντας ἐν τῆ ναυμαχία, είς την προτέραν ψηφίσασθαι, ότω δε μή, είς την ύστέραν αν δε δόξωσιν άδικειν, θανάτω ζημιώσαι 10 καὶ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι καὶ τὰ χρήματα δημοσιεύσαι, τὸ δ' ἐπιδέκατον τῆς θεοῦ εἶναι. παρῆλθε 11 δέ τις είς την εκκλησίαν φάσκων επί τεύγους αλφίτων σωθήναι επιστέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολ-

λυμένους, έαν σωθή, απαγγείλαι τῷ δήμφ ετι οί στρατηγοί οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ἀρίστους ὑπὲρ τῆς 19 πατρίδος γενομένους. του δε Καλλίξενον προσεκαλέσαντο παράνομα φάσκοντες συγγεγραφέναι Ευρυπτόλεμός τε ό Πεισιάνακτος καὶ άλλοι τινές. τοῦ δὲ δήμου ἔνιοι ταῦτα ἐπήνουν, τὸ δὲ πληθος έβόα δεινὸν είναι, εί μή τις έάσει τὸν δημον πράτ-13 τειν ο αν βούληται. και έπι τούτοις είποντος Λυκίσκου καὶ τούτους τῆ αὐτῆ ψήφφ κρίνεσθαι ήπερ καὶ τοὺς στρατηγούς, ἐὰν μὴ ἀφῶσι τὴν κλησιν, επεθορύβησε πάλιν δ ύχλος, καὶ ήναγ-14 κάσθησαν ἀφιέναι τὰς κλήσεις. τῶν δὲ πρυτάνεών τινων ου φασκόντων προθήσειν την διαψήφισιν παρά τὸν νέμον, αὐθις Καλλίξενος ἀναβὰς κατηγόρει αὐτῶν τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν 13 τούς ου φάσκοντας, οι δε πρυτάνεις φοβηθέντες ώμολόγουν πάντες προθήσειν πλην Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου οὖτος δ' οὖκ ἔφη ἀλλ' ἡ κατὰ - 16 νόμον παντα ποιήσειν. μετά δὲ ταῦτα ἀναβάς Ευρυπτόλεμος έλεξεν ύπερ των στρατηγών τάδε

Τὰ μεν κατηγορήσων, ὦ ἄνδρες 'Αθηναίοι, ἀνέβην ἐνθάδε Περικλέους ἀναγκαίου μοι ὅντος καὶ ἐπιτηδείου καὶ Διομέδοντος φίλου, τὰ δ' ὑπεραπολογησόμενος, τὰ δὲ συμβουλεύσων ἄ μοι δοκεί ἄριστα εἶναι ἀπάση τῆ πόλει. κατηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν, ὅτι ἔπεισαν τοὺς συνάρχοντας, βουλομένους πέμπειν γράμματα τῆ τε βουλῆ καὶ ὑμῖν, ὅτι ἐπέταξαν τῷ Θηραμένει καὶ Θρασυβούλῳ τετταράκοντα καὶ ἐπτὰ τριήρεσιν ἀνελέσθαι τοὺς ναυαγούς, 18 οἱ δὲ οὐκ ἀνείλοντο. εἶτα νῦν τὴν αἰτίαν κοινὴν

έγουσιν εκείνων ίδία άμαρτόντων, και άντι της τότε φιλανθρωπίας νῦν ὑπ' ἐκείνων τε καί τινων άλλων επιβουλευόμενοι κινδυνεύουσιν απολέσθαι. ούκ, αν ύμεις γέ μοι πείθησθε τα δίκαια και όσια 19 ποιούντες, καὶ ὅθεν μάλιστα τάληθη πεύσεσθε καὶ ου μετανοήσαντες ύστερον ευρήσετε σφάς αυτούς ήμαρτηκότας τὰ μέγιστα είς θεούς τε καὶ ὑμᾶς αὐτούς. συμβουλεύω δ' ὑμῖν, ἐν οίς οἴθ' ὑπ' ἐμοῦ ουθ' ύπ' άλλου οὐδενὸς ἔστιν έξαπατηθηναι ύμας, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας εἰδότες κολάσεσθε ή αν βούλησθε δίκη, καὶ ἄμα πάντας καὶ καθ' ἔνα ἔκαστον, εί μη πλέον άλλα μίαν ημέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αύτων απολογήσασθαί, μη άλλοις μάλλον πιστεύοντες η ύμιν αὐτοις. ἴστε δέ, ω ἄνδρες Αθηναίοι, 20 πάντες ὅτι τὸ Καννωνοῦ ψήφισμά ἐστιν ἰσχυρότατον, δ κελεύει, έάν τις τον των 'Αθηναίων δημον αδική, δεδεμένον αποδικείν έν τω δήμω, και έαν καταγνωσθη άδικείν, αποθανείν είς τὸ βάραθρον έμβληθέντα, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημευθήναι καὶ της θεού τὸ ἐπιδέκατον είναι. Ι κατὰ τούτο τὸ ψή- 21 φισμα κελεύω κρίνεσθαι τους στρατηγούς και νή Δία, αν ύμιν γε δοκή, πρώτον Περικλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα αἰσχρὸν γάρ μοί ἐστιν ἐκεῖνον περὶ πλείονος ποιείσθαι ή την όλην πολινέ τοῦτο δ' εί 23 βούλεσθε, κατά τόνδε του νόμου κρίνατε, ος έστιν έπὶ τοῖς ἱεροσύλοις καὶ προδόταις, ἐάν τις ἡ τὴν πόλιν προδιδώ ή τὰ ίερὰ κλέπτη, κριθέντα ἐν δικαστηρίω, αν καταγνωσθή, μή ταφήναι έν τή Αττική, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημόσια είναι. τούτων όποτέρω βούλεσθε, ω ἄνδρες 'Αθηναῖοι, τῷ νόμω 23

λυμένους, έὰν σωθή, ἀπαγγεῖλαι τῷ δήμῳ ἵτι οί στρατηγοί οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ἀρίστους ὑπὲρ τῆς 13 πατρίδος γενομένους. του δε Καλλίξενου προσεκαλέσαντο παράνομα φάσκοντες συγγεγραφέναι Εὐρυπτόλεμός τε ὁ Πεισιάνακτος καὶ άλλοι τινές. τοῦ δὲ δήμου ἔνιοι ταῦτα ἐπήνουν, τὸ δὲ πληθος έβόα δεινον είναι, εί μή τις έάσει τον δημον πράτ-13 τειν ο αν βούληται. και έπι τούτοις είποντος Λυκίσκου καὶ τούτους τῆ αὐτῆ ψήφω κρίνεσθαι ήπερ καὶ τοὺς στρατηγούς, ἐὰν μὴ ἀφῶσι τὴν κλησιν, επεθορύβησε πάλιν ὁ ἔχλος, καὶ ἡναγ-14 κάσθησαν άφιέναι τὰς κλήσεις. τῶν δὲ πρυτάνεών τινων ου φασκόντων προθήσειν την διαψήφισιν παρά τὸν νίμον, αὐθις Καλλίξενος ἀναβάς κατηγόρει αὐτῶν τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν 13 τούς ου φάσκοντας, οί δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες ώμολόγουν πάντες προθήσειν πλην Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου οδτος δ' οὐκ ἔφη ἀλλ' ἡ κατὰ - 16 νόμον παντα ποιήσειν. μετά δὲ ταῦτα ἀναβὰς Ευρυπτόλεμος έλεξεν ύπερ των στρατηγών τάδε

Τὰ μὲν κατηγορήσων, ὦ ἄνδρες ᾿Αθηναῖοι, ἀνέβην ἐνθάδε ΠερικΧέους ἀναγκαίου μοι ὄντος καὶ ἐπιτηδείου καὶ Διομέδοντος φίλου, τὰ δ᾽ ὑπεραπολογησόμενος, τὰ δὲ συμβουλεύσων ἄ μοι δοκεῖ ἄριστα εἶναι ἀπάση τῆ πόλει. κατηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν, ὅτι ἔπεισαν τοὺς συνάρχοντας, βουλομένους πέμπειν γράμματα τῆ τε βουλῆ καὶ ὑμῖν, ὅτι ἐπέταξαν τῷ Θηραμένει καὶ Θρασυβούλῷ τετταράκοντα καὶ ἐπτὰ τριήρεσιν ἀνελέσθαι τοὺς ναυαγούς, 18 οἱ δὲ οὐκ ἀνείλοντο. εἶτα νῦν τὴν αἰτίαν κοινὴν

έχουσιν εκείνων ίδία άμαρτόντων, καλ αντί της τότε φιλανθρωπίας νῦν ὑπ' ἐκείνων τε καί τινων άλλων επιβουλευσμενοι κινδυνεύουσιν απολέσθαι. ούκ, αν ύμεις γε μοι πείθησθε τα δίκαια και όσια 19 ποιούντες, καὶ όθεν μάλιστα τάληθη πεύσεσθε καὶ ού μετανοήσαντες ύστερον εύρήσετε σφάς αὐτοὺς ήμαρτηκότας τὰ μέγιστα είς θεούς τε καὶ ύμᾶς αὐτούς. συμβουλεύω δ' ύμιν, ἐν οίς οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ ούθ' ύπ' άλλου οὐδενὸς ἔστιν έξαπατηθήναι ύμᾶς, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας εἰδότες κολάσεσθε ή αν βούλησθε δίκη, καὶ άμα πάντας καὶ καθ' ένα έκαστον. -εί μη πλέον αλλά μίαν ημέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αύτων ἀπολογήσασθαί, μη ἄλλοις μαλλον πιστεύοντες η ύμιν αὐτοις. ἴστε δέ, ω ἄνδρες Αθηναίοι, 20 πάντες ὅτι τὸ Καννωνοῦ ψήφισμά ἐστιν ἰσχυρότατον, δ κελεύει, έάν τις τον των Αθηναίων δημον αδική, δεδεμένον αποδικείν έν τώ δήμω, καὶ ἐὰν καταγνωσθη άδικείν, αποθανείν είς το βάραθρον έμβληθέντα, τὰ δὲ γρήματα αὐτοῦ δημευθήναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον είναι. \ κατὰ τοῦτο τὸ ψή- 21 φισμα κελεύω κρίνεσθαι τους στρατηγούς και νή Δία, αν ύμιν γε δοκή, πρώτον Περικλέα τον έμοι προσήκοντα αίσχρον γάρ μοί έστιν έκεινον περί πλείονος ποιείσθαι ή την όλην πολιν τοῦτο δ' εί 22 βούλεσθε, κατά τόνδε τὸν νόμον κρίνατε, ος ἐστιν έπὶ τοῖς ίεροσύλοις καὶ προδόταις, ἐάν τις ἡ τὴν πόλιν προδιδώ ή τὰ ίερα κλέπτη, κριθέντα ἐν δικαστηρίω, αν καταγνωσθή, μή ταφήναι έν τή Αττική, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημόσια είναι. τούτων όποτέρω βούλεσθε, ω ανδρες 'Αθηναίοι, τω νόμω 23

αὐτὸν τύτε δεόμενον ἀναιρέσεως, ἢπερ τοὶς υὐ πράξαντας τὰ προσταχθέντα. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες ᾿Αθηναῖοι, ἀντὶ μὲν τῆς νίκης καὶ τῆς εὐτυχίας ὅμοια ποιήσητε τοῖς ἡττημένοις τε καὶ ἀτυχοῦσιν, ἀντὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων ἀγνωμονεῖν δόξητε, προδοσίαν καταγνόντες ἀντὶ τῆς ἀδυναμίας εὐχ ἱκανοὺς γενομένους διὰ τὸν χειμῶνα πρᾶξαι τὰ προσταχθέντα ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον στεφάνοις γεραίρειν τοὺς νικῶντας ἡ θανάτος ζημιοῦν πονηροῖς ἀνθρώπως πειθομένους.

Ταῦτ' εἰπων Εὐρυπτόλεμος ἔγραψε γνώμην κατά τὸ Καννωνοῦ ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δίγα εκαστον ή δε της βουλης ην μια ψήφω απαντας κρίνειν. τούτων δὲ διαγειροτονουμένων τὸ μὲν πρώτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου ὑπομοσαμένου δε Μενεκλέους και πάλιν διαγειροτονίας γενομένης έκριναν την της βουλής. καὶ μετά ταθτα κατεψηφίσαντο των ναυμαχησάντων στρατηγών 35 οκτώ οντων απέθανον δε οι παρόντες έξ. και ου πολλώ χρόνω ύστερον μετέμελε τοις 'Αθηναίοις, καὶ έψηφίσαντο, οίτινες τὸν δημον έξηπάτησαν, προβολάς αὐτῶν είναι καὶ ἐγγυητάς καταστήσαι, έως αν κριθώσιν, είναι δε καὶ Καλλίξενον τούτων. προυβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες καὶ ἐδέθησαν ύπὸ τῶν ἐγγυησαμένων. ἵστερον δὲ στάσεώς τινος γενομένης, εν ή Κλεοφων απέθανεν, απέδρασαν οδτοι πρίν κριθήναι Καλλίξενος δε κατελθών, δτε καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς εἰς τὸ ἄστυ, μισούμενος ὑπὸ πάντων λιμώ ἀπέθανεν.

В.

Οί δ' εν τη Χίφ μετά τοῦ Έτεονίκου στρατιῶται 1 όντες, εως μεν θέρος ήν, από τε της ώρας ετρέφοντο καὶ ἐργαζόμενοι μισθοῦ κατὰ τὴν χώραν ἐπεὶ δὲ χειμών εγένετο καλ τροφήν ουκ είχον γυμνοί τε ήσαν καλ ανυπόδητοι, συνίσταντο αλλήλοις καλ συνετίθεντο ώς τη Χίω επιθησόμενοι οίς δε ταθτα αρέσκοι κάλαμον φέρειν έδόκει, ίνα άλλήλους μάθοιεν δπόσοι είησαν. πυθόμενος δὲ τὸ σύνθημα ὁ 2 Έτεόνικος ἀπόρως μέν είγε τι γρώτο τῷ πράγματι, διὰ τὸ πληθος τῶν καλαμηφόρων τό τε γάρ έκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρῆσαι σφαλερὸν ἐδόκει είναι, μη είς τὰ ίπλα δρμήσωσι καὶ την πόλιν κατασχόντες καὶ πολέμιοι γενόμενοι απολέσωσι πάντα τὰ πράγματα, αν κρατήσωσι, τό τ' αὐ απολλύναι ανθρώπους συμμάχους πολλούς δεινόν έφαίνετο είναι, μή τινα καὶ είς τοὺς ἄλλους "Ελληνας διαβολήν σχοίεν καὶ οί στρατιώται δύσνοι πρός τὰ πράγματα ὦσιν ἀναλαβών δὲ μεθ' ἐαυτοῦ 3 ανδρας πεντεκαίδεκα έγγειρίδια έγοντας επορεύετο κατά την πόλιν, και έντυχών τινι όφθαλμιώντι ανθρώπω απιόντι έξ ιατρείου, κάλαμον έχοντι, απέκτεινε. θορύβου δὲ γενομένου καὶ ἐρωτώντων 4 τινών δια τί απέθανεν δ ανθρωπος παραγγέλλειν εκέλευεν δ 'Επεόνικος, ότι τὸν κάλαμον είχε. κατά δὲ τὴν παραγγελίαν ἐρρίπτουν πάντες ὅσοι εἶγον τους καλάμους, ἀεὶ ὁ ἀκούων δεδιώς μη ὀφθείη έχων. μετά δὲ ταῦτα ὁ Ἐτεόνικος συγκαλέσας ε

τούς Χίους γρήματα εκέλευσε συνενεγκείν, δπως σί ναθται λάβωσι μισθόν καὶ μὴ νεωτερίσωσί τι οί δὲ εἰσήνεγκαν άμα δὲ εἰς τὰς ναῦς ἐσήμηνεν είσβαίνειν προσιών δὲ ἐν μέρει παρ' ἐκάστην ναθν παρεθάρρυνέ τε καὶ παρήνει πολλά, ώς τοῦ γεγενημένου οὐδεν εἰδώς, καὶ μισθὸν εκάστω μηνὸς μετά δὲ ταῦτα οἱ Χῖοι καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι συλλεγέντες είς "Εφεσον έβουλεύσαντο περί των ενεστηκότων πραγμάτων πέμπειν είς Λακεδαίμονα πρέσβεις ταῦτά τε ἐροῦντας καὶ Λύσανδρου αιτήσοντας έπι τὰς ναῦς, εὐ Φερόμενον παρά τοῖς συμμάχοις κατά τὴν προτέραν ναυαρχίαν, ότε και την εν Νοτίω ενίκησε ναυμαχίαν. τ καὶ ἀπεπέμφθησαν πρέσβεις, σύν αὐτοῖς δὲ καὶ παρά Κύρου ταὐτά λέγοντες ἄγγελοι. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι έδοσαν τον Αύσανδρον ώς έπιστολέα. ναύαρχον δὲ "Αρακον' οὐ γὰρ νόμος αὐτοῖς δὶς τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν τὰς μέντοι ναῦς παρέδοσαν Λυσάνδρω, έτων ήδη τω πολέμω πέντε καὶ είκοσι παρεληλυθότων.

Τούτω δὲ τῷ ἐνιαυτῷ καὶ Κῦρος ἀπέκτεινεν Αὐτοβοισάκην καὶ Μιτραῖον, υίεῖς ὅντας τῆς Δαρειαίου ἀδελφῆς τῆς τοῦ Ξέρξου τοῦ Δαρείου πατρός, ὅτι αὐτῷ ἀπαντῶντες οὐ διέωσαν διὰ τῆς κόρης τὰς χεῖρας, ὁ ποιοῦσι βασιλεῖ μόνον [ἡ δὲ κόρη ἐστὶ μακρότερον ἡ χειρίς, ἐν ἡ τὴν χεῖρα ἔχων οὐδὲν ἀν δύναιτο ποιῆσαι]. Ἱεραμένης μὲν οὖν καὶ ἡ γυνὴ ἔλεγον πρὸς Δαρειαῖον δεινὸν εἶναι εἰ περιόψεται τὴν λίαν ὕβριν τούτου ὁ δὲ αὐτὸν μεταπέμπεται ὡς ἀρρωστῶν, πέμψας ἀγγέλους.

Α. C. 405. Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει, ἐπὶ ᾿Αρχύτα μὲν 10 ἐφορεύοντος, ἄρχοντος δ' ἐν ᾿Αθήναις ᾿Αλεξίου, Λύσανδρος ἀφικόμενος εἰς Ἔφεσον μετεπέμψατο Ἐτεόνικον ἐκ Χίου σὰν ταῖς ναυσὶ καὶ τὰς ἄλλας πάσας συνήθροισεν, εἴ πού τις ἦν, καὶ ταύτας τ' ἐπεσκεύαζε καὶ ἄλλας ἐν ᾿Αντάνδρῳ ἐναυπηγεῖτο. ἐλθὼν δὲ παρὰ Κῦρον χρήματα ἤτει ὁ δ΄ 11 αὐτῷ εἶπεν ὅτι τὰ μὲν παρὰ βασιλέως ἀνηλωμένα εἴη καὶ ἔτι πλείω πολλῷ, δεικνύων ὅσα ἔκαστος τῶν ναυάρχων ἔχοι, ὅμως δ΄ ἔδωκε. λαβὼν δὲ ὁ 12 Λύσανδρος τὰργύριον ἐπὶ τὰς τριήρεις τριηράρχους ἐπέστησε καὶ τοῖς ναύταις τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ τῶν ᾿Αθηναίων στρατηγοὶ πρὸς τὸ ναυτικὸν ἐν τῆ Σάμῳ.

Κῦρος δ' ἐπὶ τούτοις μετεπέμψατο Λύσανδρον, 13 ἐπεὶ αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς ἦκεν ἄγγελος λέγων ἴτι ἀρρωστῶν ἐκεῖνον καλοίη, ὧν ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδίας ἐγγὺς Καδουσίων, ἐφ' οῦς ἐστράτευσεν ἀφεστῶτας. ἤκοντα δὲ Λύσανδρον οὐκ εἴα ναυμα- 14 χεῖν πρὸς ᾿Αθηναίους, ἐὰν μὴ πολλῷ πλείους ναῦς ἔχῃ εἶναι γὰρ χρήματα πολλὰ καὶ βασιλεῖ καὶ αὐτῷ, ὥστε τούτου ἔνεκεν πολλὰς πληροῦν. παρέδειξε δ' αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, οῖ αὐτῷ τόιοι ἦσαν, καὶ τὰ περιττὰ χρήματα ἔδωκε καὶ ἀναμνήσας ὡς εἶχε φιλίας πρός τε τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πόλιν καὶ πρὸς Λύσανδρον ἰδία, ἀνέβαινε παρὰ τὸν πατερα.

Λύσανδρος δ', ἐπεὶ αὐτῷ Κῦρος πάντα παραδοὺς 15 τὰ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα ἀρρωστοῦντα μετάπεμπ-τος ἀνέβαινε, μισθὸν διαδοὺς τῆ στρατιᾶ ἀνήχθη

της Καρίας είς τὸν Κεράμειον κίλπον. καὶ προσβαλών πόλει των 'Αθηναίων συμμάγω δνομα Κεδρείαις τη υστεραία προσβολή κατά κράτος αίρει καλ έξηνδραπόδισεν. ήσαν δε μιξοβάρβαροι οί ενοι-16 κούντες, έκειθεν δε απέπλευσεν είς 'Ρόδον, οι δ' 'Αθηναίοι έκ της Σάμου δρμώμενοι την βασιλέως κακώς εποίουν, καὶ επὶ την Χίον καὶ την Εφεσον έπέπλεον, καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαγίαν, καὶ στρατηγούς πρός τοις ύπάρχουσι προσείλοντο Μέ-17 νανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον. Λύσανδρος δ' έκ της 'Ρόδου παρά την Ίωνίαν έκπλει πρὸς τὸν Ελλήσποντον πρός τε των πλοίων τον έκπλουν και έπι τας αφεστηκυίας αυτών πόλεις, ανήγοντο δέ καλ οί 'Αθηναίοι έκ της Χίου πελάγιοι' ή γαρ 'Ασία 18 πολεμία αὐτοῖς ἢν Λύσανδρος δ' έξ 'Αβύδου παρέπλει είς Λάμψακον σύμμαχον οὖσαν Αθηναίων καὶ οί `Αβυδηνοί και οί άλλοι παρήσαν πεζή ήγειτο δέ 19 Θώραξ Λακεδαιμόνιος. προσβαλόντες δὲ τῆ πόλει αίροθσι κατά κράτος, και διήρπασαν οί στρατιώται ούσαν πλουσίαν και οίνου και σίτου και τών άλλων έπιτηδείων πλήρη τὰ δὲ ἐλεύθερα σώματα πάντα 20 ἀφῆκε Λύσανδρος. οἱ δ' ᾿Αθηναῖοι κατὰ πόδας πλέοντες ώρμίσαντο της Χερρονήσου εν 'Ελαιουντι ναυσίν ογδοήκοντα καὶ έκατόν. ἐνταῦθα δὴ ἀριστοποιουμένοις αὐτοῖς ἀγγέλλεται τὰ περὶ Λάμψακον, 21 καὶ εὐθὺς ἀνήχθησαν εἰς Σηστόν. ἐκεῖθεν δ' εὐθὺς έπισιτισάμενοι ἔπλευσαν είς Αίγὸς ποταμούς ἀντίον της Λαμψάκου διέχει δ' δ Έλλησπουτος ταύτη 21 σταδίους ώς πεντεκαίδεκα. ἐνταῦθα δὲ ἐδειπνοποιούντο. Λύσανδρος δὲ τῆ ἐπιούση νυκτί, ἐπεὶ

ύρθρος ήν, εσήμηνεν είς τὰς ναῦς ἀριστοποιησαμένους είσβαίνειν, πάντα δὲ παρασκευασάμενος ώς είς ναυμαχίαν καὶ τὰ παραβλήματα παραβαλών προείπεν ώς μηδείς κινήσοιτο έκ της τάξεως μηδέ ανάξοιτο. οι δε 'Αθηναίοι αμα τω ήλίω ανίσγοντι 23 έπλ τῷ λιμένι παρετάξαντο ἐν μετώπω ώς εἰς ναυμαχίαν. ἐπεὶ δὲ οἰκ ἀντανήγαγε Λύσανδρος, καὶ της ημέρας όψε ην, απέπλευσαν πάλιν είς τούς Αίγος ποταμούς. Λύσανδρος δὲ τὰς ταχίστας 24 των νεων εκέλευσεν επεσθαι τοις 'Αθηναίοις, επειδαν δε εκβώσι, κατιδόντας ό,τι ποιούσιν αποπλείν καὶ αὐτῷ ἐξαγγεῖλαι. καὶ οὐ πρότερον ἐξεβίβασεν έκ των νεων πρίν αυται ήκον, ταυτα δ' έποίει τέτταρας ήμέρας και οι 'Αθηναιοι επανήγοντο. 'Αλκιβιάδης δὲ κατιδών ἐκ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν 25 'Αθηναίους εν αιγιαλφ δρμούντας και πρός οὐδεμιᾶ πόλει, τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα σταδίους ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς δὲ πολεμίους έν λιμένι καὶ πρὸς πύλει ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλώ έφη αὐτούς ύρμεῖν, άλλά μεθορμίσαι εἰς Σηστον παρήνει πρός τε λιμένα και πρός πόλιν οδ δντες ναυμαχήσετε, έφη, όταν βούλησθε. οί 26 δὲ στρατηγοί, μάλιστα δὲ Τυδεύς καὶ Μένανδρος, απιέναι αθτον εκέλευσαν αυτοί γάρ νθν στρατηγείν, ούκ εκείνον. και ό μεν ώγετο. Λύσανδρος 27 δ', ἐπεὶ ἢν ἡμέρα πέμπτη ἐπιπλέουσι τοῖς 'Αθηναίοις, είπε τοις παρ' αὐτοῦ ἐπομένοις, ἐπὴν κατίδωσιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ την Χερρόνησον, ὅπερ ἐποίουν πολύ μάλλον καθ' έκάστην ήμέραν τά τε σιτία πόρρωθεν ωνούμενοι

καλ καταφρονούντες δή του Λυσάνδρου, ότι ουκ αυταυηγεν, αποπλέοντας τουμπαλιν παρ' αυτον άραι ἀσπίδα κατὰ μέσον τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ταῦτα 28 εποίησαν ώς εκέλευσε. Λύσανδρος δ' εὐθύς εσήμηνε την ταγίστην πλείν συμπαρήει δε καί Θώραξ τὸ πεζὸν ἔγων. Κόνων δὲ ιδών τὸν ἐπίπλουν ἐσήμηνεν είς τὰς ναῦς βοηθεῖν κατὰ κράτος. διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων ὄντων, αἱ μὲν τῶν νεών δίκροτοι ήσαν, αί δὲ μονόπροτοι, αί δὲ παντελώς κεναί ή δε Κόνωνος και άλλαι περί αὐτὸν έπτὰ πλήρεις ἀνήχθησαν ἀθρόαι καὶ ἡ Πάραλος, τὰς δ' ἄλλας πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῆ γη. τους δε πλείστους ἄνδρας εν τη γη συνέλεξεν 29 οί δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύδρια. Κόνων δὲ ταῖς έννέα ναυσί φεύγων, έπει έγνω των 'Αθηναίων τά πράγματα διεφθαρμένα, κατασχών έπὶ τὴν 'Αβαρυίδα την Λαμψάκου ἄκραν ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα τῶν Λυσάνδρου νεῶν ἱστία, καὶ αὐτὸς μὲν οκτώ ναυσίν ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν είς Κύπρον, ή δὲ Πάραλος εἰς τὰς ᾿Αθήνας, ἀπαγγέλλουσα τὰ το γεγονότα. Λύσανδρος δὲ τάς τε ναῦς καὶ τοὺς αίχμαλώτους καὶ τάλλα πάντα είς Λάμψακον απήγαγεν, έλαβε δε καὶ των στρατηγών άλλους τε καὶ Φιλοκλέα καὶ 'Αδείμαντον, ή δ' ήμέρα ταῦτα κατειργάσατο, ἔπεμψε Θεόπομπον τὸν Μιλήσιον ληστήν είς Λακεδαίμονα, ἀπαγγελοθντα τὰ 31 γεγονότα, δς αφικόμενος τριταίος απήγγειλε. μετά δὲ ταῦτα Λύσανδρος ἀθροίσας τοὺς συμμάχους έκέλευσε βουλεύεσθαι περί των αίχμαλώτων. ένταθθα δή κατηγορίαι εγύγνοντο πολλαί των 'Αθηναίων, ἄ τε ἤδη παρανενομήκεσαν καὶ ἃ ἐψηφισμένοι ἦσαν ποιεῖν, εἰ κρατήσειαν τἢ ναυμαχία, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωγρηθέντων πάντων, καὶ ὅτι λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ ᾿Ανδρίαν, τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσειαν Φιλοκλῆς δ' ἢν στρατηγὸς τῶν ᾿Αθηναίων, ὡς τούτους διέφθειρεν. ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλά, 32 καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν ᾿Αθηναίοι πλὴν ᾿Αδειμάντου, ὅτι μόνος ἐπελάβετο ἐν τἢ ἐκκλησία τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν Ἦφίσματος ἢτιάθη μέντοι ὑπό τινων προδοῦναι τὰς ναῦς. Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας, ὡς τοὺς ᾿Ανδρίους καὶ Κορινθίους κατεκρήμνισε, τὶ εῖη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς Ἦχληνας παρανομεῖν, ἀπέσφαξεν.

Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῷ Λαμψάκω κατεστήσατο, 2 ἔπλει ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα. οἱ δὰ αὐτὸν ὑπεδέχοντο, τοὺς τῶν ᾿Αθηναίων φρουροὺς ὑποσπόνδους ἀφέντες. οἱ δὲ προδόντες ᾿Αλκιβιάδη τὸ Βυζάντιον τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον, ὕστερον δὰ εἰς ᾿Αθήνας καὶ ἐγένοντο ᾿Αθηναίων 2 καὶ εἴ τινά που ἄλλον ἴδοι ᾿Αθηναίον, ἀπέπεμπεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας, διδοὺς ἐκεῖσε μόνον πλέουσιν ἀσφάλειαν, ἄλλοσε δὰ οῦ, εἰδὼς ὅτι ὅσω ἄν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πειραιᾶ, θᾶττον τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσεσθαι. καταλιπών δὲ Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνος Σθενέλαον ἀρμοστὴν Λάκωνα, αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον τὰς ναῦς ἐπεσκεύαζεν.

- 3 Έν δὲ ταῖς ᾿Αθήναις τῆς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς ἐλέγετο ἡ συμφορά, καὶ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἔτερος τῷ ἐτέρῳ παραγγέλλων᾽ ὥστ᾽ ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐδεὶς ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτι αὐτοὶ ἑαυτούς, πείσεσθαι νομίζοντες οἱα ἐποίησαν Μηλίους τε Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὅντας, κρατήσαντες πολιορκία, καὶ Ἱστιαιέας καὶ Σκιωναίους καὶ Τορωναίους καὶ Αἰγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν τελλήνων. τῆ δ᾽ ὑστεραία ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἢ ἔδοξε τούς τε λιμένας ἀποχῶσαι πλὴν ἐνὸς καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι καὶ τάλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν. καὶ οὖτοι μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν.
- 5 Λύσανδρος δ' έκ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶ διακοσίαις ἀφικόμενος εἰς Λέσβον κατεσκευάσατο τάς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτἢ καὶ Μυτιλήνην εἰς δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἔπεμψε δέκα τριήρεις ἔχοντα Ἐτεόνικον, δς τὰ ἐκεῖ πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν. εὐθὺς δὲ καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει ᾿Αθηναίων μετὰ τὴν ναυμαχίαν πλὴν Σαμίων' οὖτοι δὲ σφαγὰς τῶν γνωρίμων ποιήσαντες κατεῖχον τὴν πόλιν. Λύσανδρος δὲ μετὰ ταῦτα ἔπεμψε πρὸς ᾿Αγίν τε εἰς Δεκέλειαν καὶ εἰς Λακεδαιμονιοι δὲ ἐξήεσαν πανδημεὶ καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι πλὴν ᾿Αργείων, παραγγείλαντος τοῦ ἐτέρου Λακεδαιμονίων 8 βασιλέως Παυσανίου. ἐπεὶ δ' ἄπαντες ἡθροίσθησαν, ἀναλαβών αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέσαν, ἀναλαβών αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέσος.

δευσεν εν τῆ ᾿Ακαδημεία τῷ καλουμένφ γυμνασίφ. Λύσανδρος δὲ ἀφικόμενος εἰς Αἴγιναν ἀπέδωκε τὴν 9 πόλιν Αἰγινήταις, ὅσους ἐδύνατο πλείστους ἀθροίσας αὐτῶν, ὡς δ᾽ αὕτως καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι τῆς αὐτῶν ἐστέροντο. μετὰ δὲ τοῦτο δηώσας Σαλαμῖνα ὡρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντηκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἴσπλου.

Οί δ' 'Αθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ, γῆν καὶ ιδ κατά θάλατταν ηπόρουν τί χρη ποιείν, ούτε νεών τι κα ούτε συμμάχων αὐτοῖς όντων οὐτε σίτου , ἐνόμιζον α 😘 🖰 δ' οὐδεμίαν είναι σωτηρίαν τοῦ μὴ παθεῖν ἃ οὐ ΑΠΤΟς τιμωρούμενοι εποίησαν, άλλά διά την εβριν ηδίκουν ανθρώπους μικροπολίτας οὐδ' ἐπὶ μιὰ αἰτία ἐτέρα ἡ ότι εκείνοις συνεμάχουν., διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους 11 ἐπιτίμους ποιήσαντες ἐκαρτέρουν, καὶ ἀποθνησκόντων έν τη πόλει λιμώ πολλών οὐ διελέγοντο περί διαλλαγής. ἐπεὶ δὲ παντελώς ήδη ὁ σίτος ἐπελελοίπει, (***** έπεμψαν πρέσβεις παρ' Αγιν, βουλόμενοι σύμμαχοι είναι Λακεδαιμονίοις έχοντες τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιά, καὶ ἐπὶ τούτοις συνθήκας ποιείσθαι. δε αὐτοὺς είς Λακεδαίμονα ἐκέλευεν ἰέναι γάρ είναι κύριος αὐτός. ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οί πρέσβεις ταῦτα τοῖς 'Αθηναίοις, ἔπεμψαν αὐτοὺς είς Λακεδαίμονα, οί δ' έπει ήσαν έν Σελλασία 13 πλησίου της Λακωνικής και επύθουτο οι έφοροι αὐτῶν ἃ ἔλεγον, ὄντα οἶάπερ καὶ πρὸς Αγιν, αὐτόθεν αὐτοὺς ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ εἴ τι δέονται εἰρήνης, κάλλιον ηκειν βουλευσαμένους. οί δε πρέσβεις 14 έπει ήκου οίκαδε και άπηγγειλαν ταθτα είς την πόλιν, αθυμία ενέπεσε πασιν φοντο γαρ ανδραπο-

δισθήσεσθαι, καὶ έως αν πέμπωσιν έτέρους πρέσ-15 βεις, πολλούς τῷ λιμῷ ἀπολεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν τειχών της καθαιρέσεως ούδεις έβούλετο συμβουλεύειν 'Αρχέστρατος γὰρ εἰπων ἐν τῆ βουλῆ Λακεδαιμονίοις κράτιστον είναι έφ' οίς προϋκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐδέθη προὐκαλοῦντο δὲ τῶν μακρών τειχών έπὶ δέκα σταδίους καθελεῖν έκατέρου έγένετο δὲ ψήφισμα μὴ έξειναι περί τούτων συμ-16 βουλεύειν. τοιούτων δε δυτων Θηραμένης εν εκκλησία εἶπεν ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρά Λύσανδρον, είδως ήξει Λακεδαιμονίους πότερον έξανδραποδίσασθαι την πόλιν βουλόμενοι αντέχουσι περί των τειχών ή πίστεως ένεκα. πεμφθείς δέ διέτριβε παρά Λυσάνδρω τρείς μήνας και πλείω. ΄ ἐπιτηρῶν ὁπότε ᾿Αθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῖτον ἄπαντα ὅ,τι τις λέγοι ὁμολογ-17 ήσειν. ἐπεὶ δ' ήκε τετάρτω μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν έκκλησία ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, είτα κελεύοι είς Λακεδαίμονα ίέναι οὐ γάρ είναι κύριος ών ερωτώτο ύπ' αὐτοῦ, ἀλλά τοὺς εφόρους. μετά ταῦτα ήρέθη πρεσβευτής εἰς Λακεδαίμονα 18 αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός. Λύσανδρος δὲ τοῖς έφόροις ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων 'Αριστοτέλην, φυγάδα 'Αθηναίον όντα, ότι αποκρίναιτο Θηραμένει εκείνους κυρίους είναι είρή-19 νης καὶ πολέμου. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις έπεὶ ήσαν εν Σελλασία, ερωτώμενοι δε επὶ τίνι λόγω ήκοιεν είπον ότι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετά ταθτα οί έφοροι καλείν εκέλευον αὐτούς. επεί δ' ήκου, εκκλησίαν εποίησαν, εν ή αντέλεγου Κορίνθιοι καὶ Θηβαΐοι μάλιστα, πολλοί δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Έλλήνων, μη σπένδεσθαι 'Αθηναίοις, άλλ' έξαιρειν. Λακεδαιμόνιοι δε οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀν- 20 δραποδιείν μέγα αγαθον είργασμένην έν τοίς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τη Ελλάδι, άλλ' έποιοθυτο εἰρήνην εφ' & τά τε μακρά τείχη καὶ τὸν Πειραιά καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλην δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν έγθρον και φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις έπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι ᾶν ἡγῶνται. Θηραμένης δε και οι συν αυτώ πρέσβεις έπαν- 21 έφερον ταθτα είς τὰς 'Αθήνας. εἰσιόντας δ' αὐτοὺς όχλος περιεχείτο πολύς, φοβούμενοι μη απρακτοι ηκοιεν οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πληθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ. \ τἢ δ' ύστεραία ἀπήγ- 22 γελλον οί πρέσβεις έφ' οίς οί Λακεδαιμόνιοι ποιοίντο την εἰρήνην προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων ώς χρη πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τείγη περιαιρείν. ἀντειπόντων δέ τινων αὐτώ, πολύ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέγεσθαι τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς 23 τον Πειραιά και οι φυγάδες κατήεσαν και τα τείχη κατέσκαπτον ύπ' αὐλητρίδων πολλή προθυμία, νομίζουτες εκείνην την ημέραν τη Έλλάδι ἄρχειν της έλευθερίας.

Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ῷ μεσοῦντι Διονύσιος 24 ὁ Ἑρμοκράτους Συρακόσιος ἐτυράννησε, μάχη μὲν πρότερον ἡττηθέντων ὑπὸ Συρακοσίων Καρχηδονίων, σπάνει δὲ σίτου ἐλόντων ᾿Ακράγαντα, ἐκλιπόντων τῶν Σικελιωτῶν τὴν πόλιν.

Οί δὲ τριάκοντα ἡρέθησαν μέν, ἐπεὶ τάχιστα τὰ μακρά τείχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιά καθηρέθη. αίρεθέντες δὲ ἐφ' ώτε συγγράψαι νόμους, καθ' ούστινας πολιτεύσοιντο, τούτους μέν ἀεὶ ἔμελλον συγγράφειν τε καὶ ἀποδεικνύναι, βουλήν δὲ καὶ τὰς 12 άλλας άρχὰς κατέστησαν ώς ἐδόκει αὐτοῖς. ἔπειτα πρώτον μέν οθς πάντες ήδεσαν έν τη δημοκρατία άπὸ συκοφαντίας ζώντας καὶ τοῖς καλοῖς κάγαθοῖς Βαρείς όντας, συλλαμβάνοντες ύπηγον θανάτου καὶ ή τε βουλή ήδέως αὐτών κατεψηφίζετο οί τε άλλοι, δσοι συνήδεσαν έαυτοις μή δντες τοιουτοι, 13 οὐδὲν ἤχθοντο. Ι ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο βουλεύεσθαι ὅπως αν έξείη αὐτοῖς τῆ πόλει χρησθαι ὅπως βούλοιντο, έκ τούτου πρώτον μέν πέμψαντες είς Λακεδαίμονα Αλσγίνην τε καὶ 'Αριστοτέλην ἔπεισαν Λύσανδρον φρουρούς σφίσι συμπράξαι έλθειν, έως δή τούς πονηρούς έκποδων ποιησάμενοι καταστήσαιντο την 14 πολιτείαν θρέψειν δὲ αὐτοὶ ὑπισχνοῦντο. ὁ δὲ πεισθεὶς τούς τε φρουρούς καὶ Καλλίβιον άρμοστὴν συνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθήναι. οί δ' έπεὶ την φρουράν έλαβον, του μέν Καλλίβιον έθεράπευου πάση θεραπεία, ώς πάντα ἐπαινοίη ὰ πράττοιεν, των δε φρουρών τούτου συμπέμποντος αυτοίς ούς έβούλοντο συνελάμβανον οὐκέτι τοὺς πονηρούς τε καλ ολίγου άξίους, άλλ' ήδη οθς ενόμιζον ηκιστα μεν παρωθουμένους ανέχεσθαι, αντιπράττειν δέ τι έπιχειρούντας πλείστους αν τούς συνεθέλοντας λαμ-15 βάνειν. Στῷ μὲν οὖν πρώτφ χρόνφ ὁ Κριτίας τῷ Θηραμένει όμογνώμων τε καὶ φίλος ήν ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν προπετής ἢν ἐπὶ τὸ πολλούς ἀποκτείνειν.

άτε καὶ φυγών ύπὸ τοῦ δήμου, ὁ δὲ Θηραμένης αντέκοπτε λέγων ότι οὐκ εἰκὸς εἴη θανατοῦν, εἴ τις έτιματο ύπο του δήμου, τους δε καλούς κάγαθούς \ μηδεν κακον ειργάζετο, επεί και εγώ, έφη, και σύ πολλά δή του αρέσκειν ένεκα τή πόλει και είπομεν καλ επράξαμεν δ δέ, έτι γαρ οἰκείως εγρητο τώ το Θηραμένει, αντέλεγεν έτι οὐκ έγχωροίη τοῖς πλεονεκτείν βουλομένοις μή οὐκ ἐκποδών ποιείσθαι τοὺς ικανωτάτους διακωλύειν εί δέ, ὅτι τριάκοντά ἐσμεν καλ ούγ είς, ήττον τι οίει ώσπερ τυραννίδος ταύτης της άρχης χρηναι έπιμελείσθαι, εὐήθης εί. έπεὶ 17 δὲ ἀποθυησκόντων πολλών καὶ ἀδίκως πολλοὶ δήλοι ησαν συνιστάμενοί τε καὶ θαυμάζοντες τί έσοιτο ή πολιτεία, πάλιν έλεγεν δ Θηραμένης ότι εί μή τις κοινωνούς ίκανούς λήψοιτο τῶν πραγμάτων, ἀδύνατον έσοιτο πην ολιγαρχίαν διαμένειν. ἐκ τούτου 18 μέντοι Κριτίας καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἤδη φοβούμενοι καὶ οὐχ ηκιστα τὸν Θηραμένην, μη συρρυείησαν πρός αὐτὸν οἱ πολιται, καταλέγουσι τρισχιλίους τοὺς μεθέξοντας δὴ τῶν πράγμάτων. ὁ δ' αὖ Θηρα- 19 μένης και πρός ταθτα έλεγεν ότι άτοπον δοκοίη έαυτώ γε είναι το πρώπον μεν βουλομένους τούς βελτίστους των πολιτών κοινωνούς, ποιήσασθαι τρισχιλίους, ώσπερ τον οριθμον τοῦτον έχοντά τινα ανάγκην καλούς καὶ αγαθούς είναι καὶ οὖτ' ἔξω τούτων σπουδαίους οὖτ' ἐντὸς τούτων πονηροὺς οδόν τε είη γενέσθαι έπειτα δ', έφη, όρω έγωγε δύο ήμας τὰ ἐναντιώτατα πράττοντας, βιαίαν τε τὴν ἀρχὴν καλ ήττονα των άρχομένων κατασκευαζομένους. μέν ταθτ' έλεγεν. οἱ δ' ἐξέτασιν ποιήσαντες τών 20

προσήκει άλλα και ώς προδότη ύμων τε και ήμων διδόναι την δίκην. καίτοι τοσούτω μέν δεινότερον προδοσία πολέμου, δσφ χαλεπώτερον φυλάξασθαι τὸ ἀφανὲς τοῦ φανεροῦ, τοσούτω δ' ἔχθιον, ὅσω πολεμίοις μεν άνθρωποι και σπένδονται αυθις και πιστοί γίγνονται, δυ δέ προδιδόντα λαμβάνωσι. τούτω ούτε έσπείσατο πώποτε ούδεις ούτ' έπί-30 στευσε τοῦ λοιποῦ. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ καινὰ ταῦτα οὖτος ποιεῖ, ἀλλὰ φύσει προδότης ἐστίν, αναμμήσω ύμας τὰ τούτω πεπραγμένα, οδτος γάρ έξ άργης μεν τιμώμενος ύπο του δήμου κατά τον πατέρα "Αγνωνα προπετέστατος έγένετο την δημοκρατίαν μεταστήσαι είς τούς τετρακοσίους, καὶ επρώτευεν εν εκείνοις. επεί δ' ήσθετο αντίπαλόν τι τη ολιγαρχία συνιστάμενου, πρώτος αδ ήγεμών 31 τω δήμω επ' εκείνους εγένετο όθεν δήπου και κόθορνος ἐπικαλεῖται [καὶ γὰρ ὁ κόθορνος ἄρμόττειν μέν τοις ποσίν αμφοτέροις δοκεί, αποβλέπει δ' απ' άμφοτέρων]. δεί δέ, ώ Θηράμενες, ἄνδρα τὸν άξιον ζην ου προάγειν μεν δεινον είναι είς πράγματα τούς συνόντας, ην δέ τι αντικόπτη, εὐθύς μεταβάλλεσθαι, άλλ' ώσπερ έν νηλ διαπονείσθαι, έως αν είς ούρον καταστώσιν εί δε μή, πώς αν άφίκοιντό ποτε ένθα δεί, εί ἐπειδάν τι ἀντικόψη, 32 εὐθὺς εἰς τάναντία πλέοιεν: καὶ εἰσὶ μεν δήπου πάσαι μεταβολαί πολιτειών θανατηφόροι, σύ δέ διά τὸ εὐμετάβολος είναι πλείστοις μεν μεταίτιος εί εξ ολιγαρχίας ύπο τοῦ δήμου απολωλέναι, πλείστοις δ' ἐκ δημοκρατίας ὑπὸ τῶν βελτιόνων. ούτος δέ τοί έστιν δς καὶ ταχθείς ανελέσθαι ύπὸ

των στρατηγών τους καταδύντας 'Αθηναίων έν τή περί Λέσβον ναυμαγία αὐτὸς οὐκ ἀνελόμενος ὅμως τών στρατηγών κατηγορών απέκτεινεν αὐτούς, ίνα αὐτὸς περισωθείη. ὅστις γε μὴν φανερός ἐστι τοῦ 33 μεν πλεονεκτείν αεί επιμελόμενος, του δε καλου καί των φίλων μηδεν εντρεπόμενος, πως τούτου χρή ποτε φείσασθαι; πῶς δ' οὐ φυλάξασθαι, εἰδότας αὐτοῦ τὰς μεταβολάς, ώς μη καὶ ήμας ταὐτὸ δυνασθη ποιήσαι; ήμεις οθν τοθτον υπάγομεν και ώς επιβουλεύοντα καὶ ώς προδιδόντα ήμας τε καὶ ύμας, ώς δ' εἰκότα ποιούμεν, καὶ τάδ' εννοήσατε, καλλίστη μεν γάρ 34 δήπου δοκεί πολιτεία είναι ή Λακεδαιμονίων εί δὲ ἐκεῖ ἐπιχειρήσειέ τις τῶν ἐφόρων ἀντὶ τοῦ τοῖς πλείοσι πείθεσθαι ψέγειν τε την άργην καϊ έναντιουσθαι τοις πραττομένοις, ουκ αν οίεσθε αυτον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης άπάσης πόλεως της μεγίστης τιμωρίας άξιωθηναι; καλ ύμεις ούν, εάν σωφρονήτε, ού τούτου άλλ' ύμων αὐτῶν φείσεσθε, ώς ούτος σωθείς μέν πολλούς αν μέγα φρονείν ποιήσειε των έναντία γιγνωσκόντων ύμιν. ἀπολόμενος δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν τῷ πόλει καὶ τῶν ἔξω ὑποτέμοι αν τὰς ἐλπίδας.

'Ο μὲν ταῦτ' εἰπων ἐκοθέζετο. Θηραμένης δὲ ss ἀναστὰς ἔλεξεν 'Αλλὰ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι,
δ ἄνδρες, ὁ τελευταίον κατ' ἐμοῦ εἶπε. φησὶ γάρ
με τοὺς στρατηγοὺς ἀποκτεῖναι κατηγοροῦντα. ἐγω
δὲ οὐκ ἤρχον δήπου κατ' ἐκείνων λόγου, ἀλλ'
ἐκεῖνοι ἔφασαν προσταχθέν μοι ὑφ' ἑαυτῶν οὐκ
ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἐν τῆ περὶ Λέσβον
ναυμαχία. ἐγω δὲ ἀπολογούμενος ὡς διὰ τὸν χει-

δισθήσεσθαι, καὶ ἔως αν πέμπωσιν έτέρους πρέσ-15 βεις, πολλούς τῷ λιμῷ ἀπολεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν τειχών της καθαιρέσεως οὐδεὶς εβούλετο συμβουλεύειν 'Αρχέστρατος γάρ είπων έν τη βουλή Λακεδαιμονίοις κράτιστον είναι έφ' οίς προυκαλούντο εἰρήνην ποιείσθαι, ἐδέθη προϋκαλοῦντο δὲ τῶν μακρών τειχών έπὶ δέκα σταδίους καθελεῖν έκατέρου εγένετο δε ψήφισμα μη εξείναι περί τούτων συμ-16 βουλεύειν, τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης ἐν ἐκκλησία είπεν ὅτι εί βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρά Λύσανδρον, είδως ήξει Λακεδαιμονίους πότερον έξανδραποδίσασθαι την πόλιν βουλόμενοι αντέχουσι. περί των τειχων ή πίστεως ένεκα. πεμφθείς δέ διέτριβε παρά Λυσάνδρω τρείς μήνας καὶ πλείω. ἐπιτηρών ὁπότε Αθηναίοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῖτον ἄπαντα ὅ,τι τις λέγοι ὁμολογ-17 ήσειν. ἐπεὶ δ' ήκε τετάρτω μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν έκκλησία ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, είτα κελεύοι είς Λακεδαίμονα ίέναι οὐ γάρ είναι κύριος ών έρωτώτο ύπ' αὐτοῦ, ἀλλά τοὺς ἐφόρους. μετά ταῦτα ήρέθη πρεσβευτής είς Λακεδαίμονα 18 αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός. Λύσανδρος δὲ τοῖς έφόροις ἔπεμψεν αγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων 'Αριστοτέλην, φυγάδα 'Αθηναίον όντα, ότι αποκρίναιτο Θηραμένει εκείνους κυρίους είναι είρή-19 νης καὶ πολέμου. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις έπει ήσαν εν Σελλασία, ερωτώμενοι δε έπι τίνι λόγφ ηκοιεν είπον ότι αὐτοκράτορες περί εἰρήνης, μετά ταθτα οί έφοροι καλείν εκέλευον αθτούς. επεί δ' ήκου, εκκλησίαν εποίησαν, εν ή αντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Έλλήνων, μη σπένδεσθαι 'Αθηναίοις, άλλ' έξαιρείν. Λακεδαιμόνιοι δε οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀν- 20 δραποδιείν μέγα άγαθον είργασμένην έν τοίς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τή Έλλάδι, άλλ' έποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ὧ τά τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιά καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλην δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν έγθρον και φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις έπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι ᾶν ἡγῶνται. Θηραμένης δὲ καὶ οί σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπαν- 21 έφερον ταῦτα εἰς τὰς ᾿Αθήνας. εἰσιόντας δ΄ αὐτοὺς όχλος περιεχείτο πολύς, φοβούμενοι μη ἄπρακτοι ηκοιεν οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πληθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ. \ τῆ δ' ὑστεραία ἀπήγ- 22 γελλον οί πρέσβεις έφ' οίς οί Λακεδαιμόνιοι ποιοίντο την ειρήνην προηγόρει δε αὐτῶν Θηραμένης, λέγων ώς χρη πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τείχη περιαιρείν. ἀντειπόντων δέ τινων αὐτώ, πολύ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς 23 τὸν Πειραιά καὶ οἱ φυγάδες κατήεσαν καὶ τὰ τείχη κατέσκαπτον ύπ' αὐλητρίδων πολλή προθυμία, νομίζοντες εκείνην την ημέραν τη Έλλάδι άρχειν της έλευθερίας.

Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ῷ μεσοῦντι Διονύσιος 2ι ὁ Ἑρμοκράτους Συρακόσιος ἐτυράννησε, μάχη μὲν πρότερον ἡττηθέντων ὑπὸ Συρακοσίων Καρχηδομίων, σπάνει δὲ σίτου ἐλόντων ᾿Ακράγαντα, ἐκλιπόντων τῶν Σικελιωτῶν τὴν πόλιν.

- Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει, ῷ ἢν 'Ολυμπιάς, ἢ τὸ στάδιον ἐνίκα Κροκίνας Θετταλός, Ένδίου ἐν Σπάρτη ἐφορεύοντος, Πυθοδώρου δ' ἐν 'Αθήναις άρχουτος, ου 'Αθηναίοι, ότι ἐν ὀλυγαρχία ήρέθη, οὐκ ὀνομάζουσιν, ἀλλ' ἀναρχίαν τὸν ἐνιαυτὸν 2 καλουσιν. ἐγένετο δὲ αύτη ή ολιγαρχία ώδε. ἔδοξε τῶ δήμω τριάκοντα ἄνδρας ἐλέσθαι, οἱ τοὺς πατρίους νόμους συγγράψουσι, καθ' ούς πολιτεύσουσι. ήρέθησαν οίδε, Πολυχάρης, Κριτίας, Μηλόβιος, 'Ιππόλοχος, Εὐκλείδης, 'Ιέρων, Μνησίλοχος, Χρέμων, Θηραμένης, 'Αρεσίας, Διοκλής, Φαιδρίας, Χαιρέλεως, 'Αναίτιος, Πείσων, Σοφοκλής, 'Ερατοσθένης, Χαρικλής, 'Ονομακλής, Θέογνις, Αἰσχίνης, Θεογένης, Κλεομήδης, Έρασίστρατος, Φείδων, Δρακοντίδης, Ευμάθης, 'Αριστοτέλης, 'Ιππόμαγος, Μνησι-3 θείδης. τούτων δὲ πραχθέντων ἀπέπλει Λύσανδρος πρός Σάμου, 'Αγις δ' έκ της Δεκελείας ἀπαγαγών τὸ πεζὸν στράτευμα διέλυσε κατά πόλεις έκάστους.
  - Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν περὶ ἡλίου ἔκλειψιν Λυκόφρων ὁ Φεραῖος, βουλόμενος ἄρξαι ὅλης τῆς Θετταλίας, τοὺς ἐναντιουμένους αὐτῷ τῶν Θετταλῶν, Λαρισαίους τε καὶ ἄλλους, μάχη ἐνίκησε καὶ πολλούς ἀπέκτεινεν.
  - Έν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνο καὶ Διονύσιος ὁ Συρακόσιος τύραννος μάχη ήττηθεὶς ὑπὸ Καρχηδονίων Γέλαν καὶ Καμάριναν ἀπώλεσε. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Λεοντῖνοι Συρακοσίοις συνοικοῦντες ἀπέστησαν εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν ἀπὸ Διονυσίου καὶ Συρακοσίων. παραχρῆμα δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἱππεῖς ὑπὸ Διονυσίου εἰς Κατάνην ἀπεστάλησαν.

Οί δὲ Σάμιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Λυσάνδρου 6 πάντη, έπεὶ οὐ βουλομένων αὐτῶν τὸ πρῶτον όμολογείν προσβάλλειν ήδη έμελλεν ο Λύσανδρος, ώμολόγησαν εν ίμάτιον έγων εκαστος απιέναι των έλευθέρων, τὰ δ' ἄλλα παραδοῦναι καὶ οὕτως ἐξῆλθον. Λύσανδρος δὲ τοῖς ἀρχαίοις πολίταις παρα- τ δούς την πόλιν και τὰ ἐνόντα πάντα και δέκα άρχοντας καταστήσας φρουρείν άφηκε τὸ τῶν συμμάχων ναυτικόν κατά πόλεις, ταις δε Λακωνικαις 8 ναυσίν ἀπέπλευσεν είς Λακεδαίμονα, ἀπάγων τά τε των αίχμαλώτων νεών άκρωτήρια καὶ τὰς ἐκ τοῦ Πειραιώς τριήρεις πλην δώδεκα καὶ στεφάνους, ούς παρὰ τῶν πόλεων ἐλάμβανε δῶρα ἰδία, καὶ ἀργυρίου τετρακόσια καὶ έβδομήκοντα τάλαντα, ἃ περιεγένοντο των φόρων, ους αυτώ Κύρος παρέδειξεν είς τὸν πόλεμον, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκτήσατο ἐν τῷ πολέμω. ταῦτα δὲ πάντα Λακεδαιμονίοις ἀπέδωκε, τελευ- 9 τώντος του θέρους, είς δ έξάμηνος καὶ δκτώ καὶ είκοσιν έτη τω πολέμω έτελεύτα, έν οίς έφοροι οί αριθμούμενοι οίδε εγένοντο, Αίνησίας πρώτος, εφ' οδ ήρξατο ὁ πόλεμος, πέμπτω καὶ δεκάτω ἔτει τῶν μετ' Ευβοίας άλωσιν τριακονταετίδων σπονδών, μετὰ δὲ τοῦτον οίδε, Βρασίδας, Ἰσάνωρ, Σωστρατί- 10 δας, "Εξαρχος, 'Αγησίστρατος, 'Αγγενίδας, 'Ονομακλής, Ζεύξιππος, Πιτύας, Πλειστόλας, Κλεινόμαχος, Ίλαρχος, Λέων, Χαιρίλας, Πατησιάδας, Κλεοσθένης, Λυκάριος, Ἐπήρατος, 'Ονομάντιος, 'Αλεξιππίδας, Μισγολαίδας, Ίσίας, "Αρακος, Εὐάρχιππος, Παντακλής, Πιτύας, 'Αργύτας, "Ενδιος, έφ' οῦ Λύσανδρος πράξας τὰ εἰρημένα οἴκαδε κατέπλευσεν.

Οί δὲ τριάκοντα ἡρέθησαν μέν, ἐπεὶ τάχιστα τὰ 711 μακρά τείχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιά καθηρέθη. αίρεθέντες δε εφ' ώτε συγγράψαι νόμους, καθ' ούστινας πολιτεύσοιντο, τούτους μέν αεί εμελλον συγγράφειν τε καὶ ἀποδεικνύναι, βουλήν δὲ καὶ τὰς 12 άλλας άργας κατέστησαν ώς έδόκει αὐτοίς. ἔπειτα πρώτον μεν οθς πάντες ήδεσαν εν τη δημοκρατία άπο συκοφαντίας ζώντας και τοις καλοίς κάγαθοίς βαρείς όντας, συλλαμβάνοντες ύπηγον θανάτου και ή τε βουλή ήδέως αὐτών κατεψηφίζετο οί τε άλλοι, δσοι συνήδεσαν έαυτοίς μη δντες τοιουτοι, 13 οὐδὲν ἤχθοντο. Ι ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο βουλεύεσθαι ὅπως αν έξείη αὐτοῖς τὴ πόλει χρησθαι ὅπως βούλοιντο, έκ τούτου πρώτον μέν πέμψαντες είς Λακεδαίμονα Αἰσγίνην τε καὶ 'Αριστοτέλην ἔπεισαν Λύσανδρον φρουρούς σφίσι συμπράξαι έλθειν, έως δή τούς πονηρούς έκποδων ποιησάμενοι καταστήσαιντο την Η πολιτείαν θρέψειν δὲ αὐτοὶ ὑπισχνοῦντο. ὁ δὲ πεισθείς τούς τε Φρουρούς καὶ Καλλίβιον άρμοστην συνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθηναι. οί δ' έπεὶ την φρουράν έλαβον, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάση θεραπεία, ώς πάντα ἐπαινοίη ὰ πράττοιεν, των δε φρουρών τούτου συμπέμποντος αὐτοις οθς έβούλοντο συνελάμβανον οὐκέτι τοὺς πονηρούς τε καλ ολύγου άξίους, άλλ' ήδη οθς ενόμιζον ηκιστα μέν παρωθουμένους ανέχεσθαι, αντιπράττειν δέ τι έπιχειροῦντας πλείστους αν τούς συνεθέλοντας λαμ-15 βάνειν. Στῷ μὲν οὖν πρώτφ χρόνφ ὁ Κριτίας τῷ Θηραμένει δμογνώμων τε καὶ φίλος ην ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν προπετής ἢν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν.

άτε καλ φυγών ύπὸ τοῦ δήμου, ὁ δὲ Θηραμένης αυτέκοπτε λέγων ότι οὐκ εἰκὸς εἴη θανατοῦν, εἴ τις έτιματο ύπὸ τοῦ δήμου, τοὺς δὲ καλοὺς κάγαθοὺς \ μηδεν κακον ειργάζετο, επεί και εγώ, έφη, και σύ πολλά δή του άρεσκειν ενεκα τή πόλει και είπομεν καὶ ἐπράξαμεν ὁ δέ, ἔτι γὰρ οἰκείως ἐγρῆτο τώ το Θηραμένει, αντέλεγεν ζτι οὐκ ἐγχωροίη τοῖς πλεονεκτείν βουλομένοις μή οὐκ ἐκποδών ποιείσθαι τούς ίκανωτάτους διακωλύειν εί δέ, δτι τριάκοντά έσμεν καὶ οὐχ είς, ήττον τι οἴει ώσπερ τυραννίδος ταύτης της άρχης χρηναι ἐπιμελεῖσθαι, εὐήθης εί. ἐπεὶ 17 δὲ ἀποθνησκόντων πολλών καὶ ἀδίκως πολλοὶ δήλοι ησαν συνιστάμενοί τε καὶ θαυμάζοντες τί έσοιτο ή πολιτεία, πάλιν έλεγεν ό Θηραμένης ότι εί μή τις κοινωνούς ίκονούς λήγκοιτο τών πραγμάτων, ἀδύνατου έσοιτο πην όλιγαρχίαν διαμένειν. έκ τούτου 18 μέντοι Κριτίας καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ήδη φοβούμενοι καὶ οὐχ ήκιστα τὸν Θηραμένην, μὴ συρρυείησαν πρός αὐτὸν οἱ πολίται, καταλέγουσι τρισχιλίους τοὺς μεθέξοντας δη τῶν πραγμάτων. ὁ δ' αὐ Θηρα- 19 μένης καὶ πρὸς ταῦτα ἔλεγεν ὅτι ἄτοπον δοκοίη έαυτώ γε είναι τὸ πρώτον μεν βουλομένους τούς βελτίστους των πολιτώλ κοινωνούς, ποιήσασθαι τρισχιλίους, ώσπερ τον οριθμον τοῦτον ἔχοντά τινα ανάγκην καλούς καὶ άγαθούς είναι καὶ ουτ' έξω τούτων σπουδαίους οὖτ' ἐντὸς τούτων πονηροὺς οδόν τε είη γενέσθαι έπειτα δ', έφη, όρω έγωγε δύο ήμας τὰ ἐναντιώτατα πράττοντας, βιαίαν τε τὴν ἀρχὴν καλ ήττονα των άρχομένων κατασκευαζομένους. μεν ταθτ' έλεγεν. οί δ' εξέτασιν ποιήσαντες των 20

μεν τρισχιλίων εν τη άγορα, των δ' έξω του καταλόγου άλλων άλλαγοῦ, ἔπειτα κελεύσαντες ἐπὶ τὰ όπλα, εν ώ εκείνοι απεληλύθεσαν, πέμψαντες τούς φρουρούς και των πολιτών τούς δμογνώμονας αύτοις τὰ ὅπλα πάντων πλην τῶν τρισχιλίων παρείλουτο καὶ ἀνακομίσαντες ταῦτα εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνέ-21 θηκαν εν τώ ναώ. τούτων δε γενομένων, ώς εξον ήδη ποιείν αὐτοίς ὅ,τι βούλοιντο, πολλούς μέν έγθρας ένεκα ἀπέκτεινον, πολλούς δὲ γρημάτων. έδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἔνα ἔκαστον λαβεῖν. καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτείναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν 22 αποσημήνασθαι. ἐκέλευον δὲ καὶ τὸν Θηραμένην λαβείν όντινα βούλοιτο, ό δ' απεκρίνατο, 'Αλλ' οὐ δοκεί μοι, έφη, καλον είναι φάσκοντας βελτίστους είναι αδικώτερα των συκοφαντών ποιείν. ἐκείνοι μεν γάρ παρ' ὧν χρήματα λαμβάνοιεν ζην είων, ήμεις δε αποκτενούμεν μηδεν αδικούντας, ίνα χρήματα λαμβάνωμεν; πώς οὐ ταῦτα τῷ παντὶ ἐκείνων 23 αδικώτερα; οί δ' έμποδών νομίζοντες αὐτὸν είναι τῷ ποιεῖν ὅ,τι βούλοιντο ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ, καὶ ίδία πρός τους βουλευτάς άλλος πρός άλλον διέβαλλον ώς λυμαινόμενον την πολιτείαν. καὶ παραγγείλαντες νεανίσκοις οδ εδόκουν αὐτοδς θρασύτατοι είναι ξιφίδια ύπὸ μάλης ἔχοντας παραγενέσθαι, 24 συνέλεξαν την βουλήν. έπει δε δ Θηραμένης παρήν, αναστάς ὁ Κριτίας ἔλεξεν ώδε

²Ω ἄνδρες βουλευταί, εἰ μέν τις ὑμῶν νομίζει πλείονας τοῦ καιροῦ ἀποθνήσκειν, ἐννοησάτω ὅτι, ὅπου πολιτεῖαι μεθίστανται, πανταχοῦ ταῦτα γίγνε-

ται πλείστους δ' ανάγκη ενθάδε πολεμίους είναι τοις είς ολυγαρχίαν μεθιστάσι διά τε τὸ πολυαυθρωποτάτην των Ελληνίδων την πόλιν είναι καὶ διὰ τὸ πλεῖστον χρόνον ἐν ἐλευθερία τὸν δῆμον τεθράφθαι. ήμεῖς δὲ γνόντες μὲν τοῖς οἴοις ήμῖν 25 τε καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν είναι δημοκρατίαν, γνόντες δὲ ὅτι Λακεδαιμονίοις τοῖς περισώσασιν ήμας ό μεν δημος ούποτ' αν φίλος γένοιτο, οί δε Βέλτιστοι ἀεὶ ἀν πιστοὶ διατελοῖεν, διὰ ταῦτα σύν τη Λακεδαιμονίων γνώμη τήνδε την πολιτείαν καθίσταμεν. καὶ ἐάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῆ 26 ολιγαργία, όσον δυνάμεθα έκποδών ποιούμεθα. πολύ δὲ μάλιστα ήμιν δοκεί δίκαιον είναι, εἴ τις ήμων αὐτων λυμαίνεται ταύτη τη καταστάσει, δίκην αὐτὸν διδόναι, νῦν οὖν αἰσθανόμεθα Θηρα- 27 μένην τουτονὶ οίς δύναται ἀπολλύντα ήμᾶς τε καὶ ύμας. ώς δὲ ταῦτα ἀληθη, ην κατανοήτε, εύρησετε ούτε ψέγοντα οὐδένα μαλλον Θηραμένους τουτουί τὰ παρόντα οὖτε ἐναντιούμενον; ὅταν τινὰ ἐκποδών βουλώμεθα ποιήσασθαι των δημαγωγών. εί μέν τοίνυν έξ άρχης ταῦτα ἐγίγνωσκε, πολέμιος μὲν ην, ού μέντοι πονηρός γ' αν δικαίως ένομίζετο νύν δέ 28 αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καλ φιλίας, αὐτὸς δὲ τῆς τοῦ δήμου καταλύσεως, μάλιστα δὲ έξορμήσας ήμᾶς τοῖς πρώτοις ύπαγομένοις είς ήμας δίκην επιτιθέναι, νῦν ἐπεὶ καὶ ὑμεῖς καλ ήμεις φανερώς έχθρολ τῷ δήμφ γεγενήμεθα, οὐκέτ' αὐτῶ τὰ γυγνόμενα ἀρέσκει, ὅπως αὐτὸς μὲν αὖ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καταστή, ἡμεῖς δὲ δίκην δῶμεν τῶν πεπραγμένων. ὤστε οὐ μόνον ὡς ἐχθρῷ αὐτῷ 29

προσήκει άλλα και ώς προδότη ύμων τε και ήμων διδόναι την δίκην. καίτοι τοσούτω μέν δεινότερον προδοσία πολέμου, δσω χαλεπώτερον φυλάξασθαι τὸ ἀφανὲς τοῦ φανεροῦ, τοσούτω δ' ἔχθιον, ὅσω πολεμίοις μεν άνθρωποι και σπένδονται αὐθις και πιστοί γίγνονται, δυ δέ προδιδόντα λαμβάνωσι. τούτω ούτε έσπείσατο πώποτε ούδεις ούτ' έπί-30 στευσε τοῦ λοιποῦ. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ καινά ταῦτα οὖτος ποιεῖ, ἀλλὰ φύσει προδότης ἐστίν, αναμμήσω ύμας τὰ τούτω πεπραγμένα, οδτος γάρ έξ άρχης μεν τιμώμενος ύπο του δήμου κατά τον πατέρα "Αγνωνα προπετέστατος έγένετο την δημοκρατίαν μεταστήσαι είς τούς τετρακοσίους, καὶ επρώτευεν εν εκείνοις. επεί δ' ήσθετο αντίπαλόν τι τη όλιγαρχία συνιστάμενου, πρώτος αὖ ήγεμών 31 τῷ δήμῷ ἐπ' ἐκείνους ἐγένετο ὅθεν δήπου καὶ κόθορνος ἐπικαλεῖται [καὶ γὰρ ὁ κόθορνος άρμόττειν μεν τοις ποσίν αμφοτέροις δοκεί, αποβλέπει δ' απ' αμφοτέρων]. δει δέ, ω Θηράμενες, ανδρα τὸν άξιον ζην ου προάγειν μεν δεινον είναι είς πράγματα τούς συνόντας, ην δέ τι αντικόπτη, εὐθύς μεταβάλλεσθαι, άλλ' ώσπερ έν νηὶ διαπονείσθαι, έως αν είς ούρον καταστώσιν εί δε μή, πώς αν άφίκοιντό ποτε ένθα δεῖ, εἰ ἐπειδάν τι ἀντικόψη, 32 εὐθὺς εἰς τάναντία πλέοιεν: καὶ εἰσὶ μεν δήπου πάσαι μεταβολαί πολιτειών θανατηφόροι, σύ δέ διά τὸ εὐμετάβολος είναι πλείστοις μεν μεταίτιος εί έξ όλιγαρχίας ύπὸ τοῦ δήμου ἀπολωλέναι, πλείστοις δ' έκ δημοκρατίας ύπὸ τῶν βελτιόνων. ούτος δέ τοί έστιν δς καὶ ταχθεὶς ἀνελέσθαι ὑπὸ

των στρατηγών τούς καταδύντας 'Αθηναίων έν τή περί Λέσβον ναυμαχία αὐτὸς οὐκ ἀνελόμενος ὅμως των στρατηγών κατηγορών απέκτεινεν αὐτούς, ίνα αὐτὸς περισωθείη. ὅστις γε μὴν φανερός ἐστι τοῦ 33 μεν πλεονεκτείν ἀεὶ ἐπιμελόμενος, τοῦ δὲ καλοῦ καὶ τῶν φίλων μηδὲν ἐντρεπόμενος, πῶς τούτου χρή ποτε φείσασθαι; πῶς δ' οὐ φυλάξασθαι, εἰδότας αὐτοῦ τὰς μεταβολάς, ώς μη και ήμας ταυτό δυνασθη ποιησαι: ήμεις οθν τούτον ύπάγομεν και ώς ἐπιβουλεύοντα καὶ ώς προδιδόντα ήμας τε καὶ ύμας, ώς δ' εἰκότα ποιοθμεν, καὶ τάδ' ἐννοήσατε, καλλίστη μὲν γὰρ 34 δήπου δοκεί πολιτεία είναι ή Λακεδαιμονίων εί δὲ ἐκεῖ ἐπιχειρήσειέ τις τῶν ἐφόρων ἀντὶ τοῦ τοῖς πλείοσι πείθεσθαι ψέγειν τε την άρχην και έναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις, οὐκ αν οἴεσθε αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης άπάσης πόλεως της μεγίστης τιμωρίας άξιωθήναι; καλ ύμεις ούν, εάν σωφρονητε, ού τούτου άλλ' ύμων αὐτων φείσεσθε, ως ούτος σωθείς μέν πολλούς άν μέγα φρονείν ποιήσειε τῶν ἐναντία γιγνωσκόντων ύμιν, απολόμενος δε πάντων και των έν τη πόλει καὶ τῶν ἔξω ὑποτέμοι αν τὰς ἐλπίδας.

'Ο μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐκαθέζετο. Θηραμένης δὲ 33 ἀναστὰς ἔλεξεν' ᾿Αλλὰ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι, ὁ ἄνδρες, ὁ τελευταῖον κατ' ἐμοῦ εἶπε. φησὶ γάρ με τοὺς στρατηγοὺς ἀποκτεῖναι κατηγοροῦντα. ἐγὼ δὲ οὐκ ἤρχον δήπου κατ' ἐκείνων λόγου, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔφασαν προσταχθέν μοι ὑφ' ἑαυτῶν οὐκ ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἐν τῆ περὶ Λέσβον ναυμαχία. ἐγὼ δὲ ἀπολογούμενος ὡς διὰ τὸν χει-

μώνα οὐδὲ πλεῖν, μη ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατών ήν, έδοξα τη πόλει είκότα λέγειν, έκεινοι δὲ ξαυτών κατηγορείν ἐφαίνοντο. φάσκοντες γὰρ οίον τε είναι σώσαι τους άνδρας, προέμενοι αὐτούς 36 ἀπολέσθαι ἀποπλέοντες ῷχοντο. οὐ μέντοι θαυμάζω γε τὸ Κριτίαν παρανενομηκέναι ὅτε γὰρ ταθτα ήν, οὐ παρών ἐτύγχανεν, ἀλλ' ἐν Θετταλία μετά Προμηθέως δημοκρατίαν κατεσκεύαζε καλ τούς 37 πενέστας ωπλιζεν επί τούς δεσπότας. ων μεν ουν οὖτος ἐκεῖ ἔπραττε μηδὲν ἐνθάδε γένοιτο τάδε γε μέντοι όμολογω έγω τούτω, εί τις ύμως μεν της αρχής βούλεται παῦσαι, τοὺς δ' ἐπιβουλεύοντας ύμιν ισχυρούς ποιεί, δίκαιον είναι τής μεγίστης αὐτὸν τιμωρίας τυγχάνειν όστις μέντοι ὁ ταῦτα πράττων έστιν οίομαι αν ύμας κάλλιστα κρίνειν, τά τε πεπραγμένα καὶ ὰ νῦν πράττει ἔκαστος ἡμῶν 88 εἰ κατανοήσετε. οὐκοῦν μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε καταστήναι είς την βουλείαν και άρχας αποδειχθήναι καὶ τοὺς δμολογουμένως συκοφάντας ὑπάγεσθαι πάντες ταὐτὰ ἐγιγνώσκομεν ἐπεὶ δέ γε οὖτοι ήρξαντο άνδρας καλούς τε κάγαθούς συλλαμβάνειν. έκ τούτου κάγω ήρξάμην τάναντία τούτοις γιγνώ-39 σκειν. ήδειν γάρ ότι, ἀποθνήσκοντος μέν Λέοντος τοῦ Σαλαμινίου, ἀνδρὸς καὶ ὅντος καὶ δοκοῦντος ίκανοῦ είναι, άδικοῦντος δ' οὐδὲ εν, οἱ ὅμοιοι τούτο φοβήσοιντο, φοβούμενοι δε εναντίοι τηδε τη πολιτεία έσοιντο. εγίγνωσκον δε ότι συλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου καὶ οὐδέν πώποτε δημοτικέν ούτε αύτου ούτε του πατρός πράξαντος, οί τούτω όμοιοι δυσμενείς ήμιν γενήσοιντο. άλλα μην καὶ 'Αντιφώντος ύφ' ήμων 10 απολλυμένου, δς εν τώ πολέμω δύο τριήρεις εὖ πλεούσας παρείγετο, ηπιστάμην ότι και οι πρόθυμοι τη πόλει γεγενημένοι πάντες ύπόπτως ήμιν εκοιεν. ἀντεῖπον δὲ καὶ ὅτε τῶν μετοίκων ενα | έκαστον λαβείν έφασαν χρήναι εύδηλον γάρ ήν ότι τούτων απολομένων και οι μέτοικοι απαντες πολέμιοι τἢ πολιτεία ἔσοιντο. ἀντεῖπον δὲ καὶ 🖪 ότε τὰ ὅπλα τοῦ πλήθους παρηροῦντο, οὐ νομίζων χρηναι ασθενή την πόλιν ποιείν οὐδε γάρ τους Λακεδαιμονίους έώρων τούτου ένεκα βουλομένους περισώσαι ήμας, όπως όλίγοι γενόμενοι μηδέν δυναίμεθα αὐτοὺς ώφελεῖν έξην γὰρ αὐτοῖς, εἰ τούτου γε δέοιντο, καὶ μηδένα λιπεῖν ολίγον ἔτι γρόνον τῶ λιμώ πιέσαντας. οὐδέ γε τὸ φρουρούς μισθοῦσθαι 12 συνήρεσκέ μοι, έξὸν αὐτῶν τῶν πολιτῶν τοσούτους προσλαμβάνειν, έως ραδίως οι άρχοντες εμέλλομεν των άργομένων κρατήσειν. ἐπεί γε μὴν πολλούς έωρων εν τη πόλει τη άρχη τηδε δυσμενείς, πολλούς δε φυγάδας γιγνομένους, ούκ αὐ εδόκει μοι ούτε Θρασύβουλον ούτε "Ανυτον ούτε 'Αλκιβιάδην φυγαδεύειν ήδειν γὰρ ὅτι οὕτω γε τὸ ἀντίπαλον ισχυρον έσοιτο, εί τῷ μὲν πλήθει ήγεμόνες ίκανοί προσγενήσοιντο, τοις δ' ήγεισθαι βουλομένοις σύμμαχοι πολλοί φανήσοιντο. ό ταῦτα οὖν νουθετών 48 έν τω φανερώ πότερα εθμενής αν δικαίως ή προδότης νομίζοιτο; οὐχ οἱ ἐχθρούς, ὧ Κριτία, κωλύοντες πολλούς ποιείσθαι, οὐδ' οἱ συμμάχους πλείστους διδάσκοντες κτασθαι, ούτοι τούς πολεμίους ἰσχυρούς ποιοῦσιν, ἀλλὰ πολύ μᾶλλον οί

αδίκως τε χρήματα αφαιρούμενοι καὶ τοὺς οὐδεν άδικούντας αποκτείνοντες, ούτοι είσιν οι και πολλούς τούς εναντίους ποιούντες καὶ προδιδόντες οὐ μόνον τους φίλους άλλα και έαυτους δι' αίσχρο-44 κέρδειαν. εἰ δὲ μὴ ἄλλως γνωστὸν ὅτι ἀληθῆ λέγω, ώδε επισκέψασθε. πότερον οἴεσθε Θρασύ-Βουλον καὶ "Ανυτον καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας α έγω λέγω μαλλον αν ένθάδε βούλεσθαι γίγνεσθαι η α ούτοι πράττουσιν; έγω μέν γαρ οίμαι νύν μέν αὐτοὺς νομίζειν συμμάχων πάντα μεστὰ είναι εί δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως προσφιλώς ἡμιν είχε, γαλεπον αν ήγεισθαι είναι και το επιβαίνειν ποι 45 της χώρας. α δ' αὐ είπεν ώς εγώ είμι οίος αεί ποτε μεταβάλλεσθαι, κατανοήσατε καὶ ταῦτα. τὴν μεν γάρ επί των τετρακοσίων πολιτείαν καὶ αὐτὸς δήπου ό δημος έψηφίσατο, διδασκόμενος ώς οί Λακεδαιμόνιοι πάση πολιτεία μαλλον αν ή δημο-46 κρατία πιστεύσειαν. ἐπεὶ δέ γε ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ανίεσαν, οί δὲ αμφὶ Αριστοτέλην καὶ Μελάνθιον καὶ 'Αρίσταρχου στρατηγούντες φανεροὶ εγένοντο έπὶ τῷ γώματι ἔρυμα τειχίζοντες, εἰς δ ἐβούλοντο τούς πολεμίους δεξάμενοι ύφ' αύτοις και τοις έταίροις την πόλιν ποιήσασθαι, εί ταῦτ' αἰσθόμενος εγώ διεκώλυσα, τοῦτ' εστί προδότην είναι 47 των φίλων; αποκαλεί δε κόθορνόν με, ώς αμφοτέροις πειρώμενον άρμόττειν. δστις δὲ μηδετέροις αρέσκει, τούτον ὁ πρὸς τών θεών τί ποτε καὶ καλέσαι χρή; σὺ γὰρ δὴ ἐν μὲν τῆ δημοκρατία πάντων μισοδημότατος ενομίζου, εν δε τη άριστο-48 κρατία πάντων μισοχρηστότατος γεγένησαι. έγω

δ', & Κριτία, ἐκείνοις μὲν ἀεί ποτε πολεμῶ τοῖς οὐ πρόσθεν οιομένοις καλήν αν δημοκρατίαν είναι, πρίν καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ δι' ἀπορίαν δραχμής αν αποδόμενοι την πόλιν δραγμής μετέγοιεν, καὶ τοῖσδέ γ' αὖ ἀεὶ ἐναντίος εἰμὶ οι οὐκ οἴονται καλήν αν εγγενέσθαι ολιγαρχίαν, πρίν είς το ύπ' ολίγων τυραννείσθαι την πόλιν καταστήσειαν. το μέντοι σύν τοις δυναμένοις και μεθ' ίππων και μετ' άσπίδων ώφελεῖν διὰ τούτων τὴν πολιτείαν πρόσθεν άριστον ήγούμην είναι καὶ νῦν οὐ μεταβάλλομαι. εί δ' έχεις είπειν, ω Κριτία, όπου έγω σύν τοις 19 δημοτικοίς ή τυραννικοίς τούς καλούς τε κάγαθούς αποστερείν πολιτείας επεγείρησα, λέγε εάν γάρ έλεγχθω ή νῦν ταῦτα πράττων ή πρότερον πώποτε πεποιηκώς, δμολογώ ται πάντων έσχατώτατα παθών αν δικαίως αποθνήσκειν.

'Ως δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο καὶ ἡ βουλὴ δήλη 50 ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα, γνοὺς ὁ Κριτίας ὅτι εἰ ἐπιτρέψοι τῆ βουλῆ διαψηφίζεσθαι περὶ ἀὐτοῦ, ἀναφεύξοιτο, καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησάμενος, προσελθὼν καὶ διαλεχθείς τι τοῖς τριάκοντα ἐξῆλθε, καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερῶς τῆ βουλῆ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις. πάλιν δ' εἰσελθὼν εἶπεν 'Εγώ, ὧ βουλή, νομίζω 51 προστάτου ἔργον εἶναι οἵου δεῖ, ὃς ὰν ὁρῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους μὴ ἐπιτρέπη. καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. καὶ γὰρ οἵδε οἱ ἐφεστηκότες οὔ φασιν ἡμῦν ἐπιτρέψειν, εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισχιλίοις ὄντων

μηδένα αποθνήσκειν άνευ της ύμετέρας ψήφου, των δ' έξω τοῦ καταλόγου κυρίους είναι τοὺς τριάκουτα θανατούν. έγω ούν, έφη, Θηραμένην τουτονί έξαλείφω έκ τοῦ καταλόγου, συνδοκοῦν ἄπασιν ήμεν. 52 καὶ τοῦτον, ἔφη, ήμεῖς θανατοῦμεν. ἀκοίσας ταῦτα ό Θηραμένης ανεπήδησεν έπὶ τὴν Εστίαν καὶ εἶπεν, Έγω δ', ἔφη, ω ἄνδρες, ίκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μή ἐπὶ Κριτία είναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ μήτε ύμων δυ αν βούληται, αλλ' δυπερ νόμον ούτοι έγραψαν περί των έν τω καταλόγω, κατά τοῦτον 53 καὶ ύμιν καὶ έμοὶ τὴν κρίσιν είναι. καὶ τοῦτο μέν, έφη, μὰ τοὺς θεοὺς οὖκ ἀγνοῶ, ὅτι οὖδέν μοι ἀρκέσει ύδε ο βωμός, άλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι, ότι οὖτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι. άλλα και περί θεούς ασεβέστατοι. ύμων μέντοι, έφη, ω ανδρες καλοί καγαθοί, θαυμάζω, εί μη βοηθήσετε ύμιν αὐτοίς, καὶ ταῦτα γιγνώσκοντες ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἡ τὸ ὑμῶν 54 έκάστου. ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κήρυξ τούς ενδεκα έπι τον Θηραμένην έκεινοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασυτάτου τε καὶ ἀναιδεστάτου, είπε μέν ὁ Κριτίας, Παραδίδομεν ύμιν, ἔφη, Θηραμένην τουτονί κατακεκριμένον κατά τὸν νόμον ύμεις δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἔνδεκα οὖ δεῖ τὰ ἐκ 53 τούτων πράττετε. ώς δὲ ταῦτα εἶπεν, εἶλκε μὲν άπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος, είλκον δὲ οἱ ὑπηρέται. ό δὲ Θηραμένης ωσπερ εἰκὸς καὶ θεούς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γυγνόμενα. ή δὲ βουλή ήσυχίαν είχεν όρωσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις

όμοίους Σατύρφ καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρήσαν. οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα 56 διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῆ φωνῆ δηλοῦντα οἱα ἔπασχε. λέγεται δ' ἐν ῥῆμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ. ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος ὅτι οἰμώξοιτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν, ἐπήρετο, *Αν δὲ σιωπῶ, οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμώξομαι; καὶ ἐπεί γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπιε, τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν αὐτόν Κριτίᾳ τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἀγνοῶ, ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ὰξιόλογα, ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος μήτε τὸ φρόνιμον μήτε τὸ παιγνιῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς.

Θηραμένης μεν δη ούτως απέθανεν οι δε τριά- 4 κοντα, ώς εξον ήδη αὐτοις τυραννείν αδεώς, προείπον μεν τοις έξω του καταλόγου μη εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ήγον δε εκ τών χωρίων, "ι' αὐτοι και οι φίλοι τοὺς τούτων αγροὺς ἔχοιεν. φευγόντων δε εἰς τὸν Πειραια και εντεύθεν πολλοὺς άγοντες ενέπλησαν και τὰ Μέγαρα και τὰς Θήβας τῶν ὑποχωρούντων.

Ἐκ δὲ τούτου Θρασύβουλος όρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν 2 ώς σὺν ἑβδομήκοντα Φυλὴν χωρίον καταλαμβάνει ἰσχυρόν. οἱ δὲ τριάκοντα ἐβοήθουν ἐκ τοῦ ἄστεος σύν τε τοῖς τρισχιλίοις καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ μάλὶ εὐημερίας οὔσης. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, εὐθὺς μὲν θρασυνόμενοί τινες τῶν νέων προσεβαλον πρὸς τὸ χωρίον καὶ ἐποίησαν μὲν οὐδέν, τραύματα δὲ λαβούτες ἀπῆλθον. βουλομένων δὲ τῶν τριάκοντα 3 ἀποτειχίζειν, ὅπως ἐκπολιορκήσειαν αὐτοὺς ἀπο-

κλείσαντες τὰς ἐφόδους τῶν ἐπιτηδείων, ἐπιγίγνεται της νυκτός χιών παμπληθης και τη ύστεραία. οί δε νιφόμενοι απήλθον είς τὸ ἄστυ, μάλα συχνούς των σκευοφόρων ύπὸ των έκ Φυλής αποβαλόντες. ι γιγνάσκοντες δε δτι και έκ των αγρών λεηλατήσοιεν, εί μή τις φυλακή έσοιτο, διαπέμπουσιν είς τας έσγατιας δσον πεντεκαίδεκα στάδια από Φυλης τούς τε Λακωνικούς πλην όλίγων φρουρούς καὶ τών ίππέων δύο φυλάς. οὖτοι δὲ στρατοπεδευσάμενοι 5 εν χωρίω λασίω εφύλαττον. ὁ δὲ Θρασύβουλος, ήδη συνειλεγμένων είς την Φυλην περί έπτακοσίους. λαβών αὐτοὺς καταβαίνει τῆς νυκτός θέμενος δὲ τα όπλα όσον τρία ή τέτταρα στάδια από των φρουρών ήσυχίαν είχεν. ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡμέραν ἐγίγ-6 νετο, καὶ ήδη ανίσταντο όποι έδειτο εκαστος απὸ τῶν ὅπλων, καὶ οἱ ἱπποκόμοι ψήχοντες τοὺς ἵππους ψόφον ἐποίουν, ἐν τούτω ἀναλαβόντες οἱ περὶ Θρασύβουλον τὰ ὅπλα δρόμφ προσέπιπτον καὶ έστι μέν οθς αθτών κατέβαλον, πάντας δὲ τρεψάμενοι εδίωξαν εξ ή επτά στάδια, καὶ ἀπεκτειναν των μεν όπλιτων πλέον ή είκοσι καὶ έκατόν, των δὲ ίππέων Νικόστρατόν τε τὸν καλὸν ἐπικαλούμενον, καὶ ἄλλους δὲ δύο, ἔτι καταλαβόντες ἐν ταῖς τ εὐναῖς. ἐπαναχωρήσαντες δὲ καὶ τρόπαιον στησάμενοι καὶ συσκευασάμενοι ὅπλα τε ὅσα ἔλαβον καὶ σκεύη ἀπηλθον ἐπὶ Φυλης. οἱ δὲ ἐξ ἄστεος ίππεις βοηθήσαντες των μεν πολεμίων οὐδένα έτι είδου, προσμείναντες δέ, έως τούς νεκρούς ανείλοντο 8 οί προσήκοντες, ανεχώρησαν είς άστυ. ἐκ δὲ τούτου οί τριάκοντα, οὐκέτι νομίζοντες ἀσφαλή σφίσι τὰ

πράγματα, έβουλήθησαν Έλευσινα έξιδιώσασθαι, ώστε είναι σφίσι καταφυγήν, εί δεήσειε. καὶ παραγγείλαντες τοις ίππεῦσιν ήλθον εἰς Ἐλευσίνα Κριτίας τε καὶ οἱ ἄλλοι τῶν τριάκοντα ἐξέτασίν τε ποιήσαντες έν τοῖς ἱππεῦσι, φάσκοντες εἰδέναι Βούλεσθαι πόσοι είεν καὶ πόσης φυλακής προσδεήσοιντο, ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντας τὸν δ' ἀπογραψάμενον ἀεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν εξιέναι. ἐπὶ δὲ τῷ αἰγιαλῷ τοὺς μὲν ἱππέας ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατέστησαν, τὸν δ' ἐξιόντα ἀεὶ οἱ ὑπηρέται συνέδουν. ἐπεὶ δὲ πάντες συνειλημμένοι ήσαν, Λυσίμαγον τὸν ἵππαργον ἐκέλευον ἀναγαγόντα παραδούναι αὐτοὺς τοῖς ἔνδεκα. τῆ δ' ὑστεραία εἰς 9 τὸ 'Ωιδείον παρεκάλεσαν τούς ἐν τῶ καταλόγω όπλίτας κάὶ τοὺς ἄλλους ἱππέας. ἀναστὰς δὲ Κριτίας έλεξεν, Ήμεις, έφη, ω άνδρες, οὐδεν ήττον ύμιν κατασκευάζομεν την πολιτείαν ή ήμιν αὐτοίς. οὖν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ τιμῶν μεθέξετε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέγειν. των οθν συνειλημμένων Έλευσινίων καταψηφιστέον έστίν, ίνα ταὐτὰ ἡμῖν καὶ θαρρήτε καὶ φοβήσθε. δείξας δέ τι χωρίον, εἰς τοῦτο ἐκέλευε φανερὰν φέρειν τὴν ψῆφον. οἱ δὲ 10 Λακωνικοί φρουροί εν τώ ήμίσει τοῦ 'Ωιδείου έξωπλισμένοι ήσαν ήν δὲ ταῦτα ἀρεστὰ καὶ τῶν πολιτών όσοις τὸ πλεονεκτείν μόνον ἔμελεν.

Έκ δὲ τούτου λαβὼν ὁ Θρασύβουλος τοὺς ἀπὸ Φυλής περὶ χιλίους ήδη συνειλεγμένους ἀφικνεῖται τής νυκτὸς εἰς τὸν Πειραιᾶ. οἱ δὲ τριάκοντα ἐπεὶ ἤσθοντο ταῦτα, εὐθὺς ἐβοήθουν σύν τε τοῖς Λακωνικοῖς καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ τοῖς ὁπλίταις.

έπειτα εγώρουν κατά την είς τον Πειραιά άμαξιτον 11 αναφέρουσαν. οί δε από Φυλής έτι μεν επεχείρησαν μη ανιέναι αὐτούς, ἐπεὶ δὲ μέγας ὁ κύκλος ών πολλής φυλακής εδόκει δείσθαι οξπω πολλοίς ούσι, συνεσπειράθησαν έπλ την Μουνυχίαν. οί δ' έκ τοῦ άστεος είς την Ίπποδάμειον άγοραν ελθόντες πρώτον μέν συνετάξαντο, ώστε έμπλησαι την όδόν, ή φέρει πρός τε τὸ ίερὸν της Μουνυχίας Αρτέμιδος καλ τὸ Βενδίδειον καλ έγενοντο βάθος οὐκ ελαττον ή έπλ πεντήκοντα άσπίδων. ούτω δε συντεταγμένοι 12 έγώρουν άνω, οί δὲ ἀπὸ Φυλης ἀντενέπλησαν μὲν την όδόν, βάθος δὲ οὐ πλέον η εἰς δέκα ὁπλίτας εγέμοντο. ετάγθησαν μέντοι επ' αὐτοῖς πελτοφόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταί, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πετροβόλοι, οὖτοι μέντοι συχνοὶ ἦσαν καὶ γὰρ αὐτόθεν προσεγένοντο. εν ώ δε προσήεσαν οι εναντίοι, Θρασύβουλος τοὺς μεθ' αύτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας καὶ αὐτὸς θέμενος, τὰ δ' ἄλλα ὅπλα ἔχων, 13 κατὰ μέσον στὰς ἔλεξεν "Ανδρες πολίται, τοὺς μὲν διδάξαι, τους δε αναμνήσαι ύμων βούλομαι ότι είσι των προσιόντων οί μεν το δεξιον έχοντες, οθς ύμεις ήμέραν πέμπτην τρεψάμενοι εδιάξατε, οί δ' επί τοῦ εὐωνύμου ἔσχατοι, οδτοι δη οί τριάκοντα, οδ ήμας καὶ πόλεως ἀπεστέρουν οὐδὲν ἀδικοῦντας καὶ οἰκιῶν έξήλαυνον και τους φιλτάτους των ήμετέρων απεαλλα νυν τοι παραγεγένηνται οδ σημαίνοντο. ούτοι μεν ούποτε φοντο, ήμεις δε αει ευχόμεθα. 14 έχοντες γάρ ὅπλα ἐναντίοι μὲν αὐτοῖς καθέσταμεν οί δὲ θεοί, ὅτι ποτὲ καὶ δειπνοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγοράζοντες, οἱ δὲ καὶ

ούχ ὅπως ἀδικοῦντες, ἀλλ' οὐδ' ἐπιδημοῦντες ἐφυγαδευόμεθα, νῦν φανερώς ἡμιν συμμαχοῦσι. καὶ γὰρ εν ευδία χειμώνα ποιούσιν, όταν ήμιν συμφέρη, καί δταν έγγειρωμεν, πολλων όντων έναντίων όλίγοις οὖσι τρόπαια ἵστασθαι διδόασι' καὶ νῦν δὲ κεκομί- 15 κασιν ήμας είς χωρίον, εν ώ οδτοι μεν οδτε βάλλειν ούτε ακουτίζειν ύπερ των προτεταγμένων διά τὸ πρός δρθιον ιέναι δύναιντ' άν, ήμεις δε είς το κάταντες και δόρατα άφιέντες και ακόντια και πέτρους έξιξόμεθά τε αὐτῶν καὶ πολλούς κατατρώσομεν. καλ φετο μεν άν τις δεήσειν τοις γε πρωτοστάταις 16 έκ τοῦ ἴσου μάγεσθαι νῦν δέ, αν ύμεις, ώσπερ προσήκει, προθύμως άφιητε τὰ βέλη, άμαρτήσεται μέν οὐδεὶς ών γε μεστή ή όδός, φυλαττόμενοι δέ δραπετεύσουσιν αεί ύπο ταις ασπίσιν ωστε έξέσται ώσπερ τυφλούς και τύπτειν όπου αν βουλώμεθα καὶ ἐναλλομένους ἀνατρέπειν. ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οὕτω 17 γρή ποιείν ὅπως ἔκαστός τις ἐαυτῶ συνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ἄν. αὕτη γὰρ ἡμῖν, ᾶν θεὸς θέλη, νῦν ἀποδώσει καὶ πατρίδα καὶ οἴκους καὶ ἐλευθερίαν καὶ τιμάς καὶ παίδας, οίς εἰσί, καὶ γυναίκας. ὦ μακάριοι δήτα, οὶ αν ήμων νικήσαντες ἐπίδωσι τὴν πασών ήδίστην ήμέραν. εὐδαίμων δὲ καὶ ἄν τις αποθάνη μνημείου γαρ οὐδεὶς οὕτω πλούσιος ὧν καλοῦ τεύξεται. ἐξάρξω μὲν οὖν ἐγώ, ἡνίκ' αν καιρός ή, παιάνα "ταν δέ τὸν Ένυάλιον παρακαλέσωμεν, τότε πάντες όμοθυμαδον ανθ' ων ύβρίσθημεν τιμωρώμεθα τούς ἄνδρας.

Ταῦτα δ' εἰπων καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς 18 ἐναντίους ἡσυγίαν εἶγε καὶ γὰρ ὁ μάντις παρήγ-

γελλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι, πρὶν τῶν σφετέρων ή πέσοι τις ή τρωθείη ἐπειδὰν μέντοι τοῦτο γένηται, ήγησόμεθα μέν, ἔφη, ήμεις, νίκη δ' ύμιν έσται επομένοις, έμοι μέντοι θάνατος, ώς γέ 19 μοι δοκεί. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὅπλα, αὐτὸς μὲν ὥσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος έκπηδήσας πρώτος έμπεσών τοίς πολεμίοις άποθνήσκει, καὶ τέθαπται ἐν τῆ διαβάσει τοῦ Κηφισοῦ οἱ δ' ἄλλοι ἐνίκων καὶ κατεδίωξαν μέχρι τοῦ όμαλου. ἀπέθανον δ' ἐνταυθα τῶν μὲν τριάκοντα Κριτίας τε καὶ Ἱππόμαχος, τῶν δ' ἐν Πειραιεῖ δέκα αρχόντων Χαρμίδης δ Γλαύκωνος, των δ' άλλων περί έβδομήκοντα, καὶ τὰ μὲν ὅπλα ἔλαβου, τούς δὲ γιτώνας οὐδενὸς τών πολιτών ἐσκύέπει δε τούτο εγένετο και τούς νεκρούς ύποσπόνδους απεδίδοσαν, προσιόντες αλλήλοις 20 πολλοί διελέγοντο. Κλεόκριτος δὲ ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ, μάλ' εὐφωνος ών, κατασιωπησάμενος ἔλεξεν *Ανδρες πολίται, τί ήμας έξελαύνετε; τί αποκτείναι βούλεσθε: ήμεις γὰρ ύμας κακὸν μὲν οὐδὲν πώποτε έποιήσαμεν, μετεσχήκαμεν δε ύμιν και ίερων των σεμνοτάτων καὶ θυσιών καὶ έορτών τών καλλίστων, καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ συστρατιώται, καὶ πολλά μεθ' ύμῶν κεκινδυνεύκαμεν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπὲρ τῆς κοινής αμφοτέρων ήμων σωτηρίας τε καὶ έλευθερίας. 21 πρὸς θεῶν πατρώων καὶ μητρώων καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ έταιρίας, πάντων γάρ τούτων πολλοί κοινωνούμεν άλλήλοις, αίδούμενοι καί θεούς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε άμαρτάνοντες εἰς τὴν

πατρίδα, καὶ μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἱ ἰδίων κερδέων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν ᾿Αθηναίων ἐν ὀκτὰ μησὶν ἡ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. ἐξὸν δ' 22 ἡμῖν ἐν εἰρήνη πολιτεύεσθαι, οὖτοι τὸν πάντων αἴσχιστόν τε καὶ χαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔχθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πόλεμον ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσιν. ἀλλ' εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν ἀποθανόντων οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔστιν οῦς πολλὰ. κατεδακρύσαμεν.

'Ο μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν' οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν τοὺς μεθ' αὐτῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ ἄστυ. τῆ δ' ύστεραία οἱ μὲν τριάκοντα 23 πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῳ. τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἔκαστοι τεταγμένοι ἤσαν, πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους. ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, ἐντόνως ἔλεγον ὡς οὐ χρείη καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ. ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν ἢδικηκέναι, αὐτοί τε ἀνελογίζοντο καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον ὡς οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῖς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πείθεσθαι οὐδ' ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν. καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέσθαι. καὶ είλοντο δέκα, ἔνα ἀπὸ φυλῆς.

Α. C. 403. Καὶ οἱ μὲν τριάκοντα Ἐλευσῖνάδε ἀπῆλθον οἱ δὲ δέκα τῶν ἐν ἀστει καὶ μάλα τεταραγμένων καὶ ἀπιστούντων ἀλλήλοις σὺν τοῖς ἱππάρχοις ἐπεμέλοντο. ἐξεκάθευδον δὲ καὶ

οί ίππεις εν τω 'Ωιδείω, τούς τε ίππους καὶ τὰς ασπίδας έχουτες, και δι' απιστίαν εφώδευου τὸ μέν ἀφ' ἐσπέρας σύν ταις ἀσπίσι κατὰ τὰ τείχη, τὸ δὲ πρὸς ὅρθρον σὺν τοῖς ἵπποις, ἀεὶ φοβούμενοι μη ἐπεισπέσοιέν τινες αὐτοῖς τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς. 25 οί δὲ πολλοί τε ήδη όντες καὶ παντοδαποί όπλα έποιούντο, οι μέν ξύλινα, οι δε οισύινα, και ταθτα έλευκοῦντο. πρίν δὲ ἡμέρας δέκα γενέσθαι, πιστά δόντες, οἵτινες συμπολεμήσειαν, καλ εἰ ξένοι εἶεν, ισοτέλειαν ἔσεσθαι, έξήεσαν πολλοί μεν όπλιται. πολλοί δὲ γυμνήτες ἐγένοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ἱππεῖς ώσει έβδομήκοντα προνομάς δε ποιούμενοι και λαμβάνοντες ξύλα καὶ ὀπώραν ἐκάθευδον πάλιν ἐν 26 Πειραιεί. των δ' έκ του άστεος άλλος μέν ουδείς σὺν ὅπλοις ἐξήει, οἱ δὲ ἱππεῖς ἔστιν ὅτε καὶ ληστὰς έχειρούντο των έκ Πειραιώς, καλ την φάλαγγα αὐτῶν ἐκακούργουν. περιέτυχον δὲ καὶ τῶν Αίξωνέων τισίν είς τούς αύτων αγρούς έπι τα έπιτήδεια πορευομένοις και τούτους Λυσίμαγος ό ίππαρχος ἀπέσφαξε πολλά λιτανεύοντας και πολλών 27 γαλεπώς φερόντων ίππέων. ἀνταπέκτειναν δὲ καὶ οί εν Πειραιεί των ίππεων επ' αγρού λαβόντες Καλλίστρατον φυλής Λεοντίδος, και γάρ ήδη μέγα ἐφρόνουν, ώστε καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ άστεος προσέβαλλου. εί δὲ καὶ τοῦτο δεῖ εἰπεῖν τοῦ μηγανοποιοῦ τοῦ ἐν τῷ ἄστει, ὸς ἐπεὶ ἔγνω ότι κατά τον έκ Δυκείου δρόμον μέλλοιεν τάς μηχανάς προσάγειν, τὰ ζεύγη ἐκέλευσε πάντα άμαξιαίους λίθους άγειν καλ καταβάλλειν όπου έκαστος βούλοιτο τοῦ δρόμου. ώς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολλά είς εκαστος των λίθων πράγματα παρείγε. πεμπόντων δὲ πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα 28 των μέν τριάκοντα έξ Έλευσίνος, των δ' έν τώ καταλόγω έξ ἄστερς, καὶ βοηθεῖν κελευόντων, ώς άφεστηκότος του δήμου άπο Λακεδαιμονίων, Λύσανδρος λογισάμενος ὅτι οδόν τε εἴη ταχύ ἐκπολιορκήσαι τους έν τώ Πειραιεί κατά τε γήν καί κατα θάλατταν, εί των επιτηδείων αποκλεισθείησαν, συνέπραξεν έκατόν τε τάλαντα αὐτοῖς δανεισθήναι, και αὐτὸν μὲν κατὰ γήν άρμοστήν, Λίβυν δὲ τὸν ἀδελφὸν ναυαρχοῦντα ἐκπεμφθηναι. καὶ 29 έξελθών αὐτός μεν 'Ελευσινάδε συνέλεγεν όπλίτας πολλούς Πελοποννησίους δ δε ναύαρχος κατά θάλατταν έφύλαττεν ὅπως μηδεν εἰσπλέοι αὐτοῖς τῶν ἐπιτηδείων ώστε ταχύ πάλιν ἐν ἀπορία ἦσαν οί ἐν Πειραιεῖ, οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει πάλιν αὖ μέγα έφρόνουν έπὶ τῷ Λυσάνδρω. ούτω δὲ προχωρούντων Παυσανίας ὁ βασιλεύς φθονήσας Λυσάνδρω, εί κατειργασμένος ταθτα άμα μεν εθδοκιμήσοι, άμα δὲ ἰδίας ποιήσοιτο τὰς ᾿Αθήνας, πείσας τῶν ἐφόρων τρείς έξάγει φρουράν. συνείποντο δε και οι σύμ- 30 μαγοι πάντες πλήν Βοιωτών και Κορινθίων. οδτοι δὲ ἔλεγον μὲν ὅτι οὐ νομίζοιεν εὐορκεῖν αν στρατευόμενοι επ' 'Αθηναίους μηδέν παράσπονδον ποιούντας έπραττον δε ταύτα, ότι εγίγνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους την των 'Αθηναίων γώραν οἰκείαν καὶ πιστην ποιήσασθαι. ὁ δὲ Παυσανίας εστρατοπεδεύσατο μεν εν τώ Αλιπέδω καλουμένω πρὸς τώ Πειραιεί δεξιὸν έχων κέρας, Λύσανδρος δὲ σὺν τοῖς μισθοφόροις τὸ εὐώνυμον.

- ώς προιγε] "as he was making the open sea." Cp. 5. 13; 6. 21. Note the less regular form προιγε, used exclusively in nautical terms. Contrast Anab. v. 5. 20 έπεὶ δὲ οὐκ ἀνέψγον τὰς πόλας.
- § 3. Máðvror] The beach between Sestus and Madytus had been the connecting point of the bridge of Xerxes with Abydus (Hdt. vii. 33).
- § 4. Μινδαροτ] Mindarus had superseded Astyochus as high-admiral (ναύαρχοτ) of the Lacedæmonian fleet (Thuc. viii. 85. 1).
  - P. 8. ἀναλάβοι] "rescue."
- § 5. jóra] a poetical word, used also by Herodotus and the tragedians. Cp. ήλίβατοι (Anab. 1. 4. 4), ἐτρεσεν (1. 9. 6), ἐπέπατο (1. 9. 19), ἐσίνοντο (111. 4. 16), ἀναχάζειν (IV. 1. 16), θαμινά (IV. 1. 16), μόλωσιν (VII. 1. 33).

μέχρι δείλης έξ ἐωθινοῦ] The word δείλη (δείλη πρωΐα and δψία, cp. Thuc. iii. 74. 2 περὶ δείλην όψίων) was used both for the early afternoon, and the late afternoon or evening. Cp. Hell. iv. 1. 22 ἄμα δείλη καλλιερησάμενος κατέλυσε τὴν θυσίαν. ἐκ δὲ τούτου δειπτήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου, where we see that the δείλη there mentioned came on before the δείπνον which usually took place about sunset. For the expression ἐξ ἐωθινοῦ, cp. Arist. Thesm. 2.

έπεισπλεί] "sails up into the straits," from Samos, whither (Thuc. vIII. 108. 2) he had returned at the beginning of September (πρὸς τὸ μετόπωρον) after having exacted large contributions from Halicarnassus, fortified Cos, and planted in it an Athenian officer.

- § 6. ἐπεισβαίνων ..ἐμάχετο] Pharnabazus reminds Agesilaus and the Lacedæmonians of this: Hell. IV. 1. 32 ἐν δὲ τῆ γῆ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἴππου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατεδίωκον τοὺς πολεμίους.
- § 7. συμφράξαντες τὰς ναῦς καὶ παραταξάμενοι] "having closed up their ships and ranged them in line." Τὰς ναῦς seems to apply to παραταξάμενοι as well as συμφράξαντες. Cp. Thuc. i. 52. 2 παραταξάμενοι μετεώρους (τὰς ναῦς). Thuc. i. 29. 3, we find deγαναγόμενοι καὶ παραταξάμενοι, where we must understand τὰς ναῦς οτ ἐαυτούς.
- § 8. $\varphi_{\chi\sigma\sigma\tau\sigma}$] Xenophon (cp. 1. 18; 3. 8; II. 1. 26) appears not to observe the idiomatic usage of this verb according to which, as in $\eta_{\kappa\omega}$, the present is used in a perfect, and the imperfect in a pluperfect sense. Homer uses the imperfect

of οξχομαι in its proper sense: Π. ν. 495, 6 πάλλων δ' όξέα δοθρα κατά στρατόν φχετο (was going) πάντη, Ότρύνων μαχέσασθαι, έγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. Thuoydides uses it as an Aorist: 1. 90. 4 Θεμιστοκλής ταθτα διδάξας φχετο. Jelf, § 396. 1. Obs. 1, 2.

Θρασίλος This is the reading of all the Manuscripts, not Θράσυλλος. Thuc. v. 59. 5, the reading varies between Θράσυλλος and Θράσυλος.

§ 9. ἦλθεν εἰς Ἑλλήσποντον] from Ephesus, where he had offered sacrifice to Diana (Thuc. viii. 109).

ξένια τε καὶ δῶρα] Ξένια include chiefly meat and drink: Æsch. Ag. 1590—3 ξένια...παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. Hell. vii. 2. 3 άλλως τε ἐτίμων αὐτούς καὶ βοῦν ξένια ἔπεμψαν. It seems especially used of presents sent by peaceful inhabitants to an army: Anab. iv. 8. 23 καὶ ἐδέξαντό τε τοὺς Ἑλληνας καὶ ξένια ἔδοσαν βοῦς καὶ ἀλφιτα καὶ οῦνον. Schneider remarks with justice that ξένια are usually presented by not to the host.

φάσκων κ.τ.λ.] The real fact was that Tissaphernes wished to reconcile himself, if possible, to the Peloponnesians, διαβεβλησθαι νομίσας αὐτοῖς σφόδρα (Thuc. VIII. 109).

βασιλέα] When applied to the Persian king, the article was omitted with βασιλεύτ, as if it were a proper name. Cp. Hdt. VII. 174 βασιλέος τε (Χετχει) μέλλοντος διαβαίνειν ἐς τὴν Εὐρώπην ἐξ τῆς ᾿Ασίης. Arist. Ach. 61 οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. Contrast τοῦ Περσῶν βασιλέως, 2. 19. ὁ Περσῶν βασιλεύς, Hell. III. 4. 25.

- § 10. 'Αλκιβιάδης...μετὰ Μαντιθέου...ἀπέδρασαν] Cp. Thuc. III. 109. 2 Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατηγῶν σπένδονται. Jelf, § 398. 2. Obs. 3.
- P. 9. § 11. Κύζικον] The Athenians had attacked and recovered Cyzicus which had revolted: Thuc. viii. 107 ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον ἀτείχιστον οῦσαν προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν. It was a colony from Miletus.

 π εριπλεῖν ἐκεῖσε] so. to sail round the Mastusian promontory from Cardia to Sestus.

§ 13. διώκειν αὐτὸν] "to follow him (i.e. Alcibiades)." Cp. Hipparch. iv. 5 ώς μή κατακόπτωσι τοὺς ἔππους οὶ τελευταῖοι τὸν ήγεμόνα διώκοντες. It seems hardly probable that αὐτὸν refers to Mindarus (§ 11).

έξελομένοις τὰ μεγάλα loτία] so, that the ships might be free and unencumbered for a sea-fight. Cp. Hell. vi. 2, 27 ἄμα δὲ πάντα ὅσα els ναυμαχίαν παρεσκευάζετο (ὁ Ἰφικράτης).

εὐθός μὲν γὰρ τὰ μεγάλα Ιστία αὐτοῦ κατέλιπεν, ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν πλέων. Similarly Lysander had left τὰ μεγάλα Ιστία at Cape Abarnis (π. 1. 29) before the battle of Aegospotami, which Conon took away, so as to lessen the enemy's powers of pursuit. Probably the two sails belonging to the mainmast were called $l\sigma$ τία μεγάλα, those of the foremast $l\sigma$ τία ἀκάτεια οτ ἀκάτια. Cp. Thuc. viii. 28. l ἐβούλοντο (οί Πελοποννήσιοι) πλεύσαι ἐπὶ τὰ σκεύη α ἐξείλοντο ἐς Τειχιοῦσσαν πόλω (i.e. the sails, &c. which had been left on shore in expectation of going into action).

περὶ ἀρίστου ἄραν] "Suidas places the ἀριστον as περὶ ἄραν τρίτην. This at the equinoxes would be about nine o'clock. But we have various reasons for distrusting this account. The ἀριστον must be fixed nearer noon.' It would appear to have been the midday meal, answering to the Boman 'prandium.' Cp. Xen. Œcon. XI. 14—18." Becker, Char. pp. 312, 3. Cp. note, 6. 21.

§ 14. τῆ υστεραία] Herodotus (viii. 22) gives us the full expression: τὰ Ἰωνες ἐπελθύντες τῆ υστεραίη ἡμέρη ἐπὶ τὰ ᾿Αρτεμίσιον ἐπελέξαντο. So τῆ προτεραία (ἡμέρα) "on the day before," Lat. "pridie."

αὐτοῖς] his men.

§ 15. ώρμισαντο] 'Ορμεῖν, "be at anchor;" όρμιζειν, "bring a ship to anchor (as a pilot);" ὁρμιζεσθαι, "bring oneself to anchor."

τὰ μικρά] "small craft."

§ 16. ὔοντος πολλ $\hat{\varphi}$] sc. τοῦ Διός. Cp. note, 6. 28. For πολλ $\hat{\varphi}$ (sc. ὑετ $\hat{\varphi}$) cp. Hdt. 1. 193 ή δὲ γ $\hat{\eta}$ τῶν ᾿Ασσυρίων ὕεται μὲν ὁλίγ φ .

γυμναζομένας] "exercising, practising manœuvres."

ἀπειλημμένας ὑπ' αὐτοῦ] "cut off by himself from the port." There is another reading ἀπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ λιμένος).

P. 10. § 18. ταις είκοσι τῶν νεῶν] "The use of the Article with adjectives of number is one of the remarkable peculiarities of the Greek language." Arnold. The article is used here with a part of the whole number, where no definite mention has been made of the other part. Cp. Thuc. 1. 116. 1; VIII. 89. 3. Cp. also infr. 6. 26 ταις δὲ είκοσι καὶ ἐκατὸν ἀναχθείς. Jelf, § 455. 1.

 $\tau \hat{\omega} \nu \ \Sigma \nu \rho \alpha \kappa \sigma \sigma l \omega r$] "those of the Syracusans." We learn from Thuc. viii. 26 that twenty Syracusan ships sailed from Sicily to assist the Peloponnesians against Athens at the instigation of Hermogrates.

- § 21. Πέρινθον και Σηλυβρίαν] Herodotus (vi. 33) includes these in his list of towns on the Chersonese: Χερσόνησός τε ἐν τŷ πόλιες συχναί ἔνεισι, και Πέρινθος, και τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηΐκης, και Σηλυβρίη τε και Βυζάντιον. Perinthus was colonized from Samos, and afterwards called Heracles.
- § 22. Χρυσόπολυ] the modern Scutari. Strabo (x11, 4) calls it κώμη (an unwalled country-town).
- την δεκάτην] Cp. Polyb. IV. 44. 4 ην 'Αθηναίοι ποτε κατασχόντες (Χρυσόπολιν), 'Αλκιβιάδου γνώμη παραγωγιάζειν (demand a transit duty from) έπεβάλοντο πρώτον τους els Πόντον πλέοντας.

ἐπιμελεῖσθαι] Cp. note, II. 3. 13.

- § 23. ἐπωτολέωτ] "vice-admiral." This officer was second in command in the Spartan fleet, and succeeded to the command if anything happened to the high-admiral (ναύαρχος). Cp. II. 1. 7.
- P. 11. γράμματα] This despatch would be written in the hard Doric dialect, which was spoken in Laconia, Crete, Cyrene, and Magna Græcia. The soft was spoken in Sicily, Messene, Argolis, Megara, and the islands near Asia Minor; and was used by Theocritus, Epicharmus, and Sophron. The principal characteristics of the dialect are breadth and openness, and dislike of sibilant forms: cp. Theocr. Id. 15. 88 ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἄπαντα.

έάλωσαν els 'Αθήνας] Cp. Plat. Rep. v. 468 A τον δέ ζώντα els τους πολεμίους άλοντα. Cp. note, 11. 3. 54. Anab. 1. 2. 2 παρήσαν els Σάρδεις. The idea of previous motion is implied. Jelf, § 646. 1. For the plural verb, cp. note 11. 3. 8.

ξρρει...δρῆν] Compare, for the true Laconic brevity of the despatch, Thuc. IV. 17. 2: ἐπιχώρων δν ἡμῶν οῦ μὲν βραχεῖς (λόγοι) ἀρκῶσι μὴ πολλοῖς χρῆσθαι. Herodotus (III. 46) gives us a very amusing anecdote illustrating Spartan taciturnity.

τὰ καλά] "our prosperity." This seems to suit ξρρει, as an abstract idea, better than τὰ κᾶλα, "timbers" i.e. "ships," for which cp. Arist. Lysistr. 1253. So Sophocles (Œd. Tyr. 910) ξρρει δὲ τὰ θεῖα. Xen. Symp. 1. 15 ξρρει τὰ ἐμὰ πράγματα (cp. Lat. actum est). Τὰ καλά is the Manuscript reading. It may be as well to remark here that Hickie in his otherwise thorough and painstaking edition of Book 1. gives ξρρει as the imp. of δέω, to flow.

ἀπέσσυα] 80. ἀπεσσύθη.

πεινώντι] contracted from πεινάοντι; Attic πεινάουσι, πεινώσι. Cp., for the termination, Lat. amant. So in the treaty between Lacedemon and Argos (Thuc. v. 77) we find είκωντι, ξχοντι, έντι. dπορίομες] The old termination -μες here is parallel to the Latin -mus. Cp. the Megarian's διαπευτάμες, Ικομες, Arist. Ach. 750. 1.

§ 24. ἔνεκα ξύλων] "as far as timber was concerned." Cp. II. 1. 14. Brasidas (Thuc. IV. 11. 4) uses the same word contemptuously: ἐβόα λέγων ὡς οὐκ εἰκὸς εἶη ξύλων φειδομένους τοὺς πολεμίους ἐν τῷ χώρα περιιδεῖν τεῖχος πεποιημένους. Compare the speech of Mardonius, Hdt. VIII. 100: οὐ γὰρ ξύλων ἀγῶν ὁ τὸ πῶν φέρων ἐστὶ ἡμῶν, ἀλλὶ ἀνδρῶν τε καὶ ἴππων.

 $τ\hat{g}$ βασιλέωs] sc. χώρα. Cp. Thuc. VIII. 84. 5 ἐν $τ\hat{g}$ βασιλέωs. We have the full expression τ ην βασιλέως χώραν, 2. 17.

§ 25. 'Αντάνδρφ] Cp. Thue. IV. 52. 3 και πάντων μάλιστα την 'Αντανδρου, και κρατυνάμενοι αὐτην (ναθε τε γάρ εὐπορία ήν ποιείσθαι αὐτόθες, ξύλων ὑπαρχόντων και της 'Τόης ἐπικειμένης)... Virg. Æn. III. 5, 6 classenque sub ipsa Antandro et Phrygiæ molimur montibus Idæ. Čp. also II. 1. 10.

§ 26. ναυπηγουμένων] ac. τῶν Πελοποννησίων.

εὐεργεσία] Xerxes in correspondence with Pausanias (Thuc. 1. 129. 2) ΒΑΥΒ κείται σοι εὐεργεσία (title of εὐεργέτης) ἐν τῷ ημετέρφ οίκφ είσαει ανάγραπτος. Themistocles writes to Artaxerxes (id. 1. 137. 7) καί μοι εὐεργεσία ὀφείλεται. Cp. Hdt. vm. 85. Xenophon shows (de Vect. III. 11) that the name and rights of an everyerns were eagerly sought by leading men in other states, when conferred by the people of Athens: cluat be έγωγε, εί μέλλοιεν άναγραφήσεσθαι εύεργέται els τον απαντα χρόνον, και ξένους αν πολλούς είσενεγκείν, έστι δε ας αν και πόλεις της αναγραφής ορεγομένας. The privileges of these public benefactors included public maintenance in the Prytaneum: Dem. F. L. 446 δοίητ' αν έν πρυτανείω σίτησιν ή άλλην τινά δωρεάν, als τιμάτε τους εθεργέτας; Socrates, towards the close of his defence (Plat. Apol. 36 D, E), claims this privilege at the hands of the Athenians: τί οδν πρέπει άνδρὶ πένητι εὐεργέτη;... ό μέν γάρ (ό 'Ολυμπιάσι νενικηκώς) ύμας ποιεί εύδαίμονας δοκείν είναι, έγω δε είναι και ο μεν τροφής ούδεν δείται, έγω δε δέομαι. εί οδν δεί με κατά το δίκαιον της άξιας τιμάσθαι, τούτου τιμώμαι, έν πρυτανείφ σιτήσεως.

Καλχηδόνα] a Megarian colony.

§ 27. 'Ερμοκράτουs] son of Hermon, whom we are first acquainted with (Thuc. rv. 58—64) as urging the Siceliots to peace with each other in the face of the impending Athenian invasion. He is described by Thucydides (vi. 72. 2) as άνηρ καὶ ἐς τάλλα ξύνεουν οὐδενὸς λειπόμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία τε ἰκανὸς γενόμενος καὶ ἀνδρία ἐπιφανής.

προηγοροῦντοs] "acting as spokesman." Cp. II. 2. 22; Anab. v. 5 προηγοροῦ δὲ Ἑκατώνυμος δεινός νομιζύμενος λέγειν. άγαθούς πρός τὰ ἀεὶ παραγγελλόμενα] "brave in following out each successive order." Archidamus insists upon this point: Thuc. II. 10 καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι. Cp. id. I. 121, 2.

μεμνημένους...ὑπάρχουσαν] As to the position of this clause, Schneider's observation appears to me satisfactory: "non inficior, Hell. v. 2. 20, διδύναι λόγον τυλ significare dicendi potestatem alicui facere: sed ea notio locum non habet, ubi accusandi mentio præcedit." Διδύναι λόγον (§ 28) = "give an account," "answer for," "rationem reddere." For the transition from indirect to direct narration, cp. Hell. IV. 1. 13 τέλος δὲ λέγει Σπιθριδάτης πῶν ποιεῦ ἀν ηδέως ὅ τι σοι δοκοίη. Απαδι. 1. 3. 14 πέμψαι δὲ καὶ προκαταληψομένους τὰ ἀκρα, ὅπως μή φθάσωσι μήτε Κύρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, ὧν πολλούς καὶ πολλὰ χρήματα έχομεν ἀνηρπακότες. Infr. II. 1. 25.

- P. 12. ἀντ' ἐκείνων] sc. ἀνθ' ἐαυτών. Cp. 6. 14 οὐκ ἔφη ἐαυτώς γε ἄρχοντος...εἰς τὸ ἐκείνου δυνατόν. Μεποτ. 1. 2. 3 ἐποίει τοὺς συνδιατρίβοντας ἐαυτῷ μιμουμένους ἐκεῖνον τοιούσδε γενήσεσθαι. Dem. de Cor. 276 (148) ἢ τῶν παρ' ἐαυτοῦ πεμπομένων ἰερομνημόνων ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων.
- § 28. στασιάζειν πρὸς τὴν ἐαυτῶν πόλιν] Cp. Anab. vi. 1. 29δστις...στασιάζει πρὸς ἄρχοντα, τοῦτον πρὸς τὴν ἐαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζειν.
- § 29. δεομένων] "at the request of the crews." Cp. ἀποβαινόντων, 3. 22. Jelf, § 695. 3. Obs. 1.

ἀπεπέμψαντο] "dimiserunt."

§ 30. ἐπόθησαν] "felt the loss of," "missed," "desideraverunt."

κοινότητα] "affability." Cp. Cyn. xIII. 9 οι μὲν γὰρ σοφισταὶ πλουσίους καὶ νέους θηρώνται, οι δὲ φιλόσοφοι πῶσι κοινοί καὶ φίλοι. "Communis," in Latin, very nearly approaches the same sense. Pausanias incurred odium because δυσπρόσοδον αὐτὸν παρεῖχε (Thuo. 1. 130. 2).

dνεξυνούτο] εc. άνεκοινούτο, ξυνός differing from κοινός only in dialect. Cp. Hell. VI. 3. 8 ποιείσθε δε πολεμίους ούκ άνακοινούμενοι τοῦς συμμάχοις.

dπλ τοῦ παραχρῆμα] "off-hand," "on the spur of the moment," "impromptu." Cp. the use of αὐτοσχεδιάζειν.

§ 31. δοκών] "having the reputation of."

κατηγορήσας Τισσαφέρνους] Cp. Thuc. viii. 85.

τὰ ὅντα] "the truth." Cp. Symp. IV. 45 νομίζοντες τὰ ὅντα

Τ 38 χίαν. ἀκούσαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἔφοροι καὶ οί εκκλητοι εξέπεμψαν πεντεκαίδεκα ανδρας είς τὰς ᾿Αθήνας, καὶ ἐπέταξαν σὺν Παυσανία διαλλάξαι δπη δύναιντο κάλλιστα. οἱ δὲ διήλλαξαν έφ' ώτε εἰρήνην μεν έχειν πρὸς άλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτών ἕκαστον πλήν τών τριάκοντα καὶ των ενδεκα και των εν τω Πειραιεί αρξάντων δέκα. εί δέ τινες φοβοίντο των έξ άστεος, έδοξεν αὐτοίς 39 Έλευσινα κατοικείν. τούτων δὲ περανθέντων Παυσανίας μεν διήκε το στράτευμα, οι δ' έκ του Πειραιώς ανελθόντες σύν τοις οπλοις είς την ακρόπολιν 40 έθυσαν τη 'Αθηνά. ἐπεὶ δὲ κατέβησαν οί στρατηγοί, ένθα δη ό Θρασύβουλος έλεξεν, Τμίν, έφη, ω έκ του ἄστεος ἄνδρες, συμβουλεύω έγω γνώναι υμας αὐτούς. μάλιστα δ' αν γνοίητε, εἰ αναλογίσαισθε έπι τίνι ύμιν μέγα φρονητέον έστιν, ώστε ήμων άρχειν επιχειρείν. πότερον δικαιότεροί εστε; άλλ' δ μέν δήμος πενέστερος ύμων ων οὐδέν πώποτε ενεκα χρημάτων ύμας ηδίκηκεν ύμεις δε πλουσιώτεροι πάντων όντες πολλά και αίσχρά ένεκα κερδέων πεποιήκατε. ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης ούδεν ύμιν προσήκει, σκέψασθε εί άρα επ' ανδρεία 11 ύμιν μέγα φρονητέον. και τίς αν καλλίων κοίσις τούτου γένοιτο η ώς επολεμήσαμεν προς άλλήλους; άλλα γνώμη φαίητ' αν προέχειν, οι έχοντες καὶ τείχος καὶ ὅπλα καὶ χρήματα καὶ συμμάχους Πελοπουνησίους ύπο τών οὐδὲν τούτων ἐχόντων παρελύθητε; αλλ' έπὶ Λακεδαιμονίοις δή οἶεσθε μέγα φρονητέον είναι; πῶς, οίγε ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κλοιώ δήσαντες παραδιδόασιν, ούτω

κακείνοι ύμας παραδόντες τῷ ηδικημένο τούτο δήμω οίγονται απιόντες; ου μέντοι γε ύμας, ω 42 ανδρες, αξιώ εγώ ών ομωμόκατε παραβήναι οὐδέν, άλλα καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδείξαι, ότι καλ εύορκοι καλ όσιοί έστε. είπων δε ταυτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ ὅτι οὐδὲν δέοι ταράττεσθαι, άλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρησθαι, ἀνέστησε την εκκλησίαν. και τότε μεν άρχας καταστησά- 43 μενοι επολιτεύοντο ύστερω δε γρόνω ακούσαντες Εένους μισθούσθαι τούς 'Ελευσίνι, στρατευσάμενοι πανδημεί έπ' αὐτοὺς τοὺς μὲν στρατηγοὺς αὐτῶν είς λόγους ελθόντας απέκτειναν, τοῖς δὲ άλλοις είσπέμψαντες τούς φίλους και αναγκαίους έπεισαν συναλλαγήναι καὶ ομόσαντες δρκους ή μην μη μνησικακήσειν έτι καὶ νῦν όμοῦ τε πολιτεύονται καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.

διεσπαρμένους δντας] The double participle is worthy of notice; cp. 11. 1. 28; Symp. VIII. 2 Κριτόβουλος έρώμενος ών.

- § 3. ἐκτὸτ] "except." Infr. 6. 34. Cp. the use of the Latin extra: Cio. ad Fam. vii. 3. 2 extra ducem paucosque prætereu reliqui in bello rapaces. Liv. viii. 32 extra ea cave vocem mittas. We find έξω used with a similar meaning: Hdt. vii. 29 οδδενί ἀνδρί συέμιξα ἐς τόδε... έξω σεῦ.
- § 4. Νότιον] Notium was occupied by the Colophonians on the loss of Colophon: Thuc. 11. 34. 1 ès Νότιον τὸ Κολοφωνίων, οῦ κατψκηντο Κολοφώνιοι τῆς ἄνω πόλεως ἐαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμένους καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ στάσν ἰδὶᾳ ἐπαχθέντων. Herodotus (1. 149) reckons it among the Æolian towns. Livy (xxxvii. 26) says "ipse copias ad Notium ducit: id oppidum Colophonium mari imminens abest a vetere Colophone duo ferme millia passuum."
- P. 15. ἀκμάζοντος τοῦ σίτου] in the month of June. Cp. Arnold on Thuc. II. 19. 1 τοῦ σίτου ἀκμάζοντος.

λείαν] esp. of cattle: cp. Thuc. 11. 94. 4 ανθρώπους και λείαν λαβόντες. viii. 3. 1 τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβών. Soph. Aj. 25 ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν Λείας ἀπάσας και κατηναρισμένας Ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις: 53 σύμμικτά τε Λείας ἀδαστα βουκόλων φρουρήματα: 145 βοτὰ και λείαν. Cp. infr. 3. 2.

πολλήν] "in great abundance." Jelf, § 714. 1. c.

- § 5. Στάγης] υπαρχος Τισσαφέρνους (Thuc. viii. 16. 3).
- § 6. σ unéheye kal dné σ téhhe] "proceeded to collect and despatch."
- τῆ ᾿Αρτέμιδι] Thucydides (πι. 104. 6) compares the Ephesian festival with the ancient Delian meeting: ξύν τε γὰρ γυναιξι και παισίν ἐθεώρουν, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἱωνες, καὶ ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι, καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικὸς, χόρους τε ἀνῆγων αὶ πόλεις.
- § 9. $\pi \rho \delta s$ $\tau o \delta s$ $\delta \pi \lambda (\tau a s \delta \beta o f) \theta \eta \sigma a v]$ "came to aid against the hoplites:" supr. § 3, $\pi \rho \delta s$ $\tau o \delta s$ $a \delta \tau \hat{a} v \psi \lambda o \delta s = "to the aid of their light-armed." So <math>\beta o \eta \theta \epsilon \hat{v} v \epsilon n l$, followed by the name of a person, is "to carry aid against him"; followed by the name of a place, "to carry aid to it." Arnold, Thue. viii. 11.
- P. 16, § 10. ξδωκαν...ξδοσαν] Xenophon not unfrequently delights to vary his style of writing: cp. Anab. 1. 7. 3 duelsoras και κρείττους. v. 7. 7 Βορέας...δ Βορόας. Hell. IV. 8. 15 στερηθεῖεν ... ἀναγκασθείησαν.

dπωλώλει] Cp. 1. 37.

- § 12. αὐτοῖς ἀνδράσι] "crews and all." The notion here is that of an accompaniment or accessory. In Homer and the Attic poets we find σὺν also used with this expression; sometimes also the article is added. Cp. 5. 19. Jelf, § 604, 1.
  - § 13. ' Aduvaror a colony from Miletus and Phocea.
- § 14. ἐν λιθοτομίαις] This was in retaliation for the confinement of the Athenian prisoners in the quarries of Syracuse at the close of the Sicilian expedition (Thuc. vii. 86, 87).
- ol d'els Méyapa] "and some few to Megara." The second clause is not in the speaker's mind when he conceives the first. For a similar ellipse, cp. Plat. Apol. 18 D doo! dè (ol μèν) φθόνφ καὶ διαβολŷ χρώμενοι ὑμᾶς ἀνέπειθον, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ πεπεισμένοι ἄλλους πείθοντες. Dem. F. L. 397, 8 καὶ δτοι διὰ ταῦτ' ἀπολώλασι παρ ὑμῖν οἱ δὲ χρήματα πάμπολλ ὑφλήκασω (where Shilleto says that the ellipse is more common in Plato than in other writers). Jelf, § 767. $\hat{1}$, 2.
- § 15. οὐκ ἡβούλουτο...συντάττεσθαι] Cp. Plut. Alc. 29 οὕτω δ' ἐπήρθησαν οἱ μετὰ τοῦ ᾿Αλκιβιάδου στρατευσάμενοι καὶ τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὥστ' ἀπαξιοῦν ἔτι τοῖς άλλοις καταμιγνύναι στρατιώταις ἐαυτοὺς πολλάκις ἡττημένοις ἀηττήτους δντας.
- P. 17. § 16. ἀφείλετο] either "precluded farther pursuit," or "concealed Pharnabazus."
  - § 17. ¿κ] "immediately after (following upon)." Lat. "ab."
- ηπειρον] the Asiatic continent: op. Hell, III. 1. 5 έκ των έν τη ήπειρω Ελληνίδων πόλεων. Hdt. III. 134 έκ τησδε της ήπειρου (Asia) ές την έτέρην ήπειρον (Europe).
- § 18. τὸ Κορυφάσιον] Cp. Thue. IV. 3. 2 ἀπέχει γὰρ σταδίονς μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίους, καὶ ἔστιν ἐν τῆ Μεσσηνία ποτὲ οδοη γῆς καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. It appears from Diodorus (xiii. 64) that Pylus was retaken by the Lacedemonians after a severe assault (Anytus having failed to relieve it with his fleet). Demosthenes had fortified it B.C. 425.

'Hρακλεία τῆ Τραχυία] Heraclea was founded by the Laccdemonians s.c. 426. On that occasion none had been excluded from participating in the colony except Achæans and Ionians and some others (Thuc. III. 92. 7). Its failure was owing in a great measure to the tyranny of the Lacedemonian governors (id. III. 93. 4). Thucydides mentions the hostility of the Etæans against the Trachinians; III. 92. 2 τούτων δε οί Τραχίνοι πολέμω ἐφθαρμένοι ἀπὸ ΟΙταίων διάρων δυτων: also against

the Dorians; III. 92. 3 ὑπὸ γὰρ τῶν Olralων και αὐτοί (οἱ Δωριῆς) ἐφθεἰρωντο. We find Agis punishing the Œtseans for their ancient feud, Thuc. VIII. 3. 1. On this occasion he also exacted money and hostages from them.

πρὸς ἐπτακοσίους] "about (almost up to) seven hundred." Cp. Anab. Iv. 5. 2 καὶ διέβαινον αὐτὸν βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὁμφαλάν. πρός defines the number more loosely than els. Cp. the expressions πρὸς ἐσπέραν, ἡμέραν, &c.

c. III. § 2. $Ka\lambda\chi\eta\delta\delta\sigma a$] "The true name of this city, as given universally on its coins, is $Ka\lambda\chi\eta\delta\delta\sigma a$. But the Attic writers, or at least the existing MSS. of them, have adopted the form $Ka\lambda\kappa\eta\delta\delta\sigma$, and the Romans followed them in writing "Chalchedon," and not "Calchedon." Arnold on Thue. vv. 75. 3.

helar moveable property which could be pillaged.

κατέθεντο] "deposited (in a place of safety)." Plutarch (Alc. 29) gives us els Βιθυνούς εκτίθενται ("export").

Βιθυνούς Θράκας] This people originally came from the banks of the Strymon in Thrace: Hdt. v11. 75 οὖτοι δὲ διαβάστες μὲν ἐς τὴν ᾿Ασίην, ἐκλήθησαν Βιθυνοί: τὸ δὲ πρότερον ἐκαλέοντο, ώς αὐτοὶ λέγουσι, Στρυμόνιοι, οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι: ἐξαναστῆναι δέ φασι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Τευκρών τε καὶ Μυσών.

- § 3. παραπλείν] "oram legere."
- P. 18. § 4. πεποιημένος] "having effected for himself."

 $d\pi d$ θαλάττης εls θάλατταν] sc. from the Bosphorus to the Propontis.

- § 8.
  ψχετο] Cp. note, 1. 8.
- ol δέ λοιποί στρατηγοί] Thrasyllus and Theramenes.

dναγαγεῖν] "conduct up (from the coast into the interior)."

§ 9. τὰ ὀφειλόμενα χρήματα] "arrears."

πολεμεῖν Καλχηδονίοις] "I agree with the remark made by Schneider in his note upon the passage $^{\circ}$ Αθηναίους δὲ μὴ πολεμεῖν Καλχηδονίοις. He notices the tenor of the covenant as it stands in Plutarch—τὴν Φαρναβάζου δὲ χώραν μὴ ἀδικεῖν (άlc. 31), which is certainly far more suitable to the circumstances. Instead of Καλχηδονίοις he proposes to read Φαρναβάζο. At any rate, this is the meaning." Grote, VII. p. 374. For the dative, cp. Jelf, § 601. 1.

παρά] "returning from." Cp. Arist. Ach. 61 οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως: 134 προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

πανδημεί] " en masse."

§ 15. περιοίκων] The Perioci were the outlying population of the Laconian towns, of Achean origin and subject to their Dorian conquerors. They enjoyed civil but not political liberty. The rights which were granted to them at the conquest were forfeited on an attempt to regain their independence: henceforward they were made tributary to Sparta; they lost the right of intermarriage with the Dorians, had no voice in the public assembly, and could not be elected to important offices. On the rising of the Helots, B.c. 464, some of the Periaci joined them (Thuc. 1. 101). Hell. VI. 5. 25, we find them inviting the Thebans to invade Laconia. In connexion with Cinadon's conspiracy (Hell. III. 3. 6) they appear most bitter against the Spartans: ὅπου γαρ ἐν τούτοις τις λόγος γένοιτο περί Σπαρτιατών, οὐδένα δύνασθαι κρύπτειν το μη ούχ ήδέως αν και ώμων έσθιειν αὐτών. Τ. Quint. Flaminius placed several of their provincial communities under the protection of the Achean league, and Augustus-Cæsar restored them to the full possession of their civic rights.

reoδαμώδων] This was the name by which those Helots were known who had been freed by the state in reward for service in war: Thuc. vII. 58. 3 δύναται δὲ τὸ Νεοδαμῶδε ἐλεύθερον ἤδη είναι. We find this liberty given to the Helots who fought under Brasidas, B.C. 421 (Thuc. v. 34). In respect of their civil rights they ranked above the Periaci.

"Ελιξος] Cp. Thue. virt. 80. 3.

P. 20. § 17. ἐπιβάτης] Cp. Thuc. viii. 61. 2 Λέοντά τε ἄνδρα Σπαρτιάτην, δς 'Αντισθένει ἐπιβάτης ξυνεξήλθε, where the Scholiast says οὐ τριήραρχος, οὐδ' ἀλλην άρχὴν ἔχων. Krüger there supposes it to be the title of an inferior officer in the Spartan naval service, like ἐπιστολεὺς (ευρτ. 1. 23). "Perhaps," says Arnold, "it only signifies one who was on board, without having anything to do with the management of the ship; as if it had been the custom for one or two Spartans, without any distinct command, like Demosthenes before the occupation of Pylus (iv. 2. 4 Δημοσθένει δίτι ιδιώτη μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἐξ 'Ακαρνανίας, αὐτῷ δεηθέντι εἶπον χρῆσθαι ταῖς ναυσὶ ταύταις, ἡν βούληται, περὶ τὴν Πελοπόννησον), to accompany the Spartan admiral; in order that they might be ready to take the command on any separate service where a Spartan might be needed."

§ 18. of $\pi \rho o \delta i \delta \delta \nu \tau e s \tau \dot{\eta} \nu \pi \delta \lambda \iota \nu$] "who were ready to be tray the city."

§ 19. σωσαι] Xenophon frequently uses the common form of the optative: cp. ποιήσαιεν, § 21; τολμήσαι, 4. 12; κινδυνεύσαι, 4. 17; παρείησαν, 4. 18.

είσέσθαι] Cobet here proposes είσφρέσθαι, comparing Hell. vi. 5. 43 είλοντο μαχόμενοι ἀποθανείν μάλλον ή ζώντες ἐπεισφρέσθαι τὸν βάρβαρον τῆ Ἑλλάδι.

§ 20. &] "well then, I say," "however." Lat. "ergo." Cp. 6. 4. Jelf, § 767. 4.

τὸ Θράκιον] Cp. Anab. VII. 1. 24 τὸ δὲ χωρίον οἶον κάλλιστον εκτάξασθαί ἐστι, τὸ Θράκιον καλούμενον, ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν.

P. 21. § 22. dποβαινόντων] genitive absolute, where τῶν άλλων or something similar must be supplied: cp. note, 1, 29. For the construction, cp. Thuc. VIII. 24. 3 ἐν τε Καρδαμύλη ἀποβάντες καὶ ἐν Βολίσσφ.

c. iv. § 2. οἱ άλλοι άγγελοι] "the other ambassadors." Cp. Hell. iii. 2. 18 προῆλθε πρὸς τους άγγελους. Anab. vii. 6. 12 Σεύθου τουτουὶ πολλούς άγγελους πρὸς ἐμὲ πέμποντος.

πάντων ῶν δέονται] sc. πάντα ὧν δέονται, πάντων being attracted into the genitive case by ὧν. Jelf, § 824, 1, 1. Dindorf would read πάνθ ὧν.

καὶ Κῦρος] sc. ἀπήντησεν.

§ 3. πάντων τῶν ἐπὶ θαλάττη] "the whole sea-board." Cp. Anab. 1. 9. 7 ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Αυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας, στρατηγός δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἶς καθήκει εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίξεσθαι... "His command did not at that time comprise the Greek cities on the coast, which were still left to Tissaphernes and Pharnabazus." Grote, vii. p. 377.

τὸ βασίλειον σφράγισμα] The Scholiast on Thuc. 1. 129 gives us the following information: ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως εἶχε κατὰ μέν τινας τὴν βασιλέως εἰκόνα, κατὰ δέ τινας τὴν Κύρου τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν, κατὰ δέ τινας τὸν Δαρείου ἔπτον, δι' δν χρεμετίσαντα έβασίλευσεν (Hdt. III. 85, 86, 87). Cp. Hell. VII. 1. 39 ὁ Πέρσης ὁ φέρων τὰ γράμματα δείξας τὴν βασιλέως σφραγίδα ἀνέγνω τὰ γεγραμμένα.

 $\kappa a l \ \tau \acute{a} \delta \epsilon]$ " these words amongst other information."

κάρανον] "chief (head-man)," akin to κάρα, κοίρανος.

§ 4. μὲν μάλιστα...el δὲ μή] "if possible...failing that." Hell. v. 3. 7, we find an equivalent expression μάλιστα μὲν οδν, with which compare Thuc. iv. 104. 4 ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν

οθυ την 'Αμφίπολιν, πρίν τι ένδοῦναι, εί δὲ μη, την 'Ηιόνα προκαταλαβών.

- § 5. $\mu\eta...\pi\omega$] "not...at present."
- § 6. φάσκων] "alleging." This word usually conveys a collateral notion of pretence, as supr. 1. 9 φάσκων κελεύειν βασιλέα πολεμεν 'Αθηναίως. π. 4. 8. Cp. however 6. 7; 7. 11; Μεπ. 1. 2. 29 φάσκων ἀνελεύθερδν τε είναι. Grote (vii. p. 441) contends for the simple sense of "affirming," infr. 7. 11; and refers to Plat. Αροί. 21 B, where Apollo at Delphi styles Socrates in riddles the wisest man: τί οὖν ποτε λέγει (ὁ θεὸς) φάσκων ἐμε σοφώτατον είναι; The meaning there appears to be intentionally ambiguous.

ώς μηδέν μέμψηται] BC. δ Κύρος.

- § 7. ένιαυτοί τρεῖς ήσαν] "three years had passed." Cp. Thuc. III. 29. 2 ἡμέραι δὲ μάλιστα ήσαν τῷ Μυτιλήνη ἐαλωκυίᾳ ἐπτὰ ὅτε ἐς τὸ Ἑμβατον κατέπλευσαν. Herodotus uses γίγνεσθαι, II. 2: ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι. Cp. ɨπ/τ. II. 1. 27; 4. 25.
- P. 22. § 11. τοῦ οἴκαδε κατάπλου...ἔχει] "(to see) how the state was affected towards him with regard to his return home." Jelf, § 528.
- § 12. ἡμέρα ἢ Πλυντήρια ἡγεν ἡ πόλιs] on the 25th of the month Thargelion (about the end of May). The day of this festival (πλύνειν, to wash) was reckoned among the ἀποφράδει or dies nefasti, on which no assembly or court was held; while the statue of the goddess Athena was stripped of its ornaments, in order that they might be cleansed by the Πραξιεργόδαι, and covered up from human sight, her temple being surrounded by a rope.

άνεπιτήδειον] "unfavourable." Cp. Hdt. IX. 87 Μαρδονίφ ούκ έπιτήδεα έγίνετο τὰ ἰρά.

σπουδαίου έργου] " serious undertaking."

- § 13. ἀστεοs] the upper town: cp. Dem. c. Lept. 460 τῶν μὲν τοὺς δωνεισωμένους ἀποδοῦναι κελευόντων, τοὺς ἐξ ἄστεος (i.e. the Thirty and their followers who supported the Oligarchy as opposed to the popular party in the Piræus). Cp. r. 4. 1.
- P. 23. τὸν ᾿Αλκιβιάδην] It is certainly tempting to render "the great Alcibiades." The article generally omitted with proper names is sometimes added for the sake of emphasis. So Arist. Αch. 10 προσδοκῶν τὸν Αlσχύλον, "expecting to hear the famous Æschylus." Jelf. § 450. 1.

åπελογήθη] "Indicativus ἀπελογήθη bene habet, quippe in re facta." Wolf.

μοχθηρότερά τε λεγόντων] "and more pernicious in their harangues," "who spoke with less principle."

ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ] "with the power of the state."

§ 14. εθέλοντος δὲ τότε κρίνεσθαι] Cp. Thuc. viii. 29. 1 ὁ δ' ('Αλκιβιάδης) ἔν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ μηνύματα ἀπελογεῖτο (was ready to defend himself), καὶ ἐτοῦμος ἢν πρὶν ἐκπλεῦν κρίνεσθαι, κ.τ.λ.

ήσεβηκότος els τὰ μυστήρια] Cp. Thuc. vi. 28. 1 μηνώεται οδν...και τὰ μυστήρια ἄμα ὡς ποιείται ἐν οικίαις ἐφ' ὕβρει. Plut. Alc. 19 ταῦτα γὰρ ἐν τἢ εἰσαγγελία γέγραπται Θεσσαλοῦ τοῦ Κιμωνος εἰσαγγείλαντος ἀλλκιβιάδην ἀσεβεῖν περὶ τὼ Θεώ (Demeter and Persephone).

§ 15. δουλεύων] used in the same sense, Thuc. VIII. 84. 5: Εφη τε χρήναι Τισσαφέρνει καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τἢ βασιλέως τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν.

θεραπεύειν] "pay court to."

τούς έχθίστους] sc. the Peloponnesians and Tissaphernes, Cp. Thuc. viii. 45.

§ 16. τῶν οἴωψπερ αὐτὸς ὅντων] "such men as he." When the subject of the abbreviated adjectival sentence and the article are of different number, the subject is in the nominative, without being affected by the attraction: cp. Arist. Ach. 60 τρεανίας δ' οἴους σὐ διαδεδρακότας. Jplf, § 823. Obs. 6. Contrast II. 3. 25 οἴους ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν.

καινῶν πραγμάτων] "innovations."

ὑπάρχειν αὐτῷ] "he had to start with" "'Τπάρχειν keeps its proper meaning, 'to be at hand to begin with,' just as εἶναι is simply 'to be,' and γίγνεσθα, the opposite to ὑπάρχειν, signifies 'to come into being,' as opposed to that which was in being beforehand." Arnold on Thuc. vi. 87. 4.

έκ τοῦ δήμου] "at the hands of the people."

δυνασθείσιν] "when they had become powerful." Cp. note, II. 2. 24.

 $d\gamma a\pi \hat{a}\sigma \theta a\iota$] "be tolerated."

§ 17. τῶν παροιχομένων κακῶν] Alcibiades had incited the Lacedsmonians to aid Syracuse (Thuc. vr. 88), had urged the necessity of fortifying Decelea (id. vr. 91), had effected the revolt of Chios (id. viii. 14) and Miletus (id. viii. 17), and had originated the conspiracy of the Four Hundred.

ἡγεμών] " auctor."

- § 18. όρμισθείs] Cp. note, 1. 15. Soph. Phil. 546 τύχη δέ πως πρός ταὐτὸν ὁρμισθείς πέδον. În Thuoydides we usually find ὁρμισάμενος.
- P. 24. καταστρώματος] Pliny ascribes the invention of decks to the Thasians. At the time of the Persian war, the Athenian ships were without a complete deck: Thuc. 1. 14. 4 καὶ αδται οὖπω είχον διὰ πάσης καταστρώματα. Ships which had a complete deck were called κατάφρακτοι (Thuc. 1. 10. 6).
- § 19. μὴ ἐπιτρέπειν] "not to put up with it." This seems to be rather a favourite phrase with Thucydides, who uses it 1.71. 1; 1.82.1; 1.95.1; vi. 40.2. Cp. Dem. F. L. 426 εῦ φρονεῖν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν τὰ τοιαῦτα.
- § 20. ἀναρρηθείς ἀπάντων ἡγεμῶν αὐτοκράτωρ] Cp. Corn. Nep. Alc. 7 quum ei omnes essent honores decreti, totaque respublica domi bellique tradita, ut unius arbitrio gereretur.

τά μυστήρια] the great Eleusinian mysteries which were celebrated in the month of Boedromion, and on the sixth day of which the statue of Iacchus was carried along the sacred road from the Ceramicus to Eleusis. Cp. Plut. Alc. 34 δταν έξελαύνωσι τὸν Ἰακχον. Hdt. viii. 65. Arist. Ran. 316, sqq.

έποίησεν] "Intellige ἀγεσθαι" Schneider: sc. "caused them to be conducted." Έποίησεν might also be used here to avoid repetition of the verb of the first clause $(\dot{\alpha}\gamma \dot{\delta}\nu\tau \alpha\nu)$. Below we have (Hell. IV. 5. 2) ποιείν τὴν θυσίαν, ποιείν Ἰσθμια ("sacra facere"), which might raise a question whether we should not understand it here also in the sense of "celebrate" (sc. τὰ μυστήρια).

- § 21. 'Αριστοκράτης και 'Αδείμαντος] Diodorus and Cornelius Nepos both state Thrasybulus and Adimantus as the colleagues of Alcibiades. Aristocrates, son of Scellias, took part with Theramenes in the outbreak for the suppression of the Four Hundred (Thuc. VIII. 89. 2), and subsequently separated from the extreme oligarchical party (id. VIII. 92. 2). Aristophanes (Av. 125) plays upon his name: ἀριστοκρατεῖσθαι δήλος εί ζητῶν. ἐγώ; Ἡκιστα. και τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
- § 22. Γαύρειον] Cp. Livy, xxx1. 45 in portu quem Gaureleon vocant.
- § 23. δρμώμενος] "making it his base of operations." Cp. Thuc. III. 31. 1 τῶν ἐν Ἰωνίς πόλεων καταλαβεῖν τινὰ ἢ Κύμην τὴν ΑΙολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν. Cp. also infr. II. 1. 16.

- c. v. § 1. $\tau o \dot{\nu} \tau \omega r$] i.e. the series of events included in c. 4. §§ 8—23.
- P. 25. § 3. πάντα ποιήσειν] "would use all endeavours ('leave no stone unturned')." Lat. "omnia experiri," "nihil intentatum relinquere." Cp. Plat. Apol. 39 A δπως ἀποφεύξεται πῶν ποιῶν θάνατων. We find it in construction with ὅπως, ὡς, ὡντε. Infr. 7. 15, it seems merely equivalent to "would do everything," and the sense may be the same in this passage, sc. "would execute all his father's commands,"

κατακόψειν] "would coin into money." Cp. Hdt. III. 96 ἐπεὰν δὲ δεηθῆ χρημάτων, κατακόπτει (ὁ Δαρεῖοs) τοσοῦτο ὅσου ἀν ἐκάστοτε δέγται. Compare the promise of Tissaphernes to the Athenians, Thuc. vIII. 81. 8: μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐδ' ῆν δέῃ τελευτώντα τὴν ἐαυτοῦ στρομνὴν ἐξαργυρίσαι.

§ 4. $\ell\kappa\ell \hbar\epsilon\nu \sigma$] "urged." Whether the imperfect is used in this sense ("urge," "request") and the soriet in that of "ordering," "bidding" seems questionable. The best Manuscripts read in Thuc. 1. 138. 1 $\ell\theta\alpha\nu\mu\alpha\sigma\ell$ $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\ell$ $\ell\kappa\ell\hbar\epsilon\nu\epsilon$, where Artaxerxes could hardly be said to make a request to Themistocles. The imperfect use Arist. Ach. 960, 962 is however well satisfied in denoting the request of Lamachus to Dicsopolis; and we find the soriet $\ell\kappa\ell\hbar\nu\sigma\epsilon$ (II. 3. 54) of the positive order for the seizure of Theramenes. Cp. Anab. 1. 6. 3; vi. 1. 38; II. 3. 20; IV. 2. 16.

τῷ ναύτη] "a sailor." Cp. Anab. 1. 3. 21 τρία ἡμιδαρεικά τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτη.

δραχμὴν ᾿Αττικήν] The Athenian sailors received an Attic drachma or six obols per diem (the Æginetan drachma being equal to ten Attic obols) in the Sicilian expedition: Thuc. vi. 31. 3 τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναὐτη ἐκάστῳ διδόντος. At the siege of Potidæa the Athenian hoplites, their servants, and the ships' orews received equal pay, viz., a drachma a day (Thuc. III. 17. 4). Tissaphernes also paid the Peloponnesian fleet at the same rate, but wished to reduce their wages to three obols a day (the usual rate of pay): Thuc. viii. 29. 1 καὶ μηνὸς μὲν τροφὴν, ιδσπερ ὑπέστη ἐν τῆ Λακεδαίμονι, ἐς δραχμὴν ᾿Αττικὴν ἐκάστψ πάσαις ταῖς καυὸ διέδωκε, τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνον ἐσούλετο τριώβολον διδόναι. The half-drachma was also the pay of the dicasts or jurymen for a day's sitting in court.

διδάσκοντες] "affirming." Cp. Hell. 111. 5. 4 διδάσκοντες ώς ουκ ήρξαν τοῦ πολέμου.

μείω χρήματα άναλώσει] 80. δ Κῦρος.

§ 5. τρέφειν] "maintain." Cp. Thuc. vIII. 44. 1 καὶ αμα

ήγούμενοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας δυνατοὶ ἔσεσθαι, Τισσαφέρνην μὴ αἰτοῦντες χρήματα, τρέφειν τὰς ναῦς.

§ 6. προπιὼν] "having drunk his health." Sometimes we find προπίνειν φιλοτησίαν, φιλοτησίας (i.e. κύλικας), "drink one's health in a loving cup."

είπεν ὅτι] "Οτι must be represented in English by inverted commas. Cp. Hdt. 1. 207 εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι ὅτι ἐπεί με Ζεὐς ἔδωκέ τοι, τὸ ἀν ὀρῶ σφάλμα ἐὐν οἴκῳ τῷ σῷ κατὰ δύναμιν ἀποτρέψειν. Blakesley there says that ὅτι sometimes is used to introduce the very words which have been employed on any occasion alluded to; in which case it is not taken into account in the construction. It is not correct to regard the word ὅτι as simply pleonastic.

§ 7. προσοφειλόμενον] The Manuscripts here give προσοφειλόμενον, "owing in addition (to what had been paid, cp. note, 11. 4. 22) i.e. in arrear," which we find also in Thuc. viii. 45. 2, τὸν προσοφειλόμενον μισθόν, and in Hdt. vi. 59, τὸν προσοφειλόμενον φόρον. Cp. Thuc. vii. 48. 5 καὶ ἔτι πολλὰ (τάλαντα) προσοφείλειν. Later editions read προσφειλόμενον, comparing Thuc. i. 32. 1. So in Thuc. vi. 31. 5, the Manuscript reading is προσετετελέκει, for which cp. Anab. vii. 6. 30 εἰ δὶ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῶν ταὐτην τὴν ἀσφάλειαν μὴ πάνυ πολύν μισθὸν προσετέλει τῆς ἀσφαλείας, τοῦτο δὴ τὸ σχέτλιον πάθημα; Many editions there read προετετελέκει, comparing Anab. vii, 7. 25 τί προτελέσας ἡμῶν συμμάχους ἡμᾶς ἐλαβες.

προέδωκεν] "paid in advance." Cp. Hell. v. 1. 24 μηνός μισθὸν προέδωκε τοῖς στρατιώταις.

- P. 26. § 8. αθύμως είχον] "were in a desponding state of mind." Cp. 5. 16; 6. 20. Xenophon gives us also dκολάστως, έπιφθόνως, εὐνοϊκώς, φιλοτίμως έχειν. We find the simple dative or πρὸς c. accus. after these expressions.
  - § 9. πεισθεὶς ὑπ' ᾿Αλκιβιάδου] Cp. Thuc. viii. 46.
- § 10. ἀναψύχων] lit. "airing," i.e. by hauling them up high and dry, and exposing them to the wind. Cp. Thuc. vii. 12. 8, 4 το γάρ καυτικόν...το μέν πρώτον ήκμαζε...τών νεών τῆ ξηρότητι νύν δὲ αἴ τε νῆες διάβροχοι (Boaked and rotten), τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι...τὰς μέν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψύζαι. Cp. also Hdt. vii. 59 ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες, τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες.
- § 11. $\ell \xi \omega$ Έλλησπόντου] Schneider reads $\ell \xi$ for $\ell \xi \omega$, referring to 4.9. "Ε $\xi \omega$ however seems to be used with the genitive in much the same way as $\ell \xi$, especially in Homer and the Attic

poets. Cp. 6. 20 έξέπλευσαν έξω τοῦ λιμένος. Herodotus even gives us έππλώσαντές τε έξω τὸν Ἑλλήσπωντον (v. 103), and $\dot{o}$ δὲ ναυτικός έξω τὸν Ἑλλήσπωντον πλέων (vii. 58), where only one Manuscript has τοῦ Ἑλλησπόντον.

 $\tau \epsilon \iota \chi \iota [\zeta \epsilon \iota \nu]$ "was fortifying," probably to make it his base of operations.

'Aντίσχον] Plutarch tells us (Alc. 10) how Antiochus first won the favour of Alcibiades by catching a tame quail which had escaped from his bosom. He gives him this character c. 35: dγαθός μὲν ἦν κυβερνήτης, ἀνόητος δὲ τάλλα καὶ φορτικός (coarse).

§ 13. rore on "then, and not till then," "tum demum."

ώs ἔκαστος ἤνοιξεν] "as each cleared the harbour, and made the open sea." Cp. 1. 2; 6. 21.

§ 14. διεσπαρμέναις ταις ravol] "with their ships dispersed." Jelf, § 459. 1. δ.

P. 27. § 15. et ris Cp. note II. 3. 17.

Δελφίνων] Delphinium in the island of Chios had been fortified by the Athenians B.C. 412: χωρίον άλλως τε έκ γης καρτερόν και λιμένας έχον και της τῶν Χίων πόλεως οὐ πολθ ἀπέχον (Thuc. VIII. 38. 2).

'Hióra] Diodorus says Teos; and Grote (vii. p. 396) would follow him in reading $T\ell\omega\nu$.

§ 16. ἐν οίκφ] Cp. 7. 1.

άκράτειαν] "intemperance." Cp. Plut. Alc. 36 παραδιδούς την στρατηγίαν άνθρώποις έκ τούτων και ναυτικής σπερμολογίας (gossip) δυναμένοις παρ' αὐτῷ μέγιστον, ὅπως αὐτὸς ἐπ' άδείας χρηματίζηται περιπλέων και ἀκολασταίνη μεθυσκόμενος και συνών ἐταίραις 'Αβυδηναῖς και 'Ιωνίσιν.

§ 17. πονηρῶς φερόμενος] "male audiens": cp. εễ φερόμενος, "in good estimation," 11. 1. 6. Εὖ φερόμενος (Thuc. v. 16. 1), καλῶς φερόμενος (11. 60. 3) as opposed to κακοτυχῶν, appear to have the meaning of "being successful," with which we may compare Hell. 111. 4. 25 γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περοῶν βασιλεὸς Τισσαφέρνην αίτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αὐτοῦ.

τὰ ἐαυτοῦ τείχη] Cp. II. 1. 25. Corn. Nep. Alc. 7 se Pactyen contulit, ibique tria castella communiit, Bornos, Bisanthen, Neontichos; manuque collecta primus Græciæ privatus in Thraciam introiit, gloriosius existimans, barbarorum præda locupletari, quam Graiorum. Anab. VII. 3. 19 (where Seuthes to Xenophon) καὶ ἐν τῆθε τῆ χώρα Ισως ἀξιώσεις καὶ τείχη λαμβάνει»,

ώσπερ και δλλοι των ύμετέρων ελαβον. Cp. also Corn. Nep. Milt. 2 tota regione, quam petierat, potitus, loca castellis idonea communiit.

§ 19. αὐτοῖε ἀνδράσι] Cp. note, 2. 12.

Δωριέα...dφεῖσαν] Pausanias (vi. 7. 1, 2) tells us that this Dorieus, son of Diagoras, had gained the first prize at three Olympic festivals in succession, eight victories at the Isthmian games, and seven at the Nemæan; and that when the Athenians saw before them a man of such stature and renown in the garb of a prisoner, they set aside their anger, and at once released him.

airoîs] sc. the Thurians.

P. 28. c. vi. § 1. d παλαίος της 'Αθηνας νεώς] probably the temple of Athena Polias, the Parthenon having been already built (438 B.C.) on the site of the old Hecatompedon. The remarks however on τψ πολέμω τεπάρων και είκοσω ἐτῶν (p. viii, Introduction) may apply to the whole section.

τοῦ χρόνου] "period of office." Cp. note, § 4.

- § 2. ἐκέλευσεν] as his superior officer. Cp. note, 5. 4.
- § 3. ου φαμένου πολυπραγμονείν] "declining to be officious."
- § 4. καταμαθών ... καταστασιαζύμενος] "finding that he was being intrigued against." Cp. Anab. v. 8. 14 κατέμαθον άναστας μόλις. So with Lat. "sentire." Jelf, § 683.

διαθροούντων] "noising abroad." Cp. Thuc. vi. 46. 4 dφικόμενοι els τὰς Αθήνας διεθρόησαν ώς χρήματα πολλά έδοιεν.

ἐν τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους] The office of ναύαρχος lasted for one year at this period. Earlier in the war Cnemus and Alcidas both held it for two years. Aristotle (Polit. II. 9. 33) speaks of the ναυαρχία thus: τῷ δὲ περί τοὺς ναυάρχους νόμω καὶ ἔτεροί τως ἐπιτετιμήκασω, ὀρθώς ἐπιτιμώντες στάσεως γὰρ γίνεται αίτιος. Έπὶ γὰρ τοῖς βασιλεῦσω οὖσι στρατηγοῖς ἀίδιος (ἀίδιος) ἡ ναυαρχία σχεδὸν ἐτέρα βασιλεία καθέστηκεν. Cp. Arnold on Thuc. II. 80. 2.

- P. 29. $\tau \iota \pi \alpha \theta \epsilon \hat{\iota} \nu$] "meet with some disaster."
- ἐκ τούτου δὲ] Cp. note, 3. 20.
- § 5. $\tau \delta \kappa \alpha \tau' \ell \mu \ell$] "as far as I am concerned." Sometimes we find $\epsilon l \nu \alpha \iota$ with these expressions, as Anab. 1. 6. 9 $\tau \delta \kappa \alpha \tau \delta \tau \delta \nu \tau \epsilon l \nu \alpha \iota$. Cp. Hell. 111. 5. 9 $\tau \delta \mu \ell \tau' \ell \kappa \epsilon l \nu \alpha \iota$. Thuc. 1V. 28. 1 $\tau \delta \ell \pi l \sigma \phi \hat{\alpha} s \ell \nu \alpha \iota$. Jelf, § 679. 2.

πρὸς ἄ ἐγώ τε...alτιάζεται] "having regard both to the objects of my ambition, and to the charges laid against our country."

τὰ καθεστώτα] "state of affairs."

§ 7. φοιτήσεσιν] Cp. note, 1. 35.

P. 30. § 10. τὰ ἐνθάδε ὑπάρχοντα] "the supplies which were here ready." Cp. note, 4. 16. 'Υπάρχεω is stronger than είναι, γίγνεσθαι.

έμαυτὸν πεῖσαι] "bring myself."

§ 11. ἐν τῷ χρόνῳ ῷ] usually more briefly expressed by ἐν ῷ. Cp. Symp. iv. 1 ἐγὼ γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ ῷ ἄν ὑμῶν ἀκούω ἀπορούντων τἱ τὸ δίκαιον, ἐν τούτῳ δικαιοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιῶ.

έκεινα] " the supplies from home."

άλλα σὺν τοῖς θεοῖς] 'Αλλὰ is often used thus in quick transition from previous narration to exhortation. Cp. Hom. Il. 1. 274 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ τμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμευνο. Εur. I. A. 903 ἀλλ' ἀμυνον, & θεῶς παῖ. Jelf, § 774. For σὺν τοῖς θεοῖς, cp. Livy, xxi. 43 agite cum dis bene juvantibus arma capite.

θαυμάζεω] "paying court to," "worshipping." Cp. Hdt. III. 82 έκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται οὖτος δὴ ὑπὸ τοῦ δήμου θωυμαζόμενος δὲ, ἀν' ὧν ἐφάνη μοὑναρχος ἐών. Eur. Med. 1144 δέσποινα δ΄ ἡν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν. Hor. Od. IV. 14. 42, 3 te profugus Scythes Miratur.

§ 12. πόρον χρημάτων] "a grant of money," lit., "a way or means of getting money (ep. our 'ways and means')." The πορισταί at Athens were a board of commissioners who levied the extraordinary supplies. Cp. Hell. v. 1. 2 ἀφιγμένος κατὰ χρημάτων πόρον (ad cogendas pecunias).

πεντεδραχμίαν] equivalent to ten days' pay at the usual rate.

§ 13. οὐ βουλομένων... ἐμφρούρων ὅντων] Cp. Hell. III. 1. 15 al δὲ ἀλλαι πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτὸν, ἀλλὰ. Φαρναβάζω ἔσωζων αὐτὰς οἱ ἔνοντες φρουροί. Cobet reads ἐμφρουρούντων, comparing Thue. IV. 110. 3 τοὺς ᾿Αθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας: VIII. 60. 1 ᾿Αθηναίων ἐμφρουρούντων.

τῶν τὰ πράγματα ἐχόντων] "those at the head of affairs." Cp. Thuo. III. 72. 2 τῶν Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα: III. 28. 1 γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν. Demosthenes uses οἱ ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὅντες.

κατὰ κράτος] "by storm," as II. 1. 15. The expression is used as equivalent to ἀνὰ κράτος, "totis viribus," II. 1. 28: cp.

Thue. VIII. 100. 5 παρεσκευάζοντο ώς κατά κράτος μηχαναίς τε καί παντί τρόπω, ην δύνωνται, αιρήσωντες την Έρεσον.

- P. 31. § 14. ἀνδραποδισθήναι] We might expect the Future tense, but the Aorist properly expresses the indefinite notion of time: cp. Hell. v. 1. 32 ὁ δὲ ᾿Αγησίλαος οὐκ ἔψη δέξασθαι τοὺς ὅρκους (where δέξασθαι and not δέξεσθαι is the reading of all the best Manuscripts): Thuc. 1. 26. δ προεῖπον...χρήσασθαι. v. 22. 1 οὐκ ἔφασαν δέξασθαι. Infr. 7. 29 Θρασύλος δὲ ἀμφότερα ἔψη γενέσθαι. We find the present, Anab. 1. 3. 1 οἰ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἴέναι τοῦ πρόσω: τν. 5. 15 καὶ οὐκ ἔφασαν πορεύεσθαι. There does not seem any sufficient reason to suspect that ἀν has been omitted in transcription in these places, or to substitute the future for the aorist (where practicable).
- § 15. τὰ ἀνδράποδα τὰ δοῦλα] "the slaves who had been bondsmen," i.e. those who had not merely become slaves by being captured in war. Cp. Thuc. VIII. 28. 4 τό τε πόλισμα Τισσαφέρνει παραδόντει και τὰ ἀνδράποδα πάντα, και δοῦλα και ἐλεόθερα. Λοῦλος is the general term, applying equally to political and to domestic slavery; ἀνδράποδον applies exclusively to domestic. Cp. Arnold on Thuc. v. 9. 6.

μοιχῶντα] "dallying with."

- ' § 16. τῶν δέκα...'Ερασινίδης] Cp. Thue, VI, 6. 2'Αρχίας τῶν 'Ηρακλειδῶν. Anab, I. 8. 1 Παταγύας τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν. Jelf, § 534. b.
- P. 32. § 19. κοίλην ναῦν] "the hold." Cp. Hdt. viii. 119 τοὺς μὲν ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ἐς κοίλην νῆα. Theocr. xx (xxii). 12 ἐς κοίλην ἔρριψαν.
- παραρρύματα] "curtains of hide (or hair)." Cp. Æsch. Suppl. 715 στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς. These were probably to afford shelter from the enemies' darts: whether they are the same as the παραβλήματα mentioned II. 1. 22, we have no means of determining.
  - § 20. ἔξω τοῦ λιμένος] Cp. note, 5. 11.
- § 21. ως ξκαστοι ήποιγον] "as each began to clear the harbour, and make the open sea." Cp. note, 1. 2; 5. 13.

άριστοποιούμετοι] Cp. § 20 έπειδη ήδη μέσον ήμερας ήν. This agrees with what has been said (note, 1. 13) as to the hour of the άριστον.

dναδησάμενοι] "having taken in tow (by lashing it to the stern)."

- § 22. τον εύριπον] the strait or narrow sea which opened into an interior bay towards the town.
- § 24. τους ἐν τῆ ἡλικία ὅντας] "those of military age." Cp. Thue. VI. 24. 3 τοις μεν γαρ πρεσβυτέροις... τοις δ' έν τη ήλικία. Thucydides also uses the word as a collective noun: III. 67. 2 την ύπο τούτων ηλικίαν ημών διεφθαρμένην. ΤΙΙΙ. 1. 2 στερόμενοι... και ηλικίας οίαν ούχ έτέραν έώρων υπάρχουσαν. Cp. Hell. VI. 5. 12 τους δ' έν τη στρατευσίμω ήλικία. "The Grecian armies consisted chiefly of free denizens, whom the laws of their country obliged, at a certain age, to appear in arms at the summens of the magistrates. In some places they were admitted into the army at an earlier age than in others. The Athenians at eighteen years of age were appointed to guard the city and the forts belonging to it; and hence they were called περίπολοι; but they were not sent to foreign wars till the age of twenty, and the Spartans seldom till that of thirty. In both cities the young and the aged were left to defend their habitations. At threescore, it was usual, in most places, to allow them to retire. At Athens, no man who was above forty years of age was obliged to serve in war, except in times of great danger." Mitford.

δούλους] Manumission was promised to these slaves as a reward for service.

- P. 33. § 25. ξέω οὖσαι] "scattered abroad." Cp. Dem. de Cor. 262 (107) οὐ τρίήρης οὖτ' ξξω (at sea) καταληφθεῖσα ἀπώλετο τ $\hat{y}$ πόλει, οὖτ' αὐτοῦ (in harbour) ἀπελείφθη οὐ δυναμένη ἀναγεσθαι.
  - , § 26. ται δε είκοσι και έκατον] Cp. note, 1. 18.

έδειπνοποιείτο] "took his evening meal." The δείπνον usually took place about sunset.

- έπὶ τῆ Μαλέα ἄκρα] Thucydides speaks of a promontory of Malea as lying on the north side of Mitylene: III. 4. 5 of $\ddot{\omega}\rho_L\omega\nu\nu$ έν τῆ Μαλέα πρὸς βορέαν τῆς πόλεως. There was another promontory of the same name in the Peloponnesus at the south of Laconia.
- § 27. 'Αργινούσαιτ] These islands were so called from their bright appearance, owing to the chalky nature of the soil, 'Αργινούσαι is contracted from αργινόεσσαι (sc. νῆσοι). Cp. Pityussæ, Œπιενεæ (insulæ). Hom. II. II. 647 αργινόεντα Λύκαστον: 656 αργινόεντα Κάμειρον: 739 πόλιν τ' 'Ολοοσσόνα λευκήν.
- § 28. ὕδωρ] "rain." Cp. Hell. Iv. 5. 4 διὰ τὸ γενέσθαι ὕδωρ και χάλαζαν πρὸς τὴν ἐσπέραν. Hor. Od. III. 17. 12, 13 aquæ nisi fallit augur Annosa cornix. Liv. xxiv. 9 aquæ magnæ bis eo

anno fuerunt. We find the fuller expression, Thuc. 11. 77. 6 ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολύ. Απαδ. 17. 2. 2 καὶ ὕδωρ πολὺ ἦν ἐξ οὐρανοῦ. Hor. Od. 111. 10. 19, 20 aquæ Cælestis patiens latus.

ἀνέσχεν] "held up." The quasi-impersonal use of this word, compared with Theogn. 26. 7 οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεύς Οὖθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὕτ' ἀνέχων, seems to make a good addition to Shilleto's note on ξυνεσκόταζε, Thuc. 1. 51. 2, which I roughly transcribe (lest we should be tempted to supply τὸ ὕδωρ οτ ὁ χειμών as a subject to ἀνέσχεν): "it might be pedantic to give too faithful a rendering, but it seems to deserve a remark that all this family of words ὕει, νίφει, ξυννέφει, ἀπαιθριάζει κ.τ.λ. never is impersonal. The God of the atmosphere Ζεὐς is acknowledged." Cp. Arist. Αν. 1501; Pac. 1141; Αch. 510. So Hell. IV. 7. 4 ἔσεισεν ὁ θεός (Ποσειδών). We find the subject expressed, Hom. Il. ΧΙΙ. 25 ὕε δ΄ ἀρα Ζεὐς Συνεχές. Hdt. III. 117 τον μὲν γὰρ χειμώνα ὕει σφι ὁ θεός. Jelf, § 373. 2.

§ 29. ἐπὶ μιᾶs] "in single line." Cp. note, 11. 4. 11.

ταξιάρχων] By taxiarchs appear to be comprehended all officers under the στρατηγοί, i.e. commanders of the subordinate divisions of the army. Cp. Demosthenes at Pylus (Thuc. IV. 4. 1) ώς δὲ οὐκ ἔπειθεν οὕτε τοὺς στρατηγοὺς οὕτε τοὺς στρατιώτας, ὕστερον καὶ τοῖς ταξιάρχοις κοινώσας, ἡσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας.

§ 30. παρὰ δ' αὐτὸν] Cp. Thuc. v. 67. 2 παρὰ δ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι 'Αρκάδων ήσαν, where all the best Manuscripts read αὐτοὺς. Απαδι Ι. 8. 5 τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ Ιππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἔστησαν. The accusative is correct, where the idea of juxtaposition is intended. Cp. Anab. III. 4. 9 παρὰ ταύτην τὴν πόλιν ἦν πυραμὶς λιθίνη.

P. 34. § 31. Γνα μή διέκπλουν διδοῦεν] "that they might not give (the Lacedæmonians) any opportunity of performing the diecplus." Contrast the altered state of things with Thue. II. 89, where Phormion τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπψ (Gulf of Corinth) ἐκῶν εἶναι (if I can help it) ποιήσομαι, οὐδὲ ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτύν ... διέκπλοι τε οὐκ εἰσῖν οὐδὲ ἀναστροφαί, ἄπερ νεῶν ἀμευνο πλεουσῶν ἔργα ἐστίν. Cp. also id. vii. 36. 4. (where the Syracusans introduce improvements in the construction of their ships to suit the peculiar tactics of the Athenians) τοῖς δὲ ᾿Αθηκαίοις οὐκ ἔσεσθαι σφῶν ἐν στενοχωρία οὕτε περίπλουν οῦτε διέκπλουν, ῷπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον. "The diecplus was a breaking through the enemy's line, in order by a rapid turn of the vessel to strike the enemy's ship on the side or stern, where it was most defenceless, and so to sink it." Arnold on Thuc. I. 49. 3.

§ 32. Καλλικρατίδας δὲ εἶπεν, κ.τ.λ.] Cp. Cic. de off. 1. 24

inventi autem multi sunt qui non modo pecuniam sed etiam vitam profundere pro patria parati essent, idem gloriæ jacturam ne minimam quidem facere vellent, ne republica quidem postulante, ut Callicratidas, qui, cum Lacedæmoniorum dux fuisset Peloponnesiaco bello multaque fecisset egregie, vertit ad extremum omnia, cum consilio non paruit eorum qui classem ab Arginusis removendam nec cum Atheniensibus dimicandum putabant. Quibus ille respondit Lacedæmonios classe illa amissa aliam parare posse, se fugere sine suo dedecore non posse.

olkeîtal] The sense seems to require a future as olkeîtal, which some Manuscripts give. But, as Breitenbach says, olkeîtal (olkiệtu) nusquam significat "incoletur," sive "se habebit." Schneider proposes οlκήσεται, for which compare Thue. VIII. 67 γνώμην είσενεγκεῖν καθ΄ ὅτι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. Οἰκήσει would also be correct.

- § 33. ήφανίσθη] " was seen no more." Cp. Thuc. viii. 38. 1 Θηραμένης... ἀποπλέων ἐν κέλητι ἀφανίζεται (was lost at sea).
- § 34. των πασων οὐσων δέκα] "the ships being ten in all." Cp. Hell. v. 4. 66 γενομένων αὐτῷ τῶν πασων πλέον ἐβδομήκοντα. Thuo. 1. 100. 1 καὶ διέφθειραν τὰς πάσας ἐς διακοσίας. 1ι. 101. 7 μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας. vii. 60. 4 ξυνεπληρώθησαν κήες αὶ πᾶσαι δέκα μάλιστα καὶ ἐκατόν. viii. 21 ἐς διακοσίους μέν τινας τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε. Jelf, § 454 1. β. The Manuscripts here read πασων οὐσῶν δέκα, sc. "the ships being not less than ten," with which we might compare Hdt. 1. 163 ἐβίωσε δὲ πάντα είκοσι καὶ ἐκατὸν (ἔτεα).
- § 35. καταδεδυκυίαs] "water-logged." Cp. Arnold on Thuc. 1. 50. 1 "Καταδύεω ναῦν is synonymous with διαφθείρεω. Καταδύεω ναῦν does not mean 'to sink a ship to the bottom,' but to make her water-logged, so that she was useless, although she did not absolutely go down. The Greek triremes were so light and shallow, that they would float in a manner under water, or rather with parts of the vessel still out of water, on which the crew used to take refuge. This appears from a passage in Herodotus, viii. 90, where the crew of a ship, that had been sunk as far as it would sink, were still able to throw their javelins from it with such effect, that they cleared the deck of the ship which had sunk them, and actually took her."
  - P. 35. μέγας γενόμενος] Jelf, § 714. 1. c.
- § 36. ο ὑπηρετικὸς κέλης] "despatch-boat," "tender": cp. Demosth. 1221 ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας ὑπηρετικὸν εἰς Θάσον ἀγον ἀνδρα καὶ ἐπιστολάς.
- ό δὲ αὐτὸν κ.τ.λ.] Compare the conduct of Agesilaus, Hell. iv. 3. 13.

§ 37. κατέπλεον] Cp. note, 11. 2. 23.

έθυε τὰ εὐαγγέλια] Cp. Arist. Eq. 654 ἀνδρες, ήδη μοι δοκεί ἘπΙ συμφοραίς άγαθαϊστυ εἰσηγγελμέναις Εὐαγγέλια θύειν έκατὸν βους τῆ Θεῷ. Hell. τν. 3. 14 ἐβουθύτει ὡς εὐαγγέλια. So θύειν ἐπινίκια, διαβατήρια, γενέθλια, Λύκαια, γάμους. Jelf, § 560. 4.

 $\tau c \hat{\epsilon} \epsilon \mu \pi \delta \rho c \epsilon s$] so, the masters of the trading-ships, which followed the fleet.

τὰ χρήματα] "merchandise." Cp. Thuc. III. 74. 2 ώστε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη.

τάς τριήρεις] ΒΟ. άποπλείν.

§ 38. τα περί τοῦ Ἐτεονίκου] Cp. Hell. vi. 1, 19 δθεν είς τὰς περί Ἰάσονος πράξεις εξέβην (made a digression).

c. vii. § 1. ἐν οἰκψ] more commonly οἰκοι. Cp. 5. 16.

P. 36. § 2. 'Αρχέδημοs] ridiculed by Eupolis and Aristophanes, and charged with having embezzled public money.

διωβελίαs] "largess of two obols (for theatrical entertainments)."

έπιβολήν ἐπιβαλών] The ἐπιβολή was a limited fine which the various magistrates at Athens might impose without reference to a judicial tribunal.

§ 4. Θηραμέτης] Theramenes, son of Hagnon, we find (Thuc. viii, 68. 4) conspiring against the democracy and described by Thucydides as dτηρ οδτε εἰπεῖν οδτε γνῶναι ἀδύνατος. He subsequently led the more moderate aristocrats (id. viii. 89. 2), and even asserted that the oligarchy had invited the Peloponnesian fleet. Ectionia, a fort at the mouth of the Piræus, was destroyed by the people at his suggestion (id. viii. 92. 10). He afterwards joined Alcibiades (supr. 1. 12) with twenty ships from Macedonia, and having shared the victory at Cyzicus, was left in charge of Chrysopolis (1. 22).

δικαίουs εΐναι λόγον ὑποσχεῖν] Lat. "dignos esse qui c. subj." Jelf, § 667.

ούκ ἀνείλοντο] "had not picked up." For this pluperfect use of the aorist, cp. Thuc. 1. 50. 1 τὰ σκάφη τῶν νεῶν ἄς κατα-δύσειαν: 11. 98. 2 ἐπορεύετο τῷ ὁδῷ ῆν πρότερον αὐτὸς ἐποιήσατο: VIII. 93. 1 τόν τε ᾿Αλεξικλέα δν ξυνέλαβον ἀφέντες. Where there is no continuance in the effects resulting from the completed action which is represented as having occurred, the pluperfect is not used but some other simple past tense. Cp. 11. 2. 3; 3. 20. Jelf, § 404.

rous ravayous] "the shipwrecked crews," i.e. living men

who had suffered shipwreck. Grote (vii. p. 417) calls attention to the fact that the question is not about picking up dead bodies but living men (cp. πλεῖν ἐπὶ τὰς καταδεδυκυίας ναῦς καὶ τοὺς ἐπὶ αὐτῶν ἀνθρώπους, 6. 35). "Navaγὸς," he says, "corresponds to the Latin 'naufragus'—mersa rate naufragus assem Dum rogat, et picta se tempestate tuetur (Juv. xiv. 301)."

§ 5. οι στρατηγοι... ἔκαστος ἀπελογήσατο] Cp. Hdt. vii. 104 τούτων τῶν ἀνδρῶν, οι Ἑλλήνων ἔκαστός φησι τριῶν ἀξιος εἶναι. The number of the verb is not regulated by the whole subject, but by the apposed particulars. Jelf, § 478. Cp. Anab. i. 8. 9 πάντες δὲ οὖτοι κατὰ ἔθνη ἐν πλαισίω πλήρει ἀνθρώπων ἔκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο. We find the converse Anab. iv. 2. 12, ὅπη ἐδύνατο ἔκαστος οἱ βάρβαροι ἐτόξενον καὶ ἔβαλλον.

οὐ γὰρ...νόμον] i.e. the formal trial had not come on yet, where they would have a set time measured by the κλεψόδρα or water-clock for defence.

!kavoîs] "competent."

έστρατηγηκόσιν ήδη] "who had already held command," i.e. not belonging to those άρτι συνιέντων τὰ ναυτικά, 6. 4.

- § 6. δέοι] sc. αλτιάσασθαι.
- P. 37. **apelxorto] "were ready to bring forward."
- § 7. ἐπειθον] "were in a fair way to persuade." Sturz misses the force of the imperfect in giving πείθειν (in this one passage) the meaning "mitigare," "placare." Cp. Anab. vii. 8. 7 ἐπειθον (tried to persuade) ἀποτρέπεσθαι. οἱ δ' οὐκ ὑπήκουον.

ἀναβαλέσθαι] "make an adjournment."

τὰς χεῖρας οὐκ ἀν καθεώρων] "they would not have seen clearly (κατὰ, cp. κατάδηλος, &c.) the show of hands," The method of voting by show of hands (χειροτονία) was employed chiefly in the election of magistrates chosen in the public assemblies, in voting upon laws, and in certain trials on matters which concerned the people. The other decision of the people was given by ballot, i.e. by casting pebbles into urns (ΰδριαι, κάδισκοι). Cp. 7. 9; II. 4. 9.

elσενεγκεῖν] "bring in a motion."

§ 8. έγίγνετο 'Απατούρια] Thucydides (ι. 126. 5) uses a plural verb (according to many Manuscripts) with the neuter plural substantive of festivals, which some explain by imagining a plurality of spectacles. The use of the imperfect here seems to confirm such an explanation, as denoting the continuance of the several events of the festival. The Apaturian festival

(a=dμa, πατόρια) was celebrated by all Greeks of the Ionian name excepting those of Colophon and Ephesus. Cp. Hdt. 1. 147 είσι δὲ πάντες Τωνες, ὅσοι ἀπ' ᾿Αθηνῶν γεγόνασι καὶ ᾿Απατούρια ἄγουσι δὲ πάντες πλην Ἑφεσίων καὶ Κολοφωνίων. On the first day of the festival members of the same φρατρία (clan) assembled together to eat a supper of sausages. Cp. Arist. Αch. 146, 7 ὁ δ' νίδι (Sadoous), δν ᾿Αθηναῖον ἐπεποιήμεθα, Ἦρα φαγεῖν ἀλλῶντας ἐξ ᾿Απατουρίων. The second day was called ἀνάρρυσις, when sacrifice was offered to Zeus Phratrios and Athena. On the third day (κουρεῶνις) grown up youths were enrolled among the φράτερες: cp. Arist. Αν. 1669 ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας; Theophrastus represents the garrulous man (ἀδολέσχης) as displaying his knowledge that this festival was held in the month of Pyanepsion.

ol περί τὸν Θηραμένην] "Theramenes and his party." Cp. Thuc. VIII. 63. 3 ol περί τὸν Πείσανδρον πρέσβεις. The preposition dμφί is also thus used, II. 3. 46. Jelf, § 632. 3. 1. b.

μέλανα Ιμάτια...κεκαρμένους] These were the two especial signs of mourning: cp. Eur. Hel. 1087 έγὼ δ' ές οἴκους βᾶσα βοστρύχους τεμώ, Πέπλων τε λευκών μέλανας άνταλλάξομαι. Iph. A. 1488 μήτ' οῦν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχὸς Μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχη πέπλους. The Barbarians even cut off their hair and the manes of their horses in sign of public mourning: cp. Hdt. ix. 24; Eur. Alc. 428.

έν χρῷ κεκαρμένους] "closely shaven." Cp. Hdt. IV. 175 of λόφους κείρονται, τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αθξεσθαι τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροί.

 $\dot{\omega}s \delta \eta$] "in pretence that they were." Cp. 11. 3. 13; 3. 18.

§ 9. τήνδε] "as follows."

§ 10. $\tau c\hat{s}$: $\ell \nu \delta \epsilon \kappa a$] Socrates asks (Plat. Apol. 37 C) why he should be content to live in prison and serve a board of these magistrates elected annually $(\tau \hat{\eta} d\epsilon) \kappa a \theta \iota \sigma \tau a \mu \ell \nu \eta d\rho \chi \hat{\eta})$.

 $\tau \hat{\eta} s \theta \epsilon o \hat{v}$] Athena.

§ 11. φάσκων] Cp. note, 4. 6.

P. 38. § 12. παράνομα συγγεγραφέναι] "had proposed an unconstitutional measure," and was therefore liable to an indictment (γραφή παρανόμων) for violating the spirit or letter of any existing law.

δεινόν είναι] "it was monstrous."

715] sc. Euryptolemus and his party. Cp. note, 11. 3. 17.

§ 13. επί τούτοις] 80. μετά ταθτα.

ἀφῶσι τὴν κλῆσιν] "abandon the indictment."

- § 14. καλεῖν] "would summon."
- § 15. Σωκράτους] Xenophon tells us (Μεπ. τ. 1. 18) that Socrates was chief president (ἐπιστάτης) on this occasion. Socrates himself says (Plat. Αροί. 32 Α—C) ἐγὼ γὰρ, ὧ ἀνδρες 'Αθηναῖοι, ἀλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἦρξα ἐν τῆ πόλει, ἐβούλευσα δὲ (was member of the council of 500)· καὶ ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ 'Αντιοχὶς πρυτανεύουσα, ὅτε ὑμεῖς τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς οὐκ ἀνελομένους τοὺς ἐκ τῆς ναυμαχίας ἐβούλεσθε ἀθρόους κρίνειν, παρανόμως, ὡς ἐν τῷ ὑστέρφ χρόνφ πᾶσιν ὑμῶν ἔδοξε. τότ' ἐγὼ μύνος τῶν πρυτάνεων ἡναντιώθην ὑμῶν μαθὲν ποιεῖν παρὰ τοὺς ἔγὼ μύνος καὶ ἐναντία ἐψηφισάμην· καὶ ἐτοίμων ὅντων ἐνδεικνύναι με καὶ ἀπάγειν τῶν ῥητόρων, καὶ ὑμῶν κελευόντων καὶ βοώντων, μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου ῷμην μᾶλλόν με δεῖν διακινδυνεύειν ἢ μεθ· ὑμῶν γενέσθαι μὴ δίκαια βουλευσομένων, φοβηθέντα δεσμὰν ἢ θάνατον.
- § 17. έπεισαν] so. μὴ πέμπειν. Cobet reads μετέπεισαν, but we may compare Thuc. 111. 32. 3 καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε (was overpersuaded) καὶ Χίων ἀνδρας ὅσους εἶχεν ἔτι ἀφῆκε.
  - § 18. \$\epsilon tra \tag{7} " accordingly," "in consequence."
- P. 39. § 19. σφα̂ς αὐτοὺς] sc. ὑμα̂ς αὐτούς. Cp. § 29 ἐαυτῶν ὅντας τοὺς νόμους.
  - eldores] "in full possession of the facts."
  - § 20. ἀποδικείν] "causam dicere."
- τὸ βάραθρον] This pit, into which criminals were cast at Athens, answered to the Spartan καιάδας. The envoys whom Darius sent to ask earth and water (Hdt. vir. 183) were cast by the Athenians into this pit, and told to fetch it up thence for the Great King.
- P. 40. § 23. τριών μερών] Cp. Dem. F. L. 378 πρὸς διαμεμετρημένην την ημέραν αίρεις διώκων.
- § 24. οὐκ ἀδικοῦντες ἀπολοῦνται] "will not be put to death as guilty (ἀδικοῦντες, in the character of ἀδικοι)." The negative here must be taken in close connexion with ἀπολοῦνται, as in Hell. III. 5. 18 οὐκέτι ἡσυχίαν ἔχων ἀνέμενε τὸ ἀπὸ Λακεδαίμονος στράτευμα. Cobet reads ἀδίκως. Cp. Anab. v. 7. 29 εἰ μὲν ἀδικεῖ ὑμᾶς, "if he is guilty of having wronged you." Thuc. III. 65. 2 ἀδικοῦμεν, "we are guilty."
  - § 26. τί δὲ και δεδιότες] Cp. note, 11. 3. 47.
  - σφόδρα-οῦτως ἐπείγεσθε] Pausanias (vi. 7, 2) brings a charge

of reckless haste $(\pi\rho\sigma\pi\acute{e}\tau\epsilon\iota a)$ against the Athenians in this matter. Such a charge is certainly not unfounded when we consider also their decree that the whole Mitylenean people should be put to death, and their subsequent remorse on the following day, owing to which, upon the motion of Diodotus and after an illegal assembly, a second ship being despatched arrived only just in time to prevent the execution of the decree (Thuc. III. 36-49). Cp. Arist. Ach. $630\ \acute{e}\nu$ 'Aθηναίοις $\tau\alpha\chi\nu$ -βούλοις... $632\ \pi\rho\dot{\rho}a$ 'Aθηναίους μεταβούλους.

§ 27. ἀλλ' ίσως... ὕστερον] Cp. note, § 26.

ที่อีก] "by that time."

θανάτου ἀνθρώπου] "a man's life ('capitis')."

§ 28. 'Αριστάρχψ] Aristarchus was an extreme opponent of the democracy, drhp ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστον ἐναιτίος τῷ δήμψ (Thuc. viii. 90. 1). On his flight from Athens he betrayed Œnoe to the Bœotians (id. viii. 98. 3).

τὸν δήμον] ες. τὴν δημοκρατίαν.

κατὰ γνώμην] "according to your satisfaction," "ex sententia."

P. 41. § 29. είς τὴν γῆν] sc. είς τὰς 'Αργινούσας (6. 33).

έπι κέρως] "in column": Arnold on Thuc. 11. 90. 4 (ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας) says "this term generally, I think, denotes a long thin column of men or ships; sometimes, however, a long thin line. The notion of extension and thinness is equally preserved in a single rank and in a single file; but usage has generally applied the term ἐπὶ κέρως to the latter." Cp. note, 11. 1. 23.

γενέσθαι] Cp. note, 6. 14.

§ 30. δοξάντων τούτων] Cp. note, 1. 36.

§ 81. κατηγόρει] "was the accuser of." Cp. note, 2. 1.

ούχ Ικανώς και καλώς] Dindorf thinks the words και καλώς a gloss, comparing Plato's frequent use of the simple Ικανώς.

§ 32. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου] "by chance." Cp. Plat. Apol. 40 D, where Socrates οὐδέ τὰ ἐμὰ νῦν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου (casu) γέγονεν.

ών] sc. ἐστίν.

P. 42. § 33. $\tau \hat{\omega} \nu \in \kappa \theta \epsilon o \hat{\nu} \delta \nu \alpha \gamma \kappa a l \omega \nu$ so the bad weather (δ $\chi \epsilon \iota \mu \dot{\omega} \nu$, § 32). Cp. Theophr. Char. 25 (where the coward asks the steersman) $\tau \hat{\iota} a \dot{\sigma} \tau \hat{\omega} \delta \delta \kappa \epsilon \hat{\iota} \tau \hat{\sigma} \tau o \hat{\nu} \theta \epsilon o \hat{\nu}$.

γεραίρει»] Cp. note, 1. 5.

§ 34. ή δὲ τῆς βουλῆς ἦν] Βα. ή γνώμη.

ὑπομοσαμένου] "having taken objection on oath."

§ 35. προβολάs] "vote by the public Assembly of impeachment."

έδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων] In case a person accused in a public action failed to appear, his surety became liable to any punishment that such person had incurred by contempt of court; and so the law allowed the surety to hold the person of the accused in confinement till the day for his appearance.

BOOK II.

P. 43. c. I. § 1. dπό τε τῆς ῶρας] "on the fruits of the season (τῶν ὡραίων)." Cp. Thuc. I. 120. 3 τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων. III. 58. 4 ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα. So ὁπώρα is used for "fruit," infr. 4. 25. For the preposition ἀπὸ, cp. Hdt. I. 216 ἀπὸ κτηνέων ξώουσι καὶ ἰχθύων. Thucydides uses the compound ἀποζῆν (I. 2. 2). Cp. infr. 8. 12 ἀπὸ συκοφαντίας ζῶντας. For a similar construction of the sentence, cp. Απαδ. VI. 1. 1 οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζων, οἱ δὲ καὶ ληῖζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας.

γυμνοί] "lightly clad." Cp. Lat. "nudts."

έδόκει] "it was agreed upon."

§ 2. σύνθημα] This commonly means "the watchword," "tessera militaris," which was given out before battle, and passed down the ranks: cp. Hdt. ix. 98 τοῦ συνθήματος "Ηβηε. Χεπ. Απαδ. i. 8. 16 ἤρετο ὅ τι καὶ εἰη τὸ σύνθημα: ο δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Ζεὸς Σωτὴρ καὶ Νίκη. vi. 5. 25 ἐκ τούτου σύνθημα παρήει Ζεὸς Σωτὴρ, 'Ήρακλῆς 'Ήγεμών. vii. 3. 39 σύνθημα δ' εἶπον 'Αθηναίαν. Here however it appears to be equivalent to συνθήκη, "agreement": cp. Anab. iv. 6. 20 καὶ σύνθημα ἐποιήσαντο, ὅτοτε ἔχοιεν τὰ ἄκρα, πυρὰ καὶειν πολλά. Hell. v. 4. 6 ἦν δὲ σύνθημα, ἐπεὶ καθίζουτο, παὶειν εὐθὸς ἀνακαλυψαμένους.

ἀπόρως εἶχε] Cp. note, 1. 5. 8.

τί χρφτο τῷ πράγματι] "how to deal with the matter."

τὰ πράγματα] "the cause."

- § 3. δφθαλμιῶντι...ἀπιόντι...ἔχοντι] The absence of any connecting particle brings forward each notion as distinct and emphatic. Jelf, § 467. 6.
  - § 4. ἀπέθανεν] "had been killed." Cp. 3. 24.
- del ὁ ἀκούων] "each one as he heard the news (successively)."
  Cp. 4. 8 τὸν δὲ ἀπογραψάμενον del.
- P. 44. § 5. ἐσήμηνεν] It is difficult to say whether δ Ἐτεόνικο is the subject to ἐσήμηνεν (cp. 1. 22 Λύσανδρος...ἐσήμηνεν) or whether the subject is implied in the predicate, sc. δ σαλτιγκτής. Jelf, § 373. 2. We have the full phrase, Anab. iv. 3. 29 ἐπειδαν δ' δ σαλπιγκτής σημήνη τὸ πολεμικόν.

έν μέρει] Cp. ανα μέρος, κατά μέρος.

- § 6. εὖ φερόμενον] Cp. note, 1. 5. 17.
- § 8. οὐ διέωσαν κ.τ.λ.] "they had not thrust their hands through the sleeve (of their loose tunic)." Probably the sleeve would be wide and flowing, and on ordinary occasions would either hang at the side, or be thrown back over the shoulder: in the present case they would cover their arms with it as a mark of respect. A similar garment is still retained amongst the neighbouring nations. Op. Cyr. viii. 3. 10 καὶ οὶ ἐππεῖς δὲ πάντες παρῆσαν καταβεβηκότες ἀπὸ τῶν ἔππων, καὶ διειρκότες τὰς χεῖρας διὰ τῶν κανδύων, ἄσπερ καὶ νῦν διεἰρουσιν, ὅταν ὀρὰ βασιλεὐς. So the king alone might wear his bonnet erect: cp. Arist. Av. 486, 7 διὰ ταῦτ ἀρ ἔχων καὶ νῦν ἄσπερ βασιλεὐς ὁ μέγας διαβάσκει Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὁρθήν. Anab. 11. 5. 23.
- χειρίς] The Persians serving in the grand army of the invasion are represented (Hdt. vii. 61) as wearing περί τὸ σῶμα κιθῶνας χειριδωνούς ποικίλους. The old Manuscript reading here is ἢ χειρός. I have ventured to enclose this explanation of the κόρη in brackets (cp. a similar explanation of the κόθορνος, 3. 31), ranking it among Cobet's "insulsa sciolorum additamenta."
- έχων] Sc. τις. Cp. Hell. III. 1. 19 παρὰ τοῦ ἄρχωντος αὐτῶν ਜκε λέγων (τις) ότι ὅσα λέγων νο πρόσθεν καὶ αὐτῷ δοκοῦντα λέγων. Jelf, § 373. 6. Cobet reads έχων τις. The omission is common in Aristotle.
- § 9. 'Ιεραμένης' mentioned by Thucydides (viii. 58. 1) as sharing in the treaty of Tissaphernes with the Lacedæmonians.
  - P. 45. § 10. 'Αντάνδρφ] Cp. note, 1. 1. 25.

- § 11. πλείω πολλφ] Jelf, § 609. 1.
- § 13. μετεπέμψατο] sc. to Sardis.
- § 13. Kaδουσίων] dwelling on the west coast of the Caspian sea.
  - § 14. τούτου Ενεκεν] Cp. note, 1. 1. 24.
  - P. 46. § 15. Κεράμειον] Cp. 1. 4. 8 τὸν Κεραμικὸν κόλπον. δνομα] Cp. 1. 6. 29 ὀνόματι Ἱππεύς. Jelf. § 579. 4.

προσβολ $\hat{\eta}$] Dindorf would strike out this word, alleging that it cannot be taken in connection with either $\tau\hat{\eta}$ ύστεραία or κατά κράτος. Cp. note 1. 1. 14. But why cannot προσβολ $\hat{\eta}$ be taken with $\tau\hat{\eta}$ ύστεραία? Cp. Poppo on Thuc. vii. 11. 22 μάχη $\tau\hat{\eta}$ μέν πρώτη... $\tau\hat{\eta}$ δ' ύστεραία. v. 46. 1 $\tau\hat{\eta}$ δ' ύστεραία έκκλησία. Demosthenes gives us κατά κράτος in close connection with έκ προσβολ $\hat{\eta}$ ς: F. L. 860 τὸ μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν έν Φωκεῦσιν ἀλῶναι πολιορκία μηδ' έκ προσβολ $\hat{\eta}$ ς κατά κράτος (where see Shilleto's epigrammatic note), so that on all hands we must not concur lightly in Dindorf's "manifesto tollendum."

κατά κράτος] Cp. note, 1. 6. 13.

alpe και ἐξηνδραπόδισεν] "The more important action, represented by the Historic Present, is brought vividly before our eyes, while the less important is allowed to pass rapidly by in the Acrist." Jelf, § 401. 6. The Present seems to convey the general statement, while the Past tense singles out some particular incident in close connection with it: cp. Anab. IV. 6. 22 οΙ μὲν ταχθέντες Φχοντο, και καταλαμβάνουσι τὸ ὅρος. V. 8, 6 ἀναγιγνώσκει τε αὐτὸν και ἤρετο. Thuc. VII. 83. 4 οΙ Συρακόσιοι αἰσθάνονται καὶ ἐπαιώνισαν.

μιξοβάρβαροι] Cp. Eur. Phæn. 187 ώς άλλόχρως δπλοισι, μιξοβάρβαρος.

§ 16. δρμώμενοι] Cp. note, 1. 4. 23.

την βασιλέως] sc. χώραν. Cp. note, 1. 1. 24.

πρὸς τοῦς ὑπάρχουσι] in addition to Conon, Adimantus, and Philocles (1. 7. 1).

§ 17. πρός τε τῶν πλοίων τὸν ἔκπλουν] "both to watch the sailing out of the merchant vessels," "naves oneraria," as distinguished from "naves longa." Cp. Thuo. IV. 116. 2 τοῖς τε πλοίοις καὶ ταῖς ναυσί.

πελάγιοι] "keeping the open sea." Cp. Thuc, viii. 101, 1 οὐ πελάγιαι, ἴνα μὴ περιτύχωσι ται̂ς ἐν τῷ Ἑρέσφ ναυσίν, ἀλλὰ ἐν ἀριστερῷ τὴν Λέσβον ἔχοντες ἔπλεον ἐπί τὴν ἤπειρον.

- § 18. 'Αβύδου] a colony from Miletus: Thuc. viii. 61. 1 "Αβυδον ἀποστήσων (είσὶ δὲ Μιλησίων ἄποικοι). Strabo says that the inhabitants came from Cyzicus.
- Θώραξ] Plutarch tells us (Lysand. c. 19) that this Thorax (ἀργύριον ἰδία κεκτημένον) met his death at the hands of the Lacedæmonians on the complaints of Pharnabazus respecting Lysander's system of oppression.
- § 19. σώματα] Cp. for this use of σώματα (ἄνθρωποι) Dem. c. Lept. 480 τρισχίλια δ' αιχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε. de Cor. 231 οὕτε χρήμασι οὕτε σώμασιν (troops) οὕτ' ἄλλφ οὐδενὶ τῶν ἀπάντων συνελάμβανον ὑμῦν.
- § 20. κατὰ πόδας] "in close pursuit." Cp. Thuc. viii. 17. 3 καὶ οἱ 'Αθηναῖοι κατὰ πόδας μιᾶς δεούσαις εἰκοσι ναυσὶν ἐπιπλεύσαντες.
- της Χερρονήσου] Partitive Genitive of place. Cp. 1. 2. 14 είργμένοι τοῦ Πειραιῶς ἐν λιθοτομίαις. Anab. 1. 2. 7 εἰς Κελαινὰς τῆς Φρυγίας. 11. 2. 6 έξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας. Thue. VIII. 100. 3 Έρεσος τῆς Λέσβου.
- § 21. διέχει] The Manuscripts here give διείχε, but the breadth of the Hellespont must have remained the same. So in Thuc. 1. 63. 2, ἀπέχει not ἀπείχε seems to be correct; διέχετον not διείχετον, id. 11. 86. 3 (where the distance between Rhium and Antirrhium could not have varied between the time of which Thucydides was speaking, and that at which he wrote). Several Manuscripts give ἀπείχον for ἀπέχον, Thuc. vii. 34. 8. Jelf however (§ 398. 1. Obs. 3) believes that the imperfect is used in consequence of the present fact being stated with reference to past circumstances.
  - P. 47. § 22. παραβλήματα] Cp. note, 1. 6. 19.
- § 23. ἀνίσχοντι] This is the usual form in this phrase: cp. Hdt. III. 98 ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρης τὸ πρὸς ἤλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. However Xenophon gives us ἄμ' ἡλίφ ἀνέχοντι, Cyn. 6. 13.
- έν μετώπψ] sc. μετωπηδόν, "in line," opposed to έπι κέρως, "in column (i. 7. 29)."
- § 24. $\dot{\epsilon}\xi\epsilon\betai\beta\alpha\sigma\epsilon\nu$] so. τ ods $\nu\alpha\dot{\nu}\tau$ as. For the omission of the object, cp. 1. 6. 20.
  - § 25. ἐκ τῶν τειχῶν] Cp. note, 1. 5. 17.
  - πεντεκαίδεκα σταδίους] nearly two miles.
  - έν καλφ] Cp. Thuc. v. 59. 4 έν καλφ έδόκει ή μάχη ἔσεσθαι.

§ 26. αὐτοὶ γὰρ...ἐκεῖνον] Many Manuscripts here give αὐτούs. Αὐτοὶ, if not universal, is more congenial to the Greek idiom, as referring to the subject of the sentence: cp. 2. 17 οὐ γὰρ εἶναι κύριος...αλλὰ τοὺς ἐφόρους. Cp. also Thuc. rv. 28. 2 ουκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν. When however the subject has not yet been mentioned, the accusative is correct, as in Thuc. vt. 4. 2 πριν δὲ ἀναστῆναι, ἔτσων ὕστερον ἐκα-ὸν ἢ αὐτοὸς οἰκῆσαι, Πάμιλλον πέμψαντες Σελινοῦντα κτίζουσι.

- § 27. ἐπεὶ ἢν...'Αθηναίοις] Cp. note, 1. 4. 7.
- P. 48. τοδμπαλι»] Cobet reads είς τοδμπαλι». Herodotus writes τὰ ἔμπαλι», τάμπαλι».

άραι ἀσπίδα] The Alcmæonidæ had the credit of inviting the Persians to sail round the promontory of Sunium and occupy Athens by a similar signal after the battle of Marathon: ep. Hdt. vi. 115 τούτους γάρ συνθεμένους τοῖσι Πέρσησι ἀναδέξαι ἀσπίδα ἐοῦσι ἤδη ἐν τῆσι νηνσί.

§ 28. κατά κράτος] Cp. note, 1. 6. 13.

διεσκεδασμένων... δντων] Cp. note, I. 2. 2.

δίκροτοι...μονόκροτοι] "with two tiers of rowers...with one tier." Each trireme had three ranks of rowers (θρανίται, ζυγῖται, θαλαμιοί). Thucydides (1. 13. 2) credits the Corinthians with the invention of triremes. Vessels with more than three ranks of rowers were not constructed in Greece till after the Peloponnesian war, when Dionysius I. built τετρήρεις about 400 B.C. Subsequently we find πεντήρεις, έξηρεις and even a τεσσαρακοντήρης.

ή Πάραλος] The Paralus and the Salaminia were the two state-triremes at Athens. Their crews were composed of free citizens, and received four obols per diem, i.e. one obol more than the usual pay.

§ 29. τὰ μεγάλα Ιστία] Cp. note, 1. 1. 13.

Εὐαγόραν] prince of Salamis.

ἀπαγγέλλουσα] Cp. note, 4. 37. The action, which reaches into future time, is viewed as now beginning in act or intention: cp. Eur. Androm. 820, 1 καὶ μὴν ἐν οἶκοις προσπόλων ἀκούομεν Βοὴν ἐφ' οἶσω ἢλθες ἀγγέλλουσα σύ. Jelf, § 705. 6. ε.

P. 49. § 31. την δεξιών χείρα ἀποκόπτεω] Cicero (de Off. III. 11) refers to a similar decree as having been made with respect to the Æginetans: "durius etiam Athenienses, qui

sciverunt ut Æginetis qui classe valebant, pollices præciderentur."

§ 32. oou noar] Pausanias says four thousand.

ήτιάθη μέντοι κ.τ.λ.] Demosthenes (de F. L. 401) tells us that Conon actually preferred an accusation against Adimantus. Cp. for the passive sense (usually, altiar έχευ) Thuc. vi. 53. 2 αλτιαθέντα ανέλεγκτον διαφυγεῦν. viii. 68. 2 ὑπὲρ αὐτῶν τουτων αλτιαθείς.

dρξάμενος] "having made a beginning (for himself and others)," not "having been the first," which would be dρξας, as Hell. vi. 5. 37 τίνες ήσαν οἱ δρξαντες ἀδικεῖν. "Αρχεν="make a beginning"(ορ. ἀρχεν ἀδικίας, ἀδικων χειρῶν, "be the aggressor," &c.), ἀρχεσθαι="make a beginning for oneself." So Thuc. I. 144. 2 πολέμου δὲ οὐκ ἄρξομεν, ἀρχομένους δὲ ἀμυνούμεθα, "we will not be the first to open hostilities, but if they begin the war (for themselves and others), we will resist them:" infr. 3. 38 ἐπεὶ δὲ γε οὖτοι ήρξαντο (quum cæpissent) ἀνδρας καλούς τε κάγαθοὺς συλλαμβάνειν. Cp. Anab. I. 6. 5 ἄρχειν τοῦ λόγου, "open the conference;" III. 2. 7 τοῦ λόγου δὲ ήρχετο ὧδε, "began his speech thus,"

 $d\pi \ell \sigma \phi a \xi \epsilon r$] Plutarch tells us (*Lysand*. 13) that Philocles refused to answer the question of Lysander, and walked in a bright cloak to execution at the head of the prisoners.

c. 11. § 1. οἱ προδόντες] Cp. 1. 3. 14, sqq.

έγένοντο 'Αθηναΐοι] i.e. received the Athenian franchise. Cp. Thuc. 11. 67. 2 τον Σάδοκον τον γεγενημένον 'Αθηναΐον.

§ 2. εἴ τινά που ἄλλον] This would include the κληροῦχοι, or citizens to whom conquered lands had been allotted. Cp. Memor. II. 8. 1 ἐπειδη γὰρ ἀφηρέθημεν τὰ ἐν τῷ ὑπερορία κτήματα (ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου).

elδώs δτι...εσεσθαι] Xenophon (as Shilleto says on Thuc. 1. 43. 2) not unfrequently departs from his country's usage in these matters. Thucydides himself has a confusion (iv. 37. 1) between γυούς διαφθαρησομένους and γυούς δτι διαφθαρήσονται. Cp. Hell. III. 4. 27 τοιῷδε λογισμῷ ώς...εἶναι. Jelf, § 804. 7.

P. 50. § 8. δ έτερος...παραγγέλλων] not exactly a nominative absolute, but in apposition to and explanatory of olμωγή, thus taking the place of a following genitive. Cp. Thuc. v. 70. 1 ἡ ξύνοδος ήν, 'Αργείοι μέν και οι ξύμμαχοι έντόνως και δργ $\hat{y}$ χωροῦντες..., Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως. Soph. Antig. 259, 60 λόγοι δ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοι, Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα. Jelf, § 708. 1.

πενθούντες] ΒΟ. πάντες.

έποίησαν] Cp. note, 1. 7. 4.

- § 5. κατεσκευάσατο] by establishing a δεκαδαρχία or government of ten in connexion with the Lacedemonian harmost: Plut. Lysand. 13 ένα μέν άρμοστὴν έκάστη Λακεδαιμόνιον κατέλιπεν, δέκα δ' άρχοντας έκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκεκροτημένων κατάπόλιν έταιριῶν. Cp. Arist. Pol. v. 7. 14 οΙ μὲν γὰρ ᾿Αθηναῖοι πανταχοῦ τὰς όλιγαρχίας, οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς δήμους κατέλυον.
- τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία] including the Athenian possessions along the northern coast of the Ægæan from Thessaly to the Hellespont. Jelf, § 633. 1. c.
- § 6. σφαγὰs...πόλιν] "having made (on a former occasion) a massacre of the notables, were still keeping possession (not κατέσχον, cp. 1. 2 τὴν πόλιν κατασχόντες) of the city." This former occasion Grote refers to Thuc. viii. 21, by which the island was firmly secured to the alliance of Athens. Οι γνώριμοι are opposed to δδῆμοs. Aristotle calls them καλοι κάγαθοί ("gentlemen").
  - § 7. ἐπεμψε] "sent word."
- P. 51. § 8. τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ] not exactly "in the gymnasium called the Academy," but, "in the Academy, as that gymnasium is called." Cobet omits these words as spurious.
  - § 9. τη̂s αὐτῶν] sc. γη̂s, πατρίδοs. Cp. note, r. 1. 24. ἐστέροντο] "were lacking (had been deprived of)."
  - § 10. excirous] sc. the Peloponnesians.
- § 11. τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες] Such a decree as the present one (proposed by Patroclides) had never been submitted to the people since the advance of Xerxes in the Persian war. It consisted in the restoration of those who had become ἀτίμοι, i.e. judicially deprived owing to crime of civil rights and privileges (Lat. "ærarii"), to their rights and franchises. The ἀτίμοι could not hold office, speak in the senate or assembly, bring actions, appear as witnesses, or claim any state-protection. A law mentioned by Demosthenes ordained that the releasing of ἀτίμοι should never be proposed in the public assembly unless an assembly of at least 6000 citizens had previously in secret deliberation agreed that such might be done. Thucydides tells us that the Spartans in Sphacteria who had surrendered to the Athenians were punished with a temporary ἀτίμα: γ. 34. 2 ἀτίμους ἐποίπσαν, ἀτίμαν δὲ τοιάσδε

άστε μήτε άρχειν μήτε πριαμένους τι η πωλούντας κυρίους είναι· υστερον δὲ αυθις γρόνω ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

- § 12. οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός] "for that he had not full powers (to treat)."
  - § 13. αὐτόθεν] "on the spot."
- P. 52. § 15. ἐβούλετο] The best Manuscripts here give ἐβούλετο, not ἡβούλετο. Supr. 1. 1. 29 one Manuscript only reads ἐβούλοττο is read, 1. 7. 7. The Tragedians use the double augment rarely: Aristophanes never. In Thucydides we read ἡβούλοττο only in vi. 79. 3. In Xenophon the best Manuscripts and editions differ. Veitch, Greek Verbs, p. 125.

έκατέρου] Thucydides (1. 107. 1) speaks of two walls, one to Phalerum, the other to the Piræus. Afterwards he speaks of two to the Piræus (11. 13. 9). The Phaleric wall he there describes as thirty-five stadia in length: the two others (which he calls the long walls) he describes as forty stadia in length.

§ 16. τοιούτων δε δντων] sc. των πραγμάτων. Cp. note, 4. 29.

είδως ήξει] "he would find out before he came back."

πίστεως ἔνεκα] "as a pledge for their (the Athenians') fidelity." Cp. Anab. III. 3. 4 καὶ γὰρ τῶν Τισσαφέρνους τις οἰκείων παρηκολούθει πίστεως ἔνεκα (80. to secure the fidelity of Mithridates). Thuc. IV. 66. 4 ἐν ἢ αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν βεβαιότητος ἔνεκα.

- τις] Cp. note, 3. 17.
- § 17. $\hat{\eta}_{\kappa\epsilon}$] "had returned," in the Tragedians afform, $\pi d\lambda \psi \tilde{\eta}_{\kappa\epsilon i \nu}$.

αὐτὸν...κατέχοι] Αὐτὸν is emphatic (in direct narration ἐμὲ) and therefore commences the sentence: cp. 1, 6, 2.

δέκατος αὐτὸς] "with nine others." Cp. Thuc. 1. 116. 1 Περικλέους δεκάτου αὐτοῦ στρατηγοῦντος. Αὐτὸς, joined with these ordinal numerals, is generally used of the chief of an expedition. Jelf, § 656. 3. f.

P. 53. § 19. ἐξαιρεῖν] "wipe out," "blot out." Cp. Thuc. IV. 122. 6 ψήφισμά τε εὐθὺς ἐποιήσαντο Κλεῶνος γνώμη πεισθέντες Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. Shilleto on Dem. F. L. 361 (τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις ψῆφον ἔθεντο οὖτοι περὶ ἡμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν) states that "after the fatal defeat at Ægospotami, and the subsequent surrender of Athens, the revengeful malice of a Theban orator had proposed to utterly

raze Athens to the ground, to sell the inhabitants for bond-slaves, and to convert Attica into a sheep-walk. It was on this occasion probably that the memorable saying of one Leptines (according to Aristot. Rhet. III. 10. 7) was uttered, "that Greece should not be permitted to be left one-eyed." In the discussion between the Athenian and Melian negotiators on the submission of Melos to the Athenian dominion, the Athenians themselves say that it is not the vengeance of the Lacedemonians which they would dread in case of defeat, but rather the consequences which might ensue from the victory of their subject allies: Thuc. v. 91 hmess δè τῆς hmerépas ἀρχῆς, ἡν καὶ παυθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν οὐ γὰρ οἱ ἀρχοντες ἀλλων, ῶσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὖτοι δευοὶ τοῦς νικηθεῖουν ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμόνιους ἡμῦν ὁ ἀγὰν, ἀλλ' ἡν οἱ ὑπήκοοἱ που τῶν ἀρξάντων αὐτοὶ ἐπιθέμεναι κρατήσωσε.

§ 20. ἐποιοῦντο εἰρήνην] "were ready to make (were for making) peace." Cp. Thuc. 1. 134. 1 τὴν ξύλληψω ἐποιοῦντο, "were purposing his arrest."

έφ' ῷ] In the principal clause ἐπὶ τούτφ (ἐπὶ τοῖσδε) is either implied or expressed. We find it expressed, Hdt. tri. 83 ἐπὶ τούτψ δὲ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ῷ τε ὑπὶ οὐδενὸς ὑμέων ἀρξομαι. VII. 154 ἐρρύσαντο δὲ οὖτοι ἐπὶ τοῦσδε καταλλάξαντες, ἐπὶ ῷ τε Ἱπποκράτεϊ Καμάριναν Συρηκοσίους παραδοῦναι. Plat. Αροί. 29 C ἀλλὶ ἀρἰεμέν σε, ἐπὶ τούτψ μέντοι, ἐψὶ ῷ τε μηκέτι ἐν ταύτη τῆ ζητήσει διατρίβειν μηδὲ φιλοσοφεῖν. Jelí, § 867. 2.

καθένταs] The Manuscript reading κατάξαντας (κατάγω) is considered barbarous in classic Attic, although Thucydides (rr. 97. 3) gives us προσήξαν. Cp. Hdt. vii. 60. Ar. Ran. 468. Veitch, p. 13.

§ 22. $\pi \rho o \eta \gamma \delta \rho \epsilon i \ a \dot{v} \hat{c} \hat{w}$] "was their spokesman." Cp. the imperfect use of $\dot{\epsilon} \kappa i \kappa a$ (i. 2. 1), $\kappa a \tau \eta \gamma \delta \rho \epsilon i$ (i. 7. 31).

§ 23. $\kappa \alpha \tau \dot{\epsilon} \pi \lambda \epsilon_i$] "sailed in $(\kappa \alpha \tau \dot{\alpha})$, "down from the high seas")." Cp. 1. 4. 13, although $\kappa \alpha \tau \dot{\alpha}$ may have the force there of "back from exile," as in $\kappa \alpha \tau \dot{\alpha} \gamma \epsilon_i \nu$, $\kappa \dot{\alpha} \theta o \delta \sigma s$. Arnold says on Thuc. 1. 112. 4, "This manner of speaking is derived from the apparent elevation of the horizon line of the sea above the shore, so that vessels seem ascending as they go further away from the land." So $\mu \epsilon \tau \dot{\epsilon} \omega \rho \sigma s$ is used for "out at sea." Cp. $d\nu d\gamma \epsilon \sigma \theta \alpha i$, "put to sea."

ύπ αὐλητρίδων] "to the accompaniment of flute-girls." Cp. Arist. Ach. 1001 πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος. Hdt. vii. 22 ἄρυσσων ὑπὸ μαστίγων. Cio. Tusc. i. 2. 3 canere ad tibicinem de clarorum hominum virtutibus. Jelf, § 639. 1. 2. o.

αρχειν τῆς έλευθερίας] "was the beginning of liberty." Op. Thuo, 11. 12. 4 ήδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ελλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.

- § 24. ετυράννησε] "became tyrant." Cp. Hdt. II. 2 πρὶν μεν η Ψαμμίτιχον σφέων βασιλεύσαι. Thuc. II. 15. 3 επειδή δε θησεύς εβασίλευσε. Cp. also note, 1, 4, 16.
- P. 54. c. III. § 2. of τους πατρίους νόμους συγγράψουσι] Cp. Thue. VIII. 67. 1 και πρώτον μεν τον δήμον ξυλλέξαντες είπον γνώμην δέκα δυδρας ελέσθαι ξυγγραφέας αυτοκράτορας (decemviros legibus scribendis). The future indicative is used to bring forward prominently the essence and especial aim of the decree. Jelf, § 886. 2. b.
- § 4. $d\rho\xi\alpha i$] "become ruler of." Cp. note, 2. 24. Jason succeeded a few years later in becoming $\tau\alpha\gamma\delta$ s (commander in chief): as did also Alexander of Pheræ after Jason's death.
  - § 5. Λεοντίνοι Συρακοσίοις συνοικούντες] Cp. Thue. v. 4.
- P. 55. § 7. τοις άρχαιοις πολίταις] so. the four hundred, who had been ejected by the popular revolution at Samos: Thuc. viii. 21 τετρακοσίους δὲ φυγῆ ζημώσαντες, καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκίας νειμάμενοι.
- § 8. ἀκρωτήρια] The extremities of the prow were usually taken from a conquered vessel as a mark of victory: cp. Hdt. VIII. 121 ἐκ τῶν ἐγένετο ἀνδριὰς ἔχων ἐν τῷ χερὶ ἀκρωτήριον τηὸς. The act of doing so was called ἀκρωτηριάζεω: cp. Hell. VI. 2. 36 ὁ μέντοι Ἰφικράτης τὰς μὲν τριήρεις ἀκρωτηριασάμενος ἔλκων κατηγάγετο εἰς τὸν τῶν Κερκυραίων λιμένα.
- ά περιεγένοντο] The plurality of the noun of number (τά-λαντα) gives us a plural verb: cp. Thuc. vi. 62. 4 και έγένοντο έξ αὐτῶν είκοσι και ἐκατὸν τάλαντα. v. 26. 2 ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένοντο. Anab. i. 4. 4 ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχμ. Supr. i. 1.23. So when the notion of plurality of parts is to be signified: cp. Anab. i. 7. 17 φανερὰ ἦσαν έχνη πολλά. Cp. note, i. 7. 8. Jelf, § 385. b.

παρέδειξεν] Cp. 1. 14.

§ 9. ἐξάμηνος] Β. χρόνος. Cp. Hell. III. 4. 3 καὶ ἐξαμήνου σῖτον. Hdt. IV. 25 οὶ τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσι. Cobet reads ὁ ἔκμηνος.

Aluncias] Thucydides (11. 2. 1) also speaks of the war as properly commencing in the fifteenth year after the formation of the thirty years' truce, i. e. in March or April, n. c. 431, by the attack of the Thebans upon Platæa: ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Αργει ἰερωμένης, καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτη, καὶ Πυθοδώρου ἔτι δίω μῆνας ἄρχοντος' Αθηναίοις.

§§ 9, 10. εls δ έξάμηνος...κατέπλευσεν] Clinton (Fast. Hellen.) says that this computation of Xenophon, with the exception of

twenty-seven years and a half in place of twenty-eight years and a half, is substantially correct, as the Lacedæmonians computed it. The Athenians, he says, reckoned the war to terminate at the surrender of their city; the Lacedæmonians extended it to the return of Lysander to Lacedæmon after the reduction of Samos, about six months after the surrender of Athens, and in the autumn of B. c. 404. Thucydides (v. 26) says έτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμφ ἐπτὰ καὶ εἰκοσι.

§ 10. $\Pi \lambda \epsilon i \sigma \tau \delta \lambda \alpha s$] mentioned as ephor B. C. 421, in the year that the treaty of peace for fifty years was concluded between Athens and Lacedæmon (Thuc. v. 19, 1).

'Aλεξιππίδαs] mentioned as ephor in the year in which Tissaphernes concluded a new treaty with the Peloponnesians, B.C. 411.

P. 56. § 11. ἐπεὶ τάχιστα] "as soon as ever."

§ 12. συκοφαντία:] "laying vexatious information." "making calumnious accusations." Becker (Char. p. 65) borrows an interesting description of the sycophant from Demosthenes: "Cast your eyes to the right, on the haggard man in the fishmarket, with black matted hair, who sidles about, not buying anything himself, but watching everybody else; he is a most dangerous sycophant, and glides about the market like a scorpion, with his venomous sting all ready, spying out whom he may surprise with misfortune and ruin, and from whom he can most easily extort money, by threatening him with an action dangerous in its consequences. You won't see him speak or associate with any one, but, as the painters encompass the shades of the wicked in Hades with the terrific phantoms of cursing and slander, of envy, discord, and strife, so are his attendants. It is the very bane of our city, that it cherishes and protects this poisonous brood, and uses them as informers. so that even the honest man must flatter and court them, in order to be safe from their machinations." Cp. Symp. 4. 30 επειτα δὲ καὶ τοὺς συκοφάντας ἐθεράπευον, είδὼς ὅτι παθεῖν μάλλον κακώς Ικανός εξην ή ποιήσαι έκείνους. Crito by Socrates' advice takes a sycophant into his pay to countermine another man's machinations. According to the Megarian's views (Arist. Ach. 829) the sycophant was the pest of Athens: olor to κακόν έν ταις 'Αθάναις τουτ' ένι.

τοῖς καλοῖς κάγαθοῖς] sc. the oligarchy; Lat. "boni," "optimates."

συνήδεσαν έαυτοῖς μή δυτες] The participle may also agree with the personal pronoun following the verb, as in Plat. Apol. 22 D έμαυτῷ γὰρ ξυνήδειν οὐδὲν ἐπισταμένφ. Cp. 4. 17.

- § 13. συμπράξαι ἐλθεῖν] The full construction would be ὅστε ἐλθεῖν. Cp. Hell. iv. 6. 14 ἡλπιζον γὰρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολαβεῖν. Απαb. vii. 8. 23 συνέπραττον γὰρ... ὅστ' ἐξαίρετα λαβεῖν. So Thuc. viii. 29. 2 ξυμπλέων παραδοῦναι τὰς ναῦς. Cp. infr. 4. 28. Jelf, § 666. 2.
- εως $\delta \eta$] "until forsooth." By τους πονηρούς ("the evildoers") of course were meant those who did not favour the oligarchy.
- § 14. τῶν φρουρῶν] "some guards." Cp. Thuc. rv. 80. 2 καὶ ἄμα τῶν Εἰλώτων βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, where Arnold compares the partitive article in French "des Hélotes." Anab. 1. 5. 7 λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ. Jelf, § 533.

δλίγου άξιους] This seems to be a sort of conventional phrase for the "profunum vulgus:" cp. Hell. VII. 1. 13 δούλων καὶ ἐλαχίστου άξιων.

ένομζον...ἀνέχεσθαι] either, "actually did not," or, "would not brook being set aside." "Aν may be supplied from the second clause, as in § 27; but, where no condition is implied, it is not necessary. Cp. Thuo. III. 24. 1 νομίζοντες ήκιστα σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπήσαι τραπέσθαι την ἐς τοὺς πολεμίους. Cobet inserts ἀν. But the present occurrence of their actually being set aside may distinguish the first clause as a positive fact from the second as a conditional probability.

- § 15. § Kpirlas] Grote (VIII. p. 23) tells us that this Critias son of Calleschrus, had been one of the persons accused of the mutilation of the Hermæ; that he was the maternal uncle of Plato and had intimately frequented the society of Socrates. He had passed some time of his exile in Thessaly, where he engaged himself in arming the Penestæ or serfs against their masters (infr. § 36). He is introduced in four Platonic dialogues, and Cicero (de Orat. II. 22. 93) notices his historical compositions: "consecuti sunt hos (Pericles, Alcibiades and Thucydides) Critias, Theramenes, Lysias."
- P. 57. φυγών ύπο τοῦ δήμου] The Manuscripts read ἀπό τοῦ δ. (cp. note, 4. 31). But ὑπύ is used of the agent with intransitive verbs: cp. Anab. 111. 4. 11 ἀπώλεσαν την ἀρχην ὑπὸ Περσῶν Μῆδοι. v. 1. 15 ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λάκωνος. vii. 7. 23 εδ ἀκούειν ὑπὸ ἐξακισχιλίων ἀνθρώπων. Jelf, § 639. 2. a.
- δ δὲ Θηραμένης αντέκοπτε] "then Theramenes began to oppose." Δε is placed in the apodosis of the sentence with the principal verb. Cp. Thuc. 1. 11. 2 έπειδη δὲ ἀφικόμενοι μάχη ἐκράτησαν, φαίνονται δ' οὐδ' ἐνταῦθα πάση τἢ δυνάμει χρησάμενοι. VIII. 70. 1 ως δὲ τούτω τῷ τρόπω...οἱ δὲ τετρακόσιοι ἀπεκλήρασαν. Jelf. § 770.

πολλά δη] "very many things."

§ 16. ἐκποδών ποιεῖσθαι] "make away with."

ωσπερ τυραννίδος] Jelf (§ 779. Obs. 2) states that the comparative adverb ώς or ωσπερ can stand after comparatives instead of η, and compares Plat. Rep. 526 C α γε μείζω πόνου παρέχει μανθάνοντι καὶ μελετώντι, ούκ ἀν ράδως οὐδὲ πολλὰ ἀν εῦροις, ὡς τοῦτο. ဪσπερ seems equivalent rather to οῦτως ωσπερ.

§ 17. συνιστάμενοι] "gathering together in factious knots." Cp. Thuc. II. 21. 2 κατά ξυστάσεις τε γιγνόμενοι έν πολλή ξριδιήσαν.

el μή τις] Τις seems to be either indefinite (cp. 1. 1. 35; Thuc. v. 14. 3 οὐκ ήθελον σπένδεσθαι οἱ ᾿Αργεῖοι, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει), Fr. "οπ," or Theramenes may intend it to refer to Critias, and wish to avoid naming him. Cp. Soph. Aj. 1138 τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὕπος ἔρχεται τινί (i.e. for thee). Supr. 2. 16 ὅτι τις λέγοι, τις evidently refers to the Lacedæmonians: 1. 5. 15 εἴ τις βούλοιτο ναυμαχεῖν, τις means Lysander. For the indefinite use, cp. Virg. Æn. vt. 568, 9 quæ quis apud superos, furto lætatus inani, Distulit in serum commissa piacula mortem. Anab. 1. 4. 12 οὐκ ἔφασαν lέναι, ἐὰν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, Cyrus is directly pointed at. Jelf, § 373, 7. Obs. 2.

§ 18. Κριτίας και οι άλλοι τριάκοντα] Cp. note, 4. 6.

οὐχ ἦκιστα] "more than anybody." Cp. Thuc. VII. 44. 6 μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἦκιστα ἔβλαψε καὶ ὁ παιωνισμόs. So οὐχ ἦσσον usually has the positive meaning of "more" in Thucydides: cp. I. 44. 1 οὐχ ἦσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῷ ὑστεραία μετέγνωσαν...Cp. also Hell. VI. 4. 18 οὐκ ἐλάχιστων δυνάμενοι ἐν τῷ πόλει. Jelí, § 738. 2. Obs. 1.

τοὺς μεθέξοντας δὴ τῶν πραγμάτων] So at Athens B.c. 411 five thousand were to "have a share in the government," i.e. have the name of ruling citizens whereas the real power would still be in the hands of the aristocracy: Thuc. VIII. 65. 3 οδτε μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείοσιν ἡ πεντακισχιλίοις.

§ 19. τρισχιλίουs] Sc. κοινωνούς. Γενέσθαι or a similar infinitive may be easily supplied after βουλομένους.

ῶσπερ...ἔχοντα] "Ωσπερ here represents νομίζοντας or an equivalent participle. Cp. Thuo. v1. 24. 3 τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις, ώς ἢ καταστρεψομένοις ἐφ' ἃ ἔπλεον, ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμν. Hdt. IX. 42 ὥστε ὑμέων ὄσοι τυγχάνουσι εὖνοοι ἐόντες Πέρσησι, ἢδεσθε τοῦδε εἶνεκα, ὡς περιεσομένους ἡμέας Ἑλλήνων.

- Memor. 1. 2. 20 ώς την μεν των χρηστών όμιλιαν άσκησιν οδσαν της άρετης. ib. 1. 3. 2 ώς τοὺς θεοὺς κάλλιστα είδότας όποια άγαθά έστι. ib. 11. 3. 3 ώσπερ έκ πολιτών μεν γυγνομένους φίλους, έξ άδελφων δε οὐ γυγνομένους. Symp. 1. 11 ώσπερ τοῦτο έπιτεταγμένου αὐτοῖς ὑπὸ κρείττουςς τινος. Jelf, § 551. 1. f. Οδε.; § 703.
- § 20. των μέν τρισχιλίων... άλλαχοῦ] So the aristocratical exiles (Thuc. iv. 74) having been readmitted into Megara ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους, i.e. in different parts of the town, that the citizens might be more easily overpowered, and deprived of the means of cooperating with each other.
- P. 58. κελεύσαντες έπὶ τὰ ὅπλα] "having ordered them to fetch their arms (op. 3. 54 έκέλευσε τούς ενδεκα έπί τον θηραaένην)." Arnold on Thuc. II. 2. 5 remarks that so inveterate was the practice of piling the spear and shield on every possible occasion that in reviews the ordinary "stand at ease" Grecian soldier was to get rid of his long spear and shield; and whenever they were addressed by their general they always left their arms piled, and attended him unarmed (cp. Thue. IV. 91 Παγώνδας προσκαλών έκάστους κατά λόχους όπως μη άθροοι εκλίποιεν τα όπλα. VI. 58. 2 και οι μεν ανεχώρησαν (άνευ τών όπλων) οιόμενοί τι έρειν αὐτόν). This practice, he save, was on one or two occasions made use of by tyrants to disarm the citizens, their foreign guards being instructed to carry off the spears and shields of the national infantry, while piled in the usual manner, during the time that the citizens in military order were attending unarmed in another quarter to a speech purposely addressed to them by the tyrant, that he might be enabled to effect this object. Cobet thinks the passage corrupt: and certainly it is very difficult to understand the sequence of events in the transaction.
- έν ϕ ἐκεῖνοι ἀπεληλύθεσαν] The variant reading ἀπεληλύθησαν might suggest ἀπελήθησαν "were disbanded (cp. Hell. vi. 5. 21 τοὺν μέν Σπαρτιάταν ἀπέλυσεν οἰκαδε)," which would give an easier interpretation to this obscure passage. By ἐκεῖνοι appear to be meant οἱ τρισχίλιοι. Grote (viii. p. 37) states that "after the review was over, these scattered companies went home to their meal, leaving their arms piled at the various places of muster." ᾿Απεληλύθεσαν hardly seems to warrant this full interpretation, although such a rendering helps considerably to clear up the meaning of the passage.

τους φρουρούς] sc. the Lacedæmonian garrison.

παρείλοντο] Cp. Dem. F. L. 366. fin. διφκισμένοι κατά κώμας και παρηρημένοι τὰ ὅπλα, where there is a variant reading περιγρημένοι. Πάντων="from all:" op. Eur. I. T. 24, 25 καὶ μ' "Οδυσσέως τέχναι Μητρός παρείλοντ' έπὶ γάμοις "Αχιλλέως.

- § 21. ἀποσημήνασθαι] Cp. note, 4. 13.
- § 22. $\lambda \alpha \mu \beta \alpha \nu o (\epsilon \nu)$ Optative of indefinite frequency. Jelf, § 419. 1. § 831. 3.
- $\S 23$. λυμαινόμενον την πολιτείαν] Infr. $\S 26$, we find the dative $\tau \hat{\eta}$ καταστάσει after λυμαίνεσθαι.
- § 24. πλείονας τοῦ καιροῦ] "plures justo." Cp. Anab. IV. 3. 34 προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϋύντες.

dποθυήσκειν] Cp. note, 1. 4.

μεθίστανται] "are being changed."

- P. 59. § 25. τοις οίσις ήμεν τε και υμέν] Cp. Arist. Eccles. 465 έκεινο δεινόν τοισιν ήλικοισι νών. Jelf, § 823. Obs. 5. Cp. note, 1. 4. 16.
- § 27. $\tau a \hat{v} \tau a \hat{v} \gamma \nu \omega \sigma \kappa \epsilon$] "had been of this opinion," "had held these views." Cp. 1. 5. 3 kal a v v s o k a ll e $\gamma \nu \omega \kappa \epsilon \nu a$.
- § 28. $\hat{\nu}\hat{\nu}$ $\delta\hat{\epsilon}$] "but as it is." Cp. 4. 16. Thue, 1. 122. 3. iv. 126. 1.

αὐτὸς μὲν ἄρξας...ἀρέσκει] Theramenes is grammatically the object, but really the subject of the verbal notion. Cp. Cyr. Iv. 3 ἐννοηθέντες δὲ οἶά τε πάσχουσιν...ταῦτα ἐνθυμουμένοις ἔδοξεν. VII. 5. 37 ἐπιθυμῶν ὁ Κῦρος ἤδη κατασκευάσασθαι...ἔδοξεν αὐτῷ. Jelf, § 707. a. For ἀρξας, cp. note, 1. 32.

οὐκέτ' αὐτ $\hat{\varphi}$ ... $\mathring{o}πωs$] so. "he shows himself no longer satisfied with what is going on, with the object that..."

- P. 60. § 29. abbis π ioτol γ l γ v ρ v τ ai] either, "become friends instead of foes," or "return to friendship with them."
- δν λαμβάνωσι] "the man that they catch," implying that there are such men in the world (as, for instance, Theramenes himself). The supposition, more or less definite, justifies the omission of $d\nu$ (following the two best Manuscripts). Jelf, § 831. 4. γ . Obs. 1. § 830. 3.

τούτω] Cp. rote, § 43.

- τοῦ λοιποῦ] "in any future case." Cp. Anab. v. 7. 34 τοῦ δὲ λοιποῦ μηκέτι ἐξεῖναι ἀνομίας ἄρξαι. vi. 4. 11 καὶ δόγμα ἐποιήσαντο, ἐἀν τις τοῦ λοιποῦ μνησθῆ δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, θανάτω αὐτὸν ζημιοῦσθαι. Τὸ λοιπόν would signify continuity of future time.
- § 30. où καινά ταῦτα οὖτος ποιεῖ] "these are no new practices of his."

προπετέστατος... ἐκείνοις] Cp. Arist. Ran. 538 το δὲ μεταστρέφεσθαι Προς το μαλθακώτερον Δεξιοῦ προς ἄνδρος ἐστὶ καὶ φύσει Θηραμένους.

§ 31. κόθορνος ἐπικαλεῖται] "he has the nickname of the Buskin." Cp. Mem. 1. 4. 2 'Αριστόδημον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Although the general intention of the explanation which follows of the Buskin is tolerably clear, yet the words as they stand appear to be hardly translateable. Cobet omits them as spurious. If they are to be retained, the particles μέν and δέ will connect the two clauses without containing any opposition. The κόθορνος appears to have fitted closely round the leg, and to have been laced in front. Possibly therefore ἀπ ἀμφοτέρων may signify "behind" (backwards), and "before" (forwards). Will Theoer, xiv. 66 help us with the variant reading ἐπ' ἀμφοτέρων? The usual meaning of ἀποβλέπειν is to "look at as a model, pattern, authority, &c,"

els πράγματα] "into action." To connect the expression with πράγματα παρέχειν appears to weaken, if not destroy, the force of ήν τι ἀντικόπτη.

el δè μή] "otherwise."

§ 32. δήπου] "it is true," "we all know," of a recognized fact. Lat. "scilicet," "nimirum." Cp. Anab. v. 7. 6 τστε δήπου δθεν "Ηλιος άνίσχει και ὅπου δύεται. The word often conveys with it a notion of irony (§ 34).

πᾶσαι μεταβολαί] Cobet reads πᾶσαι αι μεταβολαί. Tr. "there are no changes of constitutions which do not bring bloodshed."

P. 61. καταδύντας] Cp. note, 1. 6. 85.

§ 34. απολόμενος] sc. by his death. Cp. Hor. Od. 11. 4. 10 et ademptus Hector Tradidit fessis leviora tolli Pergama Graiis.

τῶν ἔξω] "the exiles."

§ 35. $\pi \rho o \sigma \tau \alpha \chi \theta \dot{\epsilon} \nu$] accusative absolute.

P. 62. οὐδὲ...μὴ ὅτι] " not even...much less."

§ 36. παρανενομηκέναι] "acted illegally." Παρανενομικέναι, παρανενοηκέναι, παρακηκοέναι have all been suggested instead of this obscure expression.

§ 39. Λέοντος τοῦ Σαλαμνίου] Socrates tells us (Plat. Apol. 32 C) that he was sent with four others to Salamis to fetch Leon, who had gone into exile there in order to escape the violence of the Thirty: ἐπειδὴ δὲ δλιγαργία ἐγένετο, οἱ τριάκοντα

αὖ μεταπεμψάμενοι με πέμπτον αὐτὸν εἰς τὰν θόλον (τοtunda) προσέταξαν άγαγεῖν ἐκ Σαλαμῖνος Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον Ὁ ἀποθάνοι οἰα δὴ καὶ ἄλλοις ἐκεῖνοι πολλοῖς πολλὰ προσέταττον, βουλόμενοι ὡς πλείστους ἀναπλῆσαι αἰτιῶν.

Nικηράτου του Nικίου] This was the Nicias who had been butchered with Demosthenes by the decree of the Syracusans in spite of Gylippus' wish to save them: Thuc, vil. 86 Nικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην δκοντος τοῦ Γυλίππου ἀπέσφαξαν.

- P. 63. § 40. dλλà μην] "then further," "nay more."
- 'Αντιφώντος] not the son of Sophilus, mentioned Thue. VIII. 68. 1, but son of Lysonides.
- § 41. ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς] "In expressions of necessity, duty, propriety, possibility, liberty, inclination, &c. dν is commonly omitted, as it accorded with the genius of the Greeks as well as Latins (cp. decebat, æquum erat, &c.) to represent that which was necessary or viewed as such &c., as unconditionally true, it being kept out of sight, that it sometimes did not happen, or only partially." Jelf, § 858. 3. Cp. Anab. vii. 7. 40 αἰσχρὸν γὰρ ἤν τὰ μὲν ἐμὰ διαπετρᾶχθαι. Hence instead of εἰ τούτου γὰ ἐδέοντο, Xenophon writes εἰ τούτου γε δέουτο, although the Lacedæmonians did not wish to starve out the Athenians. Cobet alters the Manuscript reading to εἰ τούτου γ' ἐδέοντο.
  - § 42. to dutimalor] "the opposition."
- § 43. οὖτοι] "such men as these." Οὖτος often approaches the sense of τοιοῦτος. Cp. Thuc. v. 91 οὐ γὰρ οἱ ἀρχοντες ἄλλων, ຜੌσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὖτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. Dem. F. L. 345 ταύτην τὴν εἰρήνην (such a peace as this) οὐδέποτ ἀν συμβουλεύσαιμι ποιήσασθαι τῷ πόλει, εἰρήνην μέντοι φημὶ δεῖν ποιεῖσθαι. Cp. supr. § 29.
- P. 64. § 45. & δ' αὖ εἶπεν κ.τ.λ.] The relative is here explained by the sentence, which repeats as it were, but in a more definite way that to which the relative refers: ep. Hier. VI. 12 δ δ' ἐζηλωσας ἡμᾶς, ὡς τοὺς μὲν φίλους μάλιστα εὐ ποιεῦν δυνάμεθα, τοὺς δ' ἐχθροὺς πάντων μάλιστα χειρούμεθα, οὐδὲ ταῦθ οὔτως ἔχει. Τhuc. V. 6. 3 ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αὐτὸν, ἐπὶ τὴν 'Αμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῆ παρούση στρατιᾶ ἀναβήσεσθαι. Eur. Orest. 564, 5 ἐφ' οῖς δ' ἀπειλεῖς, ὡς πετρωθῆναί με χρή, "Ακουσον. Cic. Off. III. 81 quod cum audivisset adolescens filius, negotium exhiberi patri, accurrisse Roman dicitur. Cp. also Thuc. IV. 125. 1. VII. 80. 3. Jelf, § 835. 2.
  - § 46. ekelvol] sc. the Four Hundred.
  - έρυμα] Cp. Thuc. VIII. 90. 3 ψκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον τὸ

έν τή 'Heriorla τείχος...χηλή γάρ έστι τοῦ Πειραιώς ή 'Heriorla, και παρ' αὐτήν εὐθύς ὁ ἔσπλους ἐστίν.

τοι̂s έταίροις] "partisans." Έταιρία at Athens denoted a political club or union for party purposes. Cp. 4. 21. "These societies were formed between persons of the same age, and especially of the richer classes, who had more leisure to pass their time in each other's company (συνημερεύειν, or συνδιάγειν, οπερ ή έταιρική δοκεί έχειν. Arist. Nic. Eth. VIII. 5. 3). The tie thus formed was binding both in peace and war; the members of one of these brotherhoods fought by each other's side in battle; and we hear of Cimon's Evalpol to the number of 100, fighting round his armour, and dying where they stood, in order to vindicate his and their loyalty to their country, which had been impeached on account of their political opinions (Plutarch, Cim. 17). But in spite of this instance of heroic patriotism, the loyalty of the evaplar to a democratic constitution was generally more than questionable. The members were closely attached to one another, and imbibed a strong aristocratical antipathy to the commons. And like all political clubs or unions, whether aristocratical or popular, they were little scrupulous as to the means by which their objects were to be effected: assassination being practised frequently by them, as by the patricians at Rome in their early contests with the plebs, and by the nobility of Florence in the middle ages." Arnold on Thuc. viii. 54. 4.

. § 47. ἀποκαλεῖ] "calls contemptuously," "calls by way of abuse:" Cp. Demosth, F. L. p. 417 λογογράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους καὶ ὑβρίζειν πειρωμένους. p. 438 βάρβαρόν τε γὰρ πολλάκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν ἐδημηγόρει.

τί ποτε καὶ καλέσαι χρή] Cp. τί δὲ καὶ δεδιότες, τ. 7. 26. Απαδ. τ. 8. 16 ήρετο ὅ τι καὶ είη τὸ σύνθημα. $\mathbf{v}$. 8. 2 λέξαντα ποῦ καὶ ἐπλήγη. Arist. Eccles. 1014 λέγ $^\prime$ αὐτὸ τί ποτε κάστι.

μισοχρηστότατοs] "greatest hater of the good," with a play on ol χρηστοί ("those of good family").

P. 65. § 48. δραχμής μετέχοιεν] sc. are in receipt of a senator's salary. For the optative with πρίν after οἰομένοις, cp. Thuc. τv. 117. 1 νομίσαντες 'Αθηναῖοι μὲν οὐκ ἄν ἔτι τὸν Βρασίδαν σφῶν προσαποστήσαι οὐδὲν πρίν παρασκευάσαιντο καθ' ἡσυχίαν. Soph. Phil. 551, 2 ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρίν φράσαιμί σοι, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. Œd. R. 505 ἀλλ' οὕπσ' ἔγωγ' ἄν, πρίν ἴδοιμ' δρθὸν ἔπος, Μεμφομένων ἄν καταφαίην. Hom. Π. xxi. 580 οὐκ ἔθελεν φείγειν, πρίν πειρήσαιτ' 'Αχιλῆρς. Jelf. § 848. 5. β.

και μεθ' ἴππων και μετ' ἀσπίδων] Theramenes means to say that, condemning both extreme democracy and oligarchy, he

esteems that form of government the best where the leading men would be able to render service in person on horseback and on foot,

- § 49. ἀποστερεῖν] "defraud." Cp. 4. 13.
- § 50. τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησαμενος] "thinking this utterly unendurable." Cp. Hell. IV. 4. 6 ἐγένοντό τινες αὐτῶν οἱ ἐνόμισαν οὕτω μὲν ἀβίωτον εἶναι.

τοιs δρυφάκτοις] "bar," "cancelli."

- § 51. olov δεί] "competent."
- δς αν...μή ἐπιτρέπη] 80. μή ἐπιτρέπειν. Cp. Thuo. II. 44.2 το δ' εὐτυχὲς, οι αν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσω. 62. 4 καταφρόνησις δς αν καὶ γνώμη πιστεύη τῶν ἐναυτίων προέχειν. Joli, § 829. 2.
- P. 66. θανατοῦμεν] "condemn to death." Cp. Anab. II. 6. 4 (where Clearchus is condemned to death in his absence) ἐκ τούτου καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Σπάρτη τελῶν ὡς ἀπειθῶν. The word also means "put to death."
- § 52. $\epsilon\pi l \ \tau \eta \nu$ 'E $\sigma\tau la\nu$] Cp. Æschin. 34. 10 $\tau \eta \nu$ 'E $\sigma\tau la\nu$ $\epsilon\pi \omega \mu \omega \sigma \epsilon \tau \eta \nu$ $\beta \sigma \nu \lambda a la\nu$ (the altar and statue of Vesta placed in the senate-house).
- έπὶ Κριτία εἶναι] "penes Critiam esse." Cp. Anab. 1. 1. 4 β ουλεύεται ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ άδελφῷ. Hell. $\forall$ 11. 4. 34 ὅπως μὴ αὐτοὶ ἐπ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐκείνοι ἐπὶ σφίσιν εἶεν. Jelf, § 634. 3, k.
- § 53. καὶ ταῦτα γιγνώσκοντες] "and that too knowing as you do." Jelf, § 697. d.
- § 54. of $\delta \epsilon i$ Cobet reads of: the Manuscripts of. Shilleto on Thuc. 1. 134. 6, where we should expect of mep for our ep, states that there are certainly passages in Greek which show that the distinction of "where" and "whither" is not always maintained (cp. 1. 1. 23; 11. 4. 6)..." The conceptions of going into and being in are so nearly coincident, that we do not marvel·at στήσαι παρά τινα as well as παρά τινι, ές τινα τόπον as well as ξυ τινι τόπω." Cp. Thuc, II, 86, 1 οῦπερ (οἶπερ) ὁ κατὰ γην στρατός των Πελοποννησίων προσβεβοηθήκει. Xenophon himself gives us, Anab. 11. 1. 6, προϊόντες οδ ή μάχη έγένετο. ΙΙ. 4. 19 Εχοιμεν αν όπου φυγόντες ήμεις σωθώμεν. ΤΙ. 3. 23 Εωθεν δὲ καὶ τοὺς "Ελληνας ἔφασαν οίχεσθαι ὅπου δὲ, οὐκ εἰδέναι. Compare our use of "where" for "whither," as in "where are you going?" Cp. also Soph. Trach. 40, 1 κείνος δ' δπου Βέβηκεν ούδεις οίδε. Hell. VII. 1. 25 δπου δε βουληθείεν έξελθείν. So in Latin, "ubi." Jelf, § 646. 6. a.

τὰ ἐκ τούτων πράττετε] i.e. give him the draught of hemlock.

P, 67, § 55. οὐκ ἀγνοοῦντες] 80. ἡ βουλή (a noun of multitude). Cp. 1. 4. 13 ὁ ὅχλος...θαυμάζοντες. Απαδ. 11. 1, 6 τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὅνους.

§ 56. οιμώξοιτο] "would rue it." Cp. Hdt. IV. 127 drt δέ τοῦ δτι δεσπότης έφησας εἶναι ἐμὸς, κλαίειν λέγω. Horace Sat. 1. 10. 91 discipularum inter jubeo plorare cathedras.

dποκοτταβίσαντα] "having jerked out the last drops." Cp. Cio. Tusc. 1. 40 reliquum sic e poculo ejecit ut id resonaret; quo sonitu reddito, arridens propino inquit hoc pulchro Critiæ. The game of κότταβος evidently served as a kind of love-oracle. Originally the player spurted from his mouth the wine or water which descended upon the πλάστιγγες or metal scaleplates: it is stated that at a later date the wine was not taken into the mouth but jerked out of a cup.

ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα] "these matters are not sayings worthy of mention." Cp. Anab. 1. 4. 4 ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη.

τοῦ θανάτου παρεστηκότος] Ciooro, "quum jam præcordiis conceptam mortem contineret."

το φρόνιμον] Cicero, "hanc animi maximi æquitatem."

τὸ παιγνιώδες] "sense of humour," "pleasantry." Cic. Tusc. 1. 40 lusit vir egregius extremo spiritu.

c. iv. § 1. Θηραμένης] Cicero thought very highly of Theramenes: Tusc. D. i. 40 quam me delectat Theramenes! quam elato animo est! He ranks him with Themistocles and Pericles: de Orat. III. 16. 59 qui propter ancipitem faciendi dicendique sapientiam florerent ut Themistocles ut Pericles ut Theramenes.

 $d\sigma rv$] "the upper town." Cp. note, r. 4. 13. $\tilde{\eta}\gamma \sigma v$] "proceeded to expel, or, bring to trial." $\tau \tilde{\omega} v \chi \omega \rho (\omega v)$ "farms," "estates."

§ 2. Φυλην] termed by Corn. Nep. (Thrasyb. 11.1) "castellum in Attica munitissimum." Aristophanes (Plut. 1146) makes an amusing allusion to this occupation of Phyle: μη μνησικακήσης εί σὐ Φυλην κατέλαβες (infr. § 43).

P. 68. § 4. τὰς ἐσχατιὰς] the Bœotian frontiers. πεντεκαίδεκα στάδια] nearly two miles.

λασίω] "rough (with bush, &c.)," opposed to μαλακός. Cp. Hell. IV. 2. 19 τέως μέν οῦν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὺκ ἡσθάνοντο προσιόντων τῶν πολεμίων καὶ γὰρ ἦν λάσιον τὸ χωρίον.

- § 5. $\theta \dot{\epsilon} \mu \epsilon \nu \sigma s \tau \dot{a} \delta \pi \lambda a$] "having grounded arms," i.e. having piled spear and shield.
- § 6. πρὸς ἡμέραν ἐγίγνετο] "it was drawing towards daybreak." Cp. Anab. iv. 5. 21 ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν. Jelf, § 638. 3. 2. a. Cp., for a similar surprise of the Lacedemonians by the Thebans, Hell. vii. 1. 16 ἐπιπίπτουσι τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Πελληνεῦσιν ἡνίκα al μὲν νυκτεριναὶ φυλακαὶ ἦδη ἔληγον, ἐκ δὲ τῶν στιβάδων ἀνίσταντο ὅποι ἐδεῖτο ἐκαστος.

ανίσταντο] sc. οἱ τριάκοντα.

από τῶν ὅπλων] "from the camp." Cp. Thuc. 1. 3. 2 ὅσα μὴ προϊόντες πολύ ἐκ τῶν ὅπλων (the place where the spears and shields were piled).

ol περί Θρασύβουλον] "Thrasybulus and his men." Thrasybulus is included in the expression, as supr. 3. 18 Critias makes up one of the Thirty in the expression Κριτίαs και οι άλλοι τριάκοντα (infr. § 8).

έπικαλούμενον] "surnamed." Cp. note, 8. 31.

- § 7. dreilorto] "had taken up." Cp. note, 1. 7. 4.
- P. 69. § 8. ἐν τοῖς ἰππεῦσι] These words, if not corrupt, must be equivalent to τῶν ἰππέων (sc. τῶν Ἐλευσινίων).

προσδεήσουτο] "would want in addition." Cp. note, 4. 22.

τον δ' άπογραψάμενον del] Cp. note, 1. 4.

αναγαγόντα] sc. from the sea into the city. Cp. 1. 3. 8.

§ 9. τὸ Ὠιδεῖον] "An Odeum or music-hall resembled a theatre in its semi-circular form, but differed from it in being usually roofed for the sake of sound. Athens had three such buildings: (1) the Odeum of Pericles which is probably the one meant here; built about 440 B.C. at the S. E. corner of the acropolis. It had a pointed roof, said to be in imitation of the tent of Xerxes; in the interior 'many seats and columns' (Plut. Per. 13). (2) The Odeum near the fountain Callirhoe by the Ilissus; older, according to Hesychius, than the theatre of Dionysus, i.e. than 500 B.C. On one occasion 3000 hoplites were called together in it: Xen. Hell. II. 4. 9. (3) The Odeum built about 150 A.D. at the south-west corner of the acropolis by Herodes Atticus, and called after his wife, the 'Odeum of Regilla.' It was the largest in Greece, the interior diameter being about 240 feet (Paus. vii. 20. 3)." Jebb, Theophr. p. 236.

και τοὺς ἄλλους ἰππέας] "and the cavalry besides." Cp. Anab. 1. 5. 5 οὐ γὰρ ἡν χόρτος οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν δένδρον. 7. 11 άλλοι δὲ ήσαν έξακισχίλιοι ἰππεῖς. So in Latin, "alius."

φανερὰν φέρειν τὴν ψήφον] Similarly the aristocratical exiles at Megara on returning to their native city held a review in different parts of the town, and compelled the democrats to vote openly upon the lives of those whom they knew to be most ill-affected towards them (Thue, IV. 74. 4). Cp. Lys. c. Agorat. 467 οι μὲν γὰρ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν τριάκοντα ἐκείσθην τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκους, ἀλλὰ φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθεσθαι τὴν μὲν καθαιροῦσαν, ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν, ἐπὶ τὴν προτέραν.

P. 70. § 11. έτι μέν] "for some time." Cp. τέως μέν, 1.

ό κύκλος] the circuit of the walls of the Piræus. Cp. Thuc. II. 13. 7 τοῦ τε γὰρ Φαληρικοῦ τείχους στάδιοι ήσαν πέντε και τριάκοντα πρὸς τὸν κύκλον τοῦ ἀστεος, και αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς και τεσσαράκοντα.

τὴν Ἱπποδάμειον ἀγορὰν] called after an architect in the time of Pericles, who laid out the Piræus.

τὸ Βενδίδειον] the temple of Bendis, a Thracian divinity, identified with the Athenian Artemis. Livy, xxxviii. 41 Romanorum primum agmen extra saltum circa templum Bendidium loco aperto castra posuit.

ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων] "fifty deep." Cp. ἐπὶ μιᾶς, x. 6. 29. The Thebans also formed their column at Leuotra fifty deep: Hell. vi. 4. 12 ol δὲ θηβαῖοι οὐκ ξλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίσων συνεστραμμένοι ἤσαν. The ordinary depth of the Macedonian phalanx was sixteen. Cp. Thuc, iv. 93. 4 ἐπ΄ ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ είκοσι θηβαῖοι ἐτάξαντο.

§ 12. enl de rourous] "behind these." Cp. enl mâsu, 1. 1. 34.

αὐτόθεν] Cp. 2. 13. So, they had additional reinforcements from the inhabitants of the place. Cp. Thuc. v. 52. 2 καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παραλαβών. vi. 71. 2. vii. 71. 1.

§ 13. ἡμέραν πέμπτην] "four days ago." Cp. Cyr. vi. 3. 11 και χθές δὲ και τρίτην ἡμέραν (day before yesterday) τὸ αὐτὸ ἐπραττον.

οὖτοι δη] "illi vero," "illi ipsi."

dπεστέρουν] "defrauded." Cp. 3. 49.

τοὺς φιλτάτους τῶν ἡμετέρων] "those nearest and dearest to us." The Tragedians, and sometimes Plato, would have said τὰ φίλτατα.

dπεσημαίνοντο] 'Αποσημαίνεσθαι has the meaning of "confiscate (mark out for public sale)," "proscriptione publicare," 3. 21. Here it probably means "marked out for death," "marked out so as to get rid of." The expression however is not quite clear. Cp. ἐπισημαίνεσθαι, "mark with approbation."

- ov] Cobet reads of. Cp. note, 3. 54.
- P. 71. § 14. ούχ ὅπως] "not only not." Cp. Anab. vii. 7. 8 και ούχ ὅπως δῶρα δοὺς και εὖ ποιήσας ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθες ἀξιοῖς ἡμῶς ἀποπέμψασθαι, ἀλλ ἀποπορευομένους ἡμῶς οὐδὲ καταυλισθήναι, ὅσον δύνασαι, ἐπιτρέπεις. Hell. v. 4. 34 ὡς οἰ Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο ἀλλὰ και ἐπαινέσειαν τὸν Σφοδρίαν. Jelf, § 762. 3.
- § 15. κατατρώσομεν] "wound mortally." Κατὰ here strengthens the notion of the simple verb, as in κατακόπτευ, κατακτείνευ, καταφαγεῖν, καταδακρύευ.

  - ων γε] "quippe quorum."
  - § 17. συνείσεται ών] Cp. note, 3. 12.

έπίδωσι] "live to see." Cp. Thuc. vII. 77. 7 τευξόμενος ὧν έπιδυμεῖτέ που ἐπιδεῖν. Soph. Τταch. 1036 τὰν ὧδ ἐπίδοιμι πεσοῦσαν. Arist. Ach. 1156 ὅν ἔτ ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον. Χεn. Cyr. vIII. 7. 7 τοὺς φίλους ἐπεῖδον δί ἐμοῦ εὐδαίμονας γενομένους. Anab. vII. 1. 30 ἐγὼ μὲν τοίνυν εθχομαι, πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑψ ὑμῶν γενόμενα, μυρίας ἔμεγε κατὰ γῆς ὁργυιὰς γενέσθαι. Ταc. Agric. 45 non vidit Agricola obsessam curiam. The word is also used especially of looking upon evils. Cp. Plat. Gorg. 478 C. Hom. II. xxII. 61, 2.

μνημείου ... τεύξεται] For the position of οὔτω (referring to καλοῦ), cp. Symp. 4. 40 οὐδὲν οὔτως ὁρῶ φαῦλον ἔργον ὁποῖον οὔκ ἀρκοῦσαν ἀν τροφὴν ἐμοὶ παρέχοι. Hdt. VII. 46 ἐν γὰρ οὔτω βραχέϊ βἰφ οὐδεἰς οὕτω ἄνθρωπος ἐὼν εὐδαίμων πέφυκε. Possibly οὔτω qualifies both πλούσιος and καλοῦ.

τὸν Ἐννάλιον] Ἐννάλιος (from Ἐνόω, "Bellona") appears in Homer sometimes as an epithet of the War-god, sometimes as his name. In later authors he becomes a distinct deity: Arist. Pac. 457 "Αρει δὲ μή; ... μηδ' Ἐνναλίω γε; cp. Anab. I. 8. 18 καὶ ἀμα ἐφθέγξαντο πάντες οἰόν περ τῷ Ἐνναλίω ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθεων.

- § 18. καὶ γὰρ] "etenim."
- P. 72. § 19. ἀποθνήσκει] Historic present. Jelf, § 395. 2. ένικων και κατεδίωξαν] Cp. note, 1. 2. 1.
- τούς δε χιτώνας κ.τ.λ.] Cp. Corn. Nep. (Thrasyb. 2) neminem facentem veste spoliavit; nihil attigit, nisi arma, quorum indigebat, et quæ ad victum pertinebant.
- § 20. Κλεόκριτος] derided by Aristophanes: Αυ. 877 δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου.
- εδφωνος] Cp. Arist. Eccles. 713 λαβούσα κηρύκαιναν εθφωνύν τινα.
- συμφοιτητα!] "school-fellows." Cp. Arist. Nub. 916 διά σε δε φοιτάν ούδεις εθέλει τών μειρακίων. Dem. de Cor. 315. 7 εδίδασκες γράμματα, έγὼ δ' έφοίτων.
- § 21. éraiplas] Cp. note, 3. 46 : Hell. v. 2. 25 apxtyds ékategos $\tau \hat{\omega} \nu$ étaiplû ν .
- P. 73. § 22. κατεδακρύσαμεν] "wept bitterly for." Cp. note, 4. 15.
- προσακούειν] "hearing also (as well as having been witnesses of the battle)." Cp. Hell. 111. 4. 1 καὶ ἰδών...προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο.
  - § 23. τοι̂ς ἐν Πειραιεί] Cp. note, 1. 4. 13.
- § 24. ἐξεκάθενδον] "slept out of their quarters." Cp. Cic. Div. 1. 50. 112 moniti Lacedæmonii ut urbem et tecta linquerent armatique in agro excubarent.
- P. 74. $d\phi' \dot{\epsilon}\sigma\pi\dot{\epsilon}\rho\alpha\dot{\epsilon}$] "at eventide (directly evening had set in)." Cp. $\dot{\epsilon}\omega\theta\epsilon r$. Jelf, 620. 2. d.
- § 25. δπλα] "shields." Cp. Thuc. VII. 45. 2 δπλα μέντοι έτι πλείω ή κατά τους νεκρούς έλήφθη οι γάρ κατά τών κρημνών βιασθέντες άλλεσθαι ψιλοί άνευ τών άσπίδων, οι μεν άπώλοντο, οι δ' έσώθησαν.

ελευκοῦντο] "were whitening them over (with chalk)." Hell. VII. 5. 20, we find ελευκοῦντο τὰ κράνη, "began to polish their helmets." The Carians are spoken of as λευκάσπιδες, III. 2. 15. In the Tragedians the Argives only are λευκάσπιδες: cp. Eur. Phæn. 1099 λεύκασπιν εἰσορῶμεν 'Αργείων στρατόν. Soph. Antig. 106 τὸν λεύκασπιν εἰσορῶμεν 'Αργείων στρατόν. Soph. Antig. 106 τὸν λεύκασπιν 'Αργόθεν ἐκ φῶτα βάντα πανσαγία. Esch. Theb. 90 λευκοτρεπής λεώς δρνυται ἐπὶ πόλιν. Hom. Il. XXII. 294 Δηίφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀὖτας. Virg. En. IX. 548 parmaque inglorius alba. The term λεύκωμα is ap-

plied to tablets of larch whitened over with chalk or white plaster for ornamental panels.

γενέσθαι] "had gone by." Cp. note, 1. 4. 7.

όπώραν] Cp. note, ι. 1.

§ 26. $\tau\hat{\omega}\nu$ Altweight members of one of the Attic demes. The Manuscripts read $\xi\xi\omega$ $\nu\ell\omega\nu$.

§ 27. ἀνταπέκτειναν] "killed in retaliation." τῶν ἐππέων] Cp. note, 3. 14.

el δὲ καί...δε] a confusion between two constructions. Cp. Anab. τι. 4. 18 ώς γὰρ ἐγώ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου χθὲς ῆκοντος πλοίου, ῆκουσά τινος ὅτι Κλέανδρος ὁ ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστής μέλλει ῆξειν πλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις.

τοῦτο] referring to what follows. Cp. 3. 56.

ζεύγη] "teams."

άμαξιαίους λ ίθους] "stones large enough to fill a waggon." Cp. Eur. Phæn. 1157 λ α̂αν ἐμβαλών κάρα 'Αμαξοπληθή. Απαδ. Iv. 2. 3.

P. 75. § 28. ἐκατὸν τάλαντα] Demosthenes tells us (c. Lept. 460) that the money borrowed on this occasion was on the restoration of order refunded to the Lacedæmonians by general payment: φασὶ τὸν δῆμον ἐλέσθαι συνεισενεγκεῖν αὐτὰν καὶ μετασχεῖν τῆς δαπάνης, ὥστε μὴ λῦσαι τῶν ὡμολογημένων μηδές.

αὐτοῖς] BC. τοῖς ἐξ ἄστεως.

άρμοστήν] Xenophon also uses the form άρμοστήρ: Hell. IV. 8. 89 και τῶν Λακεδαιμονίων δὲ τῶν συνεληλυθότων ἐκ τῶν πόλεων ἀρμοστήρων ὡς δώδεκα μαχόμενοι συναπέθανου.

§ 29. $\tau \hat{\varphi} \Lambda v \sigma \acute{a} v \delta \rho \varphi$] almost equivalent to "this Lysander." Supr. § 28, we have simply $\Lambda \acute{o} \sigma a v \delta \rho o s$, as being the first mention of the name. Jelf, § 450. 1.

οῦτω δὲ προχωρούντων] Cp. Thue. τ. 109. 8 ώς δὲ αὐτῷ οὐ προύχώρει (sc. τὰ πράγματα). Cp. note, 2. 16.

φρουράν] Cp. the concrete use of φυλακή for φύλακετ. This word is applied specially to the Spartan soldiery: Hell. 111. 2. 23 φρουράν ξφηναν οἱ ξφοροι. VI. 4. 17 φρουράν μὲν ξφαινον οἰ ξφοροι ταῦν ὑπολοίποιν μόραιν μέχρι τῶν τετταράκοντα ἀφ' ήβητ.

§ 30. Επραττον δὲ ταῦτα] " and they took up this attitude."

 $\dot{\epsilon}\nu$ $\tau\dot{\varphi}$ 'Αλιπέδ φ καλουμέν φ] so the low-lying region between the Piræus and Mount Hymettus.

P. 76. § 81. $d\pi i \ell \nu a i \ell a i \tau a \ell a \nu \tau \hat{\omega} \nu$] "go to their respective homes." Cp. § 38.

οσον από βοής ένεκεν] "as far as noise went." Cp. Thuc. VIII. 92. 9 δ μεν Θηραμένης έλθων ές τον Πειραιά όσον και άπό βοής ένεκα ωργίζετο τοις όπλίταις, where Arnold says that one or other of these two prepositions is superfluous. Jelf, § 621. 3. 1. Obs. 3.

άπὸ τῆς προσβολῆς] 'Απὸ is here used as indicating a less direct agency than ὑπὸ, and combining the senses of "result" and "means." There seems no necessity for an alteration of reading. Thucydides gives us a good instance (amongst others), vii. 29. 1: καὶ τοὺς πολεμίους, ἢν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. Cp. ἰδ. 1, 17. $1 \frac{1}{\epsilon} πράχθη$ τε οὐδὰν ἀπ' αὐτῶν ἔργον άξιδλογον. Jelf, § 620. 3. d.

τὸν κωφὸν λιμένα] "the mute harbour," of Munychia as opposed to the noisy Piræus. These words have been proposed as an emendation for τὸν Κολοφωνίων λιμένα, Thuc. v. 2. 2, where, as Arnold says, there is no information to explain why one of the harbours of the Toronæans should have been named from the Colophonians. Cp. the "Smugglers' harbour," τὸν φώρων λιμένα, a little westward of the Piræus.

§ 32. $\tau \lambda \delta \delta \kappa a \ d\phi' \eta \beta \eta s$] "those who had passed the age of maturity ten years," i.e. those who were 28 years old. The age of $\eta \beta \eta$ at Sparta was 18 years, at Athens 14 or 16. For the expression, cp. *Hell*. III. 4. 23; vi. 4. 17.

Heipaioî] Locative case.

§ 33. ἀποθνήσκει] Cp. 4. 19.

πολεμάρχω] There were six polemarchs in Sparta, one at the head of each mora; they were next in military rank to the king: ep. Thue, v. 66. 3 βασιλέως γὰρ ἄγοντος ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέου, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρσιν, αῦθις δ' οῦτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις καὶ οῦτοι τῆ ἐνωμοτία.

έν Κεραμεικῷ] Those who had fallen in battle were buried in the outer Ceramicus on the road leading to the Academy. Cp. Thuc. II. 34. 6 τιθέασεν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι. Cp. also Arist. Av. 395, εqq. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ, Δημόθεν γὰρ ἴνα ταφῶμεν, Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς Μαχομένω τοῦς πολεμίσιστν ᾿Αποθανεῖι ἐν ἸΟρνεαῖς. Dem. de Cor. 297 (208) τοὺς ἐν τοῦς δημοσίοις μνήμασι κειμένους αγαθοὺς ἀνδρας. Cic. de Leg. II. 26 amplitudines sepulchrorum quas in Ceramico videmus.

P. 77. § 34. εἰς χεῖρας] Cp. Thue. v. 72. 4 οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας. Herodotus expresses hand-to-hand

conflict by ές χειρων νόμον άπίκεσθαι, έν χειρων νόμφ άπόλλυσθαι (1x. 48; viii, 89).

§ 35. $\sigma \phi \hat{a}s$] the Spartan officers.

§ 36. ὤσπερ γὰρ...συστρατεύεσθαι] Besides the ephors, the king would be closely accompanied by the polemarchs: cp. Rep. Lac. xIII. 1 συσκηνοῦσι δὲ ἀὐτῷ οἱ πολέμαρχοι, ὅπως ἀεὶ συνόντες μᾶλλον καὶ κοινοβουλῶσιν, ἤν τι δεώνται: and by three of the peers, τὸ. XIII. 1 συσκηνοῦσι δὲ καὶ ἀλλοι τρεῖς ἄνδρες τῶν ὁμοίων· οὖτοι τούτοις ἐπιμελοῦνται πάντων τῶν ἐπιτηδείων, ὡς μηδεμία ἀσχολία ἢ αὐτοῖς τῶν πολεμικῶν ἐπιμελεῖσθαι. Ἡ He would also have a body-guard of one hundred picked warriors. Cp. Hdt. vi. 57, and Arnold on Thuc. v. 60. 1 τῶν ἐν τέλει ξυστρατευρμένων.

§ 37. οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ] sc. οἱ δέκα.

λέγονται] Cp. Hell. III. 5. 7 πρέσβεις ἔπεμψαν 'Αθήναζε λέγονται τάδε. 4. 25 ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν 'Αγησίλαον πρέσβεις λέγοντας. Απαδ. IV. 5. 8 διέπεμπε διδόντας. Thuc. VII. 25. 9 ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρέσβεις ἀγγέλλοντας. Cobet reads λέγοντες. So ἀπαγγέλλοντα, 1. 29, is the reading of all the best Manuscripts. Although the action is incomplete, yet it is conceived of as having already commenced, and is therefore expressed by the present. Jelf, § 398. 2. Cp. Soph. 4j. 826, 7 πέμψον τιν ἡμῶν ἀγγελον, κακὴν φάτιν Τεύκρφ φέροντα.

P. 78. § 38. ol ξκκλητοι] Cp. Eur. Or. 612 ξκκλητον Αργείων δχλον. The assembly of the ξκκλητοι seems to have been the same as the so-called lesser assembly (Hell. III. 3. 8 την μικράν καλουμένην ξκκλησίαν).

ἀρξάντων] "who had had rule."

§ 39. διῆκε] "disbanded." We find ἀφῆκε, v. 3. 25: διαφῆκε, III. 2. 24; IV. 4. 13.

§ 41. $\pi \alpha \rho \epsilon \lambda \ell \theta \eta \tau \epsilon$] "were disabled, overthrown." The proposed emendation $\pi \epsilon \rho \iota \eta \lambda d \theta \eta \tau \epsilon$, "were harassed," seems preferable to Dindorf's substitute for the corrupt Manuscript reading $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \epsilon \eta \lambda \iota \theta \iota \epsilon \nu$. Cp. Arist. Eq. 290 $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \lambda \hat{\omega}$ o' $d \lambda a \zeta o \nu \epsilon l a \iota s$. 887 olos $\pi \iota \theta \eta \kappa \iota \sigma \mu o \iota s$, $\mu \epsilon \pi \epsilon \rho \iota \epsilon \lambda u \nu \epsilon \nu \epsilon$. Hdt. I. 60 $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \lambda u \nu \iota \nu \epsilon \nu \epsilon$ or $\tau \hat{\eta}$ or $d \sigma \epsilon \iota$. Demosth. 1049. 10 $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \lambda a \ell \nu \tau u \nu \tau u \nu \tau u \nu \epsilon$.

ἄσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κ.τ.λ.] probably a verbal reference to Solon's law, which would be familiar to an Athenian audience, ἐν ῷ καὶ κύνα δακόντα παραδοῦναι κελεύει κλοιῷ τετραπήχει δεδέμενον. Plut. Solon 24.

P. 79. § 42. ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν] "restored the assembly." "The Assembly had been practically abolished by

the election of the Thirty. Restoring the Assembly is equivalent to restoring the democracy," J. S. Philpotts. The interpretation usually given to this bold phrase is "broke up the assembly ("adjourned the assembly," Liddell and Scott). But no previous mention has been made of summoning an assembly, which has led Cobet and others to introduce erranσίαν εποίησαν, συνέλεξαν after the word κατέβησαν (§ 40): and Xenophon would in all likelihood have used the constitutional phrase, λύειν, διαλύειν την έκκλησίαν (cp. Arist. Ach. 173 ol γάρ πρυτάνεις λύουσι την έκκλησίαν. Thuc. VIII. 69. 1 ή έκκλησία κυρώσασα ταῦτα διελύθη). Hom. Il, I. 191 we find a somewhat similar phrase (τούς μεν αναστήσειεν, ὁ δ' 'Ατρείδην έναρίζοι) in connection with "breaking up" an assembly: but the idea of force, which is there strictly prominent, hardly seems to find a place in the present passage. In addition to this we may notice that after having reestablished the proper assembly, the citizens proceed to the constitutional election of magistrates (§ 43).

§ 43. $\delta\mu\delta\sigma\alpha\nu\tau$ es $\tilde{\eta}$ $\mu\dot{\eta}\nu$ $\mu\dot{\eta}$ $\mu\nu\eta\sigma\kappa\kappa\kappa\dot{\eta}\sigma\epsilon\nu$] "H $\mu\dot{\eta}\nu$ " verily" is used of strong assurance, and accompanies oaths, declarations, &c. Homer uses $\tilde{\eta}$ $\mu\dot{\epsilon}\nu$ to express the same meaning. Jelf, § 728. 8. a. § 729. 3. a. The Present, Future, or Aorist Infinitive is used after verbs of swearing, ordering, praying and the like, according as the speaker regards the action either as simply continuing, or continuing in Future time, or has no regard either to its continuance or its time, but only to its taking place. Jelf, § 405. 7.

INDEX TO THE NOTES.

BOOK I.

äγγελος (legatus), 4. 1. άδικοθντες (άδίκως?), 7. 24. άκμάζοντος τοῦ σίτου, 2. 4. άλίσκεσθαι eis, c. acc., 1. 23. dλλά (in quick transition), 6. άναβάλλεσθαι (adjourn), 7. 7. ανάγειν (in interiorem partem Asiæ ducere), 3. 8. άναδεῖσθαι, 6. 21. άναξυνοῦσθαι (άνακοινοῦσθαι), 1. **3**0. **ἀναψύχειν, 5. 10.** ανδράποδα δοῦλα, 6. 15. άνεπιτήδειος (infaustus), 4. 12. ανέχει (ὁ θεός), 6. 28. aνοίγειν (de navibus), 1. 2; 5. 13; 6. 21. dποπέμπεσθαι (dimittere), 1. **ἄ**ριστον, 1. 13; 6. 21. άστυ (upper town), 4. 13. αφανίζεσθαι, 6. 33. Accessory dative, 2. 12; 5. 19. Aorist infin. without av after φημί, &c., 6. 14; 7. 29. Aorist in pluperf. sense, 7. 4. Article with adject. of number, 1. 18. Article with proper names, 4. 13,

βάραθρον, 7. 19. βασιλεύς (sine δ), 1. 9. βοηθεῖν πρὸς c. scc., 2. 9.

γεραίρειν (poet. dict.), 7. 33. Gen. absol., 1. 29; 3. 32. δέ (after a parenthesis), 8. 20; 6. 4.
δείλη, 1. 5.
δεκάτη, 1. 12.
διαθροεύ, 6. 4.
διδάσκειν (affirmare), 5. 4.
διδκόκλους, 6. 31.
διωβελία, 7. 1.
διώκειν (sequi), 1. 13.
δραχμή (Αττική), 5. 4.
Double participle, 2. 2.

elrai (of time), 4. 7. ěk (statim post), 2. 17. ἐκείνου (ἐαυτοῦ), 1. 27. ėкто́s (except), 2. 3. ξμπορος, 6. 37. èν οἴκψ (οἴκοι), 7. 1. ἐν τῷ χρόνφ ῷ (ἐν ῷ), 6. 11. ἐν χρῷ κείρεσθαι, 7. 8. ἔνεκα (quod attinet ad), 1. 24. έξ έωθινοῦ, 1. 5. **έ**ξω (ἐξ), 5. 11. έπὶ κέρωs, 7. 29. ἐπιβάτης (vector), 3. 17. επιβολήν επιβάλλειν, 7. 1. επιστολεύς, 1. 23. εὐεργεσία, 1. 26. εθριπος, 6. 22. έχειν with adv., 5. 8. ἔχων (with), 1. 1. Ellipse of ol µtv, 2. 14.

ή βασιλέως (χώρα), 1. 24. ἡγεμών (auctor), 4. 17. ἡλικία, 6. 24. ἡμεροσκόπος, 1. 2. ήπειρος (Asiæ continens), 2. 17. ήών (poet. dict.), 1. 5.

θαυμάζειν (adulari), 6. 11. θέρος, 2. 1. θύειν (c. cogn. acc.), 6. 36.

Infinitive of object, 1. 22. Inverse attraction, 4. 2.

κατὰ κράτος, 6. 13.
καταδεδυκυΐαι νῆες, 6. 35.
καταμανθάνειν c. part., 6. 4.
κατάστρωμα, 4. 18.
κελεύειν (urge), 5. 4.
κελης ὑπηρετικός, 6. 36.
κολη ναῦς, 6. 19.
κουότης, 1. 30.
Calchedon (not Chalchedon), 3. 2.

λεία, 2. 4. λιθοτόμιαι, 2. 14. Laconic dialect, 1. 23.

μεγάλα ίστία, 1. 13.
μὲν μάλιστα (μάλιστα μέν), 4.
4.
μετὰ ταῦτα, 1. 1.
μετ' δλίγον τούτων, 1. 2.
μὴ ἐπιτρέπειν, 4. 19.
-μὴ...πω, 4. 5.
μυστήρια, 4. 20.
Mourning (signs of), 7. 8.

ναυαγός, 7. 4. ναύαρχος, 6. 4. νεοδαμάδεις, 3. 15. νικάν (imperf. use of), 2. 1. νικάν (c. cogn. acc.), 2. 1. Number of verb follows particulars, 7. 5.

ξένια, 1. 9.

è θεός (weather), 7. 33.

οι ένδεκα, 7. 10.
οι έπι πᾶσιν, 1. 34.
οι πάντες, άκ. (in all), 6. 34.
οι περί c. ακος., 7. 8.
οι τὰ πράγματα έχοντες, 6. 13.
οίχεσθαι (ακοτίστ μβο οί imperf.),
1. 8.
όρμῶσθαι έκεῦθεν, 4. 23.
όρμῆςσθαι, 1. 15.
δτι (pleonast.?), 5. 6.

παν, πάντα ποιείν, 5. 3. παρά c. acc. (juxta-position), 6. 30. παρανόμων γραφή, 7. 12. παραπλείν (oram legere), 3. 3. παραρρύματα, 6. 19. παρατάσσεσθαι (ναῦs), 1.7. $\pi \epsilon i \theta \epsilon \omega$ (meaning of imperf.), πείθει» (μεταπείθειν?), 7.~17.πελτασταί, 2. 1. περίοικοι, 3. 15. περίπλους, 6. 31. πλοία (longæ naves), 2. 1. π οθεῖν, (desiderare), 1. 30. ποιείν (efficere?), 4. 20. πολυπραγμονείν, 6. 3. πόρος χρημάτων, 6. 12. προβολαί, 7. 35. $\pi \rho o \pi l \nu \epsilon \iota \nu$, 5, 6. $\pi \rho \delta s$ (with numbers), 2. 18. προσοφείλειν (προοφείλειν?), 5. Plural verb with neut. plur.

Subject, 1. 23.
Present for Future?, 6. 32.

σὸν θεοῖς (cum dis), 6. 11. σφράγισμα, 4. 3. Sailors' pay (rate of), 5. 4. Subject of abbrev. adjectival sentence in nomin., 4. 16.

ταξίαρχοι, 6. 29. τείχη (castella Chersonesi), 5. 17. τὸ κατ' ἐμέ, 6. 5.

INDEX NOMINUM ET LOCORUM.

LIB. I.

"Aβυδος, 1. 5; 1. 6; 1. 11; 2. 16. 'Αγησανδρίδας, 1. 1; 3. 17. Ayıs, 1. 33; 1. 34; 1. 35. 'Aδείμαντος, 4, 21; 7, 1, $^{\prime}$ A $\theta\eta\nu\hat{a}$, 1. 4; 3. 1; 4. 12; 6. 1. 'Αθηναι, 1. 1; 1. 8; 1. 23; 1. 33; 2. 1; 2. 13; 3. 22; 4. 10; 5. 19; 6. 1; 6. 22; 7. 1; 7. 2. 'Αθηναΐοι, 1. 1; 1. 2; 1. 3; 1. 5; 1. 7; 1. 9; 1. 11; 1. 17; 1. 18; 1. 19; 1. 33; 1. 34; 1. 35; 2. 1; 2. 2; 2. 5; 2. 9; 2.11; 3.1; 3.2; 3.5; 3. 8; 3. 9; 3. 13; 3. 14; 3. 16; 3. 17; 4. 4; 4. 5; 4. 10; 4. 12; 4.20; 4.21; 5.4; 5. 8; 5. 13; 5. 14; 5. 16; 5. 18; 5.19; 6.2; 6.7; 6.13; 6. 15; 6. 19; 6. 24; 6. 27; 6. 28; 6. 29; 6. 32; 6. 33; 6. 34; 6. 35; 6. 36; 6. 38; 7. 9; 7. 16; 7. 20; 7. 23; 7. 24; 7. 29; 7. 33; 7. 35. 'Αθηναΐος, 2. 13. 'Ακράγας, 5. 21. 'Αλκιβιάδης, 1. 5; 1. 9; 1. 10; 1. 11; 1. 13; 1. 14; 1. 18; 1. 20; 2, 15; 2, 16; 3, 3; 3. 4; 3. 6; 3. 8; 3. 10; 3. 12; 3. 20; 4. 8; 4. 10; 4. 11; 4. 13; 4. 18; 4. 22; 4. 23; 5. Βυζάντιον, 1. 35; 1. 36; 3. 2; 9; 5. 11; 5. 15; 5. 16; 5. 17. 'Αλκιβιάδης (imperatoris consobrinus), 2. 13. 'Αναξικράτης, 3. 18.

'Αναξίλαος, 3. 18. "Ανδρος, 4. 21; 5. 18. 'Ανδρία χώρα, 4. 22. "Ανδριοι, 4. 22. 'Aννίβας, 1. 37. Αντανδρος, 1. 25; 1. 26; 3. 17. 'Αντάνδριοι, 1. 26. 'Αντιγένης, 3. 1. Αντίοχος, 5. 11; 5. 12; 5. 13. 'Απατούρια, 7. 8. Αργείοι, 3. 13. 'Αργινοῦσαι, 6. 27; 6. 28; 6. 33; 6. 38. 'Αοιοβαρζάνης, 4. 7. Αρίσταρχος, 7. 28. 'Αριστογένης (Siculus), 2. 8. Αριστογένης (Athen.), 5. 16; 6. 30; 7. 1. Αριστοκράτης, 4. 21; 5. 16; 6. 29; 7. 2. 'Αρίστων, 3. 18. 'Αρνάπης, 3. 12. Αρτεμις, 2. 6. 'Αρχέδημος, 7.2. 'Αρχέστρατος, 5. 16. Αστύοχος, 1. 31. 'Αττική, 7. 22. 'Αττική δραχμή, 5. 4. Αττικαί νηες, 1. 36. 'Αχαιοί, 2. 18. Βιθυνοί Θράκες, 3, 2; 3. 3. Βοιώτιος, 4. 2. Βοιωτοί, 3. 15.

3. 10; 3. 11; 3. 14; 3. 15;

3. 17; 4. 1. Bujártioi, 1,

35; 3. 16; 3. 18. Bujártios,

3. 19.

Γαύρειον, 4. 22. Γνώσις, 1. 29. Γορδίειον, 4. 1. Γύθειον, 4. 11.

 Δ aρεῖος, 2. 19. Δ eκελεια; 1. 33; 1. 35; 2. 14; 8. 22. Δ ελφίνιον, 5. 15. Δ ήμαρχος, 1. 29. Δ ιαγόρας, 1. 2. Δ ιομέδων, 5. 16; 6. 22; 6. 23; 6. 29; 7. 2; 7. 16; 7. 29. Δ ιότιμος, 3. 12. Δ ωριέδε, 1. 2; 1. 4; 5. 19. Δ ωρόθεος, 3. 13.

Είλωτες, 2. 18. "Ελιξος, 8. 15; 3. 17; 8. 21. Έλληνες, 5. 9; 6. 7; 6. 14. 'Βλληνίδες πόλεις, 1. 37. Έλλήσποντος, 1. 2; 1. 8; 1. 9; 1. 22; 1. 36; 2. 11; 3. 8; 3. 17; 5. 11; 6. 20; 6. 22; 7. Έπίδοκος, 1. 29. Έρασινίδης, 5. 16; 6. 16; 6. 29; 7. 2; 7. 29. Έρμοκράτης, 1. 27; 1. 80; 1. 31; 3. 13. "Ερμων, 6. 32. Έτεόνικος, 1. 32; 6, 26; 6. 85; 6. 36; 6. 38. Εύαγόρας, 2. 1. Εὐάρχιππος, 2. 1. Εὐβώτας, 2. 1. Εύκλῆς, 2. 8. Εὐκτήμων, 2. 1. Ευμαχος, 1. 22. Εύρυπτόλεμος, 3. 12; 3. 13; 4. 19; 7. 12; 7. 16; 7. 34. Έφεσος, 2.6; 2.7; 2.12; 5. 1; 5. 10; 5. 14; 6. 2. 'Εφέσιοι, 2. 10; 5. 12; 5. 15.

Zeús, 7. 21.

'Ηιών, 5. 15.

н. х.

'Ηλεῖος, 2. 1. 'Ηράκλεια Τραχινία, 2. 18. 'Ηρακλείδης, 2. 8. 'Ηράκλειον, 3. 7.

Θάσος, 1. 12; 1. 32; 4. 9. Θεογένης, 3. 13. θηβαίοι, 7. 28. Θηραμένης, 1. 12; 1. 22; 6. 35; 7. 4; 7. 5; 7. 8; 7. 17; 7. 31. Θορικός, 2. 1. $\Theta \rho \dot{q} \kappa \eta$, 3. 10; 3. 17; 4. 9. $\Theta \rho \dot{q}$ -Kes, 3. 2. Θράκιον, 3. 20. θρασύβουλος, 1. 12; 4. 9; 4. 10; 5. 11; 6. 35; 7. 5; 7. 17; 7. 31. Θρασύλος, 1. 8; 1. 33; 1. 34; 2. 1; 2. 6; 2. 7; 2. 13; 2. 17; 3. 6; 4. 10; 5. 16; 6. 30; 7. 2; 7. 29. θυμοχάρης, 1. 1.

"1δη, 1. 25.
"Τλιον, 1. 4.
'1μέρα, 1. 37.
'1ππεύς, 6. 29.
'1πποκράτης, 1. 23; 8. 5; 3. 6; 3. 7.
"1ππων, 2. 8.

Καλλίας, 6. 1.
Καλλικρατίδας, 6. 1; 6. 2; 6.
3; 6. 4; 6. 7; 6. 14; 6. 16;
6. 18; 6. 23; 6. 26; 6. 31;
6. 32; 6. 33; 6. 36.
Καλλίξενος, 7. 8; 7. 9; 7. 12;
7. 14; 7. 26; 7. 35.
Καλχηδών, 1. 26; 1. 35; 3. 2;
3. 4; 3. 8; 3. 11; 3. 12.
Καλχηδονία, 1. 22. Καλχηδόνια, 3. 2; 3. 3; 3. 7; 3. 9.
Καννωνός, 7. 20; 7. 34.
Καρδία, 1. 11.
Καρία, 1. 10; 4. 8.
Καρχηδόνιοι, 1. 37; 5. 21.
Καστωλός, 4. 3.

146 INDEX NOMINUM ET LOCORUM.

Κεραμικός κόλπος, 4. 8. Klos, 4. 7. Κλαζομεναί, 1. 10; 1. 11. Κλέαρχος, 1. 35; 3. 15; 3. 17; 3. 18; 3. 19. Κλεόστρατος, 3. 13. Κλεοφών, 7. 35. Κοιρατάδας, 3. 15; 3. 17; 3. 21; 3, 22, Κολοφών, 2. 4. Κολοφώνιοι, 2. Κόνων, 4, 10; 5, 16; 5, 18; 5. 20; 6. 15; 6. 16; 6. 17; 6. 19; 6. 22; 6. 38; 7. 1. Κορησσός, 2. 7; 2. 9; 2. 10. Κορυφάσιον, 2. 18. Κρατησιππίδας, 1. 32; 5. 1. Κύδων, 3. 18. Κύζικος, 1. 11; 1. 14; 1. 16; 1. 19; 3. 13. Kusiknyol, 1. 19; 1, 20, Κυρηναίος, 2. 1. Κῦρος, 4. 2; 4. 3; 4. 4; 4. 5; 4. 7; 5. 1; 5. 2; 5. 3; 5. 6; 5. 8; 6. 6; 6. 10; 6. 18. Kω̂s, 5. 1. Λαβώτας, 2. 18. Δακεδαίμων, 1. 23; 1. 31; 2. 18; 3. 19; 5. 2; 6. 8; 6. 9. Λακεδαιμόνιοι, 1. 1; 2. 18; 8. 13; 3. 19; 4. 2; 4. 3; 4. 9; 4. 11; 5. 1; 5. 5; 5. 15; 6. 1; 6. 4; 6. 7; 6. 31; 7. **25.** Λακεδαιμόνιος, 3. 5; 3. 15; 3. 19. Λάκων, 1. 32. **Λάκωνες**, 4. 22. Λακωνικαί νη̂es, 6. 34. Λάμψακος, 2. 13; 2. 15. Λέσβος, 2. 11; 2. 12; 6. 12; 6. 16; 6. 26; 6. 27. Λευκολοφίδης, 4. 21.

 $\Lambda \epsilon \omega \nu$, 5. 16; 6. 16.

Λυδία, 2. 4.

Λύκειον, 1. 33. Λύκισκος, 7. 13.

Δυκοθργος, 3. 18.

Λύσανδρος, 5. 1; 5. 6; 5. 10;

5. 11; 5. 12; 5. 13; 5. 14; 5. 15; 6. 1; 6. 2; 6. 3; 6. 4; 6. 5; 6. 10. Auolas, 6. 30; 7. 2.

Mάδυτος, 1, 3. Μακεδονία, 1. 12. Μαλέα, 2. 18. Μαλέα ἄκρα, 6. 26. Μαντίθεος, 1. 10; 3. 13. Meya-Μέγαρα, 1. 36; 2. 14. ρείε, 3. 15. Μεγαρεύε, 3. 15; 6. 32. Μένανδρος, 2. 16. Μενεκλής, 7. 34. Μενεκράτης, 1. 29. Μηδοι, 2. 19. M ηθυμνα, 2. 12; 6. 12; 6. 38. $M\eta\theta\nu\mu\nu\alpha\hat{i}\alpha$, 6. 13; 6. 14; 6. 18. Μίλητος, 1. 31; 2. 2; 2. 3; 5. 1; 6. 2; 6. 7. Μιλήσιοι, 6. 8. Mlνδαρος, 1. 4; 1. 11; 1. 14; 1. 16; 1. 18; 1. 23; 3. 17. Μιτροβάτης, 3. 12. Muola, 4. 7. Μύσκων, 1. 29. Μυτιλήνη, 6. 16; 6. 26; 6. 35; 6. 38; 7. 29. Μυτιληναΐοι, 6, 22,

18; 5, 14. Οἰνόη, 7, 28. Οἰταῖοι, 2, 18. 'Ολυμπιάς, 2, 1.

Παντακλής, 3. 1. Πάριον, 1. 13. Πάρος, 4. 11. Πασιππίδας, 1. 32; 3. 13; 3. 17. Πειραιεύς, 1. 35; 2. 14; 3. 22; 4. 12; 4. 13; 7. 35. Πειστάναξ, 4. 19; 7. 12. Πελοποννήσιοι, 1. 6; 1. 7; 1.

Νότιον, 2. 4; 2. 11; 5. 12; 5.

11; 1. 17; 1. 19; 1. 24; 6. 33; 6. 34. Π ερικλής, 5. 16; 6. 29; 7. 2; 7. 16; 7. 21. $\Pi \epsilon \rho \iota \nu \theta os$, 1. 21. $\Pi \epsilon \rho \iota \nu \theta \iota o\iota$, 1. 21. Πέρσαι, 2. 19. Πέρσης, 2. 5. Πιτύας, 6. 1. Πλυντήρια, 4. 12. Πόντος, 1. 22. Πόταμις, 1. 29. Προικόννησος, 1. 13; 1. 18; 1. 20; 3. 1. Πρόξενος, 3. 13. Πρωτόμαχος, 5. 16; 6. 30; 6. 33; 7.1. Πύγελα, 2. 2. Πυγελείς, 2. 2. Πυρρόλοχος, 3. 13.

'Paμφίας, 1. 35. 'Pόδος, 1. 2; 5. 1; 5. 19; 6. 3. 'Ρόδιος, 5. 19. 'Pοίτειον, 1. 2.

Σάμος, 2. 1; 4. 8; 4. 9; 4. 11; 4. 23; 5. 14; 5. 15; 5. 18; 5. 20; 6. 2; 6. 15; 6. 25; 6. 26; 6. 38. Σάμιαι νῆες, 6. 25. Σάμιοι, 6. 29; 7. 30. Σάμιος, 6. 29. Σάρδεις, 1. 9; 1. 10; 5. 1. Σελινοῦς, 1. 37. Σελινούσιοι,

2. 10. Σελινούσιαι νήες, 2. 8. Σηλυβρία, 1. 21; 3. 10. Σηλυβριανοί, 1. 21.

Σηστός, 1. 7; 1. 11; 1. 36; 2. 13.
Σικελία, 1. 37; 5. 21.
Σπάρτη, 1. 32; 2. 1; 6. 32.
Στάγης, 2. 5.
Συρακοῦσαι, 1. 29; 1. 31; 3. 13. Συρακόσιοι, 1. 18; 1. 26; 1. 27; 1. 31; 2. 8; 2. 10; 2. 14. Συρακόσιαι νῆες, 2. 12.
Σωκράτης, 7. 15.
Σωφρόνισκος, 7. 15.

Τιμοκράτης, 7. 3. Τισσαφέρνης, 1. 9; 1. 31; 1. 32; 2. 6; 2. 8; 5. 2; 5. 8; 5. 9.

Φανοσθένης, 5. 18. Φαρνάβαζος, 1.6; 1. 14; 1. 19; 1. 24; 1. 26; 1. 31; 2. 16; 3. 5; 3. 7; 3. 8; 3. 9; 3. 11; 3. 12; 3. 13; 3. 14; 3. 17; 4. 1; 4. 5; 4. 6. Φιλοάκης, 3. 13. Φιλοκλῆς, 7. 1. Φρυγία, 4. 1. Φωκαία, 3. 1; 6. 33.

Χερρόνησος, 3. 8; 5. 17. Χερρονησίται, 3. 10. Χίος, 1. 32; 6. 3; 6. 12; 6. 18; 6. 33; 6. 37; 6. 38. Χρυσόπολις, 1. 22; 3. 12.

LIB. II.

'Αβαρνίς, 1. 29. 'Αβυδηνοί, 1. Δβυδος, 1. 18. 18. 'Αγγενίδας, 3. 10. 'Αγησίστρατος, 3. 10. *Ayıs, 2. 7; 2. 11; 2. 13; 3. 3. "Αγνων, 3. 30. 'Αδείμαντος, 1. 30; 1. 32. 'Αθηνᾶ, 4. 39. 'Αθηναι, 1. 10; 1. 29; 2. 1; 2. 2; 2. 3; 2. 21; 3. 1; 4. 29; 4. 38. 'Αθηναίοι, 1. 12; 1. 14; 1. 15; 1. 16; 1. 17; 1. 18; 1. 20; 1. 23; 1. 24; 1. 25; 1. 27; 1. 29; 1. 31; 1. 32; 2. 1; 2. 2; 2. 6; 2. 10; 2. 12; 2. 16; 2. 19; 3. 1; 3. 32; 4. 21; 4. 30; 4. 31; 4. 34. 'Αθηναίος, 2. 2; 2. 18. Αίγινα, 2. 9. Αίγινηται, 2. 3; 2. 9. Αίγὸς ποταμοί, 1. 21; 1. 23. **Δίνησίας, 3.9. Αἰξωνείς**, 4. 26. Αlσχίνης, 3. 2; 3. 13. 'Ακαδήμεια, 2. 8. 'Ακράγας, 2. 24. 'Aλal, 4. 34. 'Αλεξίας, 1. 10. 'Αλεξιππίδας, 3. 10. 'Αλίπεδον, 4. 80. 'Αλκιβιάδης, 1. 25; 2.1; 3.42. Αναίτιος, Β. 2. "Ανδριοι, 1. 32. 'Ανδρία ναθε, 1. 31. "Αντανδρος, 1. 10. 'Αντιφών, 3. 40. *Avutos, 3. 42; 3. 44. -Aρακοs, 1. 7; 3. 10.

'Αργεῖοι, 2. 7.
'Αρσείας, 3. 2.
'Αρίσταρχος, 3. 46.
'Αριστοτέλης, 2. 18; 8. 2; 8.
13; 3. 46.
"Αρτεμε, 4. 11.
'Αρχέστρατος, 2. 15.
'Αρχύτας, 1. 10; 3. 10.
'Ασία, 1. 18.
Αὐτοβοισάκης, 1. 8.

Βενδίδειον, 4. 11. Βοιωτοί, 4. 30. Βρασίδας, 3. 10. Βυζάντιον, 2. 1; 2. 2.

Γέλα, 3. 5. Γλαύκων, 4. 19.

Δαρειαίος, 1. 8; 1. 9. Δαρείος, 1. 8. Δεκέλεια, 2. 7; 3. 3. Διοκλής, 8. 2. Διονύσιος, 2. 24; 3. 5. Δρακοντίδης, 3. 2.

'Ελαιοῦς, 1. 20.
'Ελευσίς, 4. 8; 4. 28; 4. 88; 4. 48. 'Ελευσίνιοι, 4. 9.
'Ελευσίναδε, 4. 24; 4. 29.
'Ελληνες, 1. 2; 1. 32; 2. 3; 2. 19. 'Ελληνίς πόλις, 2. 20; 'Ελληνίδες πόλεις, 2. 20; 'Ελληνίδες πόλεις, 3. 24. 'Ελλήσποντος, 1. 17; 1. 21; 2. 5. 'Ενδίος, 3. 1; 3. 10. 'Ενυάλιος, 4. 17. "Εξαρχοι, 3. 10.

'Επήρατος, 3, 10.

'Ερασίστρατος, 3. 2. 'Έρατοσθένης, 3. 2. Έρμοκράτης, 2. 24. 'Εστία, 3. 52. 'Επέδυκος, 1. 1; 1. 2; 1. 4; 1. 5; 1. 10; 2. 5. Εὐαγόρας, 1. 29. Εὐάρχιππος, 3. 10. Εὐβοια, 3. 9. Εὐκλείδης, 3. 2. 'Έφεσος, 1. 6; 1. 10; 1. 16.

Ζεύξιππος, 3. 10.

θαμνήρια, ,1. 13. Θεογένης, 3. 2. $\Theta \epsilon \alpha \gamma \nu \iota s$, 3. 2. Θεόπομπος, 1. 30. Θετταλία, 3. 4; 3. 36. Θετταλοί, 3. 4. Θετταλός, 3. 1. Θηβαι, 4. 1; 4. 2. θηβαῖοι, 2. 19. Θηραμένης, 2. 16; 2. 18; 2. 19; 2. 21; 2. 22; 3. 2; 3. 15; 3. 16; 3. 17; 3. 18; 3. 19; 8. 22; 3. 24; 3. 27; 3. 31; 8. 35; 8. 54; 8. 55; 4. 1. Θίβραχος, 4. 33. Θράκη, 2. 5. Θρασύβουλος, 3. 42; 8. 44; 4. 2; 4. 5; 4. 6; 4. 10; 4. 12; 4. 34; 4. 40. Θώραξ, 1. 18; 1. 28.

'Ιεραμένης, 1. 9.
'Ιέρων, 3. 2.
'Ίλαρχος, 8. 10.
'Ίπποδάμειος άγορά, 4. 11.
'Ίππόλοχος, 3. 2.
'Ἰππόμαχος, 3. 2; 4. 19.
'Ἰσάνωρ, 3. 10.
'Ἰσίας, 3. 10.
'Ἰσίας, 2. 3.
'Ἰωνία, 1. 17.

Καδούσιοι, 1. 13. Καλλίβιος, 3. 14.

Καλλίστρατος, 4. 27. Καλχηδών, 2, 1; 2. 2. Καμάρινα, 3. 5. Καρία, 1. 15. Καρχηδόνιοι, 2. 24; 3. 5. Κατάνη, 3. 5. Κεδρείαι, 1. 15. Κεραμεικός, 4. 33. Κεράμειος κόλπος, 1. 15. Κηφισόδοτος, 1. 16. Κηφισός, 4. 19. Κηφισοφών, 4. 36. Κλεινόμαχος, Β. 10. Κλεόκριτος, 4. 20. Κλεομήδης, 3. 2. Κλεοσθένης, 8. 10. Κόνων, 1. 28; 1. 29. Κορίνθιοι, 1. 32; 2. 19; 4. 30. Κορινθία ναθε, 1. 31. **Κριτίας**, 3. 2; 3. 15; 3. 18; 3. 24; 3. 36; 3. 43; 3. 48; 3. 49; 3.50; 3.52; 3.54; 3. 56; 4.8; 4.9; 4.19. Kροκίνας, 3. 1. Κύπρος, 1. 29. Κῦρος, 1. 7; 1. 8; 1. 11; 1. 13; 1. 15; 8. 8.

Λακεδαίμων, 1. 6; 1. 80; 2. 7; 2. 12; 2. 17; 3. 8; 3. 13; 4. 28; 4. 36; 4. 37. Aakeδαιμόνιοι, 1. 7; 1. 14; 2. 3; 2. 5; 2. 7; 2. 11; 2. 15; 2. 16; 2. 18; 2. 20; 2. 22; 3. 9; 3. 25; 3. 28; 3. 34; 3. 41; 3. 45; 4. 28; 4 30; 4. 81; 4. 33; 4. 84; 4. 85; 4. 86; 4. 37; 4. 41. Δακεδαιμόνιος, 1. 18. Λάκων, 2. 2. Λακωνική, 2. 13. Λακωνικαί νη̂ες, 3. 8; Δακωνικοί, 4. 4; 4. 10. **Λακράτης**, 4. 33. Λάμψακος, 1. 18; 1. 20; 1. 21; 1. 29; 1. 30; 2. 1; 2. 2. Λαρισαΐοι, 3. 4.

Λεοντίνοι, 3. 5.

 $\Delta \epsilon$ οντίς φυλή, 4. 27.

Λέσβος, 2. 5; 3. 32; 3. 35. Δέων (Lac.), 3. 10. Λέων (Salamin.), 3. 39. Λίβυς, 4. 28. **Λυκάριος**, 3. 10. Δύκειον, 4. 27. Δυκόφρων, 3. 4. Δύσανδρος, 1. 6; 1. 7; 1. 10; 1. 12; 1. 13; 1. 14; 1. 15; 1. 17; 1. 18; 1. 19; 1. 22; 1. 23; 1. 24; 1. 27; 1. 28; 1. 29; 1. 30; 1. 31; 1. 32; 2. 2; 2. 5; 2. 7; 2. 9; 2. 16; 2. 17; 2. 18; 2. 23; 3. 8; 3. 6; 3. 7; 3. 10; 3. 13; 4. 28; 4. 29; 4. 30; 4. 36. Δυσίμαχος, 4. 8; 4. 26.

Μέγαρα, 4. 1. **Μελάνθιος**, 3. 46. Μέλητος, 4. 36. Μένανδρος, 1. 16; 1. 26. Μηδία, 1. 13. Μήλιοι, 2. 3; 2. 9. Μηλόβιος, 3. 2. Μιλήσιος, 1. 80. Mισγολαίδας, 3. 10. Μιτραίος, 1. 8. Μνησιθείδης, 3. 2. Μνησίλοχος, 3. 2. Μουνυχία, 4. 11; 4. 87. Μυτιλήνη, 2. 5.

Naukheidas, 4. 36. Νικήρατος, 3. 39. Niklas, 3. 39. Νικόστρατος, 4. 6. Νότιον, 1. 6.

Ξέρξης, 1. 8.

'Ολυμπιάς, 3. 1. 'Ονομακλής (Athen.), 3. 2. Όνομακλής (Laced.), 3. 10. Ονομάντιος, 3. 10.

Παντακλής, 3. 10.

Πάραλος, 1. 28; 1. 29; 2. 3. Πατησιάδας, 3. 10. Παυσανίας, 2. 7; 4. 29; 4. 30; 4. 31; 4. 34; 4. 35; 4. 36; 4. 38; 4. 39. Πειραιεύς, 2. 2; 2. 8; 2. 9; 2. 11; 2. 20; 2. 23; 3. 8; 3. 11; 4. 1; 4. 10; 4. 19; 4. 23; 4. 24; 4. 25; 4. 26; 4. 27; 4, 28; 4, 29; 4, 30; 4. 81; 4, 82; 4, 33; 4, 35; 4, 36; 4. 37; 4. 38; 4. 39. Πείσων, 3. 2. Πελοποννήσιοι, 2. 7; 4. 21; 4. 29; 4. 41. Πιτύας, 3. 10. Πλειστόλας, 3. 10. Πολυχάρης, 3. 2. Πόντος, 2. 1. Προμηθεύς, 3. 36. Πυθόδωρος, 3. 1.

'Ρόδος, 1. 15; 1. 17.

Σαλαμίς, 2. 9. Σαλαμίνιος, 3. 39. Σάμος, 1. 12; 1. 16; 8. 3. Σάμιοι, 2. 6; 3. 6. Σάτυρος, 3. 54; 3. 55; 3. 56. Σελλασία, 2. 18; 2. 19. Σηστός, 1. 20; 1. 25. $\mathbf{\Sigma}$ θενέλαος, $\mathbf{2.}$ 2. Σικελιώται, 2. 24. Σκιωναΐοι, 2. 3. Σοφοκλής, 3. 2. Σπάρτη, 3. 1. Συρακόσιοι, 2. 24; 3. 5. Συρακόσιος, 2. 24; 8. 5. Σωστρατίδας, 3. 10.

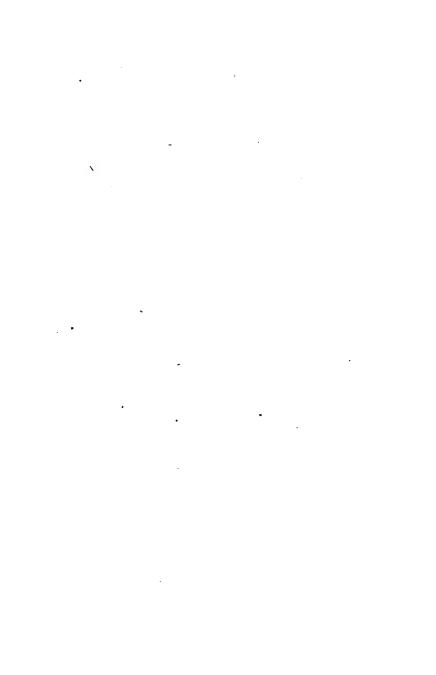
Τορωναίοι, 2. 3. Τυδεύς, 1, 16; 1, 26,

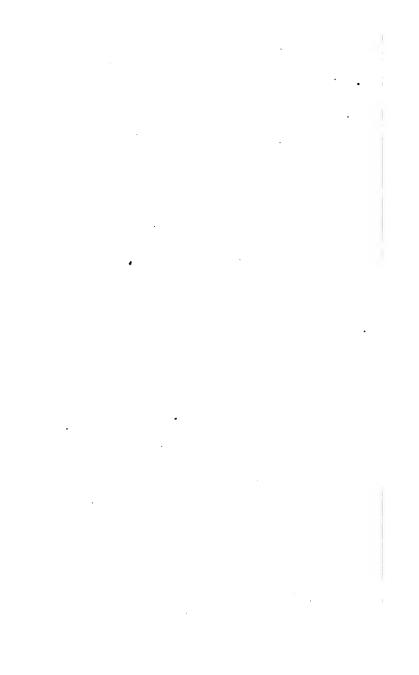
Φαιδρίας, 3. 2. Φείδων, 3. 2. Φεραίος, 3. 4. Φιλοκλής, 1. 30; 1. 31; 1. 32. Φυλή, 4. 2; 4. 3; 4. 4; 4. 5; 4. 10; 4. 11; 4. 12.

Χαιρέλεως, 3. 2. Χαιρίλας, 3. 10. Χαίρων, 4. 33. Χαρικλής, 8. 2. Χαρμίδης, 4. 19. Χερρόνησος, 1. 20; 1. 27. Χίος, 1. 1; 1. 10; 1. 16; 1. 17; Χίοι, 1. 5; 1. 6. Χρέμων, 8. 2.

'Ωιδείον, 4. 9; 4. 10; 4. 24.

. . . • . • ٠.

• . .

. . ٧. . This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining, it beyond the specified time.

Please return promptly.

NOV 26'52 |

DEG-452H

